

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

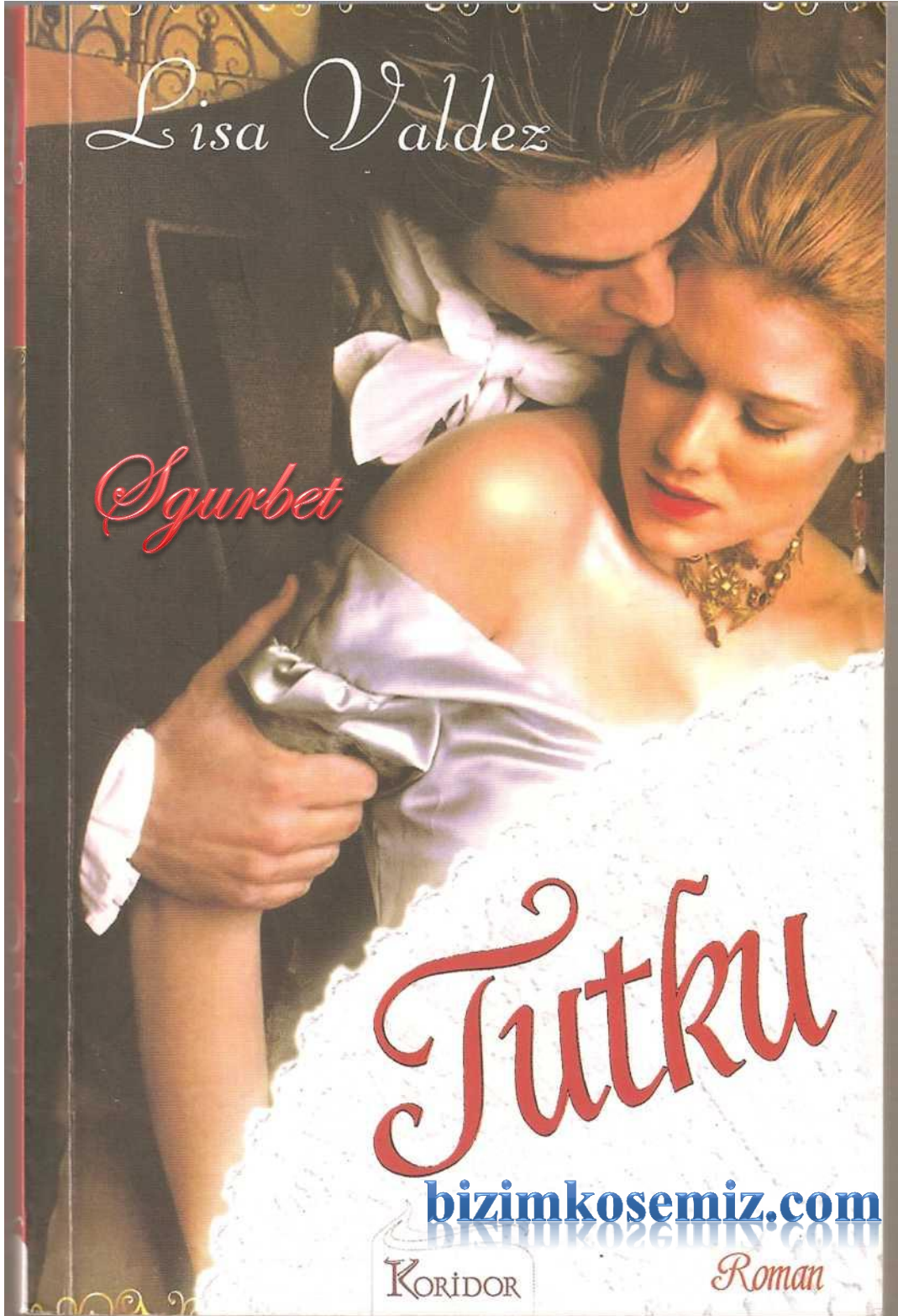
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tutku

"Okuyucuyu aşk ve entrikanın doruklarına ulaştıran, ihtiras dolu bir öykü... Yazar aşırı dozda şehvetle, tarihsel renkli ayrıntıları harmanlıyor ve ortaya güçlü bir hikaye çıkarıyor... Tutku'yla doyumun tadına varın."

Romantic Times

Passion adlı bir kadın. Onu tutkulu bir ilişkinin içine çekecek bir adam.

İki yıldır yas tutmakta olan genç ve güzel dul Passion Elizabeth Dare bir daha bir erkekle birlikte olmayı hayal bile etmemektedir, hele bir yabancıyla hiç. Ama Londra'daki Kristal Saray'ın ortasında kendini, bastırıldığı arzularını uyandıran çekici bir adam tarafından gizli, ama ısrarlı bir şekilde baştan çıkarılırken bulur. Passion sevgisiz, sıradan bir evlilikten sonra bu sefer kendini mutluluğun ellerine bırakır.

Bu güzel yabancıyla karşılaşmalarının etkisiyle akli başından giden Langley Kontu Mark Randolph onu tekrar görmek için sabırsızlanmaktadır. Coşkulu buluşmalar devam ederken, kont ve gizemli âşığı aralarında güzel ve az bulunan bir şeyin filizlendiğini fark ederler. Ama konta yönelik bir şantaj her şeyi mahveder. Bir skandal patlamak üzereyken, ikisi de sorumluluk ile arzuları arasında seçim yapmak zorundadır...

Ailelerine olan sevgileri mi, birbirlerine duydukları aşk mı?

14 TL

Tutku

Lisa Valdez

Çeviren: Özgü Çelik

Olaylara Yol Açan Bir Mektup

12 Temmuz, 1824

Çok sevgili Abigail,

Neler oldu, bir bilsen! Sana - en sevdiğim ve en güvendiğim sırdaşım, çocukluk arkadaşım, manevi kardeşim olan sana - nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Hem de kalbimin beynime hükmetmesi durumunda olabileceklere karşı beni açıkça ve dürüstçe uyarmıştın. Ne kadar haklıymışsın. Çünkü şimdi ateşli arzularımın aptallığına yaşıyorum. Durumumu tahmin ettin mi? Ettiğinden eminim. Yine de ben sana hemen anlatayım çünkü gözlerinin sırrımı keşfetmek için sayfanın alt tarafına kaydığını görür gibiyim.

Ben, Lucinda Margarita Hawkmore, gebeyim. Biliyorum, kendi içinde fazla sıra dışı olmayan bir durum. Ama bekle canım, çünkü şimdi kaşlarını havaya kaldırarak sırrımı açıklıyorum. Solan güllerimi canlandırması için tuttuğum nefes kesici genç bahçıvanımı hatırlıyor musun? Hani yaramaz kahverengi gözleri, kalınca bir çıkıntısı olan? Neyse, güllerimi canlandıramasa da, meyvesi bundan yedi ay sonra bütün ihtişamıyla rahmimden çıkacak, farklı türden tohumları ekmekte çok ustaydı.

Ama canım arkadaşım beni yerden yere vurma. Bildiğin gibi kendimi tamamen yeni âşığım Lord Fenworth 'a adadım. Ve zaten bir Hawkmore vârisi doğurduğum için George, her zamanki itaatkâr, efendi tarzında, bu çocuğu da kendi çocuğu gibi sahip-lenecektir. Yani o konuda bir sıkıntı yok. Fakat George, ondan olmayan çocuklara babalık yapmak zorunda kalmaması için önlem almamı rica etti.

Ona elimden geleni yapacağımı söyledim. Aslını istersen ben de artık başka çocuğun yükünü taşımak istemiyorum. Bildiğin gibi, bir tanesine zor tahammül ediyorum. Ama böyle şeylerden hiç anlamam, Abby 'çiğim, o yüzden senin bana öğretmen gerek Gerçi, neyse ki önümüzdeki yedi ay rahatım zira sevgili Fentworth 'umun kollarından ayrı olmaya dayanamam.

Artık sırrımı biliyorsun canım. Seninle George'dan başka bilen yok. Bana acilen yaz ki, durumum hakkındaki düşüncelerini öğreneyim. Nazik suçlamalarını duyar gibi oluyorum. Ama her zamanki gibi beni affedeceğinden eminim.

Sevgilerimle,

Lucinda

Not: Bu mektubu yakacağına güveniyorum.

Birinci Bölüm

TUTKU

*4 Mayıs, 1851
Londra, Kristal Saray*

Eliyle göğsünü kavradı.

Passion Elizabeth Dare lavanta rengi elbisesini tutan gri eldivenli irice ele baktı. Hızlı nefesiyle birlikte inip kalkıyordu. Siyah giysili bir kol beline dolanmış, onu sıkıca sarıyordu; o kadar sıkı sarıyordu ki, Passion ona arkadan dayanmış vücudu gayet iyi hissediyordu.

Kimse görüyor muydu?

Hayır, misafirlerle ev sahipleri üç afacanın devirdiği saksı palmyesini kaldırmakla meşguldüler, palmye tam önüne devrilince korkudan bayılan yaşlıca kadını ayıltmakla meşguldüler, sergideki porselenlerin zarar görüp görmediğini kontrol etmekle meşguldüler. O daha palmyenin devrildiğinin farkına varmadan biri tarafından hızla yoldan çekilen Passion'la ilgilenmeyecek kadar meşguldüler.

Kurtarıcının vücudu onun görünmesini engelliyordu. Kurtarıcının elleri kımıldamıyordu ve Passion, şapkasının kenarından görmese de onun başının ileri dönük olduğunu hissetti. Kurtarıcı Passion'ın üzerindeki eline mi bakıyordu?

Passion yavaşça gözlerini kırptı. Rüya mıydı? Bir yabancı,

insanların içinde onu utanmazca kucaklamış vaziyetteydi. Peki, Passion neden bu kadar rahattı?

Onunla yüz yüze gelmek için dönerken, bakışları kurtarıcının gri eldivenli parmaklarını izledi. Parmaklar Passion'ın karnından ve göğsünden geçerek, göğüs ucunu kabarttı. Passion nefesini tutarak gözlerini kapattı. Sonra, kurtarıcının eli uzun, kesintisiz bir okşamayla koldan yukarı doğru ilerlerken, eldivenle elbise 1 kolu arasında küçük kıvrım oluştu. Sıcak ürperti tenine nüfuz edip sinirlerini tutuşturdu. Sırtından aşağı inip kamında dolaştıktan sonra bacaklarını titretti.

Passion inlememek için kendini tuttu. Kurtarıcının parmakları omuzlarını kavramıştı. Göğüsleri sızlıyordu ve bacaklarının arasında ıslaklık hissetti. En son ne zaman arzusu uyanmıştı?

Çevresini alçak ama sürekli bir uğultu sarmıştı. Prens Albert'in dünyanın imal, mensucat ve sanattaki ilerlemesini sergilemek için harcadığı fevkalade emeği Kristal Saray'da idi. Porselen galerisinde kuzeni Charlotte ile buluşmaya gelmişti, bir yabancı i tarafından okşanmaya değil! Passion'ın gözleri açılıverdi.

Mavi. Gözlerine dikilmiş gözler canlı maviydiler. Bir keresinde penceresinin önünden geçtiğini gördüğü kelebeğin kanatları gibi mavi. Derin bir nefes aldı. Gözleri bu renk boyayabilir miydi? Bu derin bakışı yakalayabilir miydi? Silindir şapkasının altından ona çatılmış karakaşların özel kıvrımını çizebilir miydi? Peki ya iri, şehvetle bükülmüş dudaklara ne demeliydi? Allah için, güzel bir adamdı.

Kurtarıcının elleri Passion'ın kollarından bileklerine inmeden önce burun delikleri genişledi. Passion onun parmaklarını hızla atan nabzına bastırıldığını hissetti. Kımıldayamıyordu. Konuşamıyordu. Kurtarıcının ateşli mavi gözleri yüz hatlarını incelerken, titreyerek duruyordu.

İnsanlar onların yanından geçiyorlardı. Arkada biri kakhaha

atarak Passion'ı korkuttu. Kurtarıcı taşkın kahkahanın kaynağını hızlı, adeta kızgın bir bakış atıp Passion'ın bileklerini bıraktı. Uzun bir an gözlerini gözlerine dikti. Passion da donmuş halde onun bakışına karşılık verdi. Nihayet, kurtarıcı elini şapkasının kenarına götürdü. Başıyla selam verip, döndü ve yürüyerek uzaklaştı.

Passion nefesini koyuverdi. Kurtarıcı uzun boyluydu, Passion, kalabalığın içinde rahatça yol alan adamın geniş omuzlu sırtını izledi. Tam onun kalabalığın içinde tamamen kaybolacağını düşünürken, adam durdu. Passion gerildi. Adam yavaşça dönüp büyük sergi salonunun öbür ucundan dosdoğru onun gözlerine bıkınca Passion'ın gözleri büyüdü. Yüzündeki ifadeyi anlamlandıramıyordu. Adamın aklından neler geçiyordu?

Adam kararlı bir şekilde ona doğru yürümeye başlayınca Passion'ın kalbi göğsünden fırlayacak gibi çarpmaya başladı. Arkaya doğru iki titrek adım attıktan sonra dönüp bitişikteki sergiye karıştı. Omzunun üzerinden arkasına baktığında adamın, gözlerindeki kararlı, yırtıcı bakışla aralarındaki mesafeyi hızla kapatmaya devam ettiğini gördü.

Passion nereye gittiğini düşünmeden bir sergiden diğerine geçerek hızla ilerledi. Nihayet, koyu bir Alman aksanıyla konuşan bir adamı dinlemekte olan küçük bir topluluğun yanında durdu. Saatler. Adam İsviçre saatlerinden bahsediyordu. Passion arkalına baktı. Belli belirsiz bir hüsrana yumruğu midesinde bir kere gümlledi. Kalabalığı taradıktan sonra bembeyaz yüzüyle dönüp gözlerini bir sandıklı saate dikti.

Hüsrana mı? Yelkovan ilerledi. Rahatlama, elbette. İç çekti. Kendini kandırmasına gerek yoktu. Adamın peşinden gelmesini istemişti. Ona dokunmasını istemişti. Bir kerecik daha.

İsviçre saatlerinden bahseden adam vızıltısını sürdürüyordu. Yelkovan yine ilerledi ve ağır sarkaç sallandı - sağa, sola, sağa,

sola. Passion gözlerini sarkaca dikmiş bakıyordu, derken görüntü bulanıklaştı. Evet, bir kerecik daha. Gözlerini kapatarak, delici mavi gözlerle gri eldivenli iri elleri hayalinde canlandırdı. Onda istek uyandıran elleri...

Bir dokunuş! Passion gözlerini açtı. Şapkasının kenarı görüşünü engellese de, onun kokusunu aldı. Adamın çıplak parmakları Passion'ın eldiveniyle kol ağzının arasındaki küçük ten açıklığına dokundular. Onu bulmuştu.

Parmak uçları bileğin iç tarafındaki ince tenin üzerinde yavaşça geziniyordu. Bileğini sıkıca tutan parmaklarından birini eldivenin içine sokup avucuna bastırınca, Passion dudağını ısırıldı. Adam onun damarlarındaki kanın hızlandığını hiç şüphesiz hissediyordu.

Saatleri anlatan adam hâlâ konuşuyordu. Büyük saat hâlâ tık tak ediyordu. Kimse görmüyordu. Passion tereddütlü bir biçimde başını çevirip ona baktı. Kurtarıcı onun hemen yanında durmuş, adamın koyu aksanlı konuşmasının her kelimesini dinlermiş gibi dikkatle saatçiye bakıyordu. Fakat parmağı, Passion'ın eteğinin katları ardında, yavaşça ve şehvetle avucunun kıvrım ve çizgilerinde dolaşıyordu. Passion avucunu onun parmağının üzerine kapatınca çenesindeki bir kasın seğirdiğini gördü.

Saatçinin konuşması nazik bir alkışla sona erdi. Ama Passion bakmaya devam ediyordu. Ağzından dökülen sözcükleri tutmayı düşünmek için geç kalmıştı. "Profilinin metal paraya basılması lazım."

Kurtarıcı mavi gözlerini ona indirdi. "Vücudunu benimkine dayaman lazım."

Passion'ın ağzı kurumuştı. İçi ise akışkanlaşmıştı. "Affedersin," diye fısıldadı, geri çekilerek.

"Hayır," dedi kurtarıcı kayıtsızca. "Affedemem."

Sesinin alçak tonu Passion'ın uyluğundaki bir kasın titreme-

sine neden oldu. Dudaklarını yalayıp istemsiz bir şekilde yutkunararak, kurtarıcıya sırtım dönüp dolanan kalabalığa karışacak gücü topladı.

Yavaş yavaş Kristal Saray'ın ana galerisine girince, yüksek, kubbeli tavandan içeri giren parlak güneş ışığından dolayı bir an gözlerini kısıtı. Halasının yanma dönmesi gerekiyordu. Oradan ayrılması gerekiyordu. Ama o dönüp arkasına baktı.

Kurtarıcı oradaydı, birkaç adım arkasından, acele etmeden onu takip ediyordu. Güzel ağzının bir kenarı hafif bir tebessüm şeklinde yukarı doğru kıvrılmıştı.

Passion diğerleri kadar kalabalık olmayan bir sergi salonuna saptı. Kadife kaplı bir platformda duran gümüş parçalar, üzerlerinden yansıttıktan ışıkla odaya parlaklık katıyorlardı. Passion bir köşeye geçerek, üzüm salkımları, yapraklar ve içki âlemine dalmış, hoplayıp zıplayan kır tanrılarıyla bezenmiş büyükçe bir kâsenin önünde durdu.

Kurtarıcı arkasında durmuş, eteğinin koruyucu katlarıyla iç eteklerini bacaklarına bastırıyordu. Passion dudağını ısırıldı. Ne yapıyordu böyle? Neden ona mani olmuyordu?

Kurtarıcının parmakları Passion'ın sırtının ortasına tırmandılar. Passion'ın kollarındaki tüyler ürperdi ve göğüs uçları sertleşerek düğme gibi oldular. Yaptığı *buydu*. İsteddiği de *buydu*.

Passion'ın yanına geçen kurtarıcı kâseyi inceliyor gibi görünüyordu. Passion ona dikkatlice baktı. Uzun boylu, hatta iriydi ama hantal değildi. Tertemiz giyinmişti, ceketinin güzel kumaşı aşağı doğru incelen gövdesinin hatlarını vurguluyordu. Beyaz gömleği, mükemmelen bağlanmış kravatı ve koyu renk yeleğiyle tezat oluşturuyordu. Pantolonunun uzun bacakları parlak çizmelerinin üzerine kusursuzca dökülüyordu.

“Rıza gösteriyor musun?”

Passion gözlerini kaldırdı. Kurtarıcısı ona ateşli bir yoğun-

lukla bakıyordu. Arkalarında insanlar dolaşıyorlardı. Passion'ın umurunda değildi. "Evet."

"Güzel." Birden onun elini pantolonunun önüne çekti. Avucuna gelen sert ve iri sertleşme ona nefesini tutturdu. Kurtarıcının gözleri karardı. "Ben de rıza gösteriyorum."

Passion'ın parmakları istem dışı bir şekilde kenetlendiler. Bunu yapmak istememişti. O kadar iriydi ki, Passion'ın parmakları sanki ondan ayrı hareket ediyorlardı.

Passion elini çekmeye çalıştı ama kurtarıcı ona sıkıca sarılmıştı. Tam arkalarında kalabalık bir insan grubu durunca, Passion'ın gözleri sessiz bir yakarış içinde büyüdü. Kurtarıcının ağzının kenarı o tebessümsü edayla kıvrıldı. Sonra yavaş ve temkinli bir şekilde Passion'ın elini kalın aletine sürttü.

Passion ise kımıldamadan durmuş onun gözlerine bakıyordu zira yapacağı herhangi bir hareketin veya çıkaracağı herhangi bir sesin dikkatli birinin hemen ilgisini çekeceğinden emindi. Dudağı titredi ve kurtarıcı gözlerini onun ağzına kenetledi.

"Korku mu, heyecan mı?" diye sordu alçak sesle.

"İkisi de." Sözcük yumuşak bir telaş içinde çıkmıştı.

"Bu harikulade kâseyi mutlaka görmelisin," dedi arkalarında bir kadın, yüksek sesle.

Kurtarıcı, Passion'ı bıraktı ama elini yine şapkasının kenarına götürürken parmaklarını onun göğsüne sürttü. İkisi birlikte geri çekilerek, hanımlardan oluşan küçük bir grubun, yanlarında bir beyle cicili bicili gümüş parçanın etrafını sarmasına müsaade ettiler.

Passion onların o korkunç şeye hayran oluşlarına baktı. Onlardan ne kadar farklı düşünüyordu - ne kadar ayırdı onlardan! Ama o, kız kardeşleriyle birlikte olduğu zamanlar hariç, kendini daima farklı hissedirdi. Şimdi ise, bütün vücudu heyecanla titrerken, her zamankinden daha farklı hissediyordu. Sanki rüya âleminde dolaşıyordu.

Kurtarıcısına baktı. Ama o gerçekte - yanındaydı. Yabancı da olsa, onun bir parçasıydı.

Ceketini öne doğru çekmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Bir nesnenin yanında durmuş, diğer insanlara bakışlarını izliyordu. Gözlerini ondan bir an olsun ayırmıyordu. Ne düşünüyor olabilirdi? Onun bir fahişe olduğunu mu? Ne tuhaf. O, Passion Elizabeth Dare - saygılı evlat, sevgi dolu kız kardeş, namuslu dul, candan yeğen ve yardımsever kuzen - bir sürtük olsun!

Vücudunu yavaşça onunkine doğru eğdi. Ah, biraz görev ve ödevlerden uzaklaşmak için. Bu ihtirasa, bu arzuya boyun eğemez miydi? Sadece bu seferlik? Bu tehlikeli ama son derece gerekli görünüyordu.

Passion, eldivenli parmak uçlarını onun pantolon bacağına sürterek yanından geçti. Arkasından geldiğini biliyordu. Dönerken uyluğundaki kasın gevşediğini hissetmişti. Passion karama cesaretine şaşırdığı kadar şaşırmadı. Birden kendini Bat-Şeva veya Delila gibi hissetmeye başlamıştı. Bu kadınların sebep olukları yıkımı bilse de kendine mani olamıyordu.

Passion sergiden sergiye dolaşıyordu. Kurtarıcısı ise her an peşindeydi. Passion nereye gideceğini, ne yapacağını bilemez haldeydi. Tek istediği ona dokunmak ve aynı karşılığı almaktı. Nihayet gotik mobilya bölümünde durdu. Diğer sergiler gibi bunda da insanlar dolaşıyorlardı.

Salonun arka kısmına gidip bir köşeye dikilmiş devasa bir panonun önünde durdu. Pano oyularak bir ortaçağ kalesinin cephesine benzetilmişti. Onun yanında, tek kişilik dua için yapılmış, üzerine diz çökmek için yastığı bulunan, bir İtalyan parçası olan uzun bir *prie-dieu* duruyordu. Geniş tepesinde açık bir İncil vardı. Passion sandalyeye şöyle bir bakıp yanma gitti. Hafifçe üzerine eğildi. Açık sayfadaki sözler gözüne çarptı.

⁷ *prie-dieu*: dua sandalyesi (Ç.N.)

Cinsel ahlaksızlıktan kaçının. İnsanın işlediği diğer tüm günahlar bedeninin dışındadır, ama cinsel ahlaksızlıkta bulunan, kendi bedenine karşı günah işler.

Babası dini öğütlerinde kaç kere Korintliler'den alıntı yapmıştı? Arada kilometrelerce mesafe varken bile onun tesirinden kurtulmak mümkün değildi.

Passion, onun geldiğini daha ona dokunmadan hissetti. Babasının değil. *Onun*. Sıcak elini belinde duyunca titredi. Neden ona bu kadar rahatlatıcı, bu kadar güvenli gelmişti bu hareket?

Kurtarıcı, Passion'ın omzu başından İncil'e bakıyordu. Bir saniye sonra sesi Passion'ın kulağını doldurdu. "Onu okuma." Arkadan kolunu uzattı. "Duruma uygun değil."

Sayfaları çevirirken göğsünü Passion'ın omuzlarına bastırıyordu. Elleri iri ve esmerdi. Passion'ın etrafı limon mineçiçeği, keten ve onun ten kokusuyla sarılmıştı.

"İşte." Kurtarıcı, Passion'ın gözlerine baktı. "Bunu oku."

Passion gözlerini onunkilerden ayırıp gösterdiği bölüme baktı. Neşideler Neşidesi. Dudaklarında hafif bir tebessüm belirdi.

"Çok güzel." Kurtarıcı bunu sanki kendi kendine söylemişti ama ona bakıyordu - hem de ne bakmak!

"Bana okusana," dedi, alçak sesle. "Sözcükleri söyleyişini duymak istiyorum."

Passion duraksadı.

Kurtarıcı, Passion'ın omzunun üzerinden odayı kontrol etti. Sonra parmağını kaldırdı, yanağından çenesine doğru hafifçe bastırarak başını kitaba doğru indirdi. "Oku," dedi usulca.

Passion'ın okumasına gerek yoktu. Ezberden söylemeye başladı. "*Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer, delikanlıların arasında sevgilim. Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım, tadı damağımda kalır meyvesinin.*" Kurtarıcısının ateşli gözlerine bakınca sesi titredi. "*Ziyafet evine götürdü beni*" - kurtarıcısının

iri eli Passion'ın göğsünü kavradı; Passion'ın içinde bir haz dalgası dolaştı, onu ıslatarak - “*Üzerimdeki sancağı aşkı! Nefesini tuttu.*

“İhtiyacın olan şey bende,” dedi kurtarıcı, pürüzlü ve ısrarcı bir sesle. Eli diğer göğsüne kayarken, geniş omuzlu gövdesi onları gözlerden saklıyordu. “Benim ihtiyacım olan da sende.”

“Evet.”

Kelime Passion'ın ağzından çıkar çıkmaz, kurtarıcı başını çevirip arkaya doğru çabucak bir bakış attıktan sonra onu devasa panonun arkasına itiverdi.

Passion dönüp sırtını duvara verdi. Kurtarıcı, aralarındaki kısa mesafeyi iki uzun adımla kapatarak elleriyle Passion'ın başını kavradı. Passion loş ışıktaki bile onun gözlerinin mavisini görebiliyordu.

Kurtarıcının sesi alçak, hatta fısıltı halinde çıktı. “Hayır demek istiyorsan, şimdi de.” Başını iki yana salladı. “İki dakika sonra değil, beş dakika sonra değil.” Bir eliyle Passion'ın şapkasının kurdelelerini çözdü. “Ya şimdi, ya hiç.”

Passion ona baktı. Nefesi hızlanmıştı ve duracak gücü yoktu. Panonun üzerinden karmaşık sesler geliyordu. Yol ayrımındaydı - vazgeçmek için bu son şansıydı. Bir daha bir adamla birlikte olacağım hiç düşünmemişti. Ama şimdi burada inanılması güç, son derece sıra dışı bir durumda bulunuyordu. Bu adam, bu gün, bu koşullar bir daha asla olmayacaktı. Bu kurtarıcı hayatta bir kez ele geçecek bir fırsattı. Passion arkasını dönüp gidebilir miydi? Bütün varlığıyla - kanıyla, canıyla - kalmak istiyordu. Başka bir şey yapamazdı.

Yavaşça uzanıp kurtarıcının şapkasını çıkardı. Kaim bir koyu kestane tutam alnına döküldü. Kurtarıcı kımıldamadan duruyordu.

“İhtiyacım olan şey sende,” dedi Passion nefes nefese. Diğer eliyle kendi şapkasını çıkarıp kurtarıcınıninkiyle birlikte yere bı-

raktı. Kumral bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırdı. “Ayıplama yok. Pişmanlık yok.” Eldivenlerini çıkarıp yere attı. “Vicdan azabı yok.”

Kurtarıcı dudaklarını Passion’ın dudaklarına bastırdı, vücudunu vücuduna dayadı. Passion’ın nefes almaya bile fırsatı olmamıştı, ama sorun değildi zira nefes almayı bırakmıştı.

Kurtarıcının dili onun aralık dudaklarından içeri girdi. Eliyle göğsünü kavradı, büyük aletini eteklerine doğru sürüyor ve karnını dürtüyordu. Vücudu tatmin olmamış arzusuyla sarsılırken onun ağzının içine doğru bir inilti koyuverdi.

Onun ağzının içinde dolaştırdığı dilini emdi. Parmaklarının altındaki ensesi sert ve sağlam, göğsü güçlüydü. Ona ne zaman elini uzatmıştı? Bilmiyordu. Umurunda değildi. Kurtarıcı tam bir arzu şöleniydi, Passion da bu şölenin tadını çıkarmak istiyordu.

Kurtarıcı dilini defalarca onunkine bastırdı, ellerini sert ve seri hareketlerle göğüslerinde ve kamında dolaştırdı. Passion’ın uylukları ıslanmıştı.

Kurtarıcı dudaklarını Passion’dan ayırdı ve Passion ciğerlerini havayla doldurdu. Kurtarıcı birden elini onun ağzına bastırdı, Passion onun şehvet ve güçlü bir umutla parlayan gözlerine baktı.

“Sessiz olmalısın,” dedi kurtarıcı alçak sesle, kısa ve hızlı soluklar alarak.

Passion panonun hemen arkasındaki kalabalığın seslerini duyabiliyordu.

Kurtarıcının parmakları Passion’ın dudaklarının çizgilerinde hafifçe dolaşırken, Passion onun diğer elinin de ikisinin arasında iş başında olduğunu hissetti. Kurtarıcı Passion’ın elini aşağı indirip parmaklarını sert, kaim penisine kenetledi.

Kurtarıcının çenesi kenetlenirken elleri Passion’ın üzerinden düştüler. “Bak ona.” Sözleri emirken, ses tonu yalvarma doluydu.

Passion aşığı baktı. Büyüyen gözleriyle yiyecekmiş gibi bakıyordu. Dev bir pagan fallusu gibi pantolondan dışarı uğramış penisi iri ve kalındı. Kurtarıcı sicim gibi damarlarla sanlı penisini onun avucunun içinde ileri geri hareket ettirirken, Passion büyülenmiş gibi seyrediyordu. Eli küçücük görünüyordu ve parmakları zor kavuşuyordu. Ağız sulandı, bacak arasında şiddetli bir sızı başladı. Çok güzeldi ve onu istiyordu.

“İhtiyaç duyduğın şeyin bende olduğunu söylemiştim sana,” diye mırıldandı kurtarıcı. Penisinin kabarık ucundan şeffaf bir sıvı damıladı. “Bak, içine girmek için ağlıyor.”

Passion hafifçe iç geçirip dudaklarını yaladı.

Kurtarıcı parmağını çenesine dayayıp Passion’ın yüzünü kaldırdı. “Vajinan da ağlıyor mu?”

Bacak arası arzıyla sızlayan Passion’ın içi bir hoş oluyordu. Kurtarıcının masmavi gözlerine bakınca bacakları titredi.

Kurtarıcı başını eğip dudaklarını çok hafifçe onunkilere sürttü. “Söylesene.” Onu nazikçe öpüverdi. “Vajinan da aletim için ağlıyor mu?”

“Evet!”

Kurtarıcı bu cevap üzerine onu tekrar - hararetle ve sert bir biçimde - öpmeye başladı.

Passion’ın göğsü kabardı ve kurtarıcının öpüşü karşısında ağzını daha büyük açtı. Elini bacaklarının arasında hissedince ağzındaki havayı bir nefeste emdi; Ama o onu öpmeyi sürdürerek, Passion’ın içine çekemediği havayı vermeye devam etti. Ardından parmaklarını paçalı külotuna kaydırıp elini içine soktu.

Passion’ın kanı orta yerine toplandı. Kurtarıcının avucuna dayalı sıkı, hızlı hızlı atan noktası ikinci bir kalp gibiydi. Bacakları durdurulamaz bir şekilde titriyordu, düşmemek için kollarını ona sardı.

Kurtarıcı öpmeyi aniden keserek, onun kulağına alçak ve hırıltılı bir sesle konuştu. “Tanrım, o kadar uzun zaman mı oldu?”

Passion'ın gözleri doldu. Çok uzun zaman olmuştu. Sanki hiç olmamıştı. Böylesi hiç olmamıştı. Parmakları kurtarıcının ceketini kavradı. "Lütfen," diye yalvardı ümitsiz bir fısıltıyla. "Lütfen!"

Kurtarıcının gözlerinde bir ışık parladı. Bir eliyle onun ağzını kapattı; diğer eli ise aralarında hareket ediyordu. Kurtarıcı penisinin başını onun ıslak tüylerine ve hassas tenine sürerken Passion onun güzel gözlerine bakıyor ve elinin arkasında inliyordu. Kalçaları bir, iki kez titredi.

Passion gözlerini kapatarak inledi. Hiç bu kadar kendini kaybetmemişti.

Ardından kurtarıcı tek bir ani ve keskin bir hamleyle Passion'ın içine girdiğinde Passion gözlerini açtı ve nerede olduğuna aldırmaşızın ağzından boğuk bir inilti kaçırdı.

Passion kımıldayamıyordu. Kazığa oturtulmuş, içi doldurulmuş, gerilmişti - duvara mihlanmıştı. Ayakları yerden kesilmiş haldeydi. Kımıldamak istemiyordu. Keşke hep böyle kalabilseydi, hiç boşalmamacasına dolu.

Kurtarıcı yukarı doğru hamle yapınca Passion inleyerek duvara sürtündü. Bacaklarının arasındaki nabız atışı şiddetlenerek kalp atışını bastırdı.

Göz göze geldiler ve kurtarıcı bir kere daha itti. "Senin ihtiyacın olan bu," dedi hırıltılı sesiyle. "Düzülmeye ihtiyacın var senin." Tekrar itti. "Durmadan düzülmeye."

Evet! Bu doğrudu. Her itişte içindeki baskının arttığını duyan Passion inliyordu, kurtarıcı ise sanki hiç geri çekmiyor, hep itiyordu.

"Beni içine al," diye inledi kurtarıcı, bir kere daha iterek.

Passion'ın kasları arzusuyla gerildi. Bağırarak istiyordu, içindeki arzuya bağlı olmayan her şeyi dışarı atmak istiyordu. Olduğu kadından kurtulmak, sadece bu kadın olmak istiyordu, şu anda, sonsuza dek. İçinde basınç biriktikçe birikti. Bu içine girmeye

alışan yabancı mıydı, yoksa dışarı çıkmaya çalışan kendisi mi? Bayılacak gibi hissetti. Gözleri bastırılmış özlemin yaşlarıyla doldu.

Kurtarıcı onun bu ihtiyaını görmüş müydü? Görmüş olmalıydı, zira Passion onun kalçasını tutan elini sıktığını hissetti ve hemen ardından içinde gidip gelirken kalçasından da sıkıca bastırdı.

Passion ığlık atmamak için kendini tuttu. Sersemlemiş haldeydi. şişmiş ucu rahminin kapısını hafiften zorlaşa da, kurtarıcısının kalın penisine arzuyla ve koruyucu bir şekilde kenetlenmişti. lmek üzereydi. Zevkten kıvranıyordu. Tattığı en büyük hazdı bu.

“Al beni,” dedi kurtarıcı çatlak sesiyle. “Böyle işte. Al beni.” Sürtünerek eviriyordu.

Passion’ın bütün vücudu titreyip açılmaya başladı. İçindeki her şeyin paramparça olmasından korkuyordu. Aynı zamanda istiyordu da.

Kurtarıcı gözlerini ondan hiç ayırmıyordu. “Hepsini al. Hepsini!”

Arkadan eliyle nden penisiyle birden şiddetle bastırınca, Passion öne doğru büküldü. Rahminin direnen kapısı açılarak dar bir yola giriş verdi. Kalbi duracak gibi olurken, nefes almaya çalıştı. Derken bütün vücudu ateşli ve rpertili bir arzuyla kasılmaya başladı. Çarpan tek yürek, bacaklarının arasındaki yrekti. O kadar şiddetli ve hızlı atıyordu ki onu eziyetli hazla tir tir titretiyordu. Gözbebekleri yukarı doğru döndü ve güçsüz, ince bir çığlıkla birlikte ılık bir sıvı dışarı boşaldı.

Kurtarıcı bastırılmış bir inlemeyle kalçalarını ona doğru ittirerek ondan daha fazla vermesini istedi. Bu basınçla hıçkıran Passion karşı koyamıyordu - karşı koymak istediği de yoktu.

“İşte böyle.” Kurtarıcı kenetlenmiş dişlerinin arasından içine hava çekti. “Al beni! Daha hepsini vermedim.” Penisini onun

sıcak ıslaklığına şiddetle soktu. Passion arzu, ıstırap ve minnet dolu bir hıçkırıkla boğulacak gibi oldu. “Güzel,” diye hırladı kurtarıcı. “Tamam.” Ama hızlı hızlı gidip gelmeye devam etti.

Passion onun gözlerinde açlık ve yalvarış gördü. Vücuduyla ona cevap verdi ve bir yolunu bulup küçük bir kısmı daha açtı.

Kurtarıcı bir an gözlerini kapatarak nefesini tuttu. Ardından kalçalarıyla onu duvara mıhladı. Passion içindeki her şeyin kasıldığını hissediyordu. Kurtarıcı elini Passion’ın ağzından çekerek onu öptü, dilini ağzına soktu.

Passion onun kalın uzvuna kenetlenip okşadı. Rahminin sıkı ağzı penisinin işgalci başını okşuyordu. Kollarıyla ona sarılmış, parmaklarıyla ensesindeki saçlarıyla oynuyordu. Uylukları gönüllü bir teslimiyet içinde titredi.

Sonra, kurtarıcı Passion’ın ağzının içine doğru uzun ve boğuk bir inleme eşliğinde, vücudunun içine şiddetli bir itiş gerçekleştirerek, sıcak menisini içine fişkırttı. Passion’ın içini sıcak spermile yıkayarak boşaldı.

Bacaklarının arasındaki işkenceli çarpıntı yeniden patlayarak vajinasına, rahmine ve vücudunun bütün uzuvlarına binlerce zevk oku fırlatırken Passion inilti ve öpücükler arasında sessiz sessiz ağladı.

İkinci Bölüm

AKİBET

“Ee? Bayan Charlotte Lawrence nasıl biri?”

Kristal Saray’ın önünde Mark kardeşinin yanındaki basamağa adımım attı. “Bilmiyorum. Görmedim ki.”

“Görmedin mi? Orada olması gerekiyor, porselen bölümünde.”

Mark omuz silkti. “Değildi.”

“O zaman sen nerede kaldın?” Matthew cep saatinin kapağını açtı. “Rosalind’le çaya gecikeceğim.”

“Çocukken evlilik için ne derdik biz, Matt?”

Matthew saatini cebine koyarken kaşlarını kaldırarak sırttı. “İster meyhaneci, ister balıkçı, ister çamaşırcı, isterse fahişe olsun; aletimi köküne kadar alan kadını kilisenin kapısından geçiririm.”

Mark gülümseyerek ellerim ceplerine soktu. “Eh, evlenmiyorum ama her zamankinden çok yaklaştım.”

Matthew hayretle güldü. “Ne? Kristal Saray’ın orta yerinde, sevgili kardeşim, nasıl becerdin de bir kadının içine girebildin?” İki yaş geçkin hanıma başlarıyla kibarca selam verdiler. “Tahmin ettiğinden kolay oldu,” diye cevap verdi Mark. “Bunu bana anlatmak zorundasın.”

“Olmaz. Çaya geç kalıyorsun.”

Matthew kolunu kaldırarak arabacıyı çağırdı. “Kahrolası. Yolda anlat.”

Kapısında Hawkmore arması olan bir araba kaldırıma yanaştı. İki kardeş uzun vücutlarını arabaya sığıştırlırken, “Benchley evi, Bingham,” diye talimat verdi Matthew, arabacıya. Karşılıklı oturarak, araba kalkarken çizmelerini birbirlerinin koltuğuna koydular. Çocukluklarından beri, bacakları yeterince uzadığından, bunu yaparlardı. Ayrıca her zamanki gibi Mark kollarını göğsünde bağlarken, kardeşi rahatça köşeye yaslandı.

“Ee?” dedi Matthew.

Mark omuz silkti. “Ne diyeyim ki? Bugün beklediğimden güzel bir gündü.”

“Canın istediğinde çok komik oluyorsun. Haydi, ayrıntılara gir, yoksa umursamamış gibi yapacağım.”

Mark sırttı. “Ona bir gotik mobilya salonundaki büyükçe bir panonun arkasında sahip oldum. Çok çabuk ve haliyle sessiz oldu her şey.” Tebessümü kayboldu. “Ve çok, çok iyiydi.”

“Sadece iyi miydi?”

Mark kafasını iki yana sallayıp camdan dışarı baktı. Gelip geçen manzarayı görmüyordu. İri ela gözlerle mükemmel kıvrımlı dudakları görüyordu. “Hayır. İyiden daha iyiydi. Mükemmelden de iyiydi. Her şeyden daha iyiydi.” Kaşları kalkıp indi. “En iyisiydi.” Kardeşine döndü. “Gelmiş geçmiş en iyi.”

Matthew’un kaşları hafiften çatıldı. Öne doğru uzandı. “Adı ne? Kim?”

“Bilmiyorum.”

Kaşlar daha çok çatıldı. “Hayatının seksini yaptın ve kadının ne adını biliyorsun, ne yerini yurdunu, öyle mi?”

Mark şapkasını koltuğun üzerine attı. “Hayır.”

“Peki. Bana ondan bahset. Neye benziyor?”

Mark kalbinin hızlandığını duydu. “Arzu ve umuda benziyor ve de...” Ne söyleyecekti?

İçini çekerek başını arkaya yasladı. “Bir geyiğinki kadar iri

ela gözleri var. Davetkâr bakışlar ve anlamlı gözler.” Passion’ın çanağa hayran olan gruba bakışını hatırladı. O da onun gibi aykırıydı. Bunu onun yüzündeki ifadeden anlamıştı. “Her duygu ve düşünce değişimini gösteren gözler. İnsanı içine çeken gözler.

“Kumral saç ve öpülmek için yaratılmış bir ağzı var.” Mark gözlerini kapatarak hatıralarının tadını çıkardı. “Vanilya ve portakal çiçeği kokuyor. Ve tebessümü kelimelere sığmayacak güzellikte.” Kolları yanlarına düştü. “Sesi alçak ve yumuşak, konuşmasındaki tatlılık ise onu daha çok istemene sebep oluyor.” Mark gözlerini açtığı anda kardeşinin kendinden geçmiş bir şekilde ona baktığını gördü. Arabaları ne zaman durmuştu?

“Genç mi?” diye sordu Matthew öne doğru uzanarak.

Mark dalgınca, dışarı baktı. “Genç bir dul, bahse girerim. Leylak rengi giymiş ve koluna siyah kurdele bağlamıştı.” “Yasının ikinci yılındaki bir genç dul olgun bir av olur, gerçekten de. Belki onu arayıp bir kere de ben şansımı denerim?” Mark şiddetli ve bastıramaz, yakıcı bir kıskançlıkla başını çevirdi. “Hele bir dene, gebertirim seni!” diye kükredi.

Matthew’un birden ağzı kulaklarına vardı. “Bunu biraz sahipleniyorsun sanki öyle mi birader? Galiba bu ilk.” Mark’ın dizine hafifçe vurdu. “Şaka yaptım. Ben Rosalind’e âşığım, unuttun mu?”

Mark omuz silkip kayıtsız görünmeye çalıştı. “Ne fark eder? Onu bir daha görebileceğimi sanmıyorum.”

“Tabii tabii. Öyledir.” Matthew sustu ve şapkasını düzeltti. “Gitmem lazım. Rosalind bekliyor.”

“Sen de o kızın kölesi oldun.”

“Aşk, birader,” dedi Matthew, arabadan atlarken. “Gerçek aşk.”

Mark gözlerini döndürürken Matthew kafasını içeri uzattı.

“Ya sen?” diye sordu. “Ona adını söyledin mi?”

“Hayır, söylemedim.” Mark onun yaşlarla dolu gözlerini hatırlayarak sustu. “Ağladı. Ona mendilimi verdim.”

“Ağladı mı? Canını yakmadın ya?”

“Yakmadığımı söyledi.” Mark tekrar onun kollarında olmayı diledi. “Sanırım onlar arzu gözyaşlarıydı. Tutku gözyaşları.”

Passion’in gözyaşları mendilin kaliteli kumaşım kutsamıştı. Köşedeki “M” harfine baktı. Kristal Saray’ın büyük galerisindeki bir sırada otursa da o “M”den başka hiçbir şeyi görmüyordu. Başparmağım harfin hatlarını belirleyen lacivert ipin üzerinde dolaştırdı. Kimdi o? Neredeydi şimdi? Onu düşünüyor muydu? Mendili burnuna götürüp kokusunu içine çekerken gözleri kapandı. O da Passion gibi özlüyor muydu?

“Ah! Neredesin sen? Charlotte nerede?”

Passion’in gözleri birden açılarak, yanında oturan, telaşlanmış halasına döndü. Mathilda Dare’in tombul yanakları kızarmıştı ve ona karşı kabahat işleyecek herkese ateş püskürtmeye hazırlanmışçasına burun deliklerinden durmaksızın hava üflüyordu.

Passion’in huzurlu yalnızlığı sona ermişti. “Çok özür dilerim, Matty Hala. Charlotte gelmedi, ben de sağa sola bakarken dalmış gitmişim.”

Halası çantasının içini ararken yeğenine bakmamıştı. “Hiç konuşma. Bayılmadan evvel yelpazemi bulmam gerek.”

Passion iç geçirerek, mendili - onun mendilini - dikkatlice cebine soktu. Halasıyla konuşmak istemiyordu. Düşünmek - sadece onu düşünmek - istiyordu. Heyhat...

Matty Hala her zaman yanında taşıdığı küçük fildişi yelpazeyi çıkarıverip gözlerini kapatarak kendini enerjik bir şekilde yellemeye başladı. Şapkasının tepesindeki mavi tüyler yarattığı rüzgârda titriyorlardı. Her ne kadar bayılmakla tehdit etse de, Passion’in bildiği kadarıyla, hayatında hiç bayılma-

mıştı. Buna rağmen bayılıverecekmiş gibi davranmakta üstüne yoktu.

‘Tamam. Kendime geldim,’ dedi halası canlı bir şekilde. ‘Şimdi,’ Passion’a döndü, ‘sen ne -aman Allah’ım! Ne oldu sana?’

Passion irkilerek geri çekildi. Kalbi çarpmaya başladı, elini yanağına kaldırdı. Eyvah, düşüncesizce davranışı belli oluyor muydu? Yakalanmış mıydı?

Matty Hala dantel kaplı parmağını Passion’ın ağzının kenarına doğrulttu. ‘Şuranda kırmızı bir leke var.’ Boynunda asılı bir kurdelenin ucundan sarkan merceğini kaldırıp uzanarak yeni bir bitki ya da hayvanı inceleyen bir doğa bilimci edasıyla inceledi. ‘Kızarmış sanki.’

Passion’in eli bir rahatlamayla göğsüne düştü. Lâkin bu rahatlama kısa sürdü zira kocaman gri bir göz ona bakıyordu.

‘Ne oldu?’ Gri göz kısıldı.

Passion duraksadı. Yalan söylemekten nefret ederdi. ‘Şey... Porselen bölümünde Charlotte’u beklerken, bir saksı palmyesi tam önüme devrildi. Bana değmedi sanıyordum ama demek ki yaprağı yüzüme sürtünmüş.’

Matty Hala merceğini bırakıp arkasına yaslandı. ‘Ne kadar korkunç. Gözün kör olabilirdi,’ dedi, yine kendini yelleyerek. ‘Ziyaretçilerin emniyetleri sağlanmadığı vakit bu sergi tam bir fiyasko olur.’

Kurtarıcının onun üzerindeki elleri ne kadar da güçlüydü. Passion onun kollarının arasında kendini emniyette hissetmişti. ‘Sergi son derece emniyetli, hala. Palmiye üç yaramaz devirdi.’

Matty omuzlarını kaldırdı. ‘İğrenç haydutlar.’ Önlerinden geçenleri, sanki hepsi bir kabahat işlemiş gibi, beğenmeyerek süzdü, sonra da beyazlamış kaşlarının teki havada olduğu halde, Passion’a baktı. ‘Şahsen ben yanımdan geçen bir beyefendi tarafından itilip kakıldım.’ Başını sağa sola salladı. ‘Ona neden

beyefendi dediğimi de bilmiyorum. Bir aceleyle önüme geçti.” Biraz daha yelledi. “Az kaldı ayak parmağımı çiğneyecekti.” Passion elini cebine soktu. Parmaklarıyla eldiveni tuttu. *Bir beyefendi*. Burası beyefendi doluydu. Ani bir şüpheyi garkoldu. “Bir daha gelmeyelim,” dedi, adeta kendi kendine.

“Bir daha gelmeyelim mi?” Halası şaşkınlık, ardından da çabucak ortaya çıkıveren bir dikkatle Passion’a baktı. “Ben buraya hiç gelmeseydim de dert değildi. Sırf senin hatırına, Passion’cığım - senin sanat aşkıdan dolayı - bütün hafta Mary ve Agnes Swittly ile burada buluşmak için planlar yaptım.” Yellemeye ve tüyleri uçuşturmaya devam etti. “O zaman, onlara planların iptal olduğunu haber vereyim mi? Eğer istersen, vereyim. Gerçi burada benimle buluşmak için şüphesiz başka birçok daveti geri çevirmişlerdir. Ama sen istiyorsan...”

Passion aldanmadı. Halasıyla Swittly kardeşler birbirlerinden ayrılmazlardı, sık sık birbirlerine ziyaretlerde bulunur ve beraber gezerlerdi. Ayrıca korkacak ne vardı? Yaşadığı şey ne kadar tesirli de olsa âşığıyla bir anda karşılaşmış, yine bir anda ayrılıvermişlerdi. Böyle şeyler insanın başına hayatta bir kez gelir, diye düşündü.

Halasının elini tıptısladı. “Tabii ki planını değiştirme, hem de benim yüzümden. Ezilmesine az kalmış parmağından dolayı çok mutsuz görünüyorsun da.”

Matty’nin yüzünde fedakârca bir ifade belirdi. “Evet, zavallı parmağım, sen de az daha kör oluyordun. Ama senin mutluluğun için, canım, bu insan sürüsüne tahammül ederim.” Matty Hala diğer elini Passion’ın elinin üzerine koydu. “Ayrıca, insanın hayatta bazı riskler alması gerekir, biliyorsun. Az kaldı gözün çıkıyordu diye dünyadan elini ayağını çekecek halin yok ya. O zaman taşrada, evinde de kalabilirdin. Olmaz.” Matty buyurgan bir edayla başını iki yana salladı, “bunu yapmana müsaade etmem.”

“Etmez misin?”

“Hayır.”

Passion bir an konuşmadan oturdu. Halası olayı, altından girip üstünden çıkarak, bambaşka bir yöne çekmeyi becermişti. Ona düşüncelerinin normal bir sıra izlemediğini anlatmanın da imkânı yoktu. “İyi o zaman,” dedi Passion, halasına ayak uydurarak. “Çünkü şey için çok korkmuştum - elimi ayağımı çekerim diye, yani.”

“Biliyorum, canım, biliyorum.” Eliyle pat-pat vurdu.

Halası zamanı unutmuşa benziyordu. Passion gülümsedi. “Gitsek iyi olmaz mı? Charlotte gelmedi, bu saatten sonra geleceğini de sanmıyorum.”

“A!” Matty irkilmiş gibi geri çekildi, sonra yelpazesini çantasına tıktı. „Şu Charlotte Lawrence yok mu? O kuzenine nasıl sabır gösterdiğini hiç anlamıyorum. O hiçbir zaman porselen üzerine senin yaptığın kadar güzel çiçekler yapamayacak, canım.” Passion’ın yardımıyla ayağa kalkarken, cam tavandan göğe baktı. “Tabii, çayı da kaçırdık. Bayılmama az kaldı!”

Çalçene halasının yanında sessizce yürüyen Passion bacaklarının arasında zonklayan ağrının tadını çıkarıyordu. Bu ağrıyı sevmiş, sahiplenmişti. Her adımda zonkladıkça, gözünde masmavi gözler canlanıyor ve mineçiçeği kokusunu duyuyordu. Parmakları cebindeki mendili sahiplenircesine kavradı. İnkâr edemezdi, onu tekrar görmeyi diliyordu.

O da onu tekrar görmeyi diliyordu.

Şimdi ne yapıyordu acaba?

Mark şehirdeki evinin merdivenini hızla tırmandı. Uşağı Cranford kapıyı onun için açık tutuyordu.

“Kontes çalışma odasında, lordum.”

Mark’ın bir anda keyfi kaçtı. Şapkasıyla eldivenlerini verir-

ken kaşlarını çattı. ‘Teşekkür ederim, Cranford.’ Hay aksi! Görmeyi istediği son insan, annesiydi.

‘‘İçecek bir şeyler göndereyim mi, lordum?’’

‘‘Hayır. Annem uzun kalmayacak,’’ dedi Mark, çalışma odasına geçerken, yüksek sesle.

Lucinda Hawkmore elinde bir kadeh konyakla, kanepeye yerleşmişti. ‘‘Ne kadar kabasın!’’

Mark annesinin karşısındaki kanepeye oturup bacak bacak üstüne atarak ayaklarını aradaki sehpanın üzerine uzattı. Kollarını kavuşturup annesine bakmaya koyuldu.

Lucinda önce oğlunun ayaklarına, sonra odaya hor gören bir bakış attı. ‘‘Ne zaman bu ufacık evi satıp durumuna uygun bir yere taşınacaksın? Buraya gelmekten utanıyorum.’’

‘‘O zaman gelme.’’

Lucinda hiç nefes almadan devam etti. ‘‘Burada misafir bile kabul edemezsin.’’ Bardağıyla odayı gösterdi. ‘‘Kibrit kutusu kadar.’’

‘‘Londra’ya misafir ağırlamaya gelmiyorum. Çalışmaya geliyorum.’’

‘‘Çalışmayaymış,’’ diye alaya aldı Lucinda. ‘‘Ne kadar burjuva. Çalışmaya ihtiyacın varmış gibi.’’

Mark dişlerini gıcırdattı. ‘‘Misafirlerimi Hawkmore Evi’nde ağırlıyorum. Mimariyi sevdiğim için çalışıyorum. Şimdi, anne, ne istiyorsun?’’

Lucinda omuz silkti. ‘‘Evlendiğinde sana Londra’da düzgün bir ev lazım, diyorum. Kendin yaparsın. Umurumda değil, ama bundan kurtul.’’ İçkisinden bir yudum aldı. ‘‘Ee? Bayan Lawrence için ne düşünüyorsun? Tatlı bir kız, değil mi?’’

‘‘Bilmiyorum. Onu görmedim.’’

‘‘Ne?’’ Lucinda doğruldu. ‘‘Abigail bana orada olacağını söyledi - porselen bölümünde. Kırmızı tüylü şapka takmış genç bir hanım görmedin mi?’’

“Dedim ya, yoktu.” Mark uzun kirpikli ela gözleri düşündü.
“Çok önemli değil zaten.”

“Nedenmiş?”

“Yarın sevgili arkadaşın Abigail Lawrence’a mektubun karşılığında yüklü miktarda para teklif edeceğim de, ondan.”

“Onun için para önemli değil. O sadece sırtık kızı için bir unvan istiyor, o kadar.” Lucinda kirpiklerini devirip konyağından bir yudum aldıktan sonra, “Kaç para?” diye sordu.

Mark on beş bin pound teklif edecekti. Ama şimdi bu ayak bağından kurtulmayı artık eskisinden de çok istiyordu. *Ondan* başkasını düşünmek bile istemiyordu. “Yirmi beş bin pound bu meseleyi kapatır.”

Lucinda ufak bir hayret nidası kaçırdı ağzından. “O şıfrintıya yirmi beş bin pound mu teklif edeceksin? Kadın bana şantaj yapıyor, sen tutmuş ona bir servet teklif ediyorsun.”

Mark’ın kan beynine sıçradı. “*Sana* mı şantaj yapıyor?” dedi alaycı bir edayla. “Söyler misin anne, arkadaşının entrikasına *sen* ne kadar ödüyorsun?”

“Abigail Lawrence yıllardır benim arkadaşım değil,” dedi Lucinda kurumla. “Hiç olmaması gerekirdi. Benim seviyemde değildi. Ama genç olduğum için, ne kadar zengin olursa olsun basit bir tüccar kızıyla arkadaşlık etmemem gerektiğini bilemedim.” Mark ellerini, kavuşturduğu kollarının altında yumruk yaparak sıktı. “Ya, ama o senin ‘en sevdiğin ve en güvendiğin sırdaşındı.’ ‘Manevi kardeşin’ idi,” diye gürledikten sonra, aralarındaki sehpayı öfkeyle tekmeledi.

Lucinda sıçramadı bile. “Yanlış hükmettiğimi anladığımda onu bıraktım. Ben bıraktığımda, asil çevre de onu bıraktı.” Omuz silkip eteğinden bir ipi silkeledi. “Sayemde soylu bir koca bulacağını sandı.” Lucinda kaşlarını kaldırdı. “Bu amacına taş koymuş oldum.”

Ayağa kalkan Mark annesine arkasını dönerek masasına yürüdü. Masanın arkasına geçip yumruklarını masaya dayadı. “Kibrin emsalsiz, anne. Senin yüzünden Abigail Lawrence beni ‘sırtık kızıyla’ evlenmeye zorluyor. Şantaj yaptığı *sen değilsin. Benim - Matthew’le ben. Ama and içtim, bundan Matthew’un asla haberi olmayacak.*”

Lucinda oturduğu yerden oğluna gayet soğuk bir şekilde bakıyordu. “Senin olmayabilir ama benim korumam gereken bir itibarım var.”

Mark acı bir kahkaha patlattı. “İtibarın, demek! Madam, siz kendi itibarınızı büyük çabalarla o kadar çok ayaklar altına aldınız ki, kanalizasyonda akan pislikten farkı kalmadı. Korunacak bir itibarın kaldığını sanmana hayret ediyorum.”

Lucinda konyağın dibini midesine indirip bardağı az önce Mark’ın tepmiş olduğu sehpanın üzerine koydu. “Babasının oğlu,” dedi, dudağını bükerek. “Tanrı bana yardım etsin, her geçen gün ona daha çok benziyorsun.”

“Ben onun gibi, senin beni mahvetmene müsaade etmeyeceğim,” diye cevabı yapıştırdı Mark. Hızlı solumaya başladığını fark eden Mark kendine hâkim olmaya çalıştı. Annesinin onu babasıyla ilgili bir tartışmanın içine çekmesine müsaade etmeye niyeti yoktu. Özellikle de bugün. “Senin itibarın benim umurumda değil,” dedi kararlı bir şekilde. “Benimki de umurumda değil. Ama Matthew’un itibarı korumaya değer. O benim kardeşim ve babasıyla ilgili bu ifşaata rağmen ben onu böyle görüyorum.”

Mark gözlerini kapatarak, hayalinde kardeşini nişanlısı Rosalind’in - *Leydi* Rosalind’in - dizlerinin dibinde çay içerken canlandırdı. Matthew o kıza çok âşıktı; ona çok derin bir aşkla bağlıydı.

Mark annesine bakınca onu ellerini eldivenlerine sokarken buldu. İyi, gidiyordu. Kayarcasına kapıya gitti.

Mark onun arkasından konuştu. “Matt’in ismi herhangi bir şekilde lekelenecek olsa, Lord Benchley onun kızıyla evlenmesine hayatta müsaade etmez. Umarım birden fazla mektup yazma aptallığını yapmamışsındır.”

Lucinda dönüp ona ters ters baktı o soğuk yeşil gözleriyle - onun sıcacık ela gözlerinden ne kadar da farklıydı! Ya Mark o gözleri bir daha hiç göremezse? Görmeye mecburdu.

Annesi cevap vermemişti. Mark kaşlarını iyice çatı. “Söylesene, anne. Başkaları da gelecek mi kapıma?”

Lucinda gözlerini yere indirdi. “Hayır,” dedi acı bir şekilde. “Başkası gelmeyecek. “Sadece bir kere ‘aptallık’ ettim.”

Mark başını önüne eğdi. Buna itiraz edebilirdi ama canı istemiyordu. Annesi bir an önce çıkıp gitse, ona yeterdi. Dış kapı hızla kapandı. Koltuğuna çöküp dirseklerini masanın üzerine yayılmış mimari çizimlerin üzerine koyarak, başını ellerine dayadı. Annesinden ne kadar nefret ediyordu! Onun bencilliğinden - sürekli dikkat çekme ve üstün olma çabasından - tiksiniyordu. Annesinin bu tutumu onu boğuyordu.

Derin bir nefes alıp annesini aklından çıkarmaya çalıştı. Koltuğuna yaslanıp gözlerini kapattı ve kendini Kristal Saray’da - onunla birlikte - hayal etmeye başladı. Nasıl olmuştu da onu hemen fark etmemişti? Kendi düşüncelerine o denli dalmıştı ki düşen ağaç olmasaydı... Allahtan, yaramaz çocuklar vardı. Hiç düşünmeden, onu tehlikeden kurtarmıştı. Bunun hemen ardından onun - vücudunun, kokusunun - farkına varmış ve baş döndüren bir heyecana kapılmıştı. Derken, o arkasına dönmüş ve Mark arzusunun vücut bulmuş haliyle karşı karşıya gelmişti.

Mark derin bir nefes aldı. Onun Neşideler Neşidesi’nden bir bölümü ezbere okuyuşunu hayalinde canlandırdı, onun yumuşak sesini duydu, sözleri söyleyen tatlı ağzının hareketlerini gözünün önüne getirdi. Mark ne kadar şaşırmıştı!

Onun baskılanmış iniltilerini ve sıkıca kavrayışını döşündü. Aleti canlandı. Onu yine istiyordu. Hem de çılgınca.

Bu da biraz tuhaftı. Onunla birlikte olduktan sonra çekip gideceğini, onu bir daha görmeyeceğini düşünmüştü. Sesyete fahişeleri dışında hiçbir yabancıyla beraber olmasa da, çekip gitmek ona hiç zor gelmemişti, tanıdığı kadınlar söz konusu olduğunda bile. Ama bugün epey zorlanmıştı. Hatta kendini arkasına dönüp bakma lüksünden bile mahrum bırakmıştı. Onu böyle bırakmamalıydı.

Hata etmişti, çok büyük hata etmişti.

“M.” Muktedir’in M’si miydi acaba bu?

Geceliğini giyip yastıklarına dayanmış Passion düz kumaşa işlenmiş mavi harfe bakıyordu. Gizemli adamının gösterişi, süsü yoktu. Kumaşa dokunup başucu mumuna tuttu. Kumaş en iyisindendi. Onu burnuna tutup güzel dokumasına sinmiş ferah kokuyu içine çekti. Gözleri bir an kapandı. Gerçekten de birçok şey muktediri, o.

O, Passion’a bir armağan - uzun zamandır hasretini çektiği bir armağan - vermişti. Baskı değil, coşku; ilgisizlik değil, arzu; görev ve zorunluluk değil, özgürlük ve tatmin vermişti.

Passion mendili göğsüne bastırarak içini çekti. M, ona yeniden canlılık, hayat vermişti.

Passion ne zamandır uyuşmuştu. Cevabı hemen buldu - evlendiğinden beri. Kocas ı üç koca yıl ilgisizliğiyle Passion’ı öldürmüştü. İncelikten nasibini almamış bu adam kayıtsızlığıyla onun ruhunu yıpratmıştı. Passion, seveceği ve onu sevecek bir bebeği olsaydı buna daha kolay katlanırdı. Ama bebeği de olmamıştı. Bebek yapmaya çalışmanın tadı ve zevki de yoktu. Kocas ının, kendi deyiş iyle “iş ini” yapması, hiçbir zaman bir dakikadan uzun sürmezdi. Başlarda Passion’ın vücudu daha fazla temas hasreti

ekerdi. Ama zamanla hasret ılığa dönüştü. Gecelerce, yıllarca vücudunu inkâr edip durmuŗ, boŗalmak için yalvarmalarını katı, amansız bir sessizliğe sıędırmıŗtı.

Kocas öldüğünde bir damla dahi yaŗ dkmemiŗtı.

Ama bugün aęlamıŗtı.

Ve o - o, Passion'ın unuttuğu hayallerini gerekleŗtirmiŗtı. Dudaklarının dudaklarına dokunuŗunu, hatta onların tadını dahi şu anda duyumsayabiliyordu. Parmaklarını dudaklarında gezdirdi. Onun elleri vücudunu okŗamıŗ ve onu utanmaz bir samimiyetle kucaklamıŗtı. Ellerini bastırarak göğüslerinde ve yanlarında dolaŗtırdı. Onun dokunuŗunda hiç tereddüt, duraksama olmamıŗtı. Ona tutkulu bir yırtıcılıkla sahip olmuŗ, verdiği her şeyin karŗılıęında ondan da aynen hepsini beklemiŗtı. Passion elini bacaklarının arasına götürdü. M'nin penisi Passion'ın içini doldurmuŗ, onu sıradan hazzın sınırlarının ötesine geçirip mest etmiŗtı. Onun erkekliğini avucunun içinde dŗnd. Ne kadar da büyük ve güzeldi.

Ne olmuŗtu ona böyle? Elini bacak arasından ekiverip mendili göğsüne bastırdı. Kendisini bir yabancıya teslim etmiŗtı! Bunu yaptığına inanamıyordu. Hatırası hem son derece canlı hem de garip bir biçimde hülya gibiydi.

Ve bu bir tek M ile olabilirdi. Passion'ın yüzünde ciddi bir ifade belirdi - yalnızca bu adamla ve bu şekilde. Bu adam gökten dŗen bir meteor gibi nadir ve beklenmedikti. Ve de Kristal Saray'da Passion'ın baŗına dŗvermiŗtı. Bir adam, bir yer. Bir sefer mi?

Herhalde bir seferdi. Passion'ın hayatı belirli ve sakindi. Passion bundan huzurlu bir tatmin çıkarmayı ęrenmiŗtı. Görev ve sorumluluğun da baŗka bir zevki vardı. Görev ye sorumluluk sayesinde evliliği boyunca ve daha sonra g ve teselli bulmuŗtu. Nerede durması gerektiğini ęrenmiŗtı.

Passion iç çekip mendili bir defa daha burnuna götürdükten sonra itinayla katlayıp yastığının altına yerleştirdi. Muhtemelen onu bir daha hiç görmeyecekti ama limon çiçeğinin kokusu Passion'a daima onu hatırlatacak, bu koku daima ona ait olacaktı.

Yan tarafına dönüp titreşen mum ışığına gözlerini dikti. Yarın Kristal Saray'a yeniden gidecekti. Ölenemez bir titreme vücudunu baştan ayağa dolaştı. Yalvaran bir telaşla dolu masmavi gözler hayalinde bir an canlanıverdi. Dudaklarının kıvrımlarını, çenesinin şeklini hatırladı - eli yastığının altına kayıverdi. Parmakları küçük bez parçasını sardı. Sanki elinde onun kalın penisini tutuyordu.

Ne kadar yanlış da olsa, onu yeniden görmek istiyordu.

Yarın ona ne getirecekti? Alışageldiği hayatın basmakalıp devamını, muhtemelen. Ama kim bilir, belki, bir ihtimal, Passion bir kere daha onun mavi gözlerinde kendini kaybetme şansını yakalayacaktı.

Yarın. Yarın, olmak bilmiyordu.

Üçüncü Bölüm

YARIN

Mark bir kere daha Kristal Saray'ın ana galerisinden geçti, sabah kalabalığını dikkatlice gözden geçiriyordu. Neredeydi o? Mark yarım saattir arıyordu. Artık üzerine iyice umutsuzluk çökmüştü. Mekân dünkünden daha kalabalık görünüyordu. Neden bu kadar kolay olacağını düşünmüştü ki? Onun orada olacağından, onu bulacağından çok emindi.

Ya onu bir daha hiç göremezse? Bu düşünceyi öfkeyle savuşturdu. Bunu düşünmeye bile tahammülü yoktu.

Uzun bir *Psyche* heykelinin önünde durdu. Orada olsa bile, birbirlerini görmeden bütün gün dolaşabilirlerdi. Mark bir yerde durup beklemeliydi. Ama nerede? Eğer Mark'ı bulmak isterse, ilk nereye bakardı? Porselen mi, gümüş mü, yoksa gotik mobilya mı? Kararını hemen verip gotik mobilyaya gitti. Evet, o da oraya giderdi. Orası onların yeri.

Mark kararlı bir şekilde ilerlerken omuzlan gerildi. O da gelecekti. Gelmeliydi. Mark'ın tek yapması gereken, beklemektir. Aksi gibi, beklemekten de nefret ederdi.

Sergideki her ağır mobilyanın önünde insanlar kümelenmişlerdi. Salonun arka tarafında küçük bir grup *prie-dieu*'nün önünde dikiliyordu. Mark'ın gözleri anında lacivert elbiseli bir kadına kilitlendi. Karnındaki kaslar buruldular. Kalabalığın içinde sadece yansı görünen kadının düz omuz çizgisiyle derin bel kıvrımını

inceledi. Grup bir başka parçaya doğru ilerlerken Mark kadının koluna bağlı geniş siyah kurdeleyi gördü.

Vücudu gevşedi ve kanı yeniden damarlarında akmaya başladı. Onu bulmuştu. Müthiş bir rahatlama duygusu uyandı içinde - rahatlama, bir de başka duygu. Onu gülümseten, tarifi zor bir duygu. Eldivenlerini çıkarıp pardösüsünün düğmelerini açarak yavaşça ona yaklaştı. O duygu arzu olmalıydı. Testislerini uyandıran ve penisini sızlatan o duyguyu şimdi bile hissediyordu.

Ona yaklaşırken bu duygu yoğunlaşıyordu. Mark elini kaldırdı. İç çekerek omuzlarını kaldırıp indirdi. Parmakları ona uzandı. O ise başını eğdi. Dua mı ediyordu? Mark parmaklarının uçlarını hafifçe ipek giysili sırtında dolaştırdı.

Kadının vücudu sarsılıp sonra gözle görülür şekilde gevşedi. Mark onun arkasına geçip onu gözlerden koruyarak elini karnına kuvvetlice bastırdı ve onu saran vanilya ve portakal kokusunu içine çekti.

Ona dokunup onu koklamak Mark'ı heyecanlandırmıştı. Çok şükür, onu bulmuştu. Tanrı'ya şükür gelmişti. Onu kollarına almamak için kendini zor tutuyordu. "Merhaba," dedi alçak sesle.

Passion arkasına döndü, Mark'ın eli de karnından beline kayıp daha sonra geri çekildi. Passion uzun kirpiklerini kırıştırdıktan sonra onun gözlerine baktı. "Merhaba."

Gözleri hatırladığından da güzeldi. Küçük altın sansı halkaları mıydı onu bu kadar etkileyen? Yoksa oradan yansıyan sevinç ifadesi mi?

Mark onun gözlerine dalmış bir haldeyken bir grup hanım gotik panoya hayran olmak üzere yanlarından geçti. Mark'ın aleti önceki günün hatırasıyla canlanıverdi. O da bunu mu düşünüyordu? Gözlerindeki bakışın anlamı bu muydu?

Mark *prie-dieu'nün* üzerinde duran açık İncil'e baktı. *Dikkat*

edin, uyanık kalın ve dua edin: Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz. Markos 13:33.

“Geldiğimde bu sayfa açıldı.” Passion başıyla İncil’i işaret etti. “Markos, İncil’deki en sevdiğim bölümdür, o yüzden bunu geleceğine dair bir işaret olarak aldım.” Dudakları neredeyse gönülsüz bir tebessümle kıvrıldılar. “Ben de uyanık kalıp dua ettim.

Hanımlar uzaklaştıkça alçak sesli cıvıltıları duyulmaz oldu. “Neden Markos en sevdiğin bölüm, peki?”

Passion eldivenli elini ağır bir hareketle sayfanın üzerine sürdü ve dalgın bir edayla şöyle dedi: “Sade, ihtiyatlı bir özelliğe sahip. Aslında, bütün cevapları vermez. Ve her zaman sevimli değildir.” Başını kaldırıp Mark’a baktı. “Ama Markos aldırılmaz. O dürüst ve özgürdür.” Passion omuz silkti ve yine o ufak tebessümünü gösterdi. “İncil’in ilk, en eski kitabı olduğundan, daima onun Tanrı kelamına en yakın kitap olduğuna inanmışımdır.”

Mark bir an ilahi tesirin ağırlığını duyar gibi olsa da hemen bu duyguyu bir yana bıraktı. Gülmesini tutamadı. Zina yapmak istediği kadınla onu yeniden bir araya getiren havariye ne kadar teşekkür etse azdı. Hayret, bir de adaştılar.

“Bana gülüyorsun.”

Mark onun güzel yüzüne bakarak tebessümünü yumuşattı. Tanrı’nın işine akıl sır ermiyordu. “Bana adını söyle.”

Passion duraksadı. “Neden?”

“Çünkü” dedi Mark alçak sesle, “becerdiğim kadına bir isim vermek istiyorum.” Sözlerinden pişmanlık duyar gibi olsa da üzerinde durmadı. Ne kadar kaba da olsa, doğrudu ve onun neden orada bulunduğu dair bir yanlış anlamaya mahal vermek istemiyordu.

Yanaklarının pembeliği utandığında koyulaşan Passion başını çevirip elini uzattı. “Passion.”

Mark'ın uzatmakta olduğu eli yarı yolda kaldı. Başını sağa sola salladı. "Hayır, asıl adını soruyorum."

Passion yumuşak, derin gözleriyle ona baktı. "Adım Passion. Karşılama Pazarı'nda* doğmuşum."

Mark bir şey demedi. Şapkasının kenarına iliştilmiş camgöbeği renkte devekuşu tüyü yüzünün kenarında yumuşak, şehvet uyandıran bir yay oluşturuyor, tüyün uzun, yanardöner dalları hafifçe şakağını okşuyordu. Passion güzel gözlerini kırpmadan Mark'a bakıyordu. Pembe dudakları aralanarak dışarıya doğru bir soluk koyuverdiler. O Passion'dı. Mark'ın aleti kalkmıştı. Elleriyle onun ellerini sardı. "Ben de Mark."

Passion gözlerini büyükçe açarak bir elini göğsüne götürdü. "Sahiden mi?"

Mark onun avuç içini okşayıp başını salladı. "Her zaman sevimli olmasa da, dürüst ve özgür."

Passion gülümsedi. "Belki gerçekten de bir işaretti."

Mark omuz silkti. "Nasıl istersen."

Salonda bir azalma yaşanıyordu. Kapının yanında, gözlerinden hiçbir şey kaçmayan çocukları olan bir aile duruyordu. Onlar da gidince...

Mark Passion'a dönerek vücuduyla onu kısmen sakladı. "Şahsen ben işaretlere inanmam. Ben gözümle gördüğüme inanırım." Passion'ın eldivenlerini çekerek çıkardı. "Dokunabildiğime." Elini sertleşen aletine götürdü. Ah, parmaklarıyla onu sarmasını nasıl da seviyordu. "Ve hissedebildiğime."

Passion güzel alt dudağını ısırarak Mark'ın uzun pardösüsünün altındaki erkekliğini ihtiyatlı bir şekilde yokladı.

Elini yavaşça yukarı aşağı sürmesi Mark'ı daha çok sertleştirdi, ona sahip olma isteğini arttırdı. Mark elini onunkinin üzeri-

* Passion Sunday. Hristiyanlıkta Paskalya'dan iki hafta önceki pazar günüdür. (Ç.N.)

ne bastırarak onu durdurunca, Passion başını kaldırarak Mark'ın yüz hatlarını dikkatle inceledi. Ne görüyordu? Mark onun yüz ifadesinde açlık ve ihtiras görüyordu. Açlık ve ihtiras başka bir şey yumuşatıyordu. Mark bunun ne olduğunu bilmiyordu ama onun boş hayallere kapılmasını da istemiyordu.

Mark onun elinin üzerindeki elini sıkarak avucunu bastırdı. “Burada bulunmamın sebebi bu, Passion. Başka bir şey değil. Anlıyor musun?”

Passion'ın tatlı dudakları hafifçe titredi. “Evet. Anlıyorum.” Mark elini gevşetip ona eldivenlerini geri verdi. Passion'ın sesi Mark'ta onu becerme arzusu uyandırmıştı. Onun her şeyi Mark'ta bu arzuyu uyandırıyor! Omzunun üzerinden arkaya bir bakış attı. Salonun öbür tarafında birkaç çift dolanıyordu. Çocuklu aile gitmişti. Mark panoya doğru bir adım attı. Passion da onunla birlikte ilerledi. Salonun kapısında kalabalık bir grup daha belirmişti. Bekle dur, işin yoksa! Mark Passion'ın elini tuttu. Bekleyecek sabrı bulamayarak, onu karanlık köşelerine çekti.

Mark Passion'ı duvara yasladı ve kollarıyla onu sarıp, yukarı dönük ağzına alıcı kuş gibi saldırarak, onun narin dudaklarını vahşice soğurmaya başladı. Dilini ağzına sokup boğazına kadar iterken sert davrandığının farkındaydı. Ama onu böyle davranmaya iten Passion'du. Passion da soluk almaya çalışırken onu itmiyor, aksine ona daha çok sokuluyor, ağzını onun dilinin kuvvetine daha çok açıyordu.

Passion onun şapkasını başından alıp parmaklarını saçlarının arasında dolaştırırken ağzından onun ağzına küçük bir inilti salıverdi. Mark bu iniltiyi yutup yenilerini isterken pantolonunun bağlarını hızla çekiverdi. Passion'ın vücudu şehvetle onunkine sürtüldükçe Mark taşkın bir kan nehrinin aletine doğru akışını hissetti.

O kadar sertleşmişti ki aletini pantolonundan çıkaramıyor ve ince yüne her sürtünüşünde müthiş bir acı hissediyordu. Nefes

almak için ağzını onunkinden ayırdığında nihayet azgın erkekliğini pantolonundan kurtarabildi. Hiç görmediği kadar irileşmiş, sertleşmiş, başı ise şişip morarmıştı.

Passion geri çekilip açık ağzı ve aç gözleriyle ona baktı. Karanlık dudaklarını yaladı. Mark buna bayılıyordu; Passion aynı hareketi dün de yapmıştı.

Mark gösteriş yaparcasına şişmiş testislerini dışarı çıkardı. O kendini avuçlayıp okşarken Passion da göz ziyafeti çekiyordu. Mark organını sıkarak şiş başından berrak sıvı getirtirken çenesini sıktı. Sonra dolgun damlaları başparmağıyla zonklayan başına yayarak onu parlattı. “İstediğin bu, değil mi, Passion?” diye mırıldandı alçak sesle. “İstersem, seni bunun için yalvartabilirim, değil mi?”

Passion’ın tüm vücudu titriyordu. Şakağındaki tüy sağa sola sallanıyor ama gözleri Mark’ın mini sergisinden bir an bile ayrılmıyorlardı. Mark ona bakınca, gözlerinde gördüğü aşikâr hasret ona neredeyse acı verdi. “Evet.” Passion’ın sesi tatlı, zor işitilir bir fısıltı şeklinde çıkmıştı.

Mark parmaklarının tersiyle onun yanağını okşadı. “Ama yalvartmayacağım.” Panonun üzerinden öbür tarafın sesleri geliyordu. Mark onlara aldırmayıp Passion’ın kulağına doğru konuştu. “Şimdi şapkanı çıkarıp elbisenin önünü aç.”

Passion çenesinin altındaki kurdeleyi çözüp şapkasını yere düşürerek koyu kumral saçını meydana çıkardı. Saçının orta kısmındaki düz sadelik ve örgülü topuzu her nasılsa onun güzelliğine güzellik katıyor, ceylan gözlerini daha çok ortaya çıkarıyordu. Elleri dik yakalı elbisesinin düğmelerini çözerken Mark’ın nefesi kesildi ve aleti sızlamaya başladı. Ama sergi salonundan gelen tiz bir kahkaha Passion’ı duraksattı.

Mark kaşlarını çatı. “Passion, aç şu elbiseyi.” Sert ve sabırsız bir tavrı vardı. Ama onun yüzünden bu hale gelmişti. Onu oracıkta daha yakından görmek istiyordu.

Passion onun ses tonundan rahatsız olmuşa benzemiyordu, düğmelerini hızla açtı. Bir düğmeden diğetine geçtikçe boynu ve göğsü daha fazla ortaya çıkıyordu. Nihayet iki yakasını açarak beyaz tenini, minik köprücük kemiklerini ve iç çamaşırının dantelli V yakasını meydana çıkardı. Nefesi hızlanan Mark kaynayan spermelerinin baskısını azaltmak için torbalarını sertçe sıktı.

Passion'ın teni loş ışıktaki kaymak gibi ve pürüzsüz görünüyordu. Göğsünde bağı pembe kurdeleyi çekip ince ketenden korsesinin minik düğmelerini açtı. İç gömleğinin yakasından taşan ve korsenin yukarı kaldırdığı harika göğüsleri hızlı nefes alıp verisiyle birlikte inip kalkıyordu. Ama bu görüntü ne kadar güzel olsa da Mark'ın gözleri koyu renkli göğüs uçlarına kilitlenmişti. Korsenin hemen üzerinden fırlamış, iç gömleğinin ince kumaşında iki belirgin tümsek oluşturmuş, serçe parmağı kalınlığındaki göğüs uçları Mark'ın gördüğü en dolgun tomurcuklardı.

Mark hafif bir iniltiyle onu kendine çekerek elini dimdik olmuş penisine götürdü. Passion'ın parmakları penisini tutarken, o da onun elbisesinin, korsesinin ve iç gömleğinin omuz kısımlarını aşağı indirdi. Onu kaldırıp duvara yaslayarak bacağıyla destek yaptı ve yanağını sert göğüs ucuna sürterken, bir yandan da iç gömleğini sertçe çekip diğer göğsünü açtı. Nefesi kesilen Passion öne doğru eğildi.

Mark'ın aleti Passion'ın elinde inip çıkıyordu, ağzı sulanmıştı. Passion'ın ortaya çıkan göğüs ucu koyu pembeydi ve başı sınırlarından kurtulduktan sonra daha da kabarmış, irileşmişti. Mark diğerini kapalı bıraktı. Kumaşa dayanmış göğüs ucunun görüntüsü hoşuna gidiyordu. Tam ağza layıktılar - ama bebeklerin değil, erkeklerin ağzına. Bu şansının kaynağı neydi? Çıplak olanı parmaklarının arasında sıkıp çevirirken hâlâ kapalı olanı ağzına almıştı. Emip diliyle ıslattıkça göğüs ucu büyüdü ve uzadı. Nihayet geri çekilip yaptığı şeye aç gözlerle baktı. Serçe parmak

kalınlığındaki göğüs başı pembe zemininden bir buçuk santim kadar dışarı uğramıştı ve iç gömleğin ıslak kumaşı ona ikinci bir deri gibi yapışmıştı.

Sırtım içe doğru kavislendirerek Mark'ın üzerine doğru eğilmiş, hızlı ve kısa soluklar alıp vermekte olan Passion bir eliyle onun boynunu kavramış, diğeriyle onun sızlayan uzvu üzerinde sihir yapıyordu.

Passion'ın soluğunun sesi bile Mark'ı ateşliyordu. Kapalı göğüs ucunu ısırarak başına diliyle fiskeler vurdu. Passion'ın vücudu kollarında sarsıldı ve sessizce ağlayan aletin ucundan şeffaf sıvı damlarken Passion onu alev alev tenine sürüyordu. Mark inledi ve açığındaki göğüs ucuna geçerek Passion kıvrancına kadar sertçe emdi ve dilini uzun, sert uca sürttü.

“Lütfen!”

Mark onun bu telaşlı fısıltısını, dışarıdan gelen artan gürültüye rağmen duymuştu.

“Mark...”

Mark ıslak ağzını göğsünden çekip onu bacağına doğru çekti. Passion'ın kalçaları titredi ve sanki ayakta durmak için yardıma ihtiyacı varmış gibi, parmakları onun pardösü kollarını kavradı. Başını kaldırıp ona bakınca Mark bir an nefes almayı bıraktı. Passion'ın güzel yüzünde öyle çaresiz ve dokunaklı bir ifade vardı ki Mark'ın aletin başından yoğun ve kremi bir meni damlası geldi.

Passion'ın topuzundan kızıl-kahve, uzun bir bukle kurtulmuş, yüzü al al olmuştu ve tatlı, bükülmüş alt dudağı titriyordu. Uzun kirpikli gözleri ona sözlerin dile getirebileceğinden daha etkili bir şekilde yalvarıyorlardı. Mark ona bakarken, bir gözyaşı damlası Passion'ın yanağından kayıp göğsünün inip kalkan yükseltisine düştü.

“Mark...”

Mark onun sesine bayılıyordu.
“Söyle, dinliyorum.” Mark bunu akan menisini aletine yayarken, alçak sesle ve yakından söylemişti. Onu izleyen Passion bir an kirpiklerim kırıştırdı. “Ne istediğini söyle bana, Passion.” Passion alnını kırıştıran bir kaş çatışıyla ıslak gözlerini ona kaydırdı. Bir damla daha düştü. “Biliyorsun.”

Mark parmağının tersiyle gözyaşının yanakta bıraktığı izi takip edip göğüs ucundaki nemi silerek onun nefesini kesti. “Ama ben senden duymak istiyorum. Söyle.”

Passion dudağını ısırdı ve parmakları yine onun pardösüsünü kavradılar. Yanaklarından iki damla yaş daha süzüldü. Tatlı mı tatlı gözyaşları.

“Daha fazla gözyaşı dökersen sana acıyacağım.” Gözyaşının izlediği yolu öptükten sonra bir öpücük de onun titreyen dudaklarına kondurdu. “Haydi, Passion.” Onu tekrar öptü. “Senin konuşmanı dinlemek bana zevk veriyor.” Mark onun yumuşak alt dudağını ısırıverdi. “Ve söylediğin şeyi benden başka kimse duymayacak.”

“Seni istiyorum,” dedi Passion nefes nefese. Parmakları sıkılıp göğsü kabardı. “Seni içimde istiyorum.”

“Ah. Çok güzel, çünkü ben de senin içinde olmak istiyorum.” Mark onun gözlerinde kaybolabilirdi. Parmaklarının tersini kalın, çıplak göğüs ucuna sürttü. “İslandın mı?”

“Evet.”

“Vajinan şimdiden kasılıyor mu?”

Kirpikleri aşağı indi ve yanakları pembeleşti. Kalabalığın gü-rültüsü panonun üzerinden bulundukları yere ulaşıyordu.

Mark onun çenesini yukarı kaldırdı. “Bakışlarını kaçırma ben-den.” Başparmağını onun alt dudağından geçirdi. “Ve hiç utanma. Gerek yok.” Aşağı, kendine bir göz attı. “Bak bana, aletim dışarıda, duruyorum burada - o kadar cesur ki tek başına dışarı

fırılıyor.” Dudaklarını onun nemli yanağına bastırdı. “Ama ben aldırıyorum, çünkü seninle birlikteyim” - onun elini aletine götürdü - “bunun için buradayız.” Passion’ın parmakları Mark’ın aletinden aşağı inip testislerini kavradılar. Mark’dan bastırılmış bir inilti çıktı. “Şimdi bütün menimi eteğinin üzerine boşaltmadan önce bana bir şey söyle.”

Passion onun gözlerine baktı, parlayan nemli kirpikleriyle. “Kasıyorum,” diye fısıldadı. “Ve şu anda içimdeki bu boşluğu doldurmazsan arzudan delirebilirim.”

İki damla yaş daha düştü. Mark onlara bakmaya bayılıyordu. Onu tatmin edecek gücü olsun yahut olmasın. Passion’ın ona ihtiyacı vardı.

“Lütfen, Mark.”

Mark’ın soluk alıp veriş hızlandı.

“İhtiyaç duyduğum şey sende,” dedi Passion nefes nefese. “Çok doğru, bende.” Dudaklarını sertçe öptü. Gözyaşlarının tadını alıyordu, dilini onun ağzına sokup pürüzsüz dişlerinin ve damağının üzerinden geçirdi. Daha sertçe dayanıp eteğini yukarı kaldırdı ve elini bacaklarının arasına kaydırды. Ağzının içinde inerken, Passion ise neredeyse kollarına yığılacaktı. Mark’ın kanı coşmuştu. Passion kollarını ona doladı. Mark hiç böyle bir şey hissetmemişti; Passion’ın vajinasından eline damlıyordu.

Öpmeyi kesip onu duvara çevirdi. Meni aletinden damlıyordu. Başını mosmor ve şişti. Onu Passion’ın vajinasının kaygan ağzına yerleştirip itti.

Mark aletinin hassas başını Passion’ın rahminin girişine dayadığında sesli bir inilti koyuverdi. Dışarıdan gelen sürekli uğultuyla coşmuş kanının kulaklarındaki gürültüsüne rağmen onun yumuşak iniltisini de işitti. Daha hızlı bir şekilde, tekrar iterken meninin dışarı sızışını hissetti.

Aleti elik gibi sertti, onun vajinası ise aletini sımsıkı sarıyordu. Kalçalarını kavrayıp tekrar itti. Onun rahmine yaptığı her akında içini dolduran müthiş haz patlamasına bayılıyordu. Aleti kökünden ucuna kadar zonklıyor, kesesinden hiç durmadan gelen sıvı yavaş ve kesintisiz bir biçimde dışarı akıyordu. Elleriyle onun kalçalarına bastırırken kendi kalçalarını bir kere daha itip penisinin başını onun sıkı rahim ağzına sürterek çevirdi. Passion'ın hızlanan soluğunu işitti. Kendisi ise içinden kopan bir iniltiyi bastırdı. Basınç öyle zevkli ve aleti o kadar sertti ki hiçbir şey onu Passion'ın vücudunun kuytularına girmekten alıkoyamazdı.

Kalalarına bastırmayı sürdürerek, haşın bir fısıltıyla kulağına konuştu. "İstedğin bu, değil mi? Bunun için döndün" - çekilip tekrar itti - "tamamen içine almak için. Beni bunun için istiyorsun." Daha sertçe itti. "Değil mi?"

Passion'ın vajinası onu daha sıkı kavradı. "Evet! Evet!"

Mark gözlerini sıkıca kapayıp her darbede onun etli rahim ağzını yumuşatarak kudurmuş bir şekilde gidip geliyordu. Kulağına ulaşan boğuk bir iniltiyle daha çok aşka gelerek penisiyle engele amansız bir kuvvetle dayandı.

Ve Passion müthiş bir gayretle ciğerlerine hava çekerek ufacık bir aralık açtı. İnanılmaz basıncı hisseden Mark'ın ağzından hayvani bir inilti çıkıverdi. Geri çekilemedi. Passion'ın vajinası şiddetli bir şekilde kasılıyordu - penisinden ufak ama şiddetli meni fişkırtilan sağıacak kadar güçlü kasılmalarla.

Mark onun kulağının dibinde gürültülü bir şekilde nefes alıp veriyordu. "Passion, vajinan aletimi aç bir ağız gibi emiyor." Mark biraz daha sıvı damıtırken onun yumuşak kulak memesini emdi. "Sanki 'Biraz daha!' diye yalvarıyor öyle değil mi?" Aleti zonkladı, kalçalarını çok hafifçe kaldırdı. "Biraz daha vereyim mi? İstiyor musun?"

Bir yanağı duvara dayalı, diğeri nemli ve kızarmış olan Passion'ın yüzüne dökülen buklesi her soluğunda hafifçe uçuşuyordu. Duyulması zor bir sesle sözler ağzından döküldüler. "Hepsini istiyorum. Hepsini almak istiyorum. Elimden gelse bütün vücudumu aletine km olarak sunardım."

Mark'in bacakları titredi. Aletine sıcak bir kan seli hücum etti. "Oh Passion, bunun için ölürdüm!" Tazelenmiş bir kuvvetle içine doğru itti. "Açıl. Aç kendini!" Hızlı, sert ve daima ileri doğru pompalamaya başladı. Passion sırtını kamburlaştırdı, Mark aletinin başı rahminin titreyen ağzına iyice gömülürken kendini tutamayarak bağıracaktı. Testisleri meniyle şişmişti. "Böyle işte! Aç! İçine gireyim."

Passion sarsılmaya başladı. Tırnaklarını duvara geçirdi ve gözlerinden yaşlar boşandı. Sesi işkence içinde bir fısıltı idi. "Mark! Mark, dayanamayacağım! Geliyorum!"

Passion'ın vücudu patlarken Mark nefesini tuttu. Tam ondan baskılanmamış, uzun, hıçkırıklı bir inilti kaçacağı anda eliyle sertçe ağzını kapattı. "Evet, evet," dedi onun kulağına. "Devam et. Boşal!" Passion'ın vajinasının dalgalar halinde kasılarak onun ağlayan aletini içine doğru çekerken, kendisinin de onunla birlikte geleceğini biliyordu. Gözlerini sımsıkı kapattı, aleti beklenti içinde zonkluyordu, derken Passion'ın onu saran vajinası onu fiilen içine çekti. Mark boşuk bir inilti koyuverip onun beyaz omzunu ısırarak Passion'ın rahminin ağzındaki mızrak gibi parmaklardan oluşan koruyucu etin derinliklerine itti aletini. Hiçbir kadının bunca derinine girmemişti.

Alnından ter boşandı. Kalbi göğsünde deli gibi çarpıyordu. "Şu anda sana her şeyi verebilirim," dedi onun kulağına, soluk soluğa. "İstersem, aletimi köküne kadar gömebilirim şu anda." Sürekli ileri doğru itiyordu aletini. "Ama senin bana boşalmanı istiyorum, tekrar tekrar."

Kalçalarını giderek daha hızlı bastırıyordu. Passion ağzı kapalı olmasına rağmen inledi. Mark onun sıvısının testislerinden damladığını hissediyordu. Islak vajinası onu tekrar sarıyordu ve aletin başında daha önce hiç bu kadar büyük bir baskı duymamıştı. Vahşi bir hırsla pompaladı. Alev alev yanan Mark onu saran bu ateşin sönmesini istemiyordu.

“Geliyorum!” diye hırladı Passion’ın omzuna doğru ve kendini alevlerin içine attı. Aleti patladı. Gözlerinde kör edici bir beyazlık parladı. Sıcak meni tazyikle fişkırdı. Durmadan gidip gelirken çığlıklarını Passion’ın omuz çukurunda boğdu. Duramıyordu, durmak da istemiyordu. Sürekli geliyordu - meni şiş kesesinden çağıldayarak geliyor, tükeneceği yerde sanki artıyordu. Mark inledi. Bacakları titredi. Her kuvvetli fişkirmada vücuduna haz ve mutluluk dalga dalga yayılıyor, hiç bitmeyecekmiş gibi gelen sarsıntılarla işkence ediyordu.

Derken, tam her şeyini tükettiğini düşünürken, Passion tekrar geldi. Vajinası Mark’ın yarı kalkık aletini gayretle soğutarak, son bir tutkalımsı atmık fiskiyesi meydana getirdi.

Mark kendi soluğunun gürültüsünden başka bir şey duyamıyordu. Passion’ın omzunun üzerindeki ağzını açıp teninin tadına baktı. Tuzluydu; onun mu, yoksa Passion’ın teri miydi bu, bilmiyordu. Umurunda değildi. Kollarını Passion’ın arkasından çekip nefis göğüslerini kavradı.

Bir esriklikti yaşadığı. Sonsuza kadar böyle kalmak istiyordu.

Panonun öbür tarafında ise kalabalık ilerliyordu. Kaç kişi onları görmeden oradan geçmişti?

Mark, nefesi yavaşlayıp kımıldayacak kadar gücü bulduktan sonra başını kaldırıp Passion’ın uzun buklesini yüzünün önünden çekti. Passion’ın gözleri kapalıydı. “İyi misin?”

“Evet.” Sözcük Passion’ın ağzından bir soluk veriş halinde dışarı çıkmıştı. Gözleri hâlâ kapalıydı.

Mark kollarını ona doladı. Parmağını al al olmuş yanağında dolaştırarak kulağının arkasındaki yumuşak noktayı öptü. “Hâlâ içindeyim.”

“Biliyorum,” dedi Passion bir soluk daha koyuvererek.

Şimdi, vanilya, portakal çiçeği ve seks kokuyordu. Mark onu bir kere daha öptü. “Galiba içini fazla doldurdum. Dışarı çıkarınca, akacak.”

“Olsun.”

Mark gülümsedi. Bu cevap hoşuna gitmişti. Kadınlar genellikle kirlenmekten hoşlanmazlardı.

“Harika,” diye fısıldadı ve aletini dışarı çekmeye başladı.

Passion inleyip omzunu kaldırdı. Mark omzunun beyaz teninde koyulaşan bir morluk görerek durdu. Çıglıklarını bastırmak için ağzını omzuna dayadığını hatırladı. Parmağını morluğun; üzerinde dolaştırırken aleti sancılı bir şekilde kasıldı.

Passion ona baktı.

Mark onun bakışına karşılık verirken aleti sızlamaya başladı. “Üzerinde izimi bıraktım.”

“Öyle mi?”

“Evet.” Eğilip morluğu öptü, diliyle hafifçe dokunarak, sonra; da aletini yavaşça onun içinden çıkardı.

Passion hafifçe inledi. Mark onun eteklerini salıverdi.

Hâlâ biraz sert olan aleti meniden sırlıslıkladı. Passion dönüp onun aletini gömleğinin eteğine silişini seyretti. Mark ise, onun kumral buklesi yüzüne düşmüş, bir göğsü yarı çıplak halde duvara yaslanmış duruşunu görünce, şimdiye kadar karşılaştığı en güzel şey olduğunu geçirdi içinden. Gönülsüz erkekliğini pantolonunun bacağına doğru itti ve önünü kapatıp ellerini onun iki yanına koydu. Onun yukarı dönük yüzüne bakıp kaşının kavisini, burnunun eğimini ve dudaklarının kıvrımlarını ezberledi.

Passion derin bir nefes alıp elbisesini omzuna geçirmeye başladı. “Yardım edeyim,” diye mırıldandı Mark, camgöbeği ipek elbisesini özenle omzuna geçirerek.

“Teşekkür ederim.”

“Ben teşekkür ederim.” Parmaklarını Passion’ın çıplak göğüs ucuna sürüp küçük bir soluk koyuverdikten sonra iç gömleğini de düzeltti. Passion ellerini kaldırdığında Mark onları geri itti. “Ben yapayım.” Alnına bir öpücük kondurdu. “İçimden geldi.”

Passion gülümsedi, onun tebessümü Mark’ı da gülümsetti.

Mark onun korseliğini düzeltti. Minik düğmeleri iliklerken, hayatında hiçbir kadının giyinmesine yardım etmediğini fark etti. Birlikte zaman geçirdiği metresleri için bile parmağını dahi kılmıdatmamıştı. Düğmelerin üzerindeki minik pembe kurdeleyi fiyonk yaptı. Aslında, işini gördükten sonra nezaketen sohbet etmeyi bile istemezdi.

Korseliğinin önünü kapatıp düğmelemeye başladı. Diğer taraftan, hepsi pahalı fahişe olsa da, metreslerinin hiçbirisi ona Passion’ın bedava verdiğini vermemişti. Hiçbiri bu kadar istememişti onu. Ve hepsi onun penisine taptığını söyleseler de hiçbirisi vücudunu ona açmamıştı. Hiçbiri bunu istememişti.

Passion’ın yumuşak sesi onu düşüncelerinden uyandırdı. “Sana bir şey sorabilir miyim?”

“Evet.” Kaşlarını çatmış olduğunu fark ederek onları serbest bıraktı.

“Daha önce, becerdiğin kadınlara isim takmayı sevdiğini söyledin.”

Bu şimdi Mark’a bile abes geldi.

Passion gözlerini kırıp dudaklarını ıslattı. “Merak ettim, bunu sık sık yapıyor musun?”

Mark son düğmeyi ilikledi. “Neyi öğrenmek istiyorsun, sık sık sevişip sevişmediğimi mi, yoksa sık sık halka açık yerlerde

tanımadığım kadınları becerip becermediğimi *mi?*”

Passion bir an düşündü. “İkincisini, galiba.”

Mark gülmemek için kendini tuttu. Ne söylerse söylesin Passion alınmıyordu. “Hayır.” Eğilip ağzının kenarını öptü. “Hiç.” Diliyle onun alt dudağını yaladı. “Sen ilksin.”

Passion onun sözlerinin doğruluğunu tartarmış gibi ona bir süre dikkatlice baktı. Sonra, “Cevap verdiğin için teşekkür ederim,” dedi.

Mark kaşlarını kaldırdı. “Rica ederim.”

Onun yumuşak kumral buklesini tutup arkaya itti. Passion onun eline dokunarak saç tutamını aldı, örgü topuzunun etrafına sardı. Diğer kolunu kaldırıp bir iğneyi çıkararak kalın bukleyi çabucak topuza tutturdu. Saçının yanlarını parmaklarıyla düzeltip avucunu arka tarafa bastırarak, yerinden çıkan tutam olup olmadığını kontrol etti.

Mark onu saçları açıkken görmek istiyordu.

Eğilip onun şapkasını aldı. “Seni tekrar görmek istiyorum,” dedi şapkayı Passion’ın başına yerleştirerek. “Ayrıca belirsizliği sevmem.” Passion çenesini kaldırıp ona baktı, Mark kurdeleleri fiyongu yaparken. Fiyongu Passion’ın daha önce ayarlamış olduğu havalı açığa getirdi. “Benimle yarın on buçukta burada buluşur musun?”

Passion gülümsedi. “Tam istediğim gibi yerleştirdiğin için teşekkür ederim.”

Tebessümü Mark’ın başını döndürdü ve aleti bacağının yanında küt küt attı. “Neyi tam istediğin gibi yerleştirdim?”

Passion parmaklarını şapkasının kurdelelerine götürdü. “Fiyongumu. Daha önce olduğu yeri hatırlayıp tekrar oraya yerleştirdiğin için teşekkür ederim.” Başını yana eğdi. “Fark ettiğin için teşekkürler.”

Nasıl fark etmezdi? “Gelecek misin?”

Passion çok kısa bir an duraksadı. “Evet.”

Mark gülümseyerek şapkasını yerden aldı. “Güzel.” Parmaklarını saçından geçirdi ve silindir şapkasını başına geçirmek üzereydi.

“Dur,” dedi Passion yumuşak sesiyle.

Passion ona doğru adım atarken Mark’ın nefesi yavaşladı. Passion uzanıp daima alnına düşen inatçı tutamı geriye yatırdı. Sonra da kulaklarının üzerindeki kısa saçları parmaklarıyla tarayıp ensesini düzeltti. Ona dokunuyordu. Mark onun dokunuşunu istiyordu.

“Tamamdır,” diye mırıldandı Passion.

Mark şapkasını başına yerleştirdi. Passion çevik parmaklarını kravatına götürüp ince katları öylesine düzeltti. Ellerinin onun üzerinde olması neden bu kadar önemliydi? Yeleğinin önünü ve pardösüsünün yakalarını düzeltti. Uzun kirpikleri kırıştırdı. Mark ellerini onun beline koydu. Passion ise ellerini daha önce tutmuş olduğu pardösü kollarından aşağı kaydırды. Onun ince ve kıvrımlı beline dokunmak Mark’ın hoşuna gitmişti.

“Oldu işte,” dedi Passion, bal rengi gözlerini kaldırarak.

Onun derin gözlerine bakan Mark panonun arkasındaki kalabalığı yok etmeyi istedi. Ona yeniden sahip olmak istedi. Hemen, o anda. “Öp beni.”

Passion dudaklarını ıslattı, ardından kollarını onun omuzlarına kaldırdı. Mark kımıldamayınca o da durdu.

Mark’ın parmakları Passion’ın belini sıktı. Bekledi.

Ardından Passion’ın elleri onun omuzlarının üzerine kaydı. Bir tanesi enseye geçti. Hafifçe kendine çekti. Vücudunu ona yasladı. Başı yana eğik, gözleri kapalı ve dudakları aralıktı.

Mark nefes almıyordu. Gözleri kapandı.

Passion dudaklarını onunkine yumuşacık, tatlı bir şekilde bastırdı. Narin dudakları onunkileri araladı ve dili yavaş, ra-

hat hareketlerle ağzının içinde dolaştı. Eliyle Mark'ın ensesini kavrayarak dilini daha derinlere soktu. Mark inleyerek kollarını Passion'a sardı. Passion onun dilini emip kendi diliyle küçük darbeler vurarak onu uzun süre öptü.

Mark'ın kasları gerildi. Kasıklarında güçlü bir kasılma başladı. Hafifçe sersemlemeler gibi oldu. Hafif bir iniltiyle gönülsüzce kendini Passion'dan çekip elini duvara dayayarak destek aldı.

Passion önün omzunu tutarak gözlerine tasalı bir bakış yerleştirdi. "İyi misin?"

Mark aşağı bakıp inanamazlık içinde bir horultu koyuverdi. Aleti yine sertleşmiş ve pantolonunun bacağına dışarı doğru çıkıntı yapıyordu. Başının dönmesi bundandı demek. Passion'ın çatık kaşlı gözlerine bakınca sıcak bir dalga hissetti. "Evet, çok iyiyim."

Başını öne eğen Passion "A," diye fısıldadı, hemen dudaklarını yalayarak.

Mark penisinin derhal uyarılıp sınırlarını zorlamasından korkmuştu. Hiç mi kontrolü kalmamıştı? Ani öfkesi şehvetiyle boğuşmaya başladı. Mark kendini kontrol etmeye çalıştı.

Passion elini ona doğru kaldırdı.

Mark ise kenetlenmiş dişlerinin ardından, "Hemen gitsen iyi olur yoksa seni bırakmayacağım," diye hırladı.

Passion geri çekildi. Kaşları çatıldı, sonra gitmek üzere arkasını döndü. Mark onun ardından bir adım attı. Passion dar çıkışta durdu. Mark'ın kalbi gürültüyle atıyordu. Ya...? Passion başını ihtiyatla yukarı kaldırdı. Ya söz verdiği halde dönmezse? Passion ileri doğru bir adım attı.

"Passion," diye atıldı Mark.

Passion gitmişti.

Dördüncü Bölüm

ZORAKİ EVLİLİKLER

Passion resim yapıyordu. Konusu mavi bir ortancaydı. Ama masmavi gözler, verev karakaşlar ve şehvi bir ağızdı aklını meşgul eden. Mark'tı. Vücudu düşük elektrik akımı verilmişçesine titredi.

“Kusura bakma, dün seninle sergide buluşamadım,” dedi Charlotte, karşısındaki pembe gülün resmini yapmaya çalışırken.

“Dert değil.” Passion fırçasını tabakta döndürdü. Onun alçak ve aceleci sesi hâlâ kulaklarındaydı - güçlü ve kendinden emin elleri sanki hâlâ üzerinde dolaşıyordu. Ah, o öpücükleri - öpücükleri onu kendinden geçiriyor, nefesini kesiyordu.

“Annem gitmem için zorlayıp durdu, ama başım çatlayacak gibi ağrıyordu.”

“Hı-hım.” Passion fırçasını gök mavisine batırdı ve Mark'ın başını onun göğsüne bastırarak göğüs ucunu emişini hatırladı. Bu düşünce onun arzuyla ıslanmasına sebep oldu. Onun kokusu, onu kollarına aldığındaki his hem kuvvetli bir arzu hem de inşam saran bir huzur getirmişti. Bu nasıl oluyordu?

“Elbiselerimi bile çıkarmıştı. Hâlbuki bunu hiç yapmaz. Neden o kadar ısrar ettiğini anlamadım.”

“Himm, tuhaf.” Passion'ın fırçayı tutan elini havada dolaştırdı. Panonun ardında bambaşka bir dünyadaydı. Sadece ikisine ait

bir dünya. Arzu ve tatmin duygularının hayal âleminde gerçekliğe geçtikleri bir dünya.

“Eğer ağlamaya başlamasaydım, galiba beni zorla götürecekti.”
“Gerçekten mi?” Passion fırçasına yeni boya sürdü. Mark ne kadar da gerçekti! Pantolonundan çıkıntı yapan, kalın ve sert aletin hayali beynine kazınmıştı. Biraz daha kendini verse, onu içine almanın yarattığı müthiş hissi duyabilirdi. Bacaklarının arasında bir karıncalanma duyan Passion sandalyesinde kımıldandı.

“Bana kızmadın ya? Anneme, kızgın olmadığını söyledim.”
“Hayır.” Ama sonunda Mark kızmıştı. Neden? Ondan onu öpmesini istemiş, ama sonra ona dokunmasını istememiş ve gitmesini söylemişti. “Hemen gitsen iyi olur yoksa seni bırakmayacağım,” demişti. Passion’ı istemesi neden onu kızdırmıştı? Daha önce böyle bir şey olmamıştı. Onu hâlâ istiyor muydu? Yarın onu isteyecek miydi?

Passion kaşlarını çatı. O Mark’ı hâlâ çok istiyordu.

Charlotte içini çekti. “Sen bana kızgınsın. Belli oluyor.” Passion nihayet kuzenine baktı. Matty Hala’nın güneş odasının pencerelerinden süzülerek içeri giren sıcak güneş ışığı Charlotte’un kestane rengi lülelerini aydınlatıyordu. “Charlotte, sana kızgın değilim. Eve gittiğimizde özür notun gelmişti. O zaman kızgın değildim. Şimdi de kızgın değilim.”

Charlotte gülümsedi. “İyi, sevindim.” Paleta yeni bir beyaz boya topağı koydu.

Passion resmine döndü. Charlotte buluşmaya gelseydi Passion’ın günü ne kadar farklı geçerdi. Bir insanın hayatının gidişatı baş ağrısı gibi ehemmiyetsiz bir şeyle değişebilir miydi? Passion’ın bugün, iki gün öncekinden çok farklı bir yolda yürüdüğüne hiç şüphe yoktu. Çoğu yönden aynı görünüyordu - mesela şimdi, Charlotte’la burada oturmuş resim yapıyorlardı.

Ama Kristal Saray'daki panonun arkasında ve vücudunun gizli yerlerinde her şey değişmiş gibiydi.

Başka her şeyin aynen devam etmesi ne kadar garipti.

Resme ara verdi. Elbette her şeyin olduğu gibi devam etmesini istiyordu. Hayattı bu. Kristal Saray'daki panonun arkasında olanlar ise hayal ve gizlilik alanına giriyordu. Evet, her şey olduğu gibi devam etmeliydi.

Passion boya paletine baktı. Çelik bıçağın, üzerine beyaz boya sürülü görüntüsü karşısında kaşlarını çattı. "Charlotte, Lacroix beyazı çelik bıçakla mı karıştırdın?"

Elindeki fırçayı sıkıca tutmakta olan Charlotte, önündeki porselen tabaktan kafasını kaldırdı. "Evet, yanlış mı yaptım?" Passion asabiyetini bastırdı. Her şey olduğu gibi. "Hayır, canım. Beyaz ile sarı metalle temas edince bozulur. Boynuz bıçağı kullanmalısın. Çelik bıçak diğer renkler için."

"Ay, Passion, özür dilerim. Bozuldu mu o zaman?" Charlotte'un hüsranı güzel yüzünden açıkça okunuyordu.

"Evet." Passion kuzenine terebentini uzattı. "Al. Bıçağı bununla sil."

Passion iç çekti. Yeni aldığı o beyaz boyanın yansı şimdiden gitmişti. Karıştırılan boyayı paletten kazıyıp kalanını da terebentine batırılmış bir muslinle sildi.

Başını kaldırdığında Charlotte'un tasalı bir ifadeyle ona baktığını gördü. "Bir dahaki sefere ben alırım."

Passion'ın gerginliği azaldı. On altı yaşındaki Charlotte o kadar yumuşak ve iyi niyetliydi ki Passion ona fazla kızamıyordu. Gülümsedi. "Üzülme tatlım. Bir parça boya. Ama ne yazık ki resmine baştan başlaman gerekecek."

Charlotte'un hevesi kırılmıştı. "Şimdiye kadar yaptığım en iyi resimdi."

Passion tabağın ortasındaki hayli sıradan görüntüslü güle baktı. “Gelişme var. Bir sonraki daha iyi olacak.”

Charlotte da Passion’ın tabağına baktı ve gözleri büyüdü. “Ah, Passion. Çok güzel olmuş. Muhteşem!”

Passion düz tabağa boyadığı ortancayı inceledi. Genel çalışmalarına nazaran daha zahmetsiz olsa ve daha çok ışık ve tonlamaya dayansa da canlı duruyordu. Koparılmayı ve bir vazo dolusu suya daldırılarak korunmayı bekleyen, bahçenin pırpır eden bir bakiyesi bu ortanca tabağın üzerine konulmuş gibi görünüyordu. Passion hep denediği ama hiç ulaşamadığı bir dereceye erişmişti. Bugün, nasıl olmuştu da, hem de hiç düşünmeden, bunu başarmıştı?

“Gümüş rengi,” dedi Charlotte, düşünceli. “Gümüş rengiyle yaldızlamalısın.”

“Evet.” Passion resmin altına P.E.D. diye imzasını atarken başını onaylar tarzda salladı. “Gümüş rengi çok güzel olur.”

“Passion, niye her şeyi P.E.D. diye imzalıyorsun? Kocanın adını kullanman gerekmez mi?”

Passion isminin baş harflerine baktı. Resimlerinin üzerine asla kocasının ismini koymazdı. “Dünya için ben Bayan Passion Elizabeth Redington’um. Ama kalbimde ve sanatımda Passion Elizabeth Dare’im. Kalbimi birine gerçekten verene kadar da öyle kalacağım.”

Sesler dikkatlerini çekti.

“Bizi ziyaret etmenize çok sevindim, Bay Swittly.” Sessiz olmaya çalışırken bile sesi yüksek çıkan Matty Hala, yandaki misafir odasından güneşlenme odasına geçti. “Şimdi, yeğenimle tanışınca, ismi sizi şaşırtmasın. Bir hanımefendiye yakışacak kadar dengeli ve zarif olan şahsiyetini hiç yansıtmayan bir isim. Sevgili ağabeyimin neden çocuğuna bu ismi verdiğini hiç anlamadım. Sizi temin ederim ki hep annesinin işleri.”

Charlotte elini ağzına kapatıp kıkırdarken Passion gözlerini devirdi. Halasının kınar şekilde başını sallayışını görür gibi oldu.

“Lütfen oturun, Bay Swittly. Yeğenimle kuzenini alıp geleyim.”

Matty Hala tokalı başını güneşlenme odasına uzattı. “Kızlar, kızlar,” diye seslendi yüksek sesle, “hemen gelin.”

Passion ile Charlotte ayağa kalkıp resim önlüklerini çıkardılar.

“Gelin, kızlar,” dedi Matty Hala, ikisini dikkatle süzerek. “Charlotte, parmağında boya var. Passion, hayatım, eh, sen çok güzel görünüyorsun.”

Passion, Charlotte’un parmağındaki boyayı çıkarmasını bekledi, sonra Matty Hala onları misafir odasına götürdü.

Sağlıklı bir yüzü, sarı ve başına buyruk saçı olan, boylu boslu bir adam ayakta duruyordu.

“Hanımlar sizi, sevgili arkadaşlarım Bayan Eustacia ile Bayan Arabella Swittly’nin yeğenleri Bay Alfred Swittly ile tanıştırayım.”

Passion halasının eliyle onu öne doğru ittiğini hissetti. “Bay Swittly, bu benim yeğenim, Bayan Passion Redington.”

İri adam eğilerek selam verirken, Passion başıyla hafifçe selam verdi.

“Şeref duydum, Bayan Redington,” dedi, alçak sesle, yeşil gözleriyle onu baştan ayağa çabucak süzerek.

Matty Hala onaylar tarzda gülümsedi. “Bu da Passion’ın kuzeni, Bayan Charlotte Lawrence.”

“Yine şeref duydum, şüphesiz,” dedi Alfred Swittly, monoton bir sesle. Devasa adam koltuğuna dönerken Matty Hala Passion’la Charlotte’u kanepeye götürdü. Passion narin mobilyanın dile gelse, inleyeceğini geçirdi aklından. Alfred Swittly kendini koltuğun kıvrık kolları arasına sıkıştırırken koltuk tehlikeli bir biçimde çatırdadı.

“Beni affedin, Bayan Lawrence, resim dersinizi böldüm. Alfred, Passion’a baktı. “Halanızdan duyduğuma göre, Bay Redington, kuzeninize porselen üzerine çiçek resmetmenin inceliklerini öğretiyormuşsunuz. Bence bir hanım için en uygun meşgalelerden biri. Zihin fazla zorlanmadan eller meşgul edilir. Netice ise evi süsleyecek hoş bir süs.” Gülümsedi “Şöyle narin ve evle ilgili yetenekler bir hanımın gerçek meziyetleridir.”

Köylü şey. Passion kaşlarını kaldırarak gülümsedi. “Böyle bir övgüye ne karşılık vereceğimi bilemiyorum, efendim. Uygun bir cevap bulmak için zavallı aklımı fazla zorlamam gerekecek, o yüzden üstün bilginizi vakarla kabul edip oturacağım.”

Matty Hala yelpazesinin arkasından Passion’a tehlikeli bir bakış gönderdi, ama tabii Alfred Swittly lütfedip iltifat etti. “Pe hoş. Pek hoş.” Bir Passion’a, bir Charlotte’a bakıp Matty Hala’ya döndü. “Böyle hoş yeğenlere sahip olduğunuz için iftihar ediyorsunuzdur, Bayan Dare.”

Matty Hala gülümsedi. “Öyle tabii, Bay Swittly, Ağabeyimin kızları gözbebeklerimdir. Fakat Charlotte, bu tatlı çocuk yani, benim yeğenim değil. Charlotte’un annesi” - burada Matty Hala’nın sesi duyduğu küçümsemeyi ele verdi - “Bayan Abigail Lawrence, Passion’ın annesinin kuzeniydi.” Matty Hala kendini hızlı hızlı yelleyip yardım için Passion’a baktı. “Yani Charlotte ne oluyor? Uzaktan kuzen mi?”

Passion Charlotte’un omzuna elini koyup Alfred Swittly’ye hafifçe gülümsedi. “Charlotte benim uzaktan kuzenim.”

Matty Hala kaşlarını çatarak yellemesini bıraktı. “Peki, benim neyim oluyor?”

“Evlilik yoluyla, uzak ama sevdiğin bir akraban,” dedi Passion, Charlotte’un elini sıkarak.

Matty Hala omuz silkip yellemesini sürdürdü. “Bu şeyleri hep

kariştırırım ben de. Siz kariştırmaz mısınız, Bay Swittly? Ben hepsine kuzen diyorum.”

“Tabii, hanımefendi. şüphesiz.” Alfred Swittly elini iri dizine vurdu. “Ama sizin gibi, Bayan Redington, benim de uzaktan bir kuzenim var, nasıl desem, eğitimi ben üstlendim. Gerçi ben relim dersi vermiyorum.” Kahkahayı bastı. “Yok, alakası yok. Bir genç erkeğin başka meşgaleleri olmalıdır.”

Bay Swittly’nin yeşil gözlerinde bir an belirip kaybolan arsız bakış Passion’ın gözünden kaçmadı.

“Yine de,” diye devam etti Bay Swittly, cebinden bir mendil çıkararak, “ikimiz de kendimizce genç kuzenlerin olgunlaşmasına yardımcı oluyoruz. Ne kadar güzel.”

Passion ahundaki teri silen adamı dikkatle süzdü. “Öyle, efendim.”

Alfred zavallı koltuğu tekrar gıcırdatarak öne doğru eğildi. “Bayan Redington, tahmininizden çok ortak noktamız var, biliyor musunuz? Siz, yazık ki, dulsunuz, ben de, yazık ki, dulum.” Bu hoş tesadüften bahsederken öyle sevinçli görünüyordu ki Passion kötü davranmaya mecbur oldu. Yüzünü ıstıraplı bir ifadeyle buruşturdu. “Yazık ki,” dedi başını eğip cebinden mendil çıkararak. Mendille gözlerini silerek konuşmasına devam etti. “Affedin beni, Bay Swittly. Sanırım şu anda, acıklı halimi düşünmek yüreğimdeki yarayı deşti.”

“Şey, ben-ben...” diye kekeledi Alfred. “Halanız bana dedi ki...” Passion gürültüyle burnunu çekip gözlerini tekrar sildi. “Ve benim kederim ancak, çok derin ve sonsuz olduğunu tahmin ettiğim sizin acınızla uyuşur.”

Bay Swittly’nin alnından terler boşaldı. “Şey, yani... Yani, evet!” Passion’ın sözleriyle şok olan adamın yüz ifadesi bariz kederden yapmacık üzüntüye döndü. “Hâlâ sevgili merhumenin ardından her gün biraz yas tutuyorum.”

Kanlı canlı yüzünü kederli fakat güçlü görünmesi ümidiyle buruşturdu. İyi de becerdi.

Passion uzun bir iç çekti. “Acı yoldaşınız olarak acımı bir başıma, yastığımla paylaşmamı hoş göreceğinizi biliyorum.” Passion yüzünü mendiline gömdü.

“Elbette, Bayan Redington.”

Passion ayağa kalktığında Charlotte da kalkıp kolunu onun omzuna doladı.

Alfred de koltuktan kalkarak, koltuğun rahatlamayla inlemesine sebep oldu. “Bir daha görüştüğümüzde daha mutlu bir sohbet ederiz, umarım, Bayan Redington.” Eğilerek selam verdi, “Ayrıca umarım, acı bağımız dostluk bağına dönüşür.”

Passion mecalsizce gülümsedi. “Ne kadar isterim, efendim. İyi günler.”

“İyi günler.” Alfred Swittly gülümsedi. Sonra o anın duygu sunun keder olduğunu hatırlayarak hemen yüzüne hüznü bir ifade yerleştirdi. Charlotte’a selam verdi. “İyi günler, Bayan Lawrence.”

“İyi günler, Bay Swittly.”

Passion ile Charlotte, Matty Hala’ya döndüklerinde, onun tehlikeli bir biçimde kaşlarını çatmış olduğunu gördüler. Ama Bay Swittly orada olduğu için, Matty Hala alaka gösterip onları gönderdi. “Haydi, o zaman, canlarım.”

Passion ile Charlotte ağır ağır misafir odasından çıkarlarken Passion birkaç kez daha burnunu çekti. Koridora çıkınca ikisi de ellerini ağızlarına kapatıp merdivenlere yöneldiler.

Yan yolda Matty Hala’nın aşağıdan gelen sesini işittiler. “...evlilik için yaratılmışlar.”

Passion dondu.

“Hay Allah!” diye inledi Charlotte, ona çarparak.

Passion parmağını ağzına götürerek susmasını işaret etti.

“... dul kalmaya uygun değiller,” dedi Bay Swittly. “Hem de hiç. Güzelliği, zarafeti, hanım hanımcık davranıştan yuvama son derece uygun bir güzellik katacağına beni ikna etti. Açık sözlülüğü mü mazur görün, Bayan Dare, ama erkek ev işlerine hiç uygun değil.”

“Ah, biliyorum, Bay Swittly. Biliyorum. Passion olmasaydı ağabeyimin evi savaş alanı gibi olurdu. Huzur içinde yatsın, kocasının ölümünden sonra eve döndüğünde her şeyi hemen bir düzene soktu. On iki yaşından beri de, yani huzur içinde yatsın, annesi öldüğünden beri, Passion iki kız kardeşine annelik yaptı. Gördüğünüz gibi, Bayan Lawrence bile ona tapıyor.”

Passion ile Charlotte, aşağıda hizmetçi misafir odasına tepsiyle çay götürürken geri çekilerek saklandılar. “Teşekkürler, Margie, ben servis ederim. Lütfen, yeğenimle kuzenine de bir tepsi hazırlat.”

Hizmetçi gittiğinde Passion ile Charlotte saklanmayı bıraktılar. Koltuktan mücadelecı bir çatırtı geldi. “Harika. Harika. Zira bir kadın erkeğin sadece karısı değildir, Bayan Dare, değil mi? Affedersiniz ama bir kadının hayatı aile hayatına sağlam köklerle bağlı annelik rolü olmadan eksik sayılmaz mı?”

“Katılıyorum, Bay Swittly, katılıyorum. Hiç kocaya ve kendi çocuklarına sahip olmamış benim gibi hanımlar bile kendi annelik güdülerini yöneltecek bir yer bulabilirler. Ben daima yeğenlerime annelik yapmaya çalıştım, sanıyorum onlar da benim bu konudaki çabalarımından çok istifade ettiler.”

Passion halasının elinde fincanla konuşurken ki görüntüsünü gözünde canlandırdı.

“İyi ki öyle yapmışsınız. Gazetede okuduğuma göre, çocuksuz kadınlar, deliliğin çeşitli derecelerine, annelik görevlerini yerine getirenlerden daha meyllilermiş.”

“Gerçekten mi? Buyurun işte. Ben de hep çayı kaçırmamanın insanı akıl hastanesine yollayacağım düşünmüşümdür.”

“Çayı kaçırmak mı? Şey, yani... bunu hiç düşünmemiştim.”
“Düşünmelisiniz, Bay Swittly. Daha dün, çayı kaçırdım ve ne oldu biliyor musunuz? Adamın biri ayağıma bastı.” Ufak bir sessizlik oldu. Passion halasının beyaz kaşlarını onun o ‘buna ne diyeceksin?’ ifadesiyle kaldırışını hayal etti. “Bugün zor yürüyorum, Bay Swittly. Bir de ne oldu biliyor musunuz? Passion az kaldı kör oluyordu.”

“Ne?”

“Ya. Palmiye ağacının yaprağıyla. Söylüyorum işte, bayım, saati gelince çay içmemek her türlü belaya gebe. Bütün dünyanın çaydan vazgeçtiğini düşünsenize. Kargaşa, Bay Swittly. Kaos!” Passion başını iki yana sallayıp elini ağzına kapatarak sırtımasını saklayan Charlotte’la bakıştı.

“Ben... o zaman çay vaktini kaçırmamaya bilhassa özen göstereyim.”

“Göstermeye çalışın.” Çay tepsisine bir şey çarptı. “Yeğenime gelince, Bay Swittly. Şu anda resmen burada olmasa da, Passion önümüzdeki hafta yastan çıkıyor. Ve her ne kadar Londra’ya sadece bir haftalığına bana arkadaşlık, kuzenine de hocalık etmek için gelmeyi kabul etmiş olsa da Charlotte’la ben onu dışarı çıkarıp gezdirmeyi düşünüyoruz.”

“Tabii, hanımefendi. Tabii.”

“Kristal Saray’ın açılışı çok iyi bir zamana denk geldi, zira bu açılış dolayısıyla o kadar çok heyecanlı etkinlik planlandı ki hiçbir genç hanım, Passion bile, bunlardan uzak duramaz.” Passion halasının sesindeki sevinci fark etti. “Sizin de kur yapmanız için mükemmel bir fırsat. Ama bunu incelikle yapmalısınız, Bay Swittly, incelikle.”

“Ben bir incelik timsaliyim, Bayan Dare, incelik timsaliyim.”

Passion tırbazana dayanarak ellerini yüzüne kapattı. Bahtsız kadın. Halasına evlenmek istemediğini, hayatından memnun olduğunu söylemişti. Londra'ya da sadece halası ve kuzeniyle vakit geçirmeye, biraz da yastan çıktıktan sonra sosyalleşmeye gelmişti, o kadar.

Charlotte onun sırtını sıvazlarken Passion Alfred Swittly'nin onu döllemeye çalışırken üzerinde terleyişini gözünün önüne getirdi. Ürperdi. Asla! Ayrıca bu mümkün değildi. Üç yıllık evlilik hayatı boyunca hamile kalmamıştı - halası bu mevzuyu özenle saklamıştı.

Passion doğrulup tırbazanı tuttu. Ne kadar özel bir bilgi de olsa ona söylemek zorunda kalacaktı. Alfred Swittly'nin onun vücudunun doğurgan olmadığını öğrenmesi gerekiyordu. Passion Charlotte'un elini tutup hızla merdiveni çıktı.

Bir daha hiç evlenmeyecekti - ne şimdi, ne sonra.

"Madam, evlenmeye hiç niyetim yok. Ne şimdi, ne sonra," dedi Mark dişlerinin arasından.

Koltuğunda kraliçe gibi oturan Abigail Lawrence heybetli çenesini kaldırıp misafir odasının kapalı kapısına şöyle bir baktıktan sonra konuşmaya başladı. "Bundan nasıl kaçabileceğinizi anlamıyorum, beyefendi."

Mark koltuğunun kollarını sıktı. "Eğer bu usulsüz ve ahlaksızca şantajdan vazgeçerseniz kolaylıkla kaçabilirim."

"Vaz mı geçecekmişim? Nedenmiş o? Kanunlar ve ahlak fedakâr bir anneyi çocuğuna daha iyi bir hayat sağlamaktan ne zaman alıkoydu ki?" Abigail çayım yudumladı. "Eğer bir annenin çocuğu açsa, o anne çocuğunu beslemek için çalar da, yalan da söyler."

Mark gözlerini indirerek iri yan kadına baktı. "Ne siz açsınız ne de kızınız aç, madam."

“Bu göreceli bir şey, öyle değil mi, beyefendi?” Abigail Lawrence fincanını sehpayaya koydu. “Hem ben sadece bir fırsattan istifade ediyorum.” Omuz silkti. “Şans kapıyı çalınca...”

“Şeytan insanın karşısına genellikle şans kılığında çıkar, madam. Şu anda da soluğunu ensenizde hissetmiyor musunuz?” Yaşlı kadının soğuk gri gözlerinde hiçbir tereddüt belirtisi yoktu. “Bu soruyu neden annenize sormuyorsunuz? Kendisi yıllar önce şeytanın koynuna girdi.”

Tam hedefi bulan bir oktu ama Mark’ın bağışıklığı vardı. Göğüs cebinden cüzdanını çıkardı. “Annem şeytanın eski fahişesiye, siz de yenisisiniz.”

“Efendim!”

Mark banka çekini kadının önüne attı.

Abigail Lawrence’in gözleri büyüdü, ardından elini çeke uzatıp hemen geri çekti. Mark’a düşmanca baktı. “Nedir bu?” “Ödeme. Şimdi, mektubu bana verin.”

Abigail Lawrence sehpadan ona bakan 25,000 poundluk çekten mümkün olduğunca uzaklaşmak ister gibi arkasına yaslandı. Kurumla kaşlarını kaldırdı. “Şeytanın yeni fahişesi bundan daha pahalı, beyefendi.”

Mark’ın kan beynine sıçradı. “Ne kadar?” dedi sinirle.

Kadın gülümsedi. “Sizin kontluğunuz, tabii. İnsan parayı harcayıp bitirebilir, beyefendi. Ama unvan sonsuza kadar kalır. Charlotte’cuğum da bir unvanı hak ediyor.”

Mark kendini zor tutuyordu. “Ya kardeşim ne olacak? Onun, hayatını yaşamaya, sevdiği kadınla evlenmeye hakkı yok mu? Babasını ifşa ederseniz, hepsini kaybedecek.”

Abigail omuz silkti. “Kardeşinizi korumaya gücünüz var, beyefendi. Ben sizin unvanınızı istiyorum.”

“Parasını ödeyip unvan alabilirsiniz.”

Abigail başım ‘olmaz’ anlamında salladı. “Buna çok zaman

ve emek harcamak gerekir. Hem herkes bilecek. Şerefli bir şey değil.”

Mark haşin bir kahkaha attı. “Madam, şantajcıların *şeref* sözünü ağızlarına alması yasak.” Ayağa kalktı ve kadından uzaklaşmak için koltuğunun arkasına geçti. “Siz şerefli olma hakkınızı heba ettiniz.” Elleriyle koltuğun arkasını kavradı. “O kelimeyi benim karşımda ağzınıza almayın. O kelimeyi sizden duymak beni kızdırıyor.”

Abigail öne doğru uzandı. Yüzünün iki yanındaki sıkı lüleler neredeyse hiç kıvıldamadılar. “Medeni sözler etmeyi öğrenin beyefendi, yoksa annenizin sefil mektubunu yayınlarım,” diye tersledi.

“Hayır, yayınlayamazsınız,” diye hırladı Mark. “Çünkü unvanımı çok istiyorsunuz.” öne doğru uzandı. “Beni iyi dinleyin, madam. Ben medeniyetsiz insanlara medenilik göstermem.” Biraz daha uzandı. “*O yüzden beni tehdit etmeyin,*” dedi küçümserce, kelimelerin *üstüne* basarak.

Abigail koltuğuna geri çekildi ve gözlerinden bir kararsızlık bulutu geçti. Mark dönüp tek kelime etmeden yürümeye başladı. Kapıya varmadan Abigail konuşmaya başladı.

“Avukatınıza bir evlilik sözleşmesi gönderdim, orada tarih Haziran’ın onu olarak geçiyor.”

Mark kudurmuş bir halde döndü. “Bir ay? Niyetiniz ne sizin, madam?” Zamana ihtiyacı vardı. Bu işten kurtulmanın yolunu bulmak için ona zaman lazımdı. “Kızınızı becerip karnını şişirdiğimi düşünecekler.”

“Niyetim, beyefendi, kızımın geleceğini bir an evvel güvenceye almaktır. Riske girmeyeceğim. Bu hafta gazetede bir ilan görmek istiyorum.”

Mark’a öfkeden ateş basmıştı. “Cehennemin dibine kadar yolun var!”

Tereddüt bile etmeden kapıyı açıp dışarıya çıktı ve arkasından çarparak kapattı. Karşısına çıkan bir hizmetçiyi neredeyse eziyordu. Çatık kaşla ve öfkeyle, kaçan kızın arkasından baktı. Onları dinlemiş olabilir miydi?

Akşam geç vakit Passion yatak odasının kapısını kapatıp anahtarı çevirdi. Nihayet yalnızdı - Mark'la ilgili düşünceleriyle baş başaydı. Bütün gün onu aklından çıkaramamıştı. Diğer bütün düşünceler ve işler onunla ilgili düşünceleri sekteye uğratan tatsız kesintilerdi.

Halasının planlarına göre Passion'ın Kristal Saray'da iki günü daha vardı. Sadece iki gün, sonra her şey eski haline dönecekti ~ olması gerektiği gibi. Onun bir hayatı vardı.

Ah, oraya defalarca gitmek isterdi ama neye yarayacaktı? Mark'la aralarındaki şey gerçek hayatın parçası değildi. Aralarında geçenler sadece panolarının arkasındaki küçük, hayali dünyada var olabilirdi. Kısa ilişkileri orada doğmuştu ve iki gün sonra, orada son bulacaktı. Ama o ana kadar Passion yaşadığının tadını çıkarmak, her anını hatırlamak istiyordu.

Kollarını vücuduna sararak pencereye gitti ve pencere kanadını açtı. Serin ve yumuşak gece havası tenine değdi. Pervaza dayanıp yıldızlara baktı. Bu gece uzun zamandır parlamadıkları kadar parlıyorlardı. Matty Hala'nın bahçesi karanlıktı ama açan yasemin çiçeğinin kokusu Passion'ın burnuna doldu.

Passion gözlerini kapattı ve birden yumuşayan ve süzülen mavi gözleri ve gülümsemeyen ama gevşemiş dudaklarıyla Mark'ın onun elbisesinin düğmelerini ilikleyişim hayal etti. Sırtında sıcak bir ürperti dolaştı. Mark ne kadar da yakışıklıydı.

Passion pencereden çekilip tuvalet masasına doğru ilerledi. Saçındaki iğneleri çıkarıp düzgünce masaya koyarken onun saçının kokusunu ve elinin ensesine dokunuşunu hatırladı. Geniş

omuzlarının ne kadar güçlü olduğunu ve kollarındaki gerilen kasları hatırladı.

Topuzu çözülerek dolgun saçı sırtına döküldü. Başını hafifçe sallayarak parmaklarını kalın buklelerinin arasına geçirip saç diplerini ovdu. Aynada kendi görüntüsüne gözü takılınca birden Mark'ın onu nasıl görmüş olduğunu merak etti. Aynanın tam karşısına geçip başını yana eğdi. Dalgalı kumral saçı yüzünün yanlarından aşağı dökülüyordu. Büyük ela gözlerini kırptı. Alımlı olduğunu biliyordu. Ama güzel miydi? İlk tanıştıkları gün Mark öyle demiş miydi? Passion heyecandan hatırlamıyordu. Saçını arkaya atarak elbisesinin düğmelerini açmaya başladı.

Elbisesini çıkardıktan sonra iç eteklerini çözüp beş kat fırfırlı pamuklu etekleri, bir de at kılıyla sertleştirilmiş olanı çıkardı. Onları koltuğun kollarına serdi.

Korseliğini çıkarırken Mark'ın iri elleriyle küçük düğmeleri özenle ilikleğini hatırladı. Göğüs uçlarını ne kadar arzulu tuttuğunu hatırladı. Korseliğini aralayıp onun düşüncesiyle bile dikleşiveren göğüs uçlarına baktı. İç gömleğini indirip yuvarlak çıkıntılara parmak uçlarını sürttü. Sertleşip uzayan göğüs uçlarına bakıp iç çekti. Mark'ın onları sıkıp çevirişini ve yanağını göğsüne dayayışını düşündü. Bu hayali defalarca zihninde canlandırdı. Ona ait her ayrıntıyı aklına kazımalıydı, böylece kader onu buradan çok uzaklara götürdüğünde daima hatırlardı.

Passion iç gömleğini tekrar yukarı çekerek korseliğini de eteklikleriyle çıkardı, böylece üzerinde sadece paçalı külotu ve korsesi olduğu halde aceleyle masasına gitti. Resim defterine baktı. Onu kâğıda çizebilir miydi acaba? Daha önce kız kardeşlerini, hatta babasını çizmişti ama onları çok iyi tanıyordu. Bu kadar samimi olduğu ama aynı zamanda hiç tanımadığı bir adamı nasıl çizebilirdi? Oturup resim defterini açtı ve çiçek çizimleriyle dolu sayfaları geçerek boş bir sayfaya geldi. Belki sadece gözlerini çi-

zebilirdi. Ruhuna bakan o zeki ve güzel gözleri. Alaycı ifadenin ardında Passion'ın ihtiyaç ve umut gördüğü gözleri. Kalemı alıp çizmeye başladı.

Kristal Saray'da iki günü daha kalmıştı. Ona ömür boyu yetecek kadar mutluluğu tadacağı iki gün. Kaçınılmaz boşluk geri geldiğinde onu avutacak kadar hatırayı biriktireceği iki gün.

“Gelmişsin.”

Mark gözlerini mimari çiziminden ayırıp kardeşine baktı. “Nihayet,” dedi Matthew, çalışma odasını bir uçtan diğerine yürüyerek, “öğleden sonra neredeydin? Gizemli kadınla ilgili havadisleri almak için geldim. Neredeyse iki saat bekledim ama gelmedin.”

Mark kalemını masaya atıp arkasına yaslandı. “Evet, Cranford bana senin burada epey bir sinsi dolaştığını söyledi.”

“E, neredeydin?”

Matt'e hırsız Abigail Lawrence'dan bahsetmeyi ne çok isterdi. Omuz silkti. “Yapacak işlerim vardı.”

Matt masanın kenarına ilişti. “İyi, söylemezsen söyleme.” Mark gülümsedi.

“Ama Kristal Saray'da alımlı küçük hanımını bulup bulmadığımı ısrarla öğrenmek istiyorum.”

Mark'ın tebessümü yüzüne yayıldı. “Buldum.”

“Vay be, geleceğini biliyordum.” Matt öne uzandı. “Bırak eşekliği de sökül bakalım. Ne oldu? Kimmiş?”

“Onunla tekrar birlikte oldum. Adı Passion.”

Matt sırttı. “Yok canım.”

“Öyle. Karşılama Pazarı'nda doğmuş.”

Matt başını iki yana salladı. “Yapma yahu. Devam et. Devam.”

“Bil bakalım en sevdiği İncil hangisi?”

“En sevdiği İncil mi var ki? Olamaz, adını bir yortudan almış ve gözde İncil’i olan bir kadınla mı yapıyorsun?”

“Markos. En sevdiği İncil Markos.”

“Bu iş bana göre fazla sofuca. Sen becerme kısmına geç.” Mark öne doğru uzanıp kalemini alarak çizimine göz attı. “Seviştik işte,” dedi baştan savarcasına.

“E, dünkü kadar güzel miydi?”

“Daha güzeldi.”

Matt kalemin Mark’ın elinden kapıp masaya attı. “Nasıl dünden daha güzel olur?”

Mark Passion’ı gördüğünde hissettiği rahatlamayı hatırladı. “Daha güzeldi çünkü onun orada olmasını istiyordum ve oradaydı. Daha güzeldi çünkü daha uzun zaman birlikte olduk.” “Gerçekten mi?” dedi Matt ağır, *demek öyle* ses tonuyla. Mark rahatsız olarak kaşlarını çattı. “Ne?”

Matt omuz silkti. “Senin hiçbir kadınla ‘daha fazla zaman’ geçirmek istediğini hatırlamıyorum. Becerip sıvışırsın sen. Kendin böyle söyledin.”

Mark kaşlarını iyice çattı. Passion’dan ayrılma konusunda sergilediği kontrolsüzlük hoşuna gitmiyordu. İşini bitirip ayrılması gerekirdi. Ama vücudu onun asıl arzusunu ele vermişti: Kalıp onunla yeniden birlikte olmak. “Bu kadın için değer.” “Neden? Nesine değermiş?”

“Bana bak, asabımı bozmasana sen!” Mark oturup kollarını kavuşturdu. “Neden daha güzeldi, biliyor musun? Daha güzeldi çünkü iyice içine girmeme izin verdi. Daha güzeldi çünkü gördüğüm en ateşli, en sıkı, en tatlı vajinaya sahipti. Daha güzeldi çünkü aletimi köküne kadar sokabileceğimi biliyordum ama sokmadım yarın onunla tekrar birlikte olacağım, işte o zaman aletimi ilk ve son kez köküne kadar bir kadına sokmayı planlıyorum.” “Ah” - Matt başını salladı - “çok kıymetli bir gaye.”

Mark kardeşinin ifadesinde bir alaycılık görmeyi bekledi ama göremedi.

“Yine ağladı mı?” diye sordu Matt.

Mark’ın omuzları gevşedi ve çok hafifçe tebessüm etti. Kardeşinin gözyaşlarına bir düşkünlüğü vardı. “Evet. Çok tatlı, sessizce ağladı.”

“Mmm.” Matt mest olmuştu. “Güzel büyük bir ağzı mı var?” Mark güldü. “Seni şehvet düşkününü! Rosalind senin gözyaşı ve oral seks düşkünlüğünü biliyor mu?”

Mat muzipçe sırttı. “Hayır, ama öğrenecek.”

Mark uzanıp yeniden kalemini aldı. “Yapmayı da yaptırmayı da sevmen iyi bir şey.”

“Yani yapıyor mu? Passion ağzına-”

Mark kardeşine bir ikaz bakışı attı, ama Passion’ın dudaklarını yalayışını hatırlayınca penisi masanın altında kımıldanmaya başladı. “Bunu seninle konuşacak değilim.” Kardeşinin pantolonunun önündeki kabarıklığı görünce hiddetlendi. “Ayrıca o ereksiyonunu Rosalind’e sakla.”

Matt kıkırdarak üzerini düzeltti. “Rosalind’e saklıyorum zaten. Ama baştan çıkaran hikâyelere dayanmam.” Cebinden eldivenlerini çıkardı. “Hey, neden benimle Benchley’lere gelmiyorsun? Bu akşam çalışıyorum.”

Mark bu konuyu düşündü. “Rosalind de piyanoya sertçe vurarak senin icranı bozacak mı?”

Matt gülümsedi. “Muhtemelen.”

“Ben almayayım.” Mark çiziminin üzerine eğildi. “Zaten işim var.” Matt masanın etrafını dolaşıp Mark’ın omzunun üzerinden baktı. “Bunlar kütüphanenin planları mı?”

“Evet.” Kardeşine kütüphanenin ana rotundâsının üzerinde kavis çizen kubbenin çizimini gösterdi. Yuvarlak kurşun cam mekânı doğal ışıkla aydınlatacaktı.

Matt başını salladı. “Harikulade olmuş, ağabey.” Mark’a gülümseyip onun omzunu sıktı. “Lord Fitzgerald işi başkasına verirse, akılsızlık eder. Kristal Saray’ına rağmen Joseph Paxton’un hiç şansı yok.” Mark kardeşinin bir bahçivana çekmiş kahverengi gözlerine baktı. Matt’in öz kardeşi olmamasına çok üzülüyordu. Nihayetinde bu hiçbir şeyi değiştirmiyordu ama üzücüydü. Matt onun hayatta değer verdiği tek insandı. Kardeş olmaları, sadece aynı ismi değil, aynı kanı da paylaşmaları önemliydi onun için. Ama paylaşmıyorlardı. Hep annesinin suçuydu!

Matt alnını kırıştırarak yüzüne meraklı bir anlatım verdi. “Ne? İş hak etmediğini mi düşünüyorsun?”

Mark zoraki sırttı. “Yok, tabii, görevi hak ediyorum. İş bana verse iyi eder yoksa pusulamı karnına gömerim onun.”

Matt gülerken eliyle Mark’ın sırtına vurdu. “Yaparsın!” Tekrar masanın öbür yanına doğru yürüdü ama aklına bir şey gelmiş gibi arkasına döndü. “Annem bugün Lawrence’leri ziyarete gideceğini sandığını söyledi. Gittin mi?”

Annenin çenesini kapatması gerek. “Evet,” dedi Mark, kayıtsızca. “Bir uğradım.”

“Şu Charlotte Lawrence’la tanıştın mı peki?”

Mark çizimden bir kara lekeyi sildi. “Hayır. Evde değildi.” “Hmm. Bu hanım pek bir gizemli oldu canım. Var olduğundan emin misin?”

“Ne yazık ki, evet.”

“Aha!”

Mark başını kaldırınca kardeşinin uzun parmağını ona doğrultmuş olduğunu gördü. “Aha, ne?”

“Bu kızla ilgilenmediğini anlamıştım. Ne oluyor? Hep asla evlenmeyeceğine yemin ederdin. Sana tam inanmasam da, hiç görmediğin, unvansız bir kızla, hem de annemin tavsiyesiyle evlenmen bana olacak iş gibi görünmüyor.”

Mark hızlı düşündü. “Koca olmayı hiç istemesem de baba olmayı istiyorum.” Bunda doğruluk payı vardı. Evlenmeme kararının onu düşündüren bir yanı da buydu.

Matt ona hayretle bakıyordu. “Sen çocuklardan hoşlanmazsın ki.” “Çocukları sevmem. Ama kendi çocuğumu severim. Dolayısıyla,” diye sürdürdü çabucak, “evlenmeden çocuk sahibi olamayacağım ve sınıfımızın kokuşmuş ideallerine hiç itibar etmediğim için de bu Bayan Lawrence’ı ciddi olarak düşünüyorum.” Mark silgisini parmaklarının arasında ezerek annesine onu yalan söylemeye mecbur ettiği için içinden küfür etti. “Annemize gelince, onun Lawrence’larla münasebetinin benim kararımın üzerinde hiçbir etkisi yok, zaten henüz tam kararımı vermiş değilim.” Matt başını salladı. “Korkunçsun. Çok korkunçsun. Eğer gerçekten ona evlenme teklif *etmeye tenezzül* göstereceksen, şu Bayan Lawrence’a acırım. Ne yapacaksın - teklifi ulakla mı göndereceksin?”

“Fena fikir değil.” Mark gülerken Matt gözlerini yukarı çevirdi. “Ama işler o kadar ileri gitmeyebilir. Bu işten gönlüm geçmeye başladı bile.” Mark silgisini masaya attı. O olmaz olası mektubu ele geçirmenin bir yolunu bulacaktı. Ne Charlotte Lawrence’la ne de başkasıyla evlenecekti.

Matt eldivenlerini taktı. “Benim gitmem gerek. Gelmeyeceğinden emin misin? Rosalind seni görmeyi çok isterdi.”

“Ama ben onu dinlemeyi hiç istemem. Senin gibi süper bir müzisyen piyanonun başına her oturduğunda Beethoven’i katleden bir kadınla nasıl nişanlanır?”

Matt sırttı. “Ağzı büyük ya yeter.”

Mark kaşını kaldırdı. “Evlenmek için gayet yeterli bir sebep.” Matt gülümseyerek başını salladı. “Aşk muazzam bir şey, benim katı kalpli kardeşim. Bir gün sen de tatmalısın.”

Mark’ın zihninde eski bir hatıra canlandı. “*Seni sevmiyorum!*”

diye bağırmıştı annesi babasına “*Hiç sevmedim!*” Mark kaşlarını çattı. Kaç yaşındaydı kapı aralığından bakarken? Yedi? Sekiz? Sonra annesi ona bakmıştı. Aslında ona suratını ekşitmişti. “*Seni de sevmiyorum, bacaksız*

Ağlamıştı Mark - birkaç kere. Islak yastığının yanağına değişini hayal meyal hatırlıyordu. Bugünse tek hissettiği tiksintiydi. Aşk! Aşkmış.

“Yeter!” Mark yumruğunu masaya indirmemek için kendini zor tuttu. Hırsız kancığın teki tarafından tehdit ediliyordu, kardeşi öz kardeşi değildi ve sürtük annesi her zamanki gibi bütün sorunların kaynağıydı. Aşkın faziletlerine dair konuşmalara tahammül edecek halde değildi. “Annemiz Londra’nın ve civar şehirlerin yarısıyla yatmıştır, bu da demektir ki aşk herkese göre değil,” dedi gergin bir şekilde.

Matt ellerini kaldırarak kapıya doğru geriledi. “Sustum.” Dönüp gidecekti ama durdu. “Passion. Yarınki maceranızla ilgili bütün ayrıntıları dinlemek istiyorum. İlgimi çekti.”

“Sen kötü Beethoven dinlemeye gecikmedin mi?”

Matt yüzünde tebessümle ayrıldı.

Mark soluğunu koyuvererek başını ellerine dayadı. Saç dibini ovdu. Kardeşi aptalın tekiydi. Aşk yalanlar doğuracaktı. Bir gün sevgili Rosalind’i ona ihanet edecek, o da babaları gibi mahvolacaktı. Hayır, babaları değil, Mark’ın babası gibi. Olmaz olasıca kadınlar! Hepsinin canı cehenneme!

Başını kaldırarak odanın diğer ucundaki şöminede oynayan alevlere baktı. Abigail Lawrence’la buluşmasını düşündü. Parayı alacağından çok emindi. Almamasına bozulmuştu. O kadın onun bir kenara çekilip hayatını yönetmesine izin vereceğini sanıyorsa, yanılıyordu.

Kalemini parmağında çevirerek kısa bir süre cinayet ve kundaqlama hayalleri kurdu. Ne yazık ki o kadar vicdansız değildi.

Kalemi çevirmeyi bıraktı. Yine de ufak bir hırsızlık söz konusu olabilirdi. Bunu yapacak küçük hırsızı da tanıyordu. Kalemini tembel tembel masaya vurdu. Mesele, acaba Abigail Lawrence mektubu evinde mi saklıyordu? Mark onun kibirli tavrını ve bu mektubu yıllarca saklayıp kullanacağı zamanı beklemiş olduğunu düşündü.

Evet. Böyle bir kadın bu mektubu mutlaka kendisi muhafaza ederdi. Orada olmalıydı. Fark ettirmeden evi aramak zaman alacaktı ama mümkündü. Haziran'ın 9'una kadar vakti vardı. Tabii o zamana kadar Abigail Lawrence'in isteklerine uymak zorundaydı. Kalemini koydu. Tatlılıkla olmasa da bunu yapacaktı. Yarın hırsızını gönderecekti.

Yine gözlerini ateşe dikti. Yarın Passion'la buluşacaktı. Vücudu beklentiyle ürperdi. Neden onu bu kadar çok istiyordu? Onu hiç tanımıyordu. O da diğer kadınlar gibi miydi? Hayır, o başka kadınlara hiç benzemiyordu.

Omuzları gevşedi. Ona ait her şey hakiki görünüyordu. Fahişenin kibarı da, bayağısı da rol keserdi. Ama Passion'da yapmacıklık, gösteriş yoktu. Aralarında dürüst, karşılıklı zevk dışında bir alışveriş olmamıştı.

Mark onun muazzam göğüslerini ve kumral saçının yanağına düşen uzun buklesini hatırladı. Aleti canlanıverdi. Kardeşinin sözleri aklına gelince Passion'ın tatlı ağzına aletini aldığını hayal etti. Mark, aletine kan hücum edip sertleşince inledi. Evet. İdeal ilişki durumuyla karşı karşıyaydı: Yapmacık aşk, sevgi safsataları olmaksızın güzel bir kadınla cinsel tatmin yaşıyordu.

Gülümseyerek üzerini düzeltti. Yarın bambaşka bir şekilde birbirlerine doycaklardı. Yarın... Ayrılma şekilleri hatırına gelince Mark'ı birden bir endişe aldı. *Eğer* Passion yarın gelirse.

Beşinci Bölüm

BİTTİ Mİ BİTER

Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz şeyleri şimdiden almış olduğunuza inanın, dilediğiniz yerine gelecektir. Markos 11:24

Passion iç geçirdi. Dualarının İsa'nın kastettiği tarzda olmadıklarını biliyordu. Yine de kendine engel olamıyordu. Mark'ın kollarında bir saat daha geçirebilmek için Tanrı'ya dua etti. Onun kendinden emin dokunuşları için dua etti. Kulağındaki nefesi için dua etti. Sırtında sıcak bir ürperme hissetti. Eğer muktedir olduğu bir zevki yaşayamayacaksa Tanrı ona bu vücudu neden vermişti? Derinine inemeyeceği duyguları Tanrı ona neden vermişti?

“Affedersiniz,” dedi biri arkasından.

Passion yüreği hızla çarparak arkasına döndü ve hüsrana uğradı. Ekose yelekli yakışıklı bir adam ona gülümsüyordu. “Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Kalabalığın içinde öylesine hareketsiz ve dalgın duruyorsunuz ki. İyi misiniz?”

Adamın tebessümünde Mark'ı andıran bir yan vardı. Passion kalabalık salona göz gezdirdi. Bugün çok insan vardı ama Mark yoktu.

Passion tekrar adama döndü. Çenesi bile biraz Mark'ın çenesine benziyordu.

Adamın kara gözlerinin üzerindeki kaşları hafifçe çatıldılar. “İyi misiniz?” Sesi yumuşaktı. Nazik davranıyordu.

Passion gülümsedi. “Evet. Teşekkürler Çok iyiyim.” İncil’i işaret etti. “Okuyordum.”

Adam kitaba bakıp gülümsedi. “Aziz Markos, öyle mi?”

“Evet.”

Passion’a bir an dikkatlice baktı. Sonra İncil’e bir bakış atıp biraz düşündükten sonra konuştu. “Markos zordur ama emeğe değer.” Passion kaşlarını kaldırdı. “Öyle mi dersiniz?”

“Evet.” Adam gülümsedi. “İnsanı zorlar ama sert kabuğun altında bir hazine saklıdır.”

Passion da gülümsedi. “İncil’den böyle hususiyetle söz eden birine hiç rastlamadım. Teolog musunuz, beyefendi?”

“Hayır, madam.” Gözlerinden mana okunuyordu. “Ama Mark’ı iyi bilirim.”

“Ah.”

Adam Passion’ın arkasına baktı ve gözlerindeki bakış birinin yaklaşmakta olduğunu ifade ediyordu.

Passion bir el beline dokununca ürperdi. Burnuna hafif bir limon çiçeği kokusu geldi. Başını kaldırdı. Her yanını heyecan sardı. Mark!

Mark diğer adama kötü kötü bakıyordu. “Bu adam seni rahatsız mı ediyor, canım?”

Passion’ın benzi attı. Birbirlerini tanıdıklarını kimsenin bilmemesi gerekiyordu. Ama Mark’ın tatlı sözü kalbini mutlulukla pırpır ettirmişti. Hararetili bir şekilde kan yüzüne hücum etti. “ hayır. Bu beyle İncirden bahsediyorduk.”

“Gerçekten mi?” dedi Mark ağır ağır, sesinde alaycılıkla. Diğer adama hızlı bir bakış atan Passion onun gülümsediğini görerek şaşırdı. Ama Mark onu kendine çekince düşünceleri dağılıverdi.

“Evet, gerçekten,” diye karşılık verdi adam. Yüzünde yumuşak bir tebessümle Passion döndü. “Refakatçiniz geldiğine göre ben iyi günler dileyeyim.”

Passion gülümsedi. “İyi günler, beyefendi.”

Adam başıyla Mark’a selam vererek kalabalığa karıştı.

Mark giden adamı gözleriyle takip etti. Kolu hâlâ Passion’ın belindeydi ve Passion onun elinin sıcaklığını duyuyordu. Neden dokunuşuyla bile böyle başı dönüyordu? Teni hazla ürperdi.

Mark Passion’a baktı ve çatık kaşları hemen gevşeyiverdi. Ağzı yumuşadı ve delici gözlerindeki sert bakış ona bakarken kayboldu. “Merhaba, Passion.”

Onun ismini söylemesi samimi bir dokunuş gibi gelmişti. Göğüs uçları dikleşti. “Merhaba, Mark.”

Mark’ın gözlerinde bir ışık titreşti. “Sesin beni tahrik ediyor.” Passion derin bir nefes aldı. Yanlarından büyük bir ziyaretçi grubu geçti. Mark onun belini kuvvetlice sıktıktan sonra elini çekti. *Prie-dieu*’ye döndüler.

Mark kitabı okuyormuş gibi davrandı. “Kusura bakma, geciktim. Tanındıklarca alıkonuldum.”

Passion anlayışla başını salladı. Birden onun tanıdıklarının arasında bulunmanın nasıl bir his olacağını merak etti. İyi bir dost muydu? Dış görüntüsüne karşın Passion onun iyi bir dost olduğunu hissediyordu, zira onu nazikçe giydirişini ve fiyongunu tam yerine yerleştirişini hatırladı. Ama hiçbir zaman gerçekten öğrenemeyecekti. Çünkü birbirlerini ancak panonun ardındaki gizli dünyada tanıyorlardı. Gerçek dünyada birbirlerine yabancıları.

“Ne oldu?” Mark ona bakıyordu.

Passion kaşlarını çatıldığını fark etti. Gülümseyerek bakışlarını yumuşattı. “Senin nasıl bir adam olduğunu düşünüyordum. Hiç bilemeyeceğim, tabii. Ama tuhaf, değil mi?” Passion yanaklarının kızardığını hissetti. “Yani bu koşullarda.”

Mark ona dikkatle baktı. Büyük bir grup daha arkalarına geçerek büyük panoyu görmek için durdu. Mark'ın gözleri Passion'ın yüzünde dolaştı. Kalabalık onlara biraz daha yaklaştı. Mark cevap vermeyecekti. Passion'ın yanakları daha çok kızardı. Kalabalığın konuşmaları yoğunlaştı.

O sırada Mark onun arkasına geçti. Elleriyle belini kavradı ve alçak sesle kulağına konuştu. "Ben tanımak isteyeceğin biri adam değilim, Passion. Hayatımı kendim için yaşarım. İstedigimi yaparım ve insanların ne düşüneceğine hiç aldırmam. Eğer bir şey hoşuma giderse" - elleriyle Passion'ın yanlarını okşadı - "o zaman ona ilgimi kaybedene kadar peşinden giderim."

Passion bacaklarının arasında bir karıncalanma hissederek gerildi.

"Ama işim bitti mi" - ellerini yavaşça geri çekti - "biter." Passion onun dokunuşundan mahrum kaldığını hissetti. Ne derse desin onu istiyordu. Onu istiyordu çünkü yarın birlikte son ' günleriydi - yarın Passion "bitecekti" Allahtan öyleydi çünkü ' bir daha reddedilmeye dayanamazdı.

Mark onun yanına geçti.

Passion onun sert bakışlara sahip mavi gözlerine baktı. "Ayrıldığımızda dokunuşunu özleyeceğim. Şimdiden özlüyorum." Eteğinin katlarının arasında elini tutup parmaklarını parmaklarına geçirirken Mark'ın yüzünde ansızın yumuşak bir tebessüm belirdi. "Beni yanıldığıma ikna etmeye çalışmayacak mısın? Sahip olmadığım asil özellikleri kafama sokmaya çalışmayacak mısın?" Passion gülümsedi. "Neden böyle yapayım ki?" Eldivenli elini tutmak bile onun için mutluluk kaynağıydı.

Mark omuz silkti. "Bilmem. Çoğu kadın yapar."

"Öyle mi?" İçinde ufak bir kıskançlık kımıldısı duyarak İncil'in rastgele bir sayfasını açtı. "Kimseye minnet duymamak güzel bir his olmalı. Benim bilmediğim bir şey."

Mark parmağıyla onun avuç içini okşadı. “Hayır, bildiğini zannetmiyorum.” Başıyla Passion’ın sayfanın üzerinde duran sol eline doğru işaret etti. “Ondan bahsetsene.”

Passion eline baktı. Altın alyansı siyah kroşe eldiveninden görünüyordu. Passion ondan bahsetmek istemiyordu. “Ne öğrenmek istiyorsun?”

“Anlatacağın her şeyi.”

Passion söyleyecek bir şey aradı. “Üç yıllık evliyken kocamı kaybettim. At binerken meydana gelen bir kazada öldü. Hiç beklenmedik bir şeydi.”

Mark mavi gözlerini ona dikmiş sanki düşüncelerini görmeye çalışıyordu. Passion derin bir nefes aldı. Salon biraz boşalmış mıydı? Yoksa onun varlığında, her şey, hatta ses bile yok mu oluyordu?

“Onu sevdin mi?”

Passion’ın göğsü sıkıştı. Kimse ona bu soruyu sormamıştı. Kız kardeşlerinin sormasına gerek yoktu. Babasının da. Cevabı biliyorlardı. “Hayır,” dedi fısıltıyla.

Mark onu gözleriyle esir aldı. “O seni sevdi mi?”

Passion’ın gözleri birden yaşla doldu. Yüzünü çevirip parmağındaki yüzüğe bakarak gözyaşlarını geri gönderdi. Bu kadar acı veren sevgisizlik miydi? Yoksa bunu sesli bir şekilde dile getirmek miydi asıl zoruna giden?

Mark ona biraz daha yaklaştı. “Cevap ver bana, Passion,” diye ısrar etti tatlılıkla. Onu panoya doğru sıkıştırdı. “O seni sevdi mi?” Passion gözyaşlarını tuttu.

Mark onun elini sıktı. “Sevdi mi?”

“Hayır,” dedi Passion. “Hayır!”

Şimdi panonun gölgesinin ardındaydılar. Eldivenler yere düştü. Mark kollarını Passion’a doladı. Dudaklarını onunkilere bastırdı. Kokusu onu sardı.

Passion Mark'ın ağzının içine doğru inleyerek ona sıkıca kenetlendi. Güçlü öpüşü karşısında bütün gerginliği kayboldu. Ne acı kaldı, ne kaybolan yıllar, ne hasret. Önemli olan tek şey o öpücük, o an oluverdi.

Kendini buna tamamen kaptırdı. Bir eliyle ensesini kavrarken diğerini tıraşlı sağlam çenesine koydu. Ağzını açarak onun darbeler vuran dilini içeri aldı.

Mark elini Passion'ın beliyle sırtında dolaştırıyordu. Ağzına doğru durmadan hamleler yapıyordu. Parmaklarıyla Passion'ın dikleşen göğüs uçlarını uyarıyordu. Passion ise titriyordu. Başı dönüyordu. Mark'ın aralarındaki penisinin sertliğini duyuyordu. Mark'ın aleti sanki canlıydı, buna karşılık Passion'ın bacaklarının arasında da güçlü kasılmalar oluyordu. Sıcak bir akıntıyla uylukları ıslanırken soluğunu tuttu.

Nihayet Mark ağzını geri çektiğinde Passion teessüftü bir iniltiyle gözlerini açtı. Kalbi deli gibi atıyordu.

“Öpüşün başımı döndürüyor,” dedi nefes nefese, uzanıp Mark'ın şapkasını alarak.

Mark'ın kestane rengi gür saçları alnına düştü.

“Sen sevişmek için yaratılmışsın,” dedi Mark. “Bunu biliyor musun, Passion? Bunu istemekle kalmıyorsun.” Kalçalarını kastı, Passion'ın derin bir soluk almasına sebep olarak. “Sevişmeye ihtiyaç duyuyorsun.” Parmaklarıyla elbisesinin üzerinden göğüs uçlarını ovaladı. “Ve vücudun sevişmek için yaratılmış.”

Passion dudağını ısırdı. Doğru muydu bu? Genç kızken kız kardeşiyle şakadan yaptıkları şehevi sohbetleri, defalarca sesli okuduk-tan sonra ezberledikleri Neşideler Neşidesi'nden aldıkları doyumsuz zevki hatırladı. Ama o kadar uzun zaman kendi istek ve ihtiyaçlarını görmezden gelmişti ki bu anılar solmuştu. O da solmuştu.

Passion parmağının ucunu Mark'ın dudak kıvrımlarında dolaştırdı. Hiç önemli değildi. Yarın birlikte geçirecekleri son!

gündü. Ardından her şey eskisi gibi olacaktı. O zaman Passion hatıralarla avunacak, o hatıralara bulanıklaşmasına hiç izin vermeyecekti.

Mark onun parmağını dişlerinin arasına alıp diliyle dokundu. Passion'ın göğüs uçları ürperdi, bacaklarının arasında ılık bir kasılma meydana geldi. Sonra Mark diliyle onun parmağına küçük darbeler vurarak ona doğru ritmik bir şekilde gidip gelmeye başladı.

Passion nefesini tutarken, vajinası ise ağlıyordu. Panonun arkasından sesler geliyordu, öte yandan Mark'ın bir yandan dilini parmağında dolaştırırken diğer yandan aletini ona doğru ittirip durması Passion'ı bir anda çılgına çevirmişti. Passion iki eliyle Mark'ın aletini kavrayıp okşamaya başladı.

Mark nefesini tuttu ve Passion'ın çenesinin altındaki kurdeleleri çözerek şapkasını yere fırlattı. "Çok güzel," diye onu teşvik etti, duvara doğru eğilerek. "Gelecekte bana dokunmak için bu kadar bekleme."

Gelecek mi? Hayır, onların sadece bugünü ve yarına kadar sürecektir kısa bir gelecekleri vardı.

Passion ellerini Mark'ın her yerinde, hatta pantolonunun yün kumaşının üzerinden iri hayalarında dolaştırdı. Ona böyle dokunmak, onu böyle sertleşmiş erkekliği pantolonundan dışarı çıkarmış halde görmek Passion'ı arzuyla tutuşturdu.

"Dışarı çıkarmamı ister misin?" diye sordu Mark.

Passion'ın bacak arası kasılıverdi. "Evet!"

"Olur." Mark pantolonunun bağlarını çözerek, Passion'ın çok arzuladığı uzun, mermersi erkekliğini çıkardı. Şişmiş ve iri başı Passion'a selam verdi.

Passion'ın ağzı sulandı. Ne kadar güzel ve güçlüydü. Elini ona doğru uzattı ama Mark onu durdurdu.

Gülümsedi. "Bir anlaşma yapmaya ne dersin?"

Passion duraksadı. “Anlaşma mı? Nasıl yani?”

“Şey,” dedi Mark mırıltıyla, “sen benim aletimi gördün ama ben seninkini hiç görmedim.”

Vajinasının ağzındaki minik yürek heyecanla attı. “Sen de benim göğüslerimi gördün.”

“Doğru.” Mark dudaklarını yaladı. “Gördüğüm en mükemmel göğüsler. Ama ben bacaklarının arasındaki pınardan bahsediyorum.”

Passion’in kaşları şaşkınlıkla yukarı kalktı. “Beni mi görmek istiyorsun? Oramı?”

“Ah, evet,” dedi Mark heyecanla, onun aralık dudaklarında parmaklarını dolaştırarak. “Seni görmek, koklamak ve sana dokunmak istiyorum.”

Sergi salonundan gelen gürültü arttı.

Passion’in ise kafasında eski bir hatıra canlandı - kardeşiyle birlikte gölde yüzdükten sonra kıyıya çıkmışlardı. Üstlerinde sadece ıslak iç gömlekleri olduğu halde şakalaşıp gülüşürken bir ara birbirlerinin cinsel organlarını karşılaştırmaya başlamışlardı. Evlenmeden önce, aşkın ve hayatın güzelliğine inandığı zamanlardı.

Şimdi Mark onu görmek istiyordu. Passion’in yanakları kızarmıştı ve heyecandan bacakları titriyordu. Mark’in, şiş dudaklarına değen parmağının ucu sıcaktı. Passion ona dilinin ucuyla dokundu. Mark yüzündeki tebessümü silerek parmağını Passion’in ağzının içine iyice soktu.

Passion’in vücudu bir haz dalgasıyla titredi; bütün sinirleri ateşlenmiş, kanı hızlanmıştı. Passion gözlerini kapatarak parmağı emmeye başladı. Mark parmağını ağzına sokup çıkarırken Passion’in uylukları sırsıklam oldu.

“Ah, çok hoş,” diye fısıldadı Mark.

Passion inledi. Bu basit hareketin onu neden bu kadar ateş-

lediğini biliyordu. Uşakları Wilson'un her gün saat ikide üst kat hizmetçileri Mary'nin ağzına boşalmasını kardeşleriyle birlikte gizlice izlerlerdi. Taşra yaşantısı, belki bir de aşırı serbestlik kız kardeşleriyle ona etraflı bir eğitim vermişti.

Birden canlanıveren eski hatırayla kalbi hızla çarpmaya başladı. Mark'ın tadına bakmak, onun güzel aletini ağzına almak istiyordu. Daha fazla dayanamayarak alete uzandı. Parmaklarını damarlı gövdesinde dolaştırdı, ama Mark geri çekilip parmağını onun ağzından çıkardı.

Hüsrarla inleyen Passion Mark'ın sert bakışıyla karşılaştı. Bütün hafifliğini kaybetmiş Mark'ın şehvetli ağzına sert bir ifade yerleşmişti.

"Ne tatlı bir oyunbazsın sen," diye mırıldandı. "Peki ya anlaşılmamız?"

Arzuyla yanan Passion'ın dudakları titriyordu. Mark'ın sert aletine hasretle baktı. Aletin iri başı parıldıyordu.

Mark parmağıyla onun çenesini kaldırdı. "Bana istediğimi verene kadar sana bunu vermeyeceğim."

Mark dayanabilir miydi? Aletin başı hâlihazırda arzuyla kararmıştı. "Yani ben kabul etmezsem," dedi Passion yumuşak bir tonla, "bana iyi günler dileyeceksin ve tatmin olmadan kendi yollarımıza gideceğiz, öyle mi?"

Mark ilk karşılaşmalarını hatırlayarak çarpık bir tebessümle güldü. "Blöfümü görüyor musun, Passion?"

Passion Mark'ın onu ne kadar istediğini görmek istiyordu. Onun Mark'ı istediği kadar istiyor muydu Passion'ı? "Evet, Mark."

Mark'ın tebessümü kayboldu. "Gerçek şu ki, ikimiz de tatmin olmadan buradan ayrılmaya niyetim yok." Mark'ın eli Passion'ın eteklerine uzanarak havaya kaldırdı. "Yani, reddedersen, sana başka türlü yine sahip olacağım. Ama" - elini bacaklarının arası-

na sokup onu avuçladı ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu - “böyle masum bir isteği geri çevirmen için hiçbir sebep göremiyorum.”

Mark onu çevirip duvara yaslarken Passion titredi. Mark biryandan onu öpücük yağmuruna tutarken diğer yandan sert aletini onun paçalı külotunun altındaki uyluklarına sürüyordu. “Haydi, Passion,” dedi. “Tatlı kukunu görmeme izin ver.”

Sert organ kenetlenmiş bacaklarının arasına sürtünürken Passion tatlı bir arzuyla titredi.

Mark’ın eli göğsünün üzerindeydi. “Ne kadar ıslak ve sıcaksın.” Elbisesinin düğmelerini açarken bir yandan da ensesini okşuyordu. “Bana hayır demeyeceğini söyle. Beni reddetmeyeceğini söyle.”

Mark elbisesini indirirken Passion’ın soluğu kesildi.

Mark’ın parmakları korseliğin üzerinde hızla dolaşıyordu. “Bana istediğim her şeyi vereceğini söyle. Vücudunu benden saklamayacağını söyle.”

Mark korseliği açıp ellerini dikleşmiş göğüs uçlarının üzerinde dolaştırmaya başladığında Passion hazdan yay gibi büküldü. Üzerlerinde iç gömleği olan göğüs uçları korsenin üzerinden fırlıyordu.

Mark taştan göğsün üzerine ıslak bir öpücük kondurdu. “Haydi, gömleğini çıkar”

Passion titreyen ellerini kaldırdı. Sergi salonundan gelen gürültü giderek artıyordu. Ama Passion Mark’a karşı koyamıyordu. Karşı koymak istemiyordu da. Ve göğüslerini örten giysiyi çıkardığında Mark bu görüntü karşısında inledi.

Kalın göğüs uçlarından birini ağzına alıp diğerini parmaklarının arasında çevirdi. Passion Mark’ın ağzının hoyratça çekişi karşısında bağırma ihtiyacını güçlkle bastırıyordu. Yine de vücudunu ona doğru büküp parmaklarını saçma geçirerek ve onu

kendine doğru çekerek, kendini ona sundu. Mark önceki günden daha uzun ve oburca beslendi. Ve dilinin her darbesi, her açgözlü emiş, Passion'ın vajinasına sarmal haz okları gönderdi.

Mark onun sızlayan göğüs ucunu bırakıp diğerine geçerken, Passion'ın göğsü kabarmış, kalbi çılgın gibi atıyordu. Passion göğüs ucuna bakıp ne kadar kabarmış ve dikleşmiş olduğunu görünce hayrete düştü. Mark eliyle onu durmadan çekip sıkarken bir taraftan da diğerini aynı duruma getirmek için dil döküyordu.

Passion onu iyice kendine çekerek kalp gibi atan aletini uyluklarının arasında sıkı. Sonsuza kadar bu halde kalabilirdi. Yeter ki Mark onu böyle öpsün, emsin, ısırısın ve... becersin!

Kalçaları sarsılmaya başladığında emin olamadı. Ancak Mark göğüs ucunu bırakıp geri çekilerek onu izlemeye başladığında fark etti. Ona uzandı ve kendi ateşinden korktu. "Mark, lütfen..."

"Lütfen, ne?"

Passion kıvranıyordu. "Lütfen... Yardım et..."

Mark yüzünde ciddi bir anlatımla elini Passion'ın sıkıca kapattığı uyluklarının arasına sokup çıkardı. "Yardım et, boşalayım," dedi, Passion'ın bulamadığı sözcükleri bularak. "Söyle, Passion. Yardım et, geleyim, de."

Passion'ın sesi titriyordu. "Lütfen, Mark, yardım et, geleyim. . .Yalvarırım..

"İşte böyle." Mark'ın ağzı yumuşadı. "Güzel ağzınla bu sözleri söylemene bayılıyorum. Eteklerini kaldır, haydi."

Passion kendinden isteneni yaptı ve Mark nefesini tutarak onun önünde diz çöktü. *Böylesini* hiç görmemişti.

"Bacaklarını aç."

Güçlkle nefes alan Passion bacaklarını açtı. Mark onun paçalı külotunun dar aralığına elini soktuğunda Passion gözlerini

sıkıca kapattı. Fakat hemen ardından gözlerini açtı zira Mark ince kumaşı yırtarak beline kadar açmıştı. Eğilip toplanmış eteklerinin üzerinden orasına baktı ve irice açılmış gözlerle meydana çıkan tepeciğine bakakaldı. Allahtan salondaki ses yüksekti.

Mark karşısındaki alana dikkatle bakıyordu. Gözlerini bir an bile ayırmadan parmaklarını kumral tüylerin arasında dolaştırdı. Sonra da etini aralayıp onu açtı.

Passion donakalmıştı. Eski kocası keşfetmek şöyle dursun ona bakmamıştı bile. Her şey çabucak kaldırıveren geceliğin altından halledilir sonra her şey yine çabucak eski haline getirilirdi.

Mark parmaklarını Passion'ın ıslak dudaklarında dolaştırdı. Sonra orta parmağını içine sokuverdi. Passion nefesini tutup gözlerini kırıştırdı. Mark bir parmağını daha sokunca Passion bir damlanın dışarı sızışını hissetti. Mark başparmağını kalp gibi atan ve sızlayan noktaya bastırdı.

Baskı korkunç zonklamayı bir nebze azalttığı için Passion rahat bir nefes aldı. Ama Mark'ın parmakları içine girip çıkmayı sürdürerek onun açlığını giderek arttırdı.

“Ah, nasıl da ıslaksın,” dedi Mark, daha ziyade kendi kendine. Üçüncü parmağı da içine sokunca Passion kalçalarını öne doğru itti. Ne kadar edepsizce görünse de bunu umursamadı. Arzuyla yanıyordu ve Mark ona yeterince vermiyordu.

“Çok güzel. Ama daha fazla görmek istiyorum,” diye mırıldandı Mark. “Ellerinle aç.”

Passion tereddüt edince Mark ona baktı. “Haydi, Passion. Pişman olmayacaksın.”

Kalbi hızla çarpan Passion ellerini aşağı götürüp kendini açtı. “Biraz daha,” diye mırıldandı Mark. “Daha geniş aç.” Passion'dan bir inilti kopuverdi. Kendini olduğu gibi meydanda hissediyordu. Kendini örtmesi gerekirken daha fazla açıyordu.

“Ah... ne kadar güzel.” Parmağını iki kez vurdu. “Şişmiş ve kabarmış bir klitoris.”

Başparmağını kıvrıp parmaklarını sokup çıkarmaya başladı. Passion’ın kalçaları hopladı ve Mark dördüncü parmağını da sokup pompalamaya devam ederken havada kaldı. Passion dudağını ısırdı. Sürtünme o raddeye vardı ki sonunda her hamlede şapırtı sesi çıkıyordu.

O anda Mark parmaklarını çekti. Passion’ın vücudu kasıldı, eğer Mark onu tatmin etmezse çığlık atabilirdi.

“İşte böyle,” diye homurdandı.

Ardından dudakları Passion’ın üzerindeydi. Aralanmış cinsel organına dudakları ve diliyle dokunuyordu. Passion kalçalarını öne doğru iterken bir yandan da dudağını ısıırıyordu. Mark ise ağzım her yerine sürüyordu. Diliyle organındaki nemi yalıyor, şişmiş iç dudaklarını hafif hafif ısıırıyor, sinekkaydı tıraşlı çenesiyle hassas tenini zımparalıyordu.

Müthiş bir histi. Passion kalçalarını biraz daha ileri iterek titreyen dizlerini büktü. Mark onun vücudundaki nemi emiyordu. Diliyle kaygan etini ve şişmiş klitorisini yalayarak onu ıstıraplı hazlara salıyordu.

Passion’ın kalçaları dizginlenemez biçimde gidip gelmeye başladı. Bu yoğun duygu dışındaki her şeyi uzaklaştırmak için gözlerini kapattı. Duygu yoğunlaştıkça diğer her şey silindi. Onun haz veren ağzı dışında her şey yok oldu. Bu hazzı istiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Ona sahip olmalıydı. Hemen!

Passion boğuk bir iniltiyle parmaklarını Mark’ın saçına geçirip çıldırmışçasına onu yanan klitorisine doğru çekti. Hızlı hızlı gidip geldi. Kulaklarında hafif bir uğultu vardı. Açılan goncasına haz dalgaları vuruyordu. Sonunda patlayıverdi.

Passion’ın bastırıldığı inlemeyle birlikte bütün vücudu kasıldı. Ama patlamaya mani olamadı. Her yerine sıcak haz parçaları

saçılarak bir sinir ucundan diğerine seke seke onu engellenemez bir titremeyle sarstı.

Passion bu şiddetli saldırılar karşısında sessiz kalmakta zorlanıyordu. Ve tam buna bir saniye daha dayanamayacağını düşündüğü an, tam vücudunun esrik titremesini durduramayacağını düşündüğü an, her şey son bir cılız patlamayla yine bacak arasına döndü.

Yumuşak bir iniltiyle dizlerinin üzerine düşerek Mark'ın sarı malayan kollarına yerleşti.

Uzunca süre onun geniş gövdesine yaslanarak ve ensesinin taze kokusunu burnuna çekerek oturdu. Dışarıdaki gürültü yeniden yükselmişti.

Keşke onunla burada kalabilseydi. Keşke...

İç çekti.

Mark'ın çenesini yanağına sürttüğünü hissetti. Sonra alnına sıcak bir öpücük kondu. "Passion?" Eliyle Passion'ın korsesinden dışarı taşan göğsünü kavradı.

Passion derin bir nefes alarak ona baktı. Saçı karışmıştı, mavi gözlerinin derinlerinde bir ateş yanıyordu. Burnunun düz sırtını takip ederek, dolgun, şehvetli dudaklarına indi. O dudaklar birkaç dakika önce ateşli bir açlıkla bacaklarının arasını emiyordu. Göğsü sıkışarak ağzını onunkine yaklaştırdı.

Öpücük yumuşak başladı ama Mark yükselip ona dayanınca çabucak yoğunlaştı. Passion onun dudaklarında kendi tadını aldı. Erkeğin kadına ağzıyla böyle zevk verebildiğini yeni öğreniyordu. Wilson Mary'ye hiç böyle bir şey yapmazdı. Yapıyorduyse da saat ikiden başka bir zamanda yapıyor olmalıydı.

Passion Mark'ın çıkıntı yapan penisini elleriyle tuttu. Mark inleyerek kalçalarını öne doğru itti. Mark onu öperken o da onu okşuyordu; ne yapmak istediğini biliyor fakat söylemeye utanıyordu.

Ama utanacak vakti yoktu. Zamanı azdı ve o da onun verdiği zevki ona iade etmek için elini çabuk tutmalıydı. Hem o değil miydi, Passion'ı daima istediği şeyi söylemeye teşvik eden?

Öpüşmelerini kesti, sonra Mark'ın dolgun dudaklarına birkaç öpücük daha kondurdu. "Mark," diye fısıldadı kulağına. "Ben de, şey, ben de ağzıma almak istiyorum." Ne demek istediğini anlasın diye penisi tutan parmaklarını sıktı.

Mark dilinin ucuyla Passion'ın dudağının köşesine dokunduktan sonra geri çekilip onu gözlerine bakmaya zorladı. "Öyle mi, şimdi mi?"

Passion'ın kirpikleri hafifçe kırpıştılar. "Evet."

"Peki, daha önce bir erkeği 'ağzına aldın' mı?"

"Hayır."

"Ah," dedi, parmağını onun alt dudağının kenarında gezdirerek, "bakire bir ağız."

Parmağını aralanmış dudaklarının arasına soktu ve Passion iç çekerek diliyle parmağı yalayıp daha içerilere çekti.

"Çok güzel," dedi Mark, "işte böyle, Passion." Bir parmağını daha dudaklarının arasından soktu. "Sadece dilin ve dudaklarınla. Dişlerini kullanma, tamam mı?"

Passion yavaşça gözlerini kırparak onu anladığını belirtti. Mark parmaklarını onun ağzından yavaşça çekerek önünde ayağa kalktı.

Passion'ın kalbi heyecanla atmaya başladı. Mark'ın kavisli iri penisi karşısında duruyordu. Kaim damarları yürek gibi atıyor, iri başı akan sıvıyla parlıyordu. Passion arzuyla dudaklarını yaladı.

Mark onun çenesini kavrayarak yüzünü yukarı çevirip ona doğru eğildi. Gözleri mavi cam gibiydi. "Ne kadarını almak istiyorsun?"

"Hepsini."

Başparmağıyla çenesini okşadı. “Ağzına boşalmam hoşuna gitmeyebilir.”

Mary daima Wilson’a aç görünürdü. Şimdi de Passion aynı açlığı hissediyordu. “Neden? Ben senin ağzına geldim.”

“Aynı şey değil. Bunu daha önce hiç yapmamışsın ve ben tazyikli boşalacağım.”

Bu tecrübenin yarım kalmasına gönlü razı olmazdı. “Beni reddetmeyeceğini söyle,” dedi onun sözlerini tekrarlayarak. “Bana istediğim her şeyi vereceğini söyle.”

Mark’ın gözleri karardı ve alnı tuhaf bir şekilde kııştı. “Vay canına. Sesin güzel ve tehlikeli bir kadının çağrısı gibi geldi.” Yavaş yavaş doğruldu. “İyi.” Eliyle onun çenesini okşadı. “Seni uyarmadığımı söyleme.”

Passion çömelmiş vaziyette, arzu nesnesine baktı. Bir parça koyu kahve kıldan dışarı uzanıyordu, kalın ve güçlü. Koyu renk kıllarla mermersi etin ve nemli, alev alev başın arasındaki tezat Passion’ı büyülüyordu. Klitorisi onu onaylarcasına, evet, müthiş, değil mi? dercesine canlandı.

Passion parmaklarını kalın kılların arasında dolaştırdıktan sonra iki eliyle sert gövdeye tüy gibi hafifçe dokunmaya başladı.

Mark hafifçe çekilince Passion başını kaldırdı. “Yapmayayım mı?” Mark’in çenesi kilitlenmişti. “Yap.”

Passion ellerini yine aletin üzerine koydu ve aletin ucundaki delikte bir damlanın birikişini izledi. Bu görüntü onu da ıslattı. Elleriyle aleti sarıp sıkınca damla şiş baştan gözyaşı gibi damladı.

Passion’ın göğüs uçları dikleşti ve vajinası kasıldı. Hiç durmadan, aç dudaklarıyla ağlayan başı kavradı. Kendi iniltisinden Mark’inkini zor işitti zira onun ağzında oluşturduğu tat canlandırıcı bir afrodizyaktı. Ağzını pürüzsüz, hassas başın her yerinde dolaştırarak, daha yoğun akmaya başlayan sıvıyı ateşli bir şekil de emiyordu. Tadı tuzluydu, tıpkı gözyaşı gibi.

Dudaklarının başını ötesine geçirip dilini kenarlarda gezdirirken eliyle de gövdeyi okşuyordu. Mark'ın aleti sert ile yumuşağın mükemmel karışımıydı. Güzel ve pürüzsüz tenine dilini sürtmek büyük bir zevkti. Fakat o ipeksi kılıfın altında sert, baskı yapan bir iç taraf vardı. Oradaki kalın damarlar pürüzsüz yüzeyi zorluyor, hassas başı, büyüyen ucundan meni damlayana kadar besliyordu.

Passion dilini başta dolaştırıp sıkıca emerken bir yandan da bir eliyle iri hayalarını aşağıdan kavradı. Passion ağzını aletin fena halde şişmiş başından ayırmadan hayalarını sevip okşarken, Mark inliyordu.

Sonra saçını parmaklarına dolayarak başını kendine doğru çekerken kalçalarını öne doğru itti, her seferinde daha ileriye olmak üzere.

Mark dondu kaldı. Boğuk bir soluk sesiyle birlikte Passion ağzındaki aletin daha da büyüdüğünü hissetti. Mark'ın şiş organı küçük, darbeleri artışlarla Passion'ı ağzını daha büyük açmaya zorluyordu. Passion hepsini alabilmeyi isteyerek ağzını daha geniş açtı.

O sırada Mark yine gidip gelmeye başladı. Passion'ın ağzı onunla doluydu ve her itişte ateşli başı daha derine giriyordu. Passion Mark'ı onun hareketleriyle uyumlu bir şekilde sıvazlayıp emiyor, onun kaim, sıcak aletini ağzına sokup çıkarışından büyük zevk alıyordu.

Mark'ın elleri saçını daha sıkı kavradı. İçine eksik bir soluk çekti. Ve birden daha hızlı pompalamaya başladı. Passion nasıl onu tutuyorsa o da öyle kımıldamadan onu tutup rahatlamasını sağlayacak tempoyu buldu. Tek eliyle aletini kavrayarak Passion'ın ağzına derin ve süratli hamleler yapıyordu.

Mark kasılıp aletini sertçe ileri iterek, ardından hareketsiz kalarak Passion'ın ağzına sıcak güç suyunu fişkırttı. Mark elini

aletinin gövdesinde bir aşağı bir yukarı kaydırdıkça ılık, yoğun ve kaymaksı sıvı tazyikle Passion'ın ağzına fişkınyordu. Erotik bir açgözlülüğe kapılan Passion da ondan çıkan her damlayı büyük bir iştahla yutuyordu. Nihayet Mark'ın, ağzına boşalttığı son tuzlu damlayı da içip bitirdi.

Sarhoş gibi olan Passion dilini Mark'ın yumuşamaktaki organında dolaştırdıktan sonra Mark ondan ayrılıp dizlerinin üzerine çöktü. Hızlı hızlı nefes alıp veriyor, eliyle Passion'ın yüzünü okşuyordu. Dikkatli bir şekilde yüzüne bakıyordu. Passion'ın yüzünde onu rahatlatmış olmanın heyecanlı gururunu mu görüyordu?

“Sen bunu daha önce de yapmışsın,” dedi Mark, gergin bir sesle.

“Hayır,” diye inkâr etti Passion tatlılıkla. “Hiç yapmadım.” Mark'ın gözlerine bakıyordu. Mark'ın ona inanması önemliydi. Sadece bir günleri kalmıştı. Mark'ın ona verdiği hediyenin büyüklüğünü anlamasını istiyordu. “Ben hiç... yani kocam hiç...” Birden gözleri doldu. Yıllarca ağlamamışken onun önünde nasıl bu kadar kolay ağlayabiliyordu? Ağlamamayı dileyerek gözlerini kırptırdı.

Mark dudaklarını onunkilere bastırdı. “Sen hiç ne?” diye fısıldadı öpücükler arasında.

“Son üç gündür bana yaşattıklarını daha önce hiç yaşamadım.” Mark'ın ılık dudaklarına doğru iç geçirdi. “Hazzın varlığına inanıyordum - hazzın var olduğunu biliyordum - ama onu yaşayabileceğimi hiç düşünmemiştim. İhtiyacımın büyüklüğünden hiç haberim yoktu - kendi içimde tuttuğum şeyden haberim yoktu.”

“Üç yıl evli kalmışsın.” Öpücükleri alnına doğru taşıdı. “Aşk olmadan da haz olabilir.” Elleri göğüslerinde dolaşıyordu.

Passion gözlerini kapattı. Evliliği boyunca, kendi eliyle ver-

diğinin dışında hiçbir bedensel zevk tatmamıştı. Onu bile uzun zaman önce bırakmıştı. Çok yalnız, çok boştu. İhtiyacını canlı tutup aç biilaç dolaşımtansa onu gömmek daha iyiydi.

“Kocam beni hiç tatmin edemedi,” dedi. “Etmek istediği de yoktu.”

Mark onun çıplak göğüslerine baktıktan sonra tekrar yüzüne döndü. “O zaman aptalmış.”

Passion gülümsedi.

Mark ona bakarak başını salladı. “Passion cırlıçıplak ayaklarının dibine çökse görmeyecek kadar kör ve aptal bir adammış.” Passion’ın tebessümü genişledi. “Özellikle de beni hiç cırlıçıplak görmediğinden dolayı.”

Mark hayretle başını sallayıp parmağını Passion’ın yanağına değdirdi. “Ne güzel gamze.” Parmağını çenesinin altına kaydırıp çenesini yukarı kaldırarak onu uzun uzun ve acelesizce öptü. Passion’ın göğsü sıkıştı. Onu ne kadar özleyecekti!

“Seni hiç çıplak görmediğine sevindim,” dedi dudaklarını onunkilere sürterek. “Çünkü seni sadece ben çıplak görmek istiyorum. O zaman sana dair onun hiç sahip olmadığı bir şeye sahip olacağım.”

Gelecekte bahsedip duruyordu. Passion onunlayken çıplak kalmayı çok isterdi. Ah, tenini tenine değdirmek, onu hissetmek isterdi. Ama bu olmayacaktı. Hemencecik yarın olacaktı. Passion iç geçirdi. “Zaten bana ondan çok sahip olmuş durumdasın. Ve bana onun verdiğinden daha çok şey verdin.” Parmaklarını Mark’ın çenesine sürttü. “Teşekkür ederim.”

Mark’ın bir an kaşları çatıldı. “Hayır, ben teşekkür ederim.”

“Rica ederim,” dedi Passion gülümseyerek.

Mark topuklarının üzerine oturmuş dizlerini Passion’ın kıvrılmış bacaklarına dayamıştı. Yan sert aleti eteklerinin üzerinde duruyordu. Passion birden yeniden sevişmek istedi. Onu içinde

istiyordu. Onu tekrar istiyordu ama gelecekte bu mümkün olmayacaktı.

Mark kolları yanlarında, ona bakıyordu. “Ne oldu?”

Passion’ın yanaklarına sıcak bastı. Başını salladı.

Mark bir kendine bir ona baktı. “Giydir beni.” Sesi sert, bakışları ise yumuşaktı.

Passion yumuşak aleti avuçlarına aldı. Onun pantolonun içine sokmadan önce son bir kez ellerinde tuttu. Tabii hata etmişti.

Passion onun hemen sertleşiveren aletini içeri sokmaya çalışırken Mark bakışlarını bir an olsun onun yüzünden ayırmadı. Passion’ın yanakları alev alev yanıyordu. Mark’ın aletinin başı Passion’ın onu zapt etme girişimlerine engel oluyordu. Bakışları ateşten yükselen ısı gibiydi. Alt dudağını ısırp bir elini aletine bastırırken diğeriyle pantolonu kapatmaya çalışıyordu. Tek elle düğmeleri kapatamadı.

Bunalan Passion nihayet gözlerini kaldırıp Mark’a baktı. Mark’ın bakışının müşfikliği karşısında şaşırdı. Kalbi göğsünün içinde pır pır etti.

“Yapamıyorum,” dedi usulca.

“Yapamazsın,” diye mırıldandı Mark. “Sen beni böyle yapıyorsun işte. Daha şimdi sana sahip oldum ama seni yine istiyorum.” Gözleri gözlerinde, sesi yumuşak ve sakindi. “Kocan tam bir aptalmış. Duydun mu beni? Sana layık değilmiş. Sorunu neyse artık - kesin bir sorunu vardı bence - seninle ilgisi yoktu.” Passion’ın elini erkekliğine götürdü. “Sen *buna* sebep oluyorsun. Ve *bunu* hak ediyorsun.”

Passion’ın içinde bir şey hop etti. Bu hop edip kapanan mı yoksa hop edip açılan bir şey miydi, bilmiyordu ama kanı ateşlenip gözleri yanmaya başlamıştı.

Kız kardeşleri sevgisiz evliliğinin sorumlusunun o olmadığını söyleyip durmuşlardı. Ama onlar onu sevdikleri için tarafsız ola-

mıyorlardı, hem kadın olarak, çekiciliği konusunda da doğru bir yorumda bulunamazlardı. Mark ise böyle bir peşin hükme sahip değildi ve açıkça onu arzuluyordu. Ama sözlerinden daha anlamlı olan, onları söylemesi, hem de öyle coşkuyla söylemesiydi. Bu çok nazik bir davranıştı.

Passion titreyen ellerini onun zayıf yanaklarına kaldırdı. “Teşekkür ederim,” dedi. “Beni bu kadar az tanıyıp yine de benden yana olduğun için teşekkür ederim. Başparmağını alt dudağına, işaret parmağını karakaşına sürdü. “Galiba seni sandığımdan çok özleyeceğim.”

Güzel mavi gözler ona baktı. “Şimdi bundan bahsetmeyelim. Daha paylaşacak çok şeyimiz var.” Pantolonunu kapatırken dudaklarında çok hafif bir tebessüm belirdi. “Henüz seninle işim bitmedi.”

Passion ellerini kucağına koydu. Gerçeği daha fazla saklayamazdı. “Mark, ne yazık ki yarın son günümüz olacak.”

Mark ’in sıcak gözleri bir anda buz kesti. “Ne?”

Altıncı Bölüm

TEKLİFLER

Mark'ın vücudu kaskatı oldu. "Neden yarın son günümüz oluyor?"

"Ben Londra'ya ziyarete geldim," diye cevap verdi Passion.
"Yarın Kristal Saray'a son kez geleceğim."

Mark'ın midesine bir yumruk oturdu. "Londra'dan ayrılıyor musun?"

"Hayır, henüz değil." Uzun kirpikleri titredi. "Ama halamla kalıyorum ve her gün buraya gelemem."

"Ne kadar? Ne kadar kalacaksın?"

"İki aya yakın."

İki ayda ona duyduğu şehvet tükenir miydi? Mümkündü ama görüntüye göre biraz zordu. "Sonra?"

"Ev."

"Evin nerede?"

Passion durdu.

Mark onun ellerini tuttu. "Passion, evin nerede?"

Passion ela gözlerinde telaşla ona baktı. "Mark, anlasana. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım. Kocam dışında sadece seninle bu kadar yakın ilişki kurdum. Benim babam kilise papazıdır. Memleketimde ben saygıdeğer bir dulum. Bu şekilde sonsuza dek devam edemem - hele memlekete döndükten sonra hiç."

Mark onun korsenin kaldırdığı güzel göğüslerine bakarak şu haliyle de son derece saygıdeğer göründüğünü düşündü. “Sonsuza dek, demiyorum ki. Ya sen, ya ben ilgimizi kaybedene kadar. Ve saygıdeğerlik benim umurumda olmasa da senin adını lekelemek gibi bir niyetim de bulunmuyor.” Birden aklına bir düşünce geldi. “Seni hamile bırakmamak için gerekli önlemleri de alırım.”

“Ben hamile kalamıyorum.” Sesinde belli belirsiz bir keder vardı.

Mark sustu. Neden Passion’ın bu itirafı onu bu kadar şaşırtmıştı? Ona neydi? Daha iyiydi ya. “O zaman sadece kendi gizliliğimizi düşünmemiz gerekiyor. Bir dul olarak belli bir serbestliğe sahipsin. Seni yatağıma sokmanın yollarını düşündüm ben, Passion. Mümkün.” Bu düşünceyle aleti sertleşti. “Mümkün olacak.”

Passion’ın beti benzi attı. Bunları aklına bile getirmemişti. “Yatağına mı?” Başını iki yana salladı. “O adamla konuşurken, kolunu belime dolayıp bana canım dedin. Tanıdığım biri olsaydı, beni oracıkta mahvetmiş olurdun. Bir de yatağına mı gelmemi istiyorsun?”

“O adam senin tanıdığın biri değildi.”

“Ama olabilirdi.”

“Onu tanımadığımı biliyordum.”

“Nereden biliyordun?”

“Çünkü onu ben tanıyorum da ondan!”

Passion’ın gözleri büyüdü ve aralarında uzun bir sessizlik oldu.

Mark dişlerini gıcırdattı. Kalabalığın gürültüsü birden arttı.

Nihayet Passion konuştu. “Onu tanıyor musun?”

“O benim kardeşim.”

Passion’ın yanakları pembeleşti. “O yüzden her şeyimi bili-

yordu.” Yanaklarının pembeliği göğüslerine bile hafif renk verdi.

Mark biraz rahatsız olsa da bunu hemen bastırdı. “O benim kardeşim. Kendimle ilgili her şeyi anlattığım tek insan. Seninle tanışmamız da epey sıra dışı bir olay.”

Passion ona uzun bir an baktıktan sonra iç gömleğini göğüslerinin üzerine çekti. “Demek, kardeşindi, şimdi anlaşıldı.” Korseliğiyle giysisini omuzlarına geçirdi.

“Kardeşim tam bir beyefendidir, Passion. Adına zarar gelmez.”

Passion’ın korseliğinin minik düğmelerini ilikleyen ince parmakları kısa bir an durup sonra yine devam ettiler. “Sana inanıyorum. Aslında, ondan çok hoşlandım.”

Mark’ın tenine beklenmedik bir kıskançlık ateşi hücum etti. “Hoşlandın mı? Doğru dürüst konuşmadınız bile.” Sesi kendine bile hiddetli geldi.

Passion başını kaldırıp ona şöyle bir baktı. “Seninle de doğru dürüst konuşmadık ama senden çok hoşlanıyorum.”

Mark ona ters ters baktı. “Bu pek yerinde bir benzetme olmadı.”

Passion yumuşak avucunu onun yanağına koydu. “Haklısın. Benzerlik yok. Hiçbir şekilde.” Parmağını kulağının kenarına sürterek bütün vücuduna ılık bir ürperti yaydı. “Bence kardeşin seni çok seviyor.” Gözleri Mark’ın gözlerini araştırdı. “Ondan bu yüzden hoşlandım.”

Sıcak ve güzel bir duygu Mark’ı sarmaladı.

“Ayrıca,” dedi Passion düğmelerini iliklemeye başlayarak, “kız kardeşlerime senden bahsedeceğim. Böylece senin erkek kardeşine benden bahsetmene içerleyemem, değil mi?”

Mark onun beyaz dekoltesinin elbisesinin koyu kahverengi ipeğinin altında kayboluşunu izledi. “Nerede ikamet ediyor bu kız kardeşler?”

Passion hafif ipek hışırtıları eşliğinde ayağa kalktı. “Halam bekliyordur. Gitmem gerek.”

Mark ayağa kalkıp şapkasını almak için eğilen Passion’ın kolunu tuttu. “Kahretsin, Passion?” Sesi güçlükle zapt edilen bir fısıltı halinde çıkmıştı. “Bitmesini istemiyorum. Ne çabuk geçti zaman!”

Passion onun eline baktı. “Beni zorlar mıydın? Beni ifşa eder miydin, eğer seni reddetseydim?”

“Tabii ki hayır.” Mark onu bıraktı ve Passion şapkasını takarak panonun kenarına doğru yürüdü... Eğer seni reddetseydim. “Eğer” demişti. Mark peşinden gitti. “Sen de bunun hemen bitmesini istemiyorsun. İstemediğini biliyorum.”

Passion güzel gözlerini onunkilere kaldırdı. “Hayır, istemiyorum. Hem de hiç.”

Mark rahatlamıştı. Nihayet Passion’ın akli başına gelmişti. Passion onun alnındaki saçı arkaya yatırdı. “Fakat ben istediğimi alamamaya alışığım.”

Mark onun bu sözlerinin manasını kavrayana kadar Passion gitmişti.

“Yo, hayır, gitme!” diye gürledi. Şapkasını başına geçirip peşine düştü.

Passion Matty Hala’nın bahçesindeki şeftali ağacının altında, resim defterine bakıyordu. Mark’ın yüzü de ona bakıyordu. Dudaklarındaki alaycı kıvrımı o kadar iyi yakalamıştı ki neredeyse çizimin ona gülümsemesini bekleyecekti. Parmağını onun karakalem kaşlarında gezdirerek, yumuşattı.

Kalbi hem mutluluk hem de korkuyla çarpıyordu. Uzun zamandır yaptığı en güzel çizimdi. Uzun zaman önce yaptığı babasının ve kız kardeşlerinin karakalem çizimleri kadar güzeldi. Bu kadar iyi çizmeyeli ne kadar olmuştu? Yıllar mı? Ama güzel bir

Çizim, başkalarını da yapabileceği anlamına gelmezdi.

Hem - çizimini inceledi - Mark mkemmek bir modeldi. Her ressam onun klasik hatlarını çizmek isterdi. Passion onun yağlıboya resmini yapmayı da çok isterdi. Gözlerinin önünde hayaller uuştu: Mark'ın başı göğsüne yaslanmış; elleri düğmelerini çözüyor; o sabah dizlerinin stndeleyen, başını kaldırmış, ona bakarken ki yüzü.

Bu hatıra vücudunu ısıtıverdi. Hissettiği savunmasızlık ve aynı zamanda sarf ettiği cinsel g onu heyecanlandırıyordu. Ona bir türlü doyamıyordu. Rahatlaması çok büyük bir yoğunlukla olmuştu ama kalıcı değildi. Gözlerini kapatarak içindeki ona dair hissi yakalamaya çalıştı. Onunla dolu olmak gibisi yoktu. Vücudu onunla birleşmenin verdiği sancılı tatmini özlüyordu. Bu düşünce ona bugünkü tecrübenin veremediği hazzı veriyordu.

Bugünkü tecrübe... Mark'ın ayrılımlarına karşı koymasını onu şaşırtmıştı. Onu yatağına almanın yollarını düşünmüş olduğunu söylemesi hem tahrik edici hem de şaşırtıcıydı. Hâlbuki Passion Kristal Saray'ın dışında bir ilişkilerinin olabileceğini düşünmemişti bile. Kendini bu inanılmaz, imkânsız ilişkiye adanmak başka şeydi, bunu tasarlamak bambaşka bir şeydi.

Ve neden ayrılma konusunda bu kadar gnlszd? Passion onun söylediklerini düşününce kolay bir kabulleniş beklemişti. Onun gibi bir erkek onu tatmin edecek istediği kadar kadın bulabilirdi. Ona ihtiyaı yoktu. O halde neydi bu? Neden onu göndermek istemiyordu? Onu fiziksel tatminden farklı bir şey için istiyor olabilir miydi? Cazip bir düşünce olsa da Passion bunu hemen aklından uzaklaştırdı. Mark ilişkilerinin şekli konusunda son derece açık konuşmuştu. En iyisi söylediklerini esas almaktı. Mark'ın ona verdiği kıymeti abartmak hata olurdu.

Zaten daha önce bir kere kendi umuduna aldanmıştı. Kocasını ona ısrarlı ve son derece cazip bir şekilde kur yapmıştı. Hoş söz

ler ve güzel konuşmalarla kalbini kazanmıştı. Bazen ilgisini kaybetmiş gibi görünmesine rağmen, Passion adamın onu istediğine ve sevdiğine inanmıştı. O onu sevmese de, ileride seveceğini düşünerek evliliğe kalkışmıştı. Evliliğinin tatminkâr olabileceğine ve zamanla harika bir şeye dönüşeceğine inanmıştı. Oysa bir mevcudiyetin boş kabuğuna dönüşmüştü.

Yılgın bir iç geçirişle ayağa kalktı. Hiçbir sıcak meni iki gün önceki gibi uyluklarını ıslatmamıştı. Passion'ın içi boştu. Her zaman gibi bomboş. Boşluk ona yabancı değildi. Göğsü acıyla sıkıştı. Mark'ı istiyordu. Bu yeni ve dehşetli hasretle yanmaktansa bu hazzı hiç tatmamış olsaydı daha iyi değil miydi? Bu hasret sadece vücuduna değil, şapkasının kurdelelerini bağlayan ellerine, onunkilerden bir an olsun ayrılmayan gözlerine ve ona kendini güvende hissettiren sarılışınaydı.

Passion parmaklarını onun resminin kenarlarında dolaştırdı. Ya sözleri... *Kocan tam bir aptalmış... Sana layık değilmiş. Sorunu neyse artık... sorun sen değildin.* Onun bu nazık sözlerini, hiç söylemek zorunda olmadığı sözleri düşününce yüreği kabarak ciğerlerine baskı yapıyor ve nefes alıp verişini hızlandırıyor.

Şimdiden böyle hissediyorsa, onunla daha fazla vakit geçirdiğinde kim bilir nasıl hissedecekti kendini? Hayır, ilişkilerini bitirmekle iyi etmişti. Ama hiç pişmanlık duymamalıydı. Hiç!

“Passion, burada mıydın?” diye seslendi Matty Hala. “Bak kim geldi.”

Passion resim defterini kapatıp arkasına dönünce içinden inledi. Alfred Swittly ile daha genç başka bir adam halasını yanlardan kuşatmış halde, bahçede hızla ona doğru yürüyorlardı.

“Bayan Redington,” diye bağırdı Alfred Swittly, yaklaşırken, “sizi tekrar görmek ne güzel. Elinizde resim defteri görüyorum. Sanatsal çalışmalarınızı kısa bir süre için bölmemizi mazur karşılırsınız, umarım.”

Passion başını anlayışla sallayıp zoraki gülümsedi.

“Yeğenim bir arkadaşına hayır demeyecektir sanırım. Burada böyle bir başına fazla uzun oturdu.” Matty Hala kınarcasına başını salladı. “Fazla sessizlik benim başımı ağrıtır. Size de öyle olmaz mı, Bay Swittly?”

“Tabii, Bayan Dare. Tabii,” dedi Alfred. “Ama lütfen Bayan Redington sizi dün bahsini ettiğim kuzenim Bay John Crossman ile tanıştırmama izin verin.”

Passion adamla selamlaştı. John Crossman uzun boylu, sarışın ve yeşil gözlü olsa da, nasılsa, kuzenine hiç benzemiyordu. Yakışıklı ve güler yüzlüydü, iyi giyimli, ince bedenine göre azıcık fazla geniş omuzluydu. Passion onun kendinden bir iki yaş daha büyük olduğunu tahmin etti.

“Bay Crossman, Crossman Ticaret Filosu’nun vârisi, canım.” Matty Hala kaşlarını manalı bir biçimde havaya kaldırdı. “Crossman Ticaret Filosu mu?”

“Mütevazı aile işi, Bayan Redington,” dedi genç adam. “Mütevazı aile işiymiş,” diye kendi kendine güldü Alfred. “Palavra! Mütevazı olan kuzenimdir, Bayan Redington.”

“Yeğenimi affediniz, Bay Crossman. Passion taşrada yaşar ve güzel şehrimizin önemli kişilerini tanımaz.”

“Affetmeye lüzum yok. Tanınmamak büyük mutluluk.”

Alfred gülüp kuzeninin omzuna vurdu.

“Çaya kalmalısınız, Bay Crossman. Kalırsınız, değil mi? Kalırsınız tabii.” Matty Hala arkasına döndü, sonra geri döndü. “Biliyor musunuz daha geçen gün az kaldı sakatlanıyordum? Passion’cığım da kör olmaktan kıl payı kurtuldu?” Parmağını kaldırdı. “Hepsi de çaysızlıktan. Çay, Bay Crossman! Çayın önemini hiçbir zaman göz ardı etmeyin.”

John Crossman ciddi duruşunu bozmadı. “Sakat kalmayı da kör olmayı da hiç istemem, o yüzden çaya kalayım, Bayan Dare.”

“Hem akıl, hem yakışıklılık bir arada zor bulunur, Bay Crossman. Ama size ikisi de bahşedilmiş. Buyurun, Bay Swittly.” Matty Hala Alfred’i kolundan tutup isteksiz adamı kendisiyle birlikte sürükledi. “Sizinle baş başa konuşalım.”

İkisi uzaklaşınca John Crossman Passion’a döndü. “Halanız müthiş.”

Passion adamdan hemen hoşlandı ve tebessüm etti, “öyledir, gerçekten.” ikisi birlikte halaya baktılar. Mendiliyle Alfred Swittly’nin kolundan bir böceği kovalıyordu. “Çoğu insan onun acayip bir tip olduğunu düşünür ama aslında çok tatlı ve sevgi dolu biridir. Çok da vefalıdır.”

Passion dönüp baktığında John Crossman’ın dikkatle ona baktığını gördü. “Bakıyorum, aile bireyleri birbirine çekmiş.” Passion onun bu iltifatına gülümsedi. “Bakıyorum, nezaket, özellikleriniz arasında yer alıyor, Bay Crossman.”

John Crossman sırttı. “Ben aşikâr olanı söyledim. Bu sabah büyük bir güzelliğe sahip olmayan kız kardeşi için çeşitli bahaneler bulmanın şart olduğunu düşünen bir hanımla birlikteydim. Oysa kıza biraz olsun sevecenlik, nezaket ve vefa gösterebilirdi.” Biraz dalgınlaştı sonra başını yukarı aşağı salladı. “Öyle yapsaydı çok daha iyi anlaşırdık.” Ona bakıp altın rengi kaşını kaldırdı. “Hem, Bayan Redington, ben şişmanlayıp kelleşince onun bana bahaneler bulmasını istemezdim.”

Passion güldü. “Bu açıdan büyük risk taşıyorsunuz, bakıyorum da, Bay Crossman - kellik ve şişmanlık açısından yani.”

O da Passion’la gülüp sırayı işaret etti. “Oturalım mı, Bayan Redington?”

Passion otururlarken halasıyla Alfred Swittly’ye baktı. “Bay Swittly bana ikinizin çok yakın olduğunuzu söyledi. Size akıl hocalığı mı yapıyor, Bay Crossman?”

John Crossman altın rengi kaşlarını kaldırıp kendi kendine

güldü. “Kuzenimle henüz geçen hafta yeniden bir araya geldik, Bayan Redington. Eldivencide karşılaştık, orada kendini bana tanıttı.”

Passion şaşırıldı. “A...”

John omuz silkti. “Babam yakınlarda vefat etti, Bayan Redington. Artık Crossman Ticaret Filosu’nun dümeninde ben olduğum için, bakıyorum, eski dostlar ve akrabalar ilişkileri tazelemek istiyorlar.”

“Ah anlıyorum,” dedi Passion. “Başınız sağ olsun. Eminim sizin için çok zor bir dönemdir.”

John başını salladı. “Babam beni iyi hazırladı, Bayan Redington. Ama onu özleyorum.”

Passion, babası cemaatinden birini teselli ederken yaptığı gibi öne doğru uzandı, “özlüyorsunuzdur, tabii, Bay Crossman.” Resim defterinin sırtını tuttu. Henüz tanışmış olmalarına rağmen adamın tavrı, birkaç teselli sözünü hoş karşılayacağını gösteriyordu. “Ölüme birçok duygu eşlik eder,” dedi. “Annem öldüğünde ben hem üzgün, hem kızgın, hem korkmuştum. Babam çok acı çekiyordu; fakat bir papaz olarak bir kenara koyamayacağı görevleri vardı. Bu yüzden en büyük çocuk olarak birçok sorumluluk benim omuzlarıma yüklendi.”

John yeşil gözlerinde ciddiyet ve dikkatle ona bakıyordu. Passion devam etti. “Başta zordu. Ama zaman geçtikçe yeni rolüme alıştım, hatta gurur duyuyordum. İnsanın görev görmesinin büyük bir tatmin sağladığını anladım.”

Passion sustu. Bunu kendi kendine defalarca söylemiş olsa da bugün sözleri gerçek değil tam gerçeğin bir yansıması gibi geliyordu. Birden tam gerçeğin ne olduğunu bilemeyerek ciddileşti. Huzursuz bir biçimde başını salladı. “Affedin beni, Bay Crossman. Söylediklerim bir mana ifade ediyor mu, bilmiyorum. Her neyse, benim tesellime ihtiyacınız olmadığından eminim.”

John ona biraz baktı. Sonra, “Hayır, sorunlarımla kafanızı karıştırdığım için beni affedin.” Gülümsedi. “Hem teselliniz için minnettarım.”

Passion zoraki gülümsedi ama aynı anda içinden onun gitmesini diledi. Düşünceleriyle baş başa olmaya ihtiyacı vardı.

“Çay!” diye seslendi Matty Hala, Alfred’le yaklaşırken. Dev adam elini uzatmıştı. “Size içeri kadar eşlik edebilir miyim, Bayan Redington?” diye gürlledi.

Passion, John Crossman’a baktı, o da dikkatle ona bakıyordu, sonra yine Alfred’le Matty Hala’ya döndü.

Kaçış, kurtuluş yoktu.

Sırtındaki sinirler gerilmişti. Kalmaya mecburdu.

Bağırarak istiyordu.

Mark’ı istiyordu.

Mark da Passion’ı istiyordu.

Karşısında oturan şerbet gibi tatlı Charlotte Lawrence’ı istemiyordu. Onunla aynı odada bile bulunmak istemiyordu. Kibirli uşağın çıkarken çarparak kapattığı kapıya baktı. Mark bu ahlaksızlık, entrika ve yalanlarla dolu odadan çıkıp kapıyı arkasından böyle çarpabilmeyi ne çok isterdi.

Mark Abigail Lawrence’ı dinlerken dişlerini gıcırdatıyordu.

“Evlilik teklifinizi kızıma daha bu sabah bildirdim, lordum. Onu İtalyan Operası’nda gördüğünüzü, güzelliğinden büyülenip, zarafetine hayran kaldığınızı anlattım.”

Mark bakışını Charlotte’a kaydırdı. Açık kahve bukleleri omuzlarına dökülüyordu. Onun bakışı karşısında Charlotte heyecanlı gri gözlerini devirdi. Hoş muydu? Belki. Güzel miydi? Hayır.

“Charlotte sizin gelininiz olmaktan şeref duyacaktır,” diye söze devam etti Abigail. “Ve ne hoş bir tesadüf ki, biz daha önceden

tanışıyoruz, kontes. Birbirimizi en son ne zaman görmüştük?”

Mark annesine bakınca gözlerinde gördüğü hoşnutsuzluktan memnun oldu. Güzel. Bu işin onu rahatsız etmesini ummuştı zaten.

“Yıllar oldu, Bayan Lawrence,” dedi Lucinda soğukça. “Ben tanışıklığımızı unutmuşum. Leydi Rimstock *eski* arkadaşım Abigail Lawrence’a ne olduğunu sorunca hatırladım.” Lucinda’nın gözleri, *eski* sözcüğünü üzerine basarak söylerken diğer kadını ince ince araştırdı. “Ona size ne olduğunu hiç bilmediğimi söyledim ben de.”

Abigail’in dudakları ince bir çizgiye dönüştü. “Eh, artık bir-birimizi sık sık görürüz, değil mi? Charlotte’um da yeni kontes olacak.” Kadın adeta hırlamıştı.

Mark’ın omuzları gerildi. Hay! Ama al birini vur ötekine.

Annesi tek kaşını kaldırdı. “Bizim cemiyette yer almadığınız için, Bayan Lawrence, oğlumun kendi sınıfının asil değerlerinden kaçınmakla meşhur olduğunu bilemezsiniz. Aşağı sınıftan çevrelere karışmaktan hiç çekinmez.” Çok hafifçe gülümsedi. “Aşağı sınıftan olanlarla arkadaşlık kurmanın cazibesini anlasam da, böyle ilişkiler hiçbir zaman uzun sürmez, zira ilişkilerin bayağılıkları nihayet insanı sıkar.” Abigail Lawrence’ın yanakları bastırılmış öfkeden kızardı. “Mamafih, inatçı oğlum kararlarını kendi verir, benim üzerinde hiçbir tesirim olamaz.”

Mark kaşlarını kaldırdı. Nihayet annesi akli başında bir çift laf etmişti.

Lucinda Charlotte’a bakıverdi. “Umuyorum ki kızınız soy durumunu telafi edecek zarafet ve zekâya sahiptir. Langley Kontesi öyle hafife alınacak bir unvan değildir.”

“Kızımın bu unvana şimdiye kadar gördüğü en büyük zarafet ve güzelliği katacağını söyleyebilirim, kontes,” dedi Abigail Lawrence.

Lucinda gözlerini kısa bir anlığına Charlotte'un olduğu tarafa çevirdi. "Bu elbiseyle biraz zor."

Abigail Lawrence ellerini yumruk yaparak sıktı. "Rahmetli kocamın mali itibarını unuttunuz herhalde, kontes. Kızım çoğu soylu kadından daha güzel giyimlidir. Şu dantel" - parmağını kızının omuz atkısına doğru savurdu - "Brüksel'den!"

Mark'ın annesi aldırılmazca omuz silkti.

Mark ayağa kalkıp saatini çıkararak konuşmayı bölüverdi. Bu düşmanca kavgayı daha fazla dinleyemezdi. Dışarı çıkmak istiyordu. "Ben gidiyorum."

"Gidiyor musunuz?" Abigail Lawrence yerinden kalkıp kızına bir göz atıverdi. "Charlotte'la konuşmak istemez miydiniz, lordum?"

Mark kaşlarını kaldırdı. "Konuşmak mı? Konuşabildiğini bilmiyordum, madam. Hep siz onun adına konuştunuz da." Mark'ın annesi kıs kıs gülere gülere Charlotte'a döndü. Kız da gülmesini zapt etmeye çalışıyordu, *ama Mark'ın* kaşlarını çatmış, ona baktığını görünce ciddi bir ifade takındı. Bu entrikada onun rolü neydi? Bu evliliğe karşı olabilir miydi? Acaba Mark'ın kurtuluşu karşısında duruyor olabilir miydi? "Siz bu teklifi kabul ediyor musunuz, Bayan Lawrence? Tabii sizin gibi - nasıl ifade etmişsiniz, annesi? - 'mali itibari' olan bir genç kızın birçok beyefendi talibi olmuştur."

Kız heyecanlı bir şekilde annesine baktıktan sonra yeniden ona döndü. "Ben- şey, ben- ben talipleri bilmiyorum, lordum." Ellerini burdu. "Ama - ama sizin teklifinizi kabul ediyorum." Mark'ın kaşları daha beter çatıldı. Saf kızlara hiç tahammülü yoktu. Hep pişman olacakları şeyler yaparlardı, sonra da herkes onlara acırdı. İçinde öfkesi kabarıverdi. "Hiç tanımadığınız bir adamla nişanlanmaya gerçekten hazır mısınız, Bayan Lawrence? Annem sizin yaşınızdayken hiç tanımadığı bir adamla evlenmişti."

Annesinden ufak bir nida koptuğunu işitti ama kararlı bir şekilde devam etti. “Ondan gençliğini çaldığı ve hamile bırakıp şişmanlattığı için nefret etti. Babam onu sevmeye çalışsa da, annem onun hayatını cehenneme çevirdi. Adam ne yapsa ona yaranamadı.” “Yeter!” diye bağırdı annesi.

“Kapa çeneni!” diye cevap verdi Mark ona. Sesindeki hırçınlık giderek artıyordu. Charlotte’a ateş püsküren gözlerle bakıyordu. “İstediğiniz bu mu, Bayan Lawrence? Kaderini başkasının belirlemesine müsaade ettiği için pişmanlık duyan yaşlı şirret bir kadın olmak mı?”

Kız gözlerini şok ve şaşkınlıkla açmış ona bakıyordu. “Benben...”

“Benim kızım sizin anneniz değil, lordum,” dedi Abigail Lawrence, buz gibi bir edayla. “Onun da aynı şekilde davranacağını farz etmeye ne hakkınız var?”

“Sizin kızınız değil mi? İstedigimi farz etmeye hakkım var, madam.”

“Faraziyelerden söz etmişken, lordum,” dedi Abigail Lawrence küçümsercesine, “Kızım onun elini arzuladığınızı farz ediyor. Bu düşüncesinde yanılıyor mu?” Gözlerini kıstı. “Eğer öyleyse, şimdi söyleyin, ben de ona göre davranayım.”

Şirret kadın! Mark ona cehennemin dibine kadar yolu olduğunu söylemek istiyordu. Dişlerini sıkarak sözleri yuttu. Matt. Matt’i düşünmeliydi. Annesi ona bakıyordu, kararsızlık içinde olduğunu anlamış olmalıydı.

“Tabii ki elini arzuluyor,” dedi annesi. “Oğlum bana kızgın ve bütün erkekler gibi hayatının bu dönüm noktasında duyguları aklını karıştırıyor.”

Mark hepsine hiddetlenmek istiyordu. Aklı karışık değildi. Hislerinin farkındaydı. Çenesini sıkı.

Annesi şaşkına dönmüş Charlotte’a baktı. “Oğlum sizi seç-

ti, Bayan Lawrence. Şimdi yapmamız gereken, toplumun da sizi oğlum gibi gönülden kabul etmesi için nasıl bir yol izleyeceğimizi belirlemektir.” Başını kaldırdı. “Oturun, Abigail. Bu biraz uzun sürer.”

İyi. Mark kapıya doğru yürüdü. Onlar toplumsal hileleri üzerinde konuşsunlar. Ne kadar uzun süre uğraşırlarsa onun için o kadar iyiydi. Mektubu ele geçirmek için zamana ihtiyacı vardı.

Kapıda durdu ve hepsinin ona baktıklarını gördü. Annesinin gözlerinde nefret gördü. Abigail Lawrence ona kurumlu bir arsızlıkla bakıyordu. Charlotte ise şaşkın görünüyordu. Mark ona *hiç* acıımıyordu. Bu kız onun böğrüne saplanan bir bıçaktı. Cehalet zayıf kişiliğin mazereti olamazdı ve bu kadar kolayca kullanılmasına sebep olan, onun zayıf kişiliği idi. Mark zayıflıktan nefret ederdi.

Passion gönülsüzce rüyasını terk etti. Devasa bir aslanın kucığında uzanmış yatıyordu. Ama korkmuyordu. Uykulu gözlerini kırpı. Onu ne uyandırmıştı? Rüyaya, aslanın sıcak, sarmalayan varlığına dönmek istiyordu. Dönüp tekrar gözlerini kapattı.

O anda, onu uyandıran şeyi, penceresindeki sesi yine işitti. Hemen ayılarak yatağında doğruldu. Yasemin kokusu odasına dolsun diye aralık bırakmış olduğu pencereyi ay ışığı aydınlatıyordu. Pencerede hiçbir şey yoktu. Bekleyip dinledi. Penceresinde hafif bir tıkırtı ve onu izleyen başka bir tıkırtı karşısında nefesini tuttu. Hafif bir tıptırtıyla bir şey zemine düştü.

İhtiyatla yataktan inip pencereye giderek, ufak taşın yanına diz çöktü ve onu eline aldı. Bahçedeki kuş banyosunun etrafındaki düzgün çakıllardan biriydi.

Vücudunda derin fakat şiddetli bir ürperti dolaştı. Camına çakı taşı atacak cüreti ve sebebi olan tek bir insan vardı. Ama bu mümkün değildi. Olamazdı. Nerede oturduğunu bile bilmiyordu ki.

Peki, başka kim olabilirdi? Gözünün önüne Alfred Swittly'nin yusuvarlak yüzü geldi. Ah, hayır! Camda bir tıkırtı daha olunca başını kaldırdı.

Tereddütlü bir şekilde yavaşça doğrulup pencerenin yan tarafında durdu. Dantel perdelerin arkasına saklanarak kenardan gözetledi. Kalbi hızla çarpıyordu. Mark onun penceresinin altında durmuş yeni bir çakıl taşı atmak için kolunu geriye doğru yatırıyordu. Mark Matty Hala'nın bahçesindeydi! Passion'ın bütün vücudunu ateş bastı.

Passion kımıldamış olmalıydı ki Mark ansızın durup tam onun bulunduğu yere baktı. Kani damarlarında coşan ve bacakları titreyen Passion kımıldamadan durdu. Nefesini yavaşlatmaya çalıştı. Aman Tanrım! İçinden taşan duygu, panik değil, sevinçti. Paniklemesi gerekirken Mark'ın halasının bahçesinde durması onu ancak sevinçle dolduruyordu.

Uzanıp pencereyi kaldırdı. Passion saç örgüsü omzundan sarkarak pencereden dışarı uzanırken Mark hiç kımıldamadı. Uzun uzun, hiç konuşmadan birbirlerine baktılar.

Sonra Mark'ın alçak ve kaim sesi ona ulaştı. "Evdekiler uyuyorlar. Beni içeri al."

Sesinin kalınlığı Passion'ın vücudunun arzusuyla titremesine sebep oldu. Ama onu nasıl içeri alabilirdi? Yapamazdı. Sinirleri gerildi. Göğsü kabardı. Bu çok cüretkârca bir hareket olurdu. Böyle bir hareketin geriye dönüşü yoktu.

Başını iki yana salladı. "Alamam."

Mark ise pencerenin dibine gelip kafesi tutarak tırmanmaya başlamıştı.

Passion bir hayret nidasıyla geri sıçrayıp içeri doğru geriledi. Bacakları öyle çok titriyordu ki düşmemek için karyola direğine tutundu. Mark'ın başıyla geniş omuzlarının silueti belirdi ve uzun bacakları pervazdan aşılar.

Mark pervaza oturdu. “Merdivenden çıkmak daha kolay olurdu,” dedi tatlılıkla.

Passion onun kokusunu duydu.

“Seninle konuşmam gerek,” dedi. “İçeri girebilir miyim?”

“İçeridesin,” diye fısıldadı Passion.

“Passion, bu gece buraya gelmeye niyetim yoktu.”

“Ama buradasın. Beni nasıl buldun?”

“Bugünkü konuşmandan sonra seni bir daha göremeyebileceğimi, ortadan kaybolabileceğini düşündüm.” Sustu. “İptal edemeyeceğim bir randevum vardı, ben de kardeşime Kristal Saray’dan çıktığında seni takip ettirdim.”

“Öyle mi?” Nedense korkmamıştı. Korkması gerekirdi.

“Evet. Sen bu pencerede görünen kadar bir saati aşkın bir süre boyunca bu sokakta dolaşmış.” Yine sustu. “Yarın gelmezsen, seni nerede bulacağımı biliyorum.”

“Ama şimdi buradasın.”

“Evet.”

Mark yerinden kımıldamamıştı. Passion’ın korktuğunu sanıyordu.

“Seninle konuşmam gerekiyor, Passion.”

Passion sırtında hafif bir ürperti hissetti. Adını bir sevgi sözü gibi söylüyordu. “Sadece konuşabildiğimiz pek vaki değil.”

Mark gülümsemiş miydi? Passion loş ışıktaki onu iyi göremiyordu.

“Ya sana dokunmayacağıma söz verirsem?” Sesi neşeli değildi. Aslında biraz gergindi.

“Çok güzel. Ama mesele sadece sen değilsin.”

Uzun bir sessizlik oldu.

Sonra: “Sadece birkaç saniye, Passion.” Sesi yine müşfikti “Tek istediğim bu.”

Passion başını karyola direğine yasladı. Bu çok tehlikeliydi.

Ona gitmesini söylemesi gerekirdi. Ama onun hasretiyle yanarken bunu nasıl yapabilirdi? Kokusu bile onu böyle kendinden geçirirken?

Kendini karyola direğinden itti. “Bir lamba yakayım.” Masasına giderken sabahlığını üzerine geçirip sonra kibriti çaktı. Gaz lambasının fitilini yakınca lambanın sıcak ışığı odanın ortasını aydınlatarak köşeleri yine karanlıkta bıraktı. Ama Passion Mark’ı görebiliyordu ve yüreği hızlı atmaya başlamıştı.

Mark’ın başında şapkası yoktu ve saçları karıştı. Kravatsız yakaşının düğmesi açıktı ve boynu meydandaydı. Uzun pardösüsünün altında yelek veya ceket de yok gibi görünüyordu. Tıpkı Passion gibi o da gözlerini ayırmadan ona bakıyordu.

“Neden pencereden uzaklaşmıyorsun?” Kurumuş boğazından sözcükler güçlükle çıktı. Yutkundu. “Ocağa kor kömürler var.” Mark ayağa kalkıp ocağın yanındaki koltuğa geçerken düzenli odadaki her şey küçücük göründü.

Mark oturunca Passion’a baktı. “Benimle oturamaz mısın?” Passion onun karşısındaki boş koltuğa baktı. Uzun bacakları neredeyse koltuğa değiyordu. “Oturmasam daha iyi.”

“Passion, lütf-” Lafım yanda kesip ayaklarını kendine doğru çekti. “Sana dokunmayacağıma söz verdim.”

Daha önce ona hiç *lütfe*n demiş miydi?

Hayır.

“Lütfe, bunu söylemek senin için çok zor değil mi?”

Mark kaşlarını çatıp ocağa baktı. Yüz ifadesindeki bir şey, bir ıstırap gölgesi Passion’ı öyle söylediğine pişman etti. Passion koltuğa oturunca Mark yine ona döndü. Loş ışık gözlerini kara gösteriyordu. Gözleri Passion’ın her yerinde dolaşıyordu. Mark bakınca Passion ayaklarını koyu yeşil sabahlığının altına soktu. “Çok güzelsin,” dedi Mark nihayet.

Passion’ın kalbi kuvvetlice çarpıverdi. “Teşekkür ederim.”

“Seni daha sık görmek istiyorum. Ayrılmaya hazır değilim.”

“Biliyorum. Ben de.”

“Ama gidiyorsun. Neden?” Öne doğru uzandı. “Yarın Kristal Saray’ı son ziyaret edişin olacağı için mi? Orada ya da başka yerde buluşmuşuz, ne fark eder? Bir haftalık ya da bir aylık bir kaçamak ne fark eder?”

“Ne fark eder mi?” Passion hayretler içindeydi. Başını iki yana salladı. “Bir keresinde babamın cemaatinden bir çocuk elma arabasından düşen bir elmayı alırken görülmüştü. Oğlan fakirdi. Biran düşündükten sonra elmayı ısırды. Elma satıcısı çocuğun cezalandırılmasını istedi. Ama oğlanı tanıyan babam onun asla gidip arabadan elma çalmayacağını biliyordu. Elma düşmüştü, çocuk da açtı. Her ne kadar yanlış bir davranış olsa da elma satıcısının abarttığı kadar değildi.” Passion başını yana eğdi. “Aç bir insan kucağına düşen bir yiyeceği yediğı için suçlanabilir mi?”

Mark geriye yaslanıp yüzünü yumruğına dayadı. “Yani kıssadaki elma ben oluyorum.”

Passion elini kalbinin üzerine bastırdı. “Ben de çok açtım, Mark. Sana karşı koyamadım.”

Mark’ın gözleri karardı. “Hâlâ açsın.”

Passion vücuduna yayılan sıcaklığı aldırmmamaya çalıştı. “Biliyorum. Ama kabahatimin artmasına izin veremem.”

“Kabahat mi?” Mark elini saçının arasına soktu. “İstersen kendini kabahatin dereceleriyle teskin edebilirsin. Ama gerçeğı bilmek ister misin, Passion? Çocuk elmayı yemiş. Elma ister eline düşmüş olsun, ister onu çalmış olsun, isterse de som gümüşle satın almış olsun, sonuç aynı - elmayı yemiş mi, yemiş.” Gözlerini onun gözlerine çevirdi. “Sen de elmayı yedin bir kere.” Passion’in kalbi hızla atıyordu. Üzüntüsü yüzünden okunuyor olmalıydı ki Mark’in sesi yumuşadı. “Ben de yedim.” Ona doğru uzandı. “Bu o kadar korkunç mu? Kimseye zarar verdik

mi? Tarihin akışını mı değiştirdik? Bizim beraberliğimiz korkunç sonuçlar mı doğurdu?”

Hayır. *Passion* cevabın hayır *olduğunu itiraf etmek* zorundaydı ama edemiyordu. Gözlerini kapatarak babasının sözlerini tekrarladı. “Tanrı’nın koyduğu kurallar bozulduğunda yaşam ıstıraba düşer.”

“*Passion*.”

Passion gözlerini açtı.

“İstiraba düşen tek kişi sensin. Gerek yok, söylüyorum sana.”

Dirseklerini dizlerine dayadı ve elleri neredeyse ona dokunacaktı. “Biliyorum, bu sonsuza kadar süremez. Böyle şeyler bir gün mutlaka biter. Öte yandan böyle karşılıklı bir hazzı paylaşmak yanlış değil. Aramızdaki şey doğru bir şey. O yüzden başımıza geldi - doğru olduğu için.”

Doğru muydu? Doğru geliyordu. Yoksa şehvet mi onu böyle konuşturuyordu?

Mark *Passion*’in gözlerine baktı. “Sana bir hediye verdiğimi söylemiştin. Sözüne inandım.”

“Tabii ki!” dedi *Passion*.

“O zaman hediyemi nasıl bir kenara atarsın? Ben onu sana hâlâ verirken.”

Passion’ın kararlılığı sarsılıyordu. Mark onun mazeretlerini geçersiz kılmıştı. Yaptıkları şeyin doğruluğuna inancı gerçek gibi görünüyordu. Böyleyken, sırlar başa bela getirmez miydi?

Vücudu yay gibi gerilen *Passion*’ ın gözleri doldu. Ellerine bakıyordu. Kararlılığından geriye kalan sadece onunla olma ihtiyacı ve hayır diye fısıldayan cılız bir sestti.

“*Passion*, beni dinle. Sana bir teklifim var.”

Passion gözlerini kaldırdı. Ne kadar yakındı. Ona dokunmak için ölüyordu.

“İki ay sonra Londra’dan ayrılıyorsun. Eğer ilişkimizi sürdürmeyi kabul edersen ben de iki ay sonra sana veda etmeyi kabul ederim.”

Passion’ın yüreğinde bir endişe kıvılcımı yandı. İki ay sonra veda etmek daha zor olmayacak mıydı? “Şimdi veda etmek istemiyorsun. O zaman isteyeceğini nereden biliyorsun?” “İstemeyebilirim. Ama veda edeceğim.”

“Emin misin?” diye fısıldadı Passion.

Mark onca yakın olan ama birbirlerine dokunmayan ellerine baktı. “Bugün bana yarının son günümüz olacağını söylediğinde şaşırdım. Sürprizleri sevmem. Hazırlıklı olursam her şeyin üstesinden gelirim.”

“Gelebilir misin, gerçekten?”

Mark alnını kırıştırdı. “Evet, gelebilirim. Razi mısın, değil misin? Cevap vermeden şunu da bil ki seni mümkün olduğu kadar sık görmek istiyorum - senin yatağında, benimkinde, nerede olursa. Karşılığında, ilişkimizin gizliliği konusunda seni temin ediyorum. Kimse öğrenmeyecek.”

Göz göze geldiler. “İki ayın sonunda sonsuza dek ayrılacağız. Sen kendi hayatına döneceksin. Her şey eskisi gibi olacak.

“Evet, Passion, cevabın nedir?”

Yedinci Bölüm

KENDİNDEN GEÇERCESİNE

Mark kaskatı oturuyordu. Passion kucağında duran ellerine sessizce bakarken onun sinirleri gerilmişti. Sanki kımıldasa yaydan fırlar gibi fırlayacaktı. Cevabı ne olacaktı acaba?

Nihayet Passion başını kaldırıp bir nefes aldı. Mark'ın omuzları seğirdi, boynuna bir ağrı saplandı.

“Çok ikna edicisin,” dedi fısıltıdan biraz yüksek bir sesle. “Yine de bir yanım seni reddetmemi söylüyor.”

Mark'ın omuzlarına bir ağırlık çöktü.

Passion'ın gözleri akmayan yaşlarla parlıyordu. “Ama senin görüşlerin sana hem ruhen, hem bedenen duyduğum arzuyla birleşince alt edilmesi çok zor. Korkularıma rağmen senin yakınımda olman bile titrememe yetiyor ve bana sarılman için yanıp tutuşuyorum.” Dudağı titredi. “Teklifini kabul ediyorum, Mark.” Mark derin bir nefes alarak ciğerlerini doldurdu. Passion'ın sözleri rahatlatıcı bir yağ gibi üzerine sıvanmıştı. Gerginliği yok olmuş ve bir dizi duygunun sağanağına uğramıştı - rahatlama, tatmin, huzur ve... ne? Arzu? Evet, tabii ki, arzu. Her zaman, arzu.

Onu nasıl istiyordu. Serbest saçı yüzünün bir tarafına dökülürken, kalan kısmı örülmüş, göğsüne salınmıştı. Yanakları al, dudakları nemliydi. Ama onu esir eden, gözleriydi. Gözlerinde açık bir arzu ve yakarış vardı. Onu çeken, esir eden bu muydu?

“Anlaştık,” diye mırıldandı Mark.

Avucundaki eli sıcaktı.

“Anlaştık,” dedi Passion da.

Mark arkasına yaslanarak Passion’ın avuç içini okşadı. “Gel Passion.”

Passion onun çekmesi üzerine ayağa kalktı ve onun açık bacaklarının arasında durdu. Mark’ın pardösüsü açıldı ve pantolonunun altındaki ereksiyonu meydana çıktı. Saklamaya gerek yoktu.

“Kapı kilitli mi?”

“Evet,” dedi Passion, yumuşacık, gözlerini onun üzerinde dolaştırarak.

“Halan nerede uyuyor?”

“Evin diğer tarafında. Çok horlar.”

“Bak sen şu işe. Hizmetçiler?”

“Çatı katı odaları yola bakıyor.”

“Sabahlığını çıkar.”

Sadece bir an duraksayan Passion düğmelerini açarak yeşil ipekten sabahlığından kurtuldu. Sabahlık hafif bir hışırtıyla arkasına düştü.

Dik yakalı ve uzun kollu patiskadan geceliğiyle kaldı. Eğer kumaşın altından çıkıntı yapan göğüs uçları olmasaydı tam bir iffet portresi oluşturabilirdi, Bu ve yüzündeki ifade Mark’ın kanını ateşledi.

Passion dudaklarını ıslattı, Mark ise onun aletini ağzına aldığındaki halini gözünde canlandırdı - menisini ağzına sağmanın uyandırdığı kuvvetli hissi hatırladı. Muhteşem bir histi. Ama bu gece onun vücudunu istiyordu.

Mark’ın aleti yürek gibi atıyordu. “Geceliğini aç.”

Bu sefer Passion kımıldamadı. “Pantolonunu aç.”

Mark’ın kalbi bir parça hızlı atmaya başladı. Passion’ın alçak

ve yumuşak sesi onu bir temas kadar etkilemişti. Pantolonunun düğmelerini çözerek coşmuş olan erkekliğini ve iri hayalarını salıverdi. Yataktan çıktığı gibi geldiği için iç çamaşırı giymemişti ve aleti tam ereksiyon halindeydi.

Passion gözlerini ayırmadan bakıyordu, Mark onun bakışları karşısında daha çok tahrik oldu. Passion'ın gözleri karardı ve dili dudaklarını yalamak üzere dışarı uzandı.

Ne düşünüyordu? “Bana bir şey söyle,” diye mırıldandı Mark.

Passion söyleyecek bir şey düşünürken gözleri Mark'inkileri araştırıyordu. “Seni içimde duymayı çok özledim. Seni içime almanın verdiği tatmin duygusunun daha uzun sürmesini istiyorum. Ellerini karnına sürttü. “Bugün çok tatmin edici olsa da, kısa bir zaman sonra beni becerdikten sonra duyduğum sızılı hassasiyeti özlemeye başladım.”

Becermek kelimesini şiirde geçermişçesine söyleyen tek kadındı, Mark'ın göğsü sıkışıyordu. Passion tam onun istediklerini söylüyordu. Onun içine girmek sarıp sarmalanmak. Kadınının vücuduna tamamen girmek.

Mark'ın aleti sızlamaya başlamıştı. Derin, yatıştırıcı bir nefes aldı. Zaman boldu. Ona sahip olacaktı. Aceleye gerek yoktu. Yakalanma korkusu yoktu.

“Geceliğini çıkar, Passion.”

Uzun ve zarif parmakları küçük düğmeleri yetersiz gelen bir çabuklukla açtılar. Passion'ın teninin bir parçası görününce Mark'ın nefesi hızlandı. Nihayet aralanan geceliğin iki tarafının arasında dar bir ten parçası meydana çıktı.

“Daha önce hiçbir erkeğin önünde soyunmamıştım,” diye fısıldadı.

“Güzel.” Mark'ın boğazı kurumuştı.

Passion ellerini kaldırarak geceliği omuzlarından yavaş yavaş indirdi.

Mark nefesini mi tutuyordu?

Hafif bir silkinmeyle beyaz gecelik yere düştü ve fısıldayan bir bulut halinde Passion’ın ayaklarının etrafına yığıldı.

Ocaktaki ateş titredi.

Işık ve gölge teninde oynaşıyor, gaz lambasının altın şans ışığında yanak, göğüs ve kalçalarının dışbükey kıvrımlarını aydınlatırken, karanlık, dirsek, bel ve uyluk çukurlarını dolduruyordu.

Mark ona dokunmak, teninin dokusunu ve kalçasının eğimini hissetmek istiyordu ama elleri ağırlaşmıştı. Belki ona sadece bakmak bile yeterdi. Göğüslerinin kabarıklığını ve kaburgalarının dizilişim izlemek... Göbeğindeki sığ vadinin içine bakmak ve leğen kemiğinin eğimini takip etmek... Uzun bacaklarına ve birleştikleri yerdeki kumral tüylere dalıp gitmek...

“Bana bir şey söyle.” Bu sefer konuşan Passion’dı.

Geceliğı ayaklarının dibinde kumun üzerindeki köpük gibi duruyordu. “Sen Afrodite’sin.”

Sesi ne kadar tuhaf çıkmıştı. Bu sözler onun değildi. Onları düşünmeden söylemişti. Hiç böyle saçma şeyler söylememişti.

Kaşlarını çatı. Ona gerçek bir şey söylemeliydi. “Sana olan hasretimden, seni bir daha göremeyeceğim endişesinden uyuyamadım. Seni bu gece görmem gerekiyordu.” Gözleri Passion’ın kıvrak vücudunda dolaştı. “Sana bu gece sahip olmak zorundaydım.”

“Dokun bana, o zaman.”

Mark ellerini onun ince beline kaydırarak avuçlarını onun şekline uydurdu ve parmaklarını yumuşak tenine bastırdı. Passion hem sıkı hem de yumuşaktı. Ellerini dolaştırırken Mark’ın heyecanı arttı. Onu kendine çekip yanağını göğüslerinden birine dayayıp diğeri yoğurmaya başladı, diğeri eliyle de kalçasını okşuyordu. Passion kollarını ona dolayınca heyecanı katlandı. Aynı anda her yerine dokunmak istiyordu. Ağzını açıp dilini göğsüne

dayadı. Bir yandan göğüs ucunu sıkıp diğer yandan vajinasının tüylü kısımlarına arkadan dokunmak için parmaklarını poposunun kıvrımının altına kaydırды.

Passion nefesini tutarak ona doğru abandı. Mark onun göğsünün yan tarafını ısıtarak parmağını onun içine soktu. Passion'ın elleri Mark'ın saçında ve omuzlarında dolaşıyordu. Onun pardösüsünü çekiştirdi ama Mark Passion'dan bir türlü ayrılamıyordu. Passion onun kollarını ve duyularını ihtiyaç duyduğu her şeyle dolduruyordu.

Mark onu kucağına çekince Passion küçük bir soluk koyuverdi ve ona sıkıca sarıldı. Hem sarılışı hem de kollarındaki çıplak vücudunun ona dokunuşu Mark'ı inletti.

Passion'ın kalçası Mark'ın ereksiyonuna dayanmıştı. Hafif baskı onu hem kışkırtıyor hem de rahatlatıyordu. Elleri onun uzun bacağına ve sırtının kavisinde dolaşıyorlardı. Burnunu ensesine bastırarak narin teninin tadına baktı, dilini dayadığı noktadan hızlı nabzını hissederek. Kokusu bile kanımı ateşliyor, aletin yüreğ gibi atmasına sebep oluyordu.

Passion'ın elleri ona dokunuyor - ensesini okşuyor, gömleğinin açık yakasından içeri giriyor - dudaklarını alnına bastırıyordu. Yumuşak öpücükleri Mark'ı hem ısıtıyor hem de davet ediyordu. Saç örgüsünü eline dolayıp onu kendine çekerek dudaklarını buluşturdu. Öpüşme onu hem doyurmuş hem de ateşlemişti. Ona sokuldukça onu daha çok istiyordu, sonunda ikisi de nefessiz kalıyordu.

Passion geri çekilirken Mark'ın başı döndü. Yüzünü ellerinin arasına alarak loş ışıktaki gözlerine bir kadife yumuşaklığıyla baktı. Nemli, dolgun dudaklarının arasından soluğunun esintisi geliyordu. "Çıplaklığımda yalnız mı kalacağım, Mark?" Elleri pardösünün yaka uçlarına inip, oradan gömlek düğmelerine gitti. "Ben de sana bakıp dokunmak istiyorum."

Mark'ın hayaları kasıldı. "Soy beni öyleyse."

Passion'ın gömleğin düğmelerini çözüp beyaz ipeği aralayışını seyretti. Passion Mark'ın boynundan hayalarına kadar meydanda olan vücuduna bir an dokunmadan baktı. Sonra ellerini onun göğsünde dolaştırıp parmaklarını tüylerinin arasına geçirdi. Parmak uçlarının göğüs uçlarına hafifçe dokunup karnına doğru inmesiyle Mark'ın soluğu kesildi ve aleti zonkladı.

"Ayağa kalkayım, Passion."

Passion adeta isteksizce kalktı, ama sonra Mark koltuktan kalkınca, geriye doğru gitti. Mark pardösüsünü üzerinden atarken Passion yatağına giderek karyola direğinin arkasına sığındı. Mark gülümsedi. *Artık kaçış yok.*

Ardından gömlekle çizmeler çıktı. Pantolonunu çıkarırken Passion'ın parmaklarının karyola direğini iyice kavradığını gördü.

Passion'ın dudakları aralandı, gözleri kendinden geçercesine Mark'ın üzerinde dolaşıyordu.

Mark'ın pantolondan kurtulan aleti tam boyutuna geldi. 27 santimlik sert et parçası yukarı doğru kalktı.

Mark olduğu yerde kalarak Passion'ın bakmasına izin verdi. Giysilerinin medenileştiren etkisi olmaksızın ürkütücü olabileceğinin farkındaydı. Diğer yandan çoğu kadının onu çok beğendiğini de biliyordu. Aslında çoğu kadın onun için deli oluyordu ama hepsini sokmasına izin vermiyorlardı.

Mark'ın gözleri Passion'ın karyola direğinin yanında kavis yapan bacağına takıldı.

Ama Passion onun, vücudunun en derinlerine girmek istediğini biliyordu. Bunu bildiği halde onu istiyordu. Onun sunacaklarının hepsini almaya hazır gibiydi.

Passion nihayet onun gözlerine baktı. "Olağanüstüsün."

Mark karnında bir haz dalgası hissetti.

Passion başını karyola direğine doğru yatırdı. “Sen de canlanmış Laokoon gibisin.”

Mark Laokoon’un yılanlarla boğuşan heykelini biliyordu. Kolunu onun gibi yukarı doğru bükerek gülümsedi. “Yanlış hatırlamıyorsam, Laokoon çok çile çekmiş.”

Passion da gülümsedi. “Doğru. Ama destansı bir çileydi.” Mark’ın ereksiyonuna bakarken gamzeleri derinleşti. “O da klasik ölçülerde bir kahramandı.”

Mark şaşkın kahkahasını zor tuttu. “Bak hele, ne arsız bir kızsın sen!”

Karanlıkta bile Passion’ın yanaklarının kızardığı belli oluyordu. Mark’ın içini sıcak bir duygu kapladı. Ne tatlı kızarmıştı. Ona doğru yürürken yüz hatlarının ne kadar narin olduğunu düşündü. Passion’ın yüzündeki tebessüm kayboldu ve ona tereddütle baktı.

“Arsızlığına bayılıyorum,” diye mırıldandı Mark. “Ve Laokoon’un çilesi burada durup sana dokunamamanın verdiği ıstırabın yanında hiç kalır.” Yavaşça kafasını eğip onun yukarı dönük dudaklarını acelesiz, çok şey vaat eden bir şekilde öptü.

Şimdi kollarındaydı. Teni tenini okşuyordu; onu hem dıştan hem içten ısıtırken, aç öpücükleri karnında yeni bir ateşi tutuşturuyordu.

Ellerini onun saçına geçirerek onu nefes almayı unutturcasına öptü. Dudaklarını onunkilerden ayırıp nefes nefese onun yukarı dönük yüzüne baktı. Gözleri ıslık ıslık; yanakları allaşmış, kızaran dudakları şişmişti.

Daha önce hiç hissetmediği bir yoğunluk hissiyle doldu içi. Saçlarındaki ellerini yumruk yaptı. “Benimsin,” diye homurdandı.

Passion kollarını ona sardı. “Evet.” Mark aletini onun gergin karnına sürttü. “Söyle. Benim oldu-

ğunu söyle.” Neden birden hiddetlenmişti? “Seni beceren tek kişi olduğumu söyle.”

Passion bir an ona dikkatle baktı. Öfkesine şaşırmış mıydı?

Passion onun bileklerinden tutup bir elini beline diğerini göğsüne koydu. “Ben seninim - sadece senin. Tamamen ve kayıtsız, şartsız.” Gözleri titredi ve kalçasını ona bastırdı. “Tek olduğumu biliyorsun,”

Öfkesi parladığı gibi sönuverdi. Derin, yatıştırıcı bir nefes aldı. Passion’ın sert göğüs ucu avucuna değiyordu. Mark parmaklarını ona sürterek Passion’ın hafifçe inlemesine sebep oldu.

Saç örgüsü kalın bir ip gibi omzundan aşağı iniyordu. Mark örgüyü tutup elini aşağı kaydırarak ucundaki kurdeleyi çıkardı. Parmaklarını kalın tutamların arasına sokarak uzun saçını açtı.

Omzuna ve göğsüne dökülen yumuşak kumral dalgalardan vanilya ve portakal çiçeği kokusu yayıldı. Mark kalın bukleleri eliyle toplayarak kokuyu içine çekti. “Çok tatlı ve çekici kokuyorsun.”

Passion’ın dudakları hafif bir tebessümle kıvrılırken elleri Mark’ın sırtını ve belini yumuşak bir şekilde okşadı. Becerikli eller.

Mark bir adım gerileyerek ellerini Passion’ın saçlarından çıkardı. Kıvrık uçları kalçasının yükseltisine kadar uzanıyor, kimi, sanki böyle narin kıvrımlara dokunmayalı çok uzun süre olmuşçasına, hassas bir saygıyla sıkıca tutunuyorlardı. Hakikaten Afrodite benziyordu.

Mark’ın kani ateşlendi ve aleti sızladı. O kadar sızladı ki Mark aşağı baktı. Olamaz! Aleti o kadar iriydi ki kendisi bile korktu. Kızarmış gövdeden mora çalan karabaşı çıkıyordu, fakat gergin derisini rahatlatacak tek bir damla dışarı çıkmamıştı. Kupkuru ve çelik gibi sertti.

“Acıyor mu?”

Hayaları çok ağırlaşmıştı. “Evet? Seni korkutuyor mu?”
“Biraz. Ama daha çok heyecanlandırıyor.”
Mark’ın kasları fırladı. “Seni ne kadar heyecanlandırıldığını söyle bana.”
Passion başını yana eğdi. “Göstereyim mi?”
Mark’ın hayaları kasıldı. “Otur ve bacaklarını aç. Topuklarını yatağın kenarına koy.”
Passion sadece bir an tereddütten sonra zarif ayaklarını kaldırıp uzun bacaklarını yanlara açtı.
Güzel vajinasının yumuşak katlan ayrıldı ve Mark onun pembe yangından akan şeffaf sıvıyı gördü. Bütün vücuduna sıcak bir haz duygusu yayıldı. İçine girmek istiyordu. İçine girmeye ihtiyacı vardı.
O kadar seri hareket etti ki Passion’ı ürküttü. Dizlerinden tutarak aletini ve hayalarını ıslak yangına sürttü. Passion’ın kalçaları titredi ve sıcak, ıslak vajinasını ona bastırdı.
Mark onu kendine çekerek dudaklarını kendininkilere bastırdı. Ona sürtünmeyi sürdürerek dilini tatlı ağzına iyice soktu.
Passion kendini ona açarak büyük bir hasretle kollarını ve bacaklarını ona doladı.
Mark elini Passion’ın saçına dolayarak onu geriye çekip güzel yüzüne baktı. “Seni yatırıp içine girmek istiyorum. Aletimi içine itmek istiyorum, ta ki aletim vücudunun bir organı olana kadar, akciğer, karaciğer veya kalp kadar hayati bir organı haline gelene kadar.” Passion hafifçe inleyerek kollarında titredi. Gözlerinde Mark’ın o bayıldığı hasret ve arzu dolu bakış vardı. Ama bu gece her şey mübalağalıydı. Passion’in her yerinden seks fişkırıyordu.
Mark’a aşağıda ne olduğunu bilmediği bir yolun kenarında duruyor gibi geliyordu ama atlaması gerektiğini biliyordu. Saçını tutan elini sıktı. “Senin parçan olmak istiyorum. Bana izin vereceğini söyle. Bana dur demeyeceğini söyle.” Vücudundaki

bütün kaslar onun içine girmek için can atıyordu. “Çünkü seni becermeye başlayınca yemin ederim ki durmam.”

Passion ona öyle yoğun bir açlıkla bakıyordu, “istiyorum. Lütfen, Mark.” Gözleri yaşlarla doldu. “Bozulup yeniden yapılmaya ihtiyacım var. Bunu çok arzuluyorum. Bunu kendim yapabilirsem, yapardım.” Dudakları titredi. “Sonuna kadar al beni. Lütfen...”

Mark’ın çekingenliğinin son kırıntıları da yok oldu. Passion’ın sırtını yatağa yapıştırdı. Passion’ın göğüsleri hopladı ve saçları çarşafa yayıldı. Mark kendini onun üzerine attı ve kalçalarını kaldırarak aletinin başını hemen altından tutup Passion’ın vajinasının nemli dudakları arasına sıkıştırdı. Tek bir kuvvetli itiş ve inlemeyle kasılmış organını onun vajinasının sıcak ıslaklığına sokarak sabırsız başını rahminin sınırına dayadı.

Girişin şiddetiyle irkilen Passion nefesini tuttu.

Mark dirseklerine dayanarak onun başını ellerinin arasına aldı, “özür dilerim, Passion.” Dolgun, hassas dudaklarını öptü. “Ama hiç bu kadar tatlı-” Yine itti, onu hoplatarak. “Sıkı-” Daha sertçe itip, onu daha çok hoplattı. “*Becerilesi*” Kaya gibi sert aletini bütün gücüyle itti, altında sarsılan Passion’dan bir çığlık koptu. “*Becerilesi* bir vajinaya girmemiştin.”

Passion’ın gözleri parladı, dudakları titredi ve bacakları daha çok açıldı.

Mark onu hafifçe öptü. “Hem senin istediğin de bu.” Sertçe vurdu, “öyle değil mi?”

“Evet!” Yüzünde müşfik bir yakarış vardı. “Seni tamamen içime almak için yanıp tutuşuyorum, öyle derine gir ki birbirimize karışalım.”

Mark’ın karnı kasıldı. Rahmine doğru üç sıçratan hamle yaptı, boğuk bir inlemenin ardından üç tane daha yaptı.

Passion’ın vajinası Mark’ı sarmaladı. Mark’ın göğsü kabardı.

Durunca Passion titreyen ellerini onun yüzüne götürdü. “Ben Afrodit’sem Haphaistos’um ol benim. Çekiç ol da beni istediğin gibi şekillendir.” Dudağını ısırp kalçalarını davetkâr biçimde kaldırdı. “Lütfen, Mark.”

Güçlü ve tarifsiz bir şey Mark’ın yüreğini sıcak mühür gibi dağladı. Bu ona hem acı, hem güç veriyordu. Mark’ın menisi kızışan bir kuvvetle kaynıyordu. Parmaklarını Passion’ın saçına geçirerek çelik gibi sert aletini acımasız bir şiddetle rahim ağzına itmeye başladı.

Her vuruşunda aletine ve hayalarına zevk dalgaları yayılıyordu. Onu ne kadar sertçe becerse de doyamıyordu. O sırada Passion’ın göğüsleri de çılgınca hopluyor, vajinası istilacı değneğini sıkıca kavırıyor, soğuruyordu.

Ayağa kalkan Mark akınının gidişatını seyretti.

Passion’ın güzel vajinası onu sıkıca sarmıştı ama aletinin en kalın kısmı olan yaklaşık on santimi hâlâ dışarıdaydı, onun tatlı organının soğuran kucaklamasına henüz mazhar olamamıştı.

Bir küfür homurdanarak onun kalçalarını kavrayıp onu sabit tuttu ve karşı koyan etine darbeleri yayılım ateşi gibi artarda sıraladı. Direnen rahmi yerinden kımıldayana kadar gidip geldi. Passion inledi. Başı arkaya düştü. Gözleri kapandı.

“İhtiyacın olan bu,” dedi Mark nefes nefese. “Bana bunun için ihtiyacın var.”

Passion’ın bütün vücudu gerildi.

Mark onu daha sıkı kavradı. “Bana bak, Passion.”

Passion’ın gözleri açıldı, kalçaları sıçradı.

“Çekiç olacağım ama bana asla karşı koyma. Bu gecedен itibaren seni istediğim zaman kıracağım.”

Mark onun orgazma yaklaştığını görerek aletini üç kere daha şiddetli biçimde itti. Onun boşalmasını istiyordu. Buna ihtiyacı vardı.

Passion'ın gözleri karardı. Vajinası kasıldı.

Mark bir kere daha itti. "Beni duyuyor musun, Passion? Sen benimsin. Sen benim aletimin kılıfısın ve bana bir eldiven gibi oturana kadar seni işleyeceğim."

Passion'ın vücudu titredi. Sırtı kamburlaştı. Parmakları yatak örtüsünü sıkıca kavradı.

Mark nefesini tutarak o anı bekledi. Bekledi.

Hafif bir iniltiyle vajinası aletini çekmeye başladı. Mark ilk güçlü, soğuran çekişte bütün kuvvetiyle yüklenerek aletinin şiş başını rahim ağzına soktu.

Alnında ter biriken Mark onun nefesinin kesildiğini işitti. Ama onun kıvranan vücuduna sarılıp gözlerini hedefinden ayırmadı. Kaygan bir sıvı aletini yağladı ve Passion'ın vajinası yeniden çekince, Mark bütün ağırlığıyla bir daha itti.

Birden, açıktaki kısmın bir buçuk, iki santimi Passion'ın vücudunda kayboldu. Mark derin bir nefes alıp inledi. Passion'ın rahim boynunun sıkı parmaklarının hafifçe aletinin başına doğru ilerlediğini hissedebiliyordu.

Passion dondu ama doymak bilmez vajinası hâlâ çekiyordu.

Yeni bir güç kazanmış olan Mark aletinin başını rahim ağzına dayayarak ittikçe itti. Onun giderek açıldığını duyumsuyordu.

Passion hızlı hızlı nefes almaya, hemen ardından da Mark'ın altında şiddetle sarsılmaya başladı. Mark'ın aleti gelen sıvıda adeta yıkanıyordu.

Mark dişlerini gıcırdattı ve hafifçe geri çekilip son bir kuvvetli itişle aletini Passion'ın direnen rahmine itti.

Passion çılgılık atmamak için kendini tuttu.

Ve işittiğini mi yoksa hissettiğini mi tam olarak anlayamadığı son bir küçük patlamayla aletinin dışarıda kalan kısmı da Passion'ın ürpermekteki vajinasına giriverdi.

Mark alçak, boğuk bir inilti koyuverdi ve bir anda bütün vü-

cuduna yayılan inanılmaz heyecan ve kalbi durduran coşkuyla başı döndü.

Passion’a bakınca onun altında solgun ve kımiltısız durduğunu gördü. Fakat gözleri ondaydı ve içleri Mark’ın hiç görmediği saf ve bozulmamış bir şeyle yanıyordu. Ne olduğunu anlamaya çalıştı ama düşünceleri, onun tamamen içine girmiş olmanın yarattığı has fiziksel duyguyla uyuşmuştu.

Hayatında ilk defa hayalarına kadar bir kadının - alelade bir kadının değil, Passion’ın - içine girmişti. Rahim boynunun sıkı kavrayışını hâlâ hissedebiliyordu ama şimdi bu kısım aletin in aşağısındaki, meniye getiren kalın ve şiş geçide sürtünüyordu. Aletin infilak etmek üzere olan başı rahmin üzerindeki etten kesenin içindeydi. Cennette gibiydi ve hareket etmek için ölüyordu. “İyi misin?”

“Evet.” Bir nefeste söylemişti sözü. “Kendimi... kendimi dolu hissediyorum.” Elini karnına koydu. “Seni ta burada hissedebiliyorum.” Elini aşağıya kaydırarak vajinasının açılmış ağzına getirdi. “Burada da hissediyorum.” Kadifemsi gözleriyle Mark’ın gözlerinin içine bakıyordu. “Hissettiğim en mükemmel duygu.” Mark’ın vücudu titriyor, aleti tatmin isteyerek, amansızca sızlıyordu. Kendini hepten kaybetmesine saniyeler kalmıştı.

Ona doğru eğilip dirseklerine dayanarak Passion’ın ağzına doğru konuştu. “Hareket etmem gerek, Passion. Düzmem gerek.” Passion çok güzel kokuyordu ve kollarını ona dolamıştı. Mark yine ileri doğru vurmaya başladı. “Dikkatli olabilir miyim, bilmiyorum.”

“O zaman olma.” Parmaklarını onun omuzlarına bastırdı. “Biraz da dikkatsiz olalım.”

Mark’ın bacaklarındaki kaslar sıçradı. İradesinin kalan son kırıntısıyla mümkün olduğunca yavaş bir şekilde geri çekildi. Hay! Kolları titredi, gözleri kapandı. Daha önce tattığı hiçbir

duyguya benzemiyordu bu seferki. Passion’ın rahim boynu aletinin alt tarafında enfes bir baskıyla çalışıyordu.

“Ah, Tanrım...” Passion sessizce inledi ve gözleri bu tarifsiz hazla parıldadı. “Eğer tek bir isteğim, tek bir amacım olsa, bu olurdu.”

Sözleri Mark’ın içinde sıcak, ani bir rüzgâr gibi esti. Kontrol altında tuttuğu patlama meydana gelerek bütün vücuduna gürüldeyen bir ateş topu gönderdi.

Kalçalarını çılgınca pompaladı. Elleri saçlarında buruldu. “Senin amacın bu,” dedi nefes nefese. “Sen benim için yaratılmışsın.”

Passion’ın vücudu altında sarsıldı. “Evet,” diye inledi. “Biliyorum.”

Mark inleyerek gidip gelmeyi sürdürdü. Passion’ın vajinasında açtığı derin kese daha önce tattığı hiçbir şeye benzemiyordu. Rahim boynu aletinin hassas alt tarafına sürtünürken vajinası aletinin gövdesini ve kalın kökünü sıkıyordu. Mark her geri çekilişte aletinin iri başını ta eğik rahim boynuna kadar getiriyor, ardından yine ileri itiyordu. Bu işkencelerin en tatlısıydı ve Mark kendini tutamıyordu. Böyle sonsuza kadar düzebilirdi.

Passion her şiddetli hücumda nefesini tutuyordu. Alnında bir ter parıltısı belirmişti. Fakat sıkı, doymak bilmez vajinası hâlâ kasılıyor, geriliyordu.

“Çok iyisin,” diye inledi Mark, hiç durmadan. “O kadar iyisin ki.” Çekip itmeye devam ederken ağzını onunkine dayayarak dilini boğazına kadar soktu. Passion’ın dilini ısırıktan sonra öpüşmeyi kesti.

Passion’ın şiş dudakları titriyor, boynundaki damar deli gibi atıyordu.

Mark pompaladıkça pompaladı. Passion’ın orgazmının yaklaştığını anlamıştı. Passion’ın orgazm olduğunda vajinasının çe

kişini duyumsamak istiyordu. Ayrıca orgazmın onun güzel yüzündeki etkisini de görmek istiyordu. "Dizlerini ellerinle çek." Düşüncesi bile aletin sızlamasına yetti. "Vajinandan başka hiç bir şeyi hissetmek istemiyorum."

Passion onun dediği gibi yaptı. O zaman vajinası bir anda açık bir açığa geldi. Mark daha derine gömülürken Passion derin bir nefes aldı.

"Ah, Tanrım, çok güzel." Mark inledi ve aleti Passion'ın lezzetinden gözyaşı döktü.

Spermle ıslanan aletin başını rahim boynuna doğru çekti. Bu sefer daha geri çekerek şiş başını sıkı etin üzerine getirdi.

Passion dondu. Gözleri cam gibi oldu. Kısa ve hızlı soluk alıyordu.

Mark zevkten ölmek üzereydi. Girişi çok hızlı olmuştu ama bu uzun, yavaş geri çekiliş şiş başında müthiş bir baskı yaratmıştı. Sonra gözleri Passion'da, rahmini koruyan sıkı girişe sürtünerek tekrar içeri girdi.

Passion'ın vücudu büküldü ve kesik kesik soluk alışı hızlandı. Mark hiç ara vermeden, bu sefer daha sert ve hızlı olmak kaydıyla, geri çekip yeniden itti.

Passion altında kıvranıyordu. Mark ise kısa, mükemmel bir ritim tutturmuş, bir itiyor bir çekiyordu. Kalbi çılgınca atıyordu. Passion'ın başı silkindi. Mark'ın aleti gidip gelerek onu doruğa götürüyordu.

O anda Passion derin bir nefes alarak başını kaldırıp sonra yeniden geriye attı. Boynu gerilerek damar ve kaslar ortaya çıktı. Vajinası Mark'ı sararak vücudu kasıldı.

Durmadan iten Mark ise büyülenmiş gibi onu seyrediyordu.

Passion, gördüğü en hoş biçimde kendinden geçti.

Yürek söken bir inlemeyle yine başını kaldırdı. Mark onun ışıltı saçan gözlerine baktı. Ve o anda, kasılan vajinasından yayı-

lan şiddetli titreme üzerine, alçak ama şiddetli bir çığlıkla o gözler sımsıkı kapandılar. Vücudu yay gibi gerilmişti. Başını arkaya atıp dizlerini daha yukarı kaldırdı. Vajinasının duvarları çekti, kavradı ve tekrar çekti.

Gözü dönmüş vajinası çılgınca emip Mark'ın aletini derinlerine çekerken Passion'ın gözleri açılıp yukarı doğru kaydılar. Dizginlenemez bir şekilde kasılıyordu. Leğen kemiğini yukarı doğru kaldırdı. Ve son, büyük bir kabarma ve boşuk bir inlemeyle boşalarak Mark'ın aletini yıkadı.

Mark onun kaygan kılıfında kımıltısız duruyordu. Passion'ın vücudu gevşemişti, dudağı, bağarmamak için ısırıldığından dolayı kanıyordu. Teni hafifçe pembeleşmişti.

“Büyüleyicisin,” dedi Mark.

Passion kirpiklerini kırıştırarak gözlerini açtığında bakışı kuştüyü gibi yumuşacıktı. “Hayır. Sen büyüleyicisin.” Titreyen kollarını kaldırıp ona sardı. Bacaklarını Mark'ın yanlarına bastırdı. “Gel,” diye fısıldadı, “ihtiyaç duyduğun şeyi benden al. Sen doyuma ulaşana kadar ben tatmin olamam.”

Mark'ın karnında bir haz dalgası dolaştı ve aleti coşkuyla zonklayarak onu inletti. “İhtiyaç duyduğum şeyi mi?” İyice itti. “İhtiyacım olan bu.” Başını yarıya kadar dışarı kadar çıkarıp sonra köküne kadar içeri itti. “Senin içinde olmaya ihtiyacım var benim.”

Passion cılız bir inilti koyuverdi.

Mark onun berelenmiş dudaklarını öptüğünde aldığı kan tadı kendi kanını ateşledi. Karnını onunkine bastırıp ellerini sırtının altına sokarak omuzlarını kavradı. Her gidişinde aletin içindeki kuvvetli vuruşunu duyuyordu.

“Aletimin seni becerişini hissedebiliyorum,” diye homurdandı. Zevkten başı zonkluyordu. “O kadar derinsin ki.”

Defalarca gidip geldi, her vuruşun tadını çıkararak.

Passion'ın gözleri parladı. "Becer beni," diye fısıldadı. Kollarını daha sıkı sardı ona. "Becer beni."

Mark'ın hayalarındaki menisi fokurdadı. Görüşü daraldı. Passion'dan başka hiçbir şeyi görmez oldu. Önemli olan sadece o idi. O Mark'ın biricik arzu nesnesiydi. O, Mark'ın içine tohumunu - ve umudunu - dökebileceği kaptı.

Çılgın bir şiddetle becerdi. Kalçalarını sertçe ve yukarı doğru itiyor, her darbede, ağır ve sperm dolu hayaları Passion'ın sıkı poposuna çarpıyordu. Her vuruşun sesi ve yarattığı his onu zevkten çılgına çeviriyordu.

Kasları gerildi. Başı zonkluyordu. Vajinasını aletiyle tokmaklarken vücudunu vücuduna bastırıyordu; kolları, gövdeleri, yanakları, her yerleri birbirine değiyordu.

Gözünün önünde parlak noktalar belirmeye başladı. Hayaları kasıldı. Aleti titredi. Onun kokusu beynine doldu.

Birden ses geri plana çekildi.

Mark yüzünü Passion'ın boynuna gömdü.

Sessiz bir ihtişam kozasında gibi, müthiş bir mutluluk onu yutarken, sınırsız sperm tazyikle aletinden gürlledi. Güçlü uyanışında acı ve ıstırap katmanlarını yakıp kül ederek dışarı aktı.

Her fişkırmada kalbi çılgınca bir hazla, coşkuyla çarpıyordu. Aletinden sperm boşaldıkça yüreği doyuma ulaşıyordu.

Yüreği pare pare olsa aldırılmazdı. Passion ona bedensel kucaklama cennetini yaşıtıyordu.

Mark cennete ilk defa geliyordu.

Sekizinci Bölüm

BAŞ BELASI AKRABALAR

Şafağın griye çalan mavi ışığı uyku mahmuru gözlerini kırıştıran Passion'a kirpiklerinin arasından süzüldü. Kendini hiç bu kadar sıcak ve güvende hissetmiş miydi? Ona sarılmış güçlü vücuda biraz daha sokuldu. Mark! Gözlerini çabucak açıp omzunun üzerinden baktı.

Mark uyanıktı ve dirseğini yastığa, yüzünü de eline dayamıştı. Saçı karışmıştı, mavi gözleri ona ciddi ciddi bakıyordu. Böyle güzel gözleri ancak Tanrı yaratmış olabilirdi.

“Günaydın,” diye mırıldandı Mark.

Passion kızardığını hissetti. “Günaydın.”

“Hiç geceyi bir kadınla geçirmemişim.”

Passion'ın içinden şaşkınlık ve hafif bir haz ürpertisi geçti. “Gerçekten mi?”

Mark'ın kaşları bir an için çatıldı. “Evliyken, kocanla aynı yatakta mı yatıyordun?”

Şaşıran Passion, duraksadı. “Eee, evet.” Neden eski kocasını sorup duruyordu? “Ama böyle değil,” dedi, Mark'ın çıplak göğsüne bakarak. “Ve ancak bana dokunmadığı zamanlar. O kendi tarafında uyurdu, ben kendi tarafımda uyurdum.”

Kaşlarını daha çok çatan Mark onun belini saran kolunu sıktı. “Neyse ki sana hiç böyle sahip olmamış.”

Passion gülümsedi. “Neyse ki.” Onu öpmesini istiyordu ama

Mark öpmeyi. Pencereye, ardından da yatağın kenarındaki saate baktı. “Olamaz, saat beşe geliyor!” Mark’ın kucağından sıyrılıp ayakucundaki hafif şalı alarak, ayağa kalkmadan onu önüne tuttu. Bacaklarının arasındaki keskin acı nefesini kesti.

Mark doğrularak ona uzandı. “İyi misin?”

Passion arkasına bakınca Mark’ın kaşlarının endişeyle çatılmış olduklarını gördü. “İyiyim. Canım yanıyor biraz.” “Yürüyebilecek misin?”

Passion birkaç çekingen adım attı. Bacakları ağrıdı ama ona hem acı hem zevk veren vajinasıyla rahmiydi. Yatağın ayakucuna giderken kaslarının çekişinin zevkine vardı. Günün sonuna doğru bu his hafif bir zonklamaya dönüşecekti. Passion bu hissi özleyecekti. Yatağın ayakucunda durup gülümsedi. “Bir şeyim yok, ama fena becermişsin beni, orası kesin.”

Mark gülüp kafasını iki yana sallayarak yastıklara yaslandı. “Senin bu kelimeyi söylemene bayılıyorum.” Yorganın altında bir dizini yukarı dikerken, Passion’ın göğsünde tuttuğu saten şal gözüne çarptı. “Utanmana lüzum kalmadı artık, değil mi?” Passion’ın yanakları kızardı. Başıyla saati işaret ederek, “Gitmelisin. Hizmetçiler beş buçukta kalkarlar,” dedi.

Mark yerinden kımıldamayınca Passion ayıplarına kaşlarını çattı. “Burada böyle yakalanırsak, halama inme iner.”

Mark ellerini başının arkasında bağladı. “Öp beni, gideyim.” Of, bir öpücük bile onu yoldan çıkarabilirdi. Kaşlarını havaya kaldırdı. “Söz mü?”

Mark’ın geniş omuzları hafifçe yukarı kalkıp indi. “Tabii.” Passion saten şalı sıkıca kavrayarak yatağın yanına gitti, çabucak eğilip Mark’ın dudaklarına küçük bir öpücük konduruverdi. Mark ona kınamasına baktı. “Bu nasıl öpücük?”

“Ah, yapma lütfen...” Passion onun yanına oturarak ve onu ensesinden tutup kendine doğru çekerek sıcak, nemli bir öpücük

verdi. Kısa tutacaktı öpücüğü fakat Mark'ın kokusu ve tadı - ve öpücüğe verdiği ateşli karşılık - uzatmasına sebep oldu.

Öpücüğü koyulaştıran Mark onun elini yorganın altına soktu. Passion onun iri ve sert aletine dokununca inledi.

Onu böyle acı içindeyken bile istiyordu.

Parmaklarını aletine sardı, onun parmaklarınınsa göğüs uçlarına süründüğünü hissedince ıslandı. Aletinin gövdesini okşarken göğsünü ileri çıkardı.

“Gördüğüm en güzel göğüslere sahipsın,” diye mırıldandı Mark, Passion'ın ağzının içine doğru. Passion içine hava çekerek erkekliğini tutan elini sıktı, Mark onun dikleşen göğüs uçlarının ikisini aynı anda sertçe sıkıştırınca. “Hızlı bir sevişmeye ne dersin?” diye fısıldadı Mark, onun göğüslerini yoğurarak.

“Oh, çok güzel.” Passion iç çekti.

Passion Mark'ın öpüşünden onun gülümsediğini anladı. “Kusura bakma, kalamam. Gitmeye söz verdim.”

Passion gözlerini açıp çatık kaşlarla onun gülümseyen yüzüne baktı. “Canavar.” Şalını düşürmüş olduğunu fark etti ve kalkarken hızla üzerine çekti.

Mark gülerek bacaklarını yataktan yere indirdi. “Seni bırakıyorum çünkü Saray'da tekrar görüşeceğiz. Görüşeceğiz, değil mi?”

Passion yerden sabahlığını alıp çabucak üzerine geçirdi. “Evet, geleceğim.”

O, sabahlığının düğmelerini iliklerken Mark ayağa kalkıp gerindi. Passion ona bakmaktan kendini alamıyordu. Mark'ın muhteşem bir vücudu vardı - iri ama biçimli. Güçlü bir göğüsle aşağı doğru incelen bir gövdenin üzerine oturmuş geniş omuzlara sahipti. Passion onun alt karnının kaslarına, penisinin çıkıntılı gücüne ve kalçasının kuvvetine hayrandı.

Mark hoşnut bir homurtuyla kollarını indirdi ve saçını arkaya

iterek giysilerinin yanına gitti. Tam sertleşmemiş aleti önünde sallanıyordu.

Passion'ın ağzı sulandı ve yutkundu. Mark'ın iriliğini inkâr etmek mümkün değildi. Onun güçlü erkekliği Passion'ı tahrik ediyordu.

Mark pantolonunu giyerken Passion'a bakarak yarım tebessümüyle gülümsedi. "Gel beni becer der gibi bakıyorsun. Gitmemi istediğinden emin misin?"

Passion kızarak onun gömleğini koltuktan alıp giymesi için tuttu. Mark bir an durduktan sonra dönüp kollarını gömleğine soktu. Sonra Passion'a dönerek alnına bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim."

Gömleğinin düğmelerini iliklerken şöminenin üzerini süsleyen şeyleri inceledi. Ortancalı tabakta durup yakından incelemek üzere öne doğru uzandı. "P.E.D? Bunu sen mi yaptın?"

"Evet."

Mark tabağa bir daha baktıktan sonra tekrar Passion'a döndü. "Çok güzel."

Passion onun yüzündeki hayranlıkla şaşkınlık arasındaki ifadeye gülümsedi. "Teşekkürler."

"Güzel de laf mı, olağanüstü. Tuval de boyuyor musun yoksa sadece porselende mi çalışıyorsun?"

Passion'ın kalbi iftiharla pırpır etti. "Tuvale de yaptım ama çoğunlukla porselenle çalışıyorum."

Mark tabağı tekrar inceleyerek başını iki yana salladı. "Çok kabiliyetlisin."

Passion gülümsemesini saklamaya çalıştı. Mark'ın övgüsü son derece mutlu etmişti. Onu tanıdığı kadarıyla hiç laf olsun diye konuşmazdı. *Her zaman sevimli olmasa da, dürüst ve özgür.*

"P.E.D." Mark parmaklarıyla Passion'ın isminin baş harflerine dokunup ona döndü. "Bu harflerin açılımını bana söyleyecek misin?"

Ona söylemek ne kolay olurdu. Birbirlerini olması gerektiğinden daha yakından tanımak ne kadar kolaydı. “Passion ve Mark olarak kalmamız daha iyi.”

Mark koltuğa oturup çizmelerini giydi. “Evini biliyorum. İstersem ismini öğrenebilirim.”

Passion kaşlarını çattı. “Ama öğrenmeyeceksin çünkü senden rica ettim.”

Mark bir an ona bakıp sonra omuz silkti. “Biliyorum zaten.”

Passion gerildi. “Biliyor musun?”

“Evet.” Mark ayağa kalkıp pardösüsünü aldı. “Passion Erkekliği Depreştiren.”

Passion’ın gözleri büyüdü, ağzı açıldı. “Nereden bildin?” Mark ona bir an bakakaldı, ardından kahkahayı patlattı. “Öyle olsun.”

Passion sırtıp pencereye yönelirken omzunun üzerinden ona göz kırptı. Az önceki kandırmacasının öcünü almıştı. Perdenin yanına geçip eğildi. “Arabanız, lordum.”

Mark’ın yüzünde tuhaf bir ifade belirip kayboluverdi. Güzel dudaklarında yarım tebessümüyle gelip Passion’ın yanında durdu. “Ah, ne hoş bir uşak.” Elini saçının arasından geçirip dudaklarına yumuşak, baygın bir öpücük kondurdu.

Passion onun yaka devriklerini tutup tadının ve yakınlığının zevkine varırken içini çekti.

Mark dudaklarını geri çekip Passion’ın ağzının kenarını öptükten sonra yüzünü avuçlarının içine aldı. Passion ona bakarken bir daha hiç bu kadar yakışıklı bir adam göremeyeceğini anladı.

“Dün gece,” diye mırıldandı Mark. Mavi gözlerini Passion’ın kılere dikmişti. “Daha önce hiç bu kadar büyük bir zevk duymamıştım.”

Passion’ın kani hareketlendi. “Ben de öyle.”

Mark sanki başka şeyler söyleyecekmiş gibi duruyordu ama

sadece gülümseyip dudaklarından bir daha öptü. Etrafı dikkatlice gözleyip pencereden dışarı çıktı.

Passion onun pardösüsünün kolunu tuttu. Saçı öne döküldü ve Mark aşağı inerken onun elleri bileğine doğru kaydı. Mark başını kaldırıp ona baktı, gözleri doğan günün maviliğini yansıtarak

“Kristal Saray’da görüşürüz,” diye fısıldadı.

“Görüşürüz.”

Mark’ın parmakları Passion’inkileri hafifçe okşayarak aşağı kaydılar. Yarım metre yüksekten yere atlayıp pardösüsünü arkasında dalgalandırarak bahçenin içinde koşmaya başladı. Passion dönüp bakacağını düşünmüyordu ama Mark bahçe duvarından atlamadan önce durdu.

Uzaktan birbirlerine uzun bir süre baktılar. Passion titredi. İçi ürperdi. Damarlarındaki kan hızlanarak kabaran yüreğine hücum etti. Nefesini tutup pencerenin kenarını sıkıca kavradı.

Ondan nasıl ayrılacaktı?

Mark duvarın arkasında kayboldu.

Passion’in gözleri doldu.

Ah, ne yapmıştı?

Mark pardösüsünü girişteki masanın yanındaki koltuğa fırlattı. Gece geç yatmış, vaktin de erken olmasına karşın hiç uykusu yoktu ve zindeydi. Eve yürürken düşünceleri Passion’la öyle doluydu ki çevresinin farkında bile değildi. Saçını arkaya doğru yatırarak sırtıttı. Güzel bir sevişmenin bir erkek üzerindeki etkileri işte.

Çalışma odasına gitti. Bir iki saat kütüphane planları üzerinde çalışır, sonra da temizlenip Kristal Saray’a gidebilirdi.

Kapıyı açınca aniden durdu. Matt pencere kenarına oturmuştu, yanındaki masada da bir kahvaltı tepsisi duruyordu.

Matt ona baktı. “Günaydın, ağabey.”

Mark tek kaşını kaldırarak içeri girdi. “Keyfe bak,” dedi, alaylı, kendini diğer koltuğa bırakarak.

“Hep keyfime bakmamı söylemez misin?” dedi Matt kahve fincanının üzerinden.

“Mmm.” Mark kaşlarını çattı. “Söylerim, değil mi?” Tepsiden bir dilim ekmek aldı.

“Ee.” Matt fincanını masaya koydu. “Dağınık görünümünden ve dün malum hanımı takip ettirmiş olmandan, geceyi Passion’ın yatağında geçirmiş olduğun sonucunu çıkarıyorum.”

“Evet. Çok da güzel ifade ettin, bu arada.” Mark ekmeği ısırp kardeşine baktı. Matt hiç gülümsememişti. “Ne oldu?”

Kardeşi de kendine bir dilim ekmek aldı. “Belli ki bu kadın seni cezbediyor. Yanılıyor muyum?”

“Cezbediyorsa ne olmuş?”

“Seni tanıdığımı sanırdım, olan bu.”

Mark ciddi bir ifade takındı. “Ne oluyor sana?”

“Ne olduğunu söyledim.” Matt ekmeğini tabağa attı. “Dün akşam annemle yemek yedim. Bana Charlotte Lawrence’ı anlatıp durdu. Çok güzelmiş, çok çekiciymiş, sana da çok uygunmuş.” Matt öne doğru uzandı. “Bense içimden şöyle dedim: *Mark Charlotte Lawrence ’la ilgilenmiyor Bana kendisi söyledi. Ayrıca Passion diye bir afete tutulduğunu öğrendim. Ve söz konusu kadınlarsa kardeşimin ilgisi asla bölünmez.*”

Mark’ın omuzları gerildi. Kardeşinin nereye varmaya çalıştığını anlamıştı.

“Bu yüzden,” diye devam etti Matt, “sevgili ağabeyimi gereksiz bir ciddileşmeden kurtarmak için anneme bu Bayan Lawrence meselesini kapatmasını söyledim. Senin son zamanlarda başka bir kadınla ilgilendiğini, senin yakarı bırakmasını söyledim.” Mark’ın yüzü asıldı. Annesinin bunu öğrenmesi iyi olmamıştı.

“Çok yanıldığımı söylediğinde ne kadar şaşırdığımı düşün. Matt elini masaya vurdu. “Çünkü meğer sen Bayan Lawrence’la dün nişanlanmışsın!”

“Sakin olsana,” diye homurdandı Mark.

“Sen benim kardeşimsin,” dedi Mark sesini alçaltarak. “Birbirimize her şeyi anlatırız. Bana söylemeden bu kararı nasıl verirsin? Bu kadar önemli bir konuda?” Yüzünden inanamazlık okunuyordu. “Annemden mi öğrenecektim? Hem de haberi üstünlük elde ettiğini düşündüğünde kullandığı ses tonuyla verdi.”

Bu kötü olmuştu. Mark’ın aklı Passion’la o kadar doluydu ki Abigail Lawrence’in şantajından kurtulma yollarını düşünmemişti. Kardeşinin işin aslını öğrenmesini engellemek için planlarını “Matt’e söylenecekler filtresinden” geçirmesi gerekiyordu.

Mark ekmeğinin yemediği kısmını tabağa koydu. Meselelere hâkim değildi.

Çenesi kenetlendi. Ah şu yalanlar. Yalanlardan nefret ediyordu. En çok da onu yalan söylemeye zorlayan işbirlikçi kadınlardan nefret ediyordu.

Kardeşine baktı. “Sana söylemediğim için özür dilerim.” Hay bu yalanların! “O an karar verdiğim bir şeydi.” Omuz silkti. “Çocuk istiyorum.”

Passion’ın karnı şişmiş görüntüsü canlandı gözünde. Derin bir nefes alıp kardeşine odaklanmaya çalıştı. “Kız hoş. Sessiz sakın. Hem bilirsin, ben unvana önem vermedim hiç. Aslına bakarsan, sıradan bir kadını tercih ederim.”

Matt ağabeyine bakakaldı. “Sıradan insanlar da zina yaparlar. Babamın kaderine sahip olmak istemediğini sanırdım.”

Mark içinde kabaran nefreti bastırdı. “Ben babam gibi sadakat beklentisiyle evlenmiyorum. Ben babam gibi bir perhiz cehenneminde sürünmek için de evlenmiyorum. Babamın aksine, istediğim zaman, istediğimi becereceğim.”

“Tıpkı annemiz gibi yani.”

Mark’ın kan beynine sıçradı. “Git başımdan.”

Yılmayan Matt koltuğuna yaslanıp düşünmeye başladı. “Ya Passion?”

“O geçici.”

“Geçici mi?” Matt kaşlarını çatı. “Neden?”

Mark sinirden yay gibi gerildi. “Çünkü her şey geçicidir, Matt. Güzel olan her şey bir gün biter. Tatlı her şey zamanla ekşir.” “Ben buna inanmıyorum.”

“Ötesi acımadır.”

Mark koltuktan kalkıp masasına gitti. Kütüphane çizimleri düzgün bir şekilde çizim malzemelerinin yanına istiflenmişti. Canı hiç çalışmak istemiyordu.

Matt yanına gelip elini uzattı. “Nişanını tebrik ederim.” “Mark gönülsüzce onun elini sıktı. “Teşekkürler.”

“Onunla ne zaman tanışacağım?”

“Yakında tanıştırırım.”

Matt başını salladı. “Bu akşam Benchley’lere yemeğe geleceğini unutma.”

Mark içinden inledi. “Tamam.”

“Ve sevimli ol, bir zahmet. Suratın asık olduğunda Rosalind’i huzursuz ediyorsun.”

“Ben sana başımdan gitmeni söylemedim mi? Ne duruyorsun hâlâ?”

“Bana kapıyı göstermeni bekliyorum.”

Mark, kendini beğenmişçe sırttan kardeşine kötü kötü baktı. Matt masadan şapkasını alırken kapı hafifçe çalındı. Mark’ın talimatı üzerine Cranford içeri girdi.

“Genç akrabam geldi, lordum.”

“Çok güzel. İçeri al, Cranford.”

“Madem arzu ediyorsunuz, lordum.”

Mark az kalsın gülecekti. Cranford yükselmek için çok çalışmıştı. Serseri akrabalara sahip olmak hiç hoşuna gitmiyordu.

Mickey Wilkes sallana sallana içeri girdi. Cranford oğlana uyarıcı manada bir bakış attıktan sonra selam vererek dışarı çıktı.

Matt gülümsedi. “Bu küçük düzenbazın burada ne işi var?”

“Çağırdım,” diye arz etti Mickey. İki adama bakıp şapkasını çıkardı.

Matt başını iki yana salladı. “Ben de bu uzun elliye Hawkmore Evi’nde bir iş verdiğini sandım. Şehirde eski alışkanlıklarımı bırakacağım pek sanmam.”

“A, ben bıraktım eski alışkanlıklarımı, Bay Hawkmore.” Mickey cebindeki metal paraları şingirdattı. “Kendimi adam ettim. Eski halimden eser kalmadı.”

Mark bundan şüpheliydi. Mickey henüz on yedi yaşında olmasına rağmen feleğin çemberinden geçmiş bir insanın rahat tavırına sahipti. Mark onun iddia ettiği kadar “kendini adam ettiğine” pek ihtimal vermiyordu.

“Ayak işlerim yapacak bir delikanlıya ihtiyacım var,” dedi Mark, kardeşine.

Matt çıkarken omzunun üzerinden, “İlk ayak işinde tutuklanmazsa iyidir.”

Çalışma odasının kapısı hafifçe ses çıkararak kapandı.

Mark Mickey’e döndü. “Otur. Sana bir iş vereceğim.”

“Kimin geldiğini hiç tahmin edemezsin, canım,” diye seslendi-’ Matty Hala aşağıdan.

Passion merdiven sahanlığını dolanırken gri ipekten eteklerini düzeltti. Aşağıdaki Alfred Swittly’nin ışıldayan yüzünü görünce, yüzündeki tebessüm dondu.

“İyi günler, Bayan Redington.” Bir eli tırabzanda, bir ayağı en alt basamakta, duruyordu. “Orası doğu, Juliet de güneş!”

Passion, yanaklarına utançtan al basarak, yavaşça merdivenden aşağı indi. “Günaydın, Bay Swittly. Sizi gördüğüme şaşırdım.” “Şaşırmışsınızdır.” Passion en alt basamağa vardığında Alfred onun elini tuttu. Passion girişe gelince hemen elini çekti. “Gri elbisenizin içinde açmak üzere olan bir çiçek gibi göründüğünüzü söyleyebilir miyim, Bayan Redington? Uçmak üzere olan bir tropik kuş gibisiniz.”

“Derisini atmak üzere olan bir kertenkele gibi,” diye arz etti Matty Hala.

Passion gülmemek için çenesini sıktı.

“Pek öyle değil,” dedi Alfred. “Daha ziyade kozasından çıkmak üzere olan bir kelebek gibi.”

“Evet, yani, kelebekler güzeldir,” diye onu tasdik etti Matty Hala “Ama biliyor musunuz, Bay Swittly, Doğa Derneği’nin son toplantılarından birinde bir kertenkelenin deri atışını izledim ki çok güzeldi.” “Gerçekten mi, Bayan Dare?”

Passion kendini bir tenis maçında gibi hissetti; gözleri bir halasına bir Alfred’e dönüyordu.

“Aa, evet. Konu üzerine bir makale bile yazdım. Passion makalemin ‘çok güzel anlatım tarzına’ sahip olduğunu söyledi. Teyzeleriniz de makalemin derneğin gazetesinde yayınlanmasını teklif edecekler.” Matty’nin gözleri parladı. “Tabii, kesin değil ama yakında yazar olacağımdan eminim.”

“Ne kadar güzel, Bayan Dare. Bana da bir nüsha ayırınız.” Sakin sakin kendini yelleyen Matty Hala’nın sanki boyu uzamıştı. “Seve seve, Bay Swittly.”

Passion sabırsızca parmaklarını büktü. Bu ikisi bıraksa akşama kadar devam ederdi!

Ama hemen sonra düşüncesinden utandı. Kendi zevkinden başka bir şey düşünmeyen şehvet düşkün bir kadın haline mi geliyordu? Cinsel arzularının başkalarının ihtiyaçlarının önüne

geçmesine veya hayatın normal olaylarına sekte vurmasına müsaade etmemeliydi.

Her zamanki gibi sabırlı ve kontrollü olmalıydı.

‘Tabii insan böyle şeylerin nasıl gideceğini bilemiyor,’ diye devam etti Matty Hala. ‘Bir keresinde bahçe salyangozunun çelişik yönlerine dair müthiş bir makale okumuştum - çelişik zira narin, güzel, spiral bir kabuğa sahip bu hayvan aynı zamanda bahçelerin doymak bilmez canavarıdır, değil mi?’

Passion’ın kendini kasmaktan boynu ağrıdı.

Matty Hala omuzlarını silktiler. ‘Salyangoza rastladığımda olduğu yerde bıraksam mı yoksa bahçe duvarından dışarı mı atsam, bilemiyorum. Ama öyle yaparsam, komşumun güllerini tehlikeye atmış olurum, değil mi? Yani, zavalılık yaşarsa. Çünkü düşünce parçalanabilir, değil mi?’

Patlamak üzere olan Passion dudaklarını sıktı.

Matty Hala bir iç çekip başını iki yana salladı. ‘Ne ikilem!’ Passion Alfred Swittly’nin şaşkın yüz ifadesini görünce derin bir nefes çekti içine. Zavallı adam. Matty Hala’nın dolambaçlı aklına alışık değildi.

‘İtiraf ediyorum, hanımefendi, bahçe salyangozu hakkında hiç düşünmemiştim. Fakat bugünden sonra onlara yeni bir sempatiyle yaklaşacağım.’

Passion dişlerini sıkıp tırnaklarını avuç içlerine geçirdi. ‘Aman ne güzel, beyefendi. Çok güzel.’ Matty Hala Alfred’in koluna dokundu. ‘Şimdi bakmak ister misiniz?’

Alfred, halaya doğru eğildi. ‘Neyi görmek ister miyim, hanımefendi?’

‘Deri atan kertenkele üzerine makaleme, tabii. Şimdi okumak ister miydiniz?’

‘Ama hala!’ Passion kendini tutamamıştı. Matty Hala’yla Alfred ona şaşkınlıkla baktılar. ‘Kristal Saray’a gitmeyecek mi

yiz?” diye sordu Passion, daha sakince. “Bu bizim son günümüz ve benim görmek istediğim daha bir sürü şey var.”

Matty Hala başını salladı. “Tabii canım tabii. Bay Swittly, makalemi okuma isteğinizi geri çevirmek zorundayım. Müsait bir zaman değil, beyefendi.”

“A, olur. Anlıyorum, hanımefendi. Başka zaman.”

Passion halasının koluna girdi. “Size bu kadar çabuk veda etmemiz gerektiği için üzgünüm, Bay Swittly. Biliyorum daha yeni geldiniz fakat halamla bütün haftayı Kristal Saray’ı gezerek geçirdik, bugün de son günümüz.”

Alfred kaşlarını çatı. “Ama...”

“Canım, Bay Swittly’yi bugün bize katılmaya davet ettim.” “Ne?” Passion’in yüreği cendereye kısıtılmış gibi oldu. Matty Hala onun kolunu tıptılayıp manidar bir şekilde göz kırptı. “Tabii ben ikinizi serbestçe gezesiniz diye baş başa bırakırım. Konuşacak çok şeyiniz vardır, eminim.”

Hayır! Passion itiraz etmek istiyordu.

Ama etmedi.

Şaşkınlıkla karışık bir hayal kırıklığı içinde arabaya doğru yürüdü. Halasıyla Alfred onu yanlardan kuşattılar. Dar yolda ona çarpıp sıkıştırdılar.

İkisini de kenara itip kaçmamak için büyük çaba gösterdi.

Eğer şimdi koşsaydı, kalabalığın içinde izini kaybedebilirdi. Ama bunu yapamazdı. Bu hem kabalık hem de halası için büyük bir utanç olurdu - Alfred’le kazara ayrı düşmüşler gibi göstermeye çalışsa bile durum değişmezdi. Hem Alfred’e şöyle bir baktı, adama karşı o kadar kabalaşamazdı.

“Aman, bu ne izdiham!” dedi Alfred neşeyle. “Ben şahsen kalabalığı çok severim, Bayan Redington. Birçok insan görürsünüz, onlar da sizi görürler.”

Gerçekten görölüyordu! Dev cüssesiyle, kenara çekilmek gecikenleri rahatça itivererek kendine genişçe bir yol açıyordu kalabalığın arasında.

Passion Mark'ın neden onunla buluşamadığını görmesini istiyordu. “Size gotik mobilya salonunu gezdirebilir miyim, Bay Swittly? Çok güzel parçalar var.”

“Elbette, Bayan Redington. Elbette. Bugün,” dedi ona doğru, eğilip göz kırparak, “bugün tamamen size aidim.”

Passion hafifçe geri çekildi. “Aman ne güzel.”

Alfred'in gözleri ışıldadı. “Evet, değil mi? Biz şanslı azınlıktanız, Bayan Redington, boş vaktimiz var ve onu kendimizi geliştirmeye ayıracak akla sahibiz. Bütün hayatlarımızı süfli işlerde çalışarak geçiren ve azıcık serbest zamanlarıyla paralarım da içkiye harcayan garibanları düşünsenize, Bayan Redington. Korkunç bir hayat. Onlara acıyorum, gerçekten.”

Adam gelip geçen herkesin duyabileceği bir sesle konuşuyordu. Aslında başkalarının onun sözlerine gösterdiği tepkiyle, Passion'ın tepkisinden daha çok ilgileniyordu.

Passion utançtan kızardı. “*Ne var ki birincilerin çoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.*”

“Af buyurun, Bayan Redington?” Öksürdü. “Sonuncu olmaya hiç niyetim yok. Birinci olmayı tercih ederim, doğrusunu isterseniz.” Kahkahayı bastı. “Birinci, sonuncu - sonuncu, birinci. Bunu da nereden çıkardınız?”

Passion kaşlarını ayıplarcasına kaldırdı. “Aziz Markos İncil'inden. Onuncu bölüm, otuz birinci kısım.”

“Aa!” Alnını kırıştırarak düşünceli bir edayla başını salladı. “Evet, sözler tanıdık geldi zaten. Diyorum ki, şu muazzam panoya bakın, Bayan Redington. Hiç böyle bir şey gördünüz mü?”

Passion panoya baktı. Vücudu gevşeyiverdi. Oyma ahşaba

dokundu. Bu *onların* panosuydu. Başını hafifçe çevirerek omzunun üzerinden baktı.

Biraz geriden masmavi gözler onunkileri esir aldılar. Passion'ın kalbi heyecanla çarptı. Bacak arasındaki yüreği de bir kere attı. Passion sessiz bir nefes aldı.

Mark salonun ortasında fakat kalabalığın dışında durmuş, Alfred Swittly'ye dik dik bakıyordu.

Passion hâlâ pano hakkındaki eleştirel düşüncesini bildirmekte olan iri adama baktı, sonra yeniden Mark'a döndü.

Onun burada olup da ondan bu kadar uzak durması hiç hoşuna gitmiyordu. Ona yakın olması gerekirdi. Ona dokunuyor olması gerekirdi. Passion gözlerini onun muazzam vücudunda dolaştırdı. Dün geceki birlikteliklerini düşününce göğüsleri sızladı ve hassas rahmi ürperdi. Ah, onu çok istiyordu!

Onun masmavi gözlerinde alev alev yanan ateşi gördü. Mark ağır hareketlerle elini cebine soktu. Elini yavaşça yukarı hareket ettirirken, Passion'ın ağzı sulanmaya başladı.

Sızlayan adaleleri gerildi, vajinası kasıldı.

“Buna rağmen, bu kadar büyük bir şey sığmazdı, değil mi?”

Passion Alfred'e döndü. Alfred ona dikkatle bakıyordu.

Passion yutkundu. “Pardon?”

“Bu kadar büyük bir pano eve sığmazdı, dedim.” Alfred panoya hoşnutsuzca baktı. “Bana sorarsanız, hiç kullanışlı değil.”

Passion bakışlarını Mark'a çevirdi. Eli hâlâ cebindeydi ama şimdi yaklaşıyordu.

“Çok saçma, gerçekten,” diye dudak büktü Alfred.

Passion'ın vücudu titredi. “Aslında ben bunu çok seviyorum. Bazen boşluğu kaplayacak büyük bir şeye ihtiyaç duyuyor insan.”

Limon çiçeği kokusu duyularını harekete geçirdi.

Alfred panoya tekrar baktı. “Bu şeyi neden istediğinizi anlayabiliyorum.”

Passion, Mark'ın parmakları sırtından aşağı inerken titredi. Mark tam yanında duruyor, panoyu inceliyormuş gibi davranıyordu.

“Ama bu kadar büyük bir şeyi evinizin neresine koyacaksınız?” diye sordu Alfred.

Passion ona döndü, Mark eteklerinin arasından onun elini, çekerken. Parmaklarını onun iri ereksiyonuna sardı. Kalbi hızla çarpıyordu. “Daha küçüğü işe yaramaz ki.”

Passion kaskatı durup elini Mark'tan çekti, Alfred kalın sarı kaşlarını kaldırınca, “Gerçekten mi? Böyle bir şeyi koyacağınız yeri görmek isterdim.” Gülümsedi. “Belki çok yakında evinize bir ziyarette bulunuruz. Ailenizin benimle tanışmak isteyeceğinden eminim, hem ben büyük ve serbestçe yayılmış evleriyle taşraya bayılırım.”

Passion'ı dirseğinden tutarak panodan uzaklaştırdı. “Halanız babanızın onu desteklediğinden bahsetti. Evlenmemiş bir hanımın böyle rahatça yaşayabilmesini sağlamak için epey zengin bir papaz olmalı.”

Passion kolunu Alfred'in kalın parmaklarından çekip kurtardı.

“Ve” dedi Alfred, elini göğsünün üstüne koyarak, “çok da cömert olmalı.”

“Babam birçok yönden zengin bir adamdır, beyefendi. En çok da kızlarına duyduğu sevgi açısından.”

Kalabalık ana galeriye girerlerken Passion arkasına göz attı. Mark, sert bakışlarını Alfred Swittly'nin sırtına dikmiş peşlerinden yürüyordu.

Alfred birden gürlüyip kollarını iki yana açınca Passion korkudan sıçradı. “Söyleyin bana, kızlarım, hanginiz bizi daha çok seviyor? Doğaya yaraşır bir cömertliktir bizimki...” Alfred'in eli Passion'ın beline gitti.

Passion onlara bakan meraklı gözlere sırtını döndü. Mark ise

yakınlarında durmuş, gözlerini dikmiş ona bakıyordu. Passion onunla yürümüyor oluşuna hayıflandı. Neden bu gösterişçi, kendini beğenmiş adamla yürümek zorundaydı?

Passion kaşlarını çatarak Alfred'in elinden kurtuldu. "Duygusuz Kral Lear'in aksine, benim babam bütün kızlarını sever, beyefendi, hem de karşılık beklemeden."

"Elbette, elbette," diye bağırdı Alfred. Sesini alçaltarak ona yaklaştı. "İzin verirseniz, Bayan Redington, Shakespeare bilginizden çok etkilendiğimi belirtmek isterim. Ben de o büyük adamın eserleri üzerine öğrenim gördüm. Söyleyin bana, o dizeyi, krallara yaraşır söyleme tarzımdan mı çıkardınız?"

Alfred'in ağır eli bir kere daha Passion'ın beline konuşlandı. Passion bir kere daha yana çekildi. "İzin verirseniz, Bay Swittly, ben de sadece tahmin ettiğimi belirtmek isterim - dizinin içeriğinden ve de daha önce Shakespeare'den alıntı yapmış olmanızdan."

"O zaman şuna ne diyeceksiniz, Bayan Redington?" Passion'ın elini kapıp iki eli arasında sıkı. *"Ah, meşalelere parlak ışık vermeyi öğretir o! Bir Habeş'in kulağındaki gösterişli küpe gibi salınır yanağında gecenin: Güzelliği fazla gösterişli, bu dünya için fazla tatlı!"*

Passion Alfred'in onu galerinin kuytu bir köşesine götürdüğünü fark etti. "Bay Swittly, lütfen!"

Elini çekmeye çalışırken, gözleri Mark'ı aradı. Mark biraz ötede durmuş birkaç kişiyle konuşmaktaydı.

Alfred, elini tutmayı sürdürerek, onu bir heykelin arkasına çekince Passion ufak bir çılgılık attı. "Beni affedin, Bayan Redington, ama bana bakışınız gözümde kaçmadı." Onu kendine çekerek, sıkıştırılmış ciğerlerinden havayı çekiverdi. "Arzulu bakışlarınızı fark ettim, Bayan Redington. Arzularımızın karşılıklı oluşuna ne kadar sevindiğimi tahmin edemezsiniz."

Passion şok içinde gözlerini iri iri açtı ve ondan kurtulmak için kıvrınmaya başladı. “Beni derhal bırakın, Bay Swittly!”

“Bırakamam, güzelim. *Ashında... Öyle düşkünüm ki...*”

Adam ağaç gibi sabitti! Passion giderek daha çok gerildi. “Derhal, Bay Swittly!”

Alfred başını eğdi. Alnından bir damla ter aşağı kaydı. “*Ah, beni böyle tatminsiz mi bırakacaksın?*”

Passion geri çekildi. Nefes almakta güçlük çekiyordu. İçinde bir bağırma isteği kabarıyordu. “Lütfen, Bay Swittly! Bırakın beni! Bırakın, yoksa bağıracağım!”

Alfred ona daha sıkı sarıldı ve ıslak dudakları giderek yaklaşıyordu. “*Zannederim, hanımefendi fazla itiraz ediyorlar.*”

Tam Passion bağırma için ağzını açtığı anda Alfred’den şaşkın bir inilti koptu. Hemen ardından Passion serbest kalırken, iriyarı adam yan tarafını tutarak yere yığıldı.

Passion Mark’in öfke dolu gözlerine baktı.

“İyi misiniz?” diye homurdandı Mark, elleri yanlarında yumruk olduğu halde.

Passion onun kollarına koşmak istedi. “Evet.”

Sızlanan Alfred dönerek dirseğine dayandı. Kızaran gözlerini Mark’a kaldırıp Passion’ı işaret etti. “Ben bu hanımefendiye kur yapıyorum, beyefendi! Buraya beraber geldik. Ona refakat ediyorum.”

“Bir daha bu kadını hırpaladığını görürsem sana cehenneme kadar refakat ederim ben! Onun senin alakana ihtiyacı yok!” Alfred dizlerinin üzerine kalktı. “Sizin bize karışmaya hiç hakkınız yok, beyefendi.”

Mark yumruğunu sıktı, Passion hemen ileri atıldı. “Yardımanız için teşekkür ederim, beyefendi.” Mark’in koluna dokunarak ona manidar bir şekilde baktı. “Galiba bu adam yüzümde gördüğünü sandığı bir duyguyu yanlış anlamış.”

“Evet, beyefendi.” Alfred, üfleyip püfleyerek ayağa kalkıp yeleğini düzeltti. “Ayrıca dışarıdan nasıl görünürse görünsün, bu hanımefendi hakkındaki niyetlerim tamamen dürüstçedir.”

Mark’ın yüzünde tuhaf bir ifade belirip kayboldu. Bir an gözlerini Alfred’e diktikten sonra Passion’a döndü. Ne düşünüyor-du?

Mavi gözleri Passion’ın gözlerini araştırdı. “Bu adam size layık değil, hanımefendi.” Şapkasının kenarına dokunup topuklarının üzerinde arkasını döndü. “İyi günler.”

“Baksanıza! Çok yanılıyorsunuz, beyefendi. Ona layığım ben!” diye bağırdı Alfred, Mark’ın arkasından.

Passion heykelin arkasından çıkıp Mark’ın gidişini izledi.

Birden içinde bir mahrumiyet hissi duydu.

Onu bir daha ne zaman görecekti?

Dokuzuncu Bölüm

TARTIŞMALAR, DUYURULAR VE YALANLAR

Mark, kütüphanenin dış kubbesinin etrafında kıvrılan kenar süsünün ayrıntısını dikkatle çizdi. Kenger bitkisiyle bir açık kitap, bir de dünya yer alacaktı süste.

Kendini işe vermeye çalışsa da Passion'ın o iriyarı ayının kollarındaki görüntüsü gözünün önünden gitmiyordu. Böyle bir hödükle gerçekten evlenmeyi düşünüyor muydu Passion?

Evlenmeyi düşünüyor muydu?

Mark eğri bir çizgiyi düzeltti.

Passion sonsuza dek yas tutacak değildi. Onu kaç adam istiyordu?

Mark'ın içinde yakıcı bir öfke ve kıskançlık duygusu kabardı.

Eliyle kâğıdı buruşturup küfrederek yere fırlattı.

Passion ne yapacaksa yapsın, iki ay boyunca Mark'ındı. Onu salyası akan, açık göz sersemlemlerle paylaşmaya hiç niyeti yoktu!

Kapıda hafif bir tıkırtı oldu. Mark önüne hemen başka bir kâğıt çekerek, kapıdakine içeri girmesi için seslendi.

Cranford kapıyı açtı. "Kontes, lordum."

Salınarak içeri giren annesini görünce Mark'ın sinirleri gerildi.

“Kapıyı kapat, Cranford,” diye buyurdu Lucinda.

Mark uşağına başıyla işaret verip işine döndü.

Annesi kendine bir içki doldurup Mark’ın masasına geçti; Mark’ın çizimlerinden oluşan bir yığına dönüp sayfaları arasında gezindi.

Mark kaşlarının altından annesine sinirli sinirli baktı. “Geri çekilir misin, lütfen? O içkiyi çizimlerime dökersen boğazını sıkırım. Anne katili olup da asılmak istemiyorum.”

Lucinda elindeki kâğıdı masaya atıp bir adım geri çekildi. “Klasik tarzın biraz modası geçmedi mi sence? Çok düz.”

Mark ayrıntıyı itinayla tarayarak çalışmayı sürdürdü.

“Lord Fitzgerald’ın bürosunda Bay Paxton’un eskizlerinden bir tanesini gördüm. Neo-gotik ve de tamamen moderndi. Sen de o damarda bir şeyler yapabilirsin.”

“Joseph Paxton bina değil, gösteri yapıyor,” dedi Mark sözleri vurgulayarak. “Bu Milli Kütüphane olacak, Kristal Saray değil.”

Lucinda *omuz silkti*. “Sen bilirsin. Ben sadece yardım etmeye çalışıyorum.”

Mark alaycı bir homurtu koyuverdi. “Ne istiyorsun, anne?”

“Tamam, sadede geleyim. Matt bana yeni birini becerdiğini söylüyor.”

Buyurun! Mark ayrıntı çizimini kenara koyup arka binanın çizimini çıkardı.

“*Bu* kadın her kimse, seni bayağı bir etkilediğini ve Charlotte Lawrence’ı sana yamamaya çalışmaktan vazgeçmem gerektiğini söyledi. Tabii bunları bana senin Charlotte’la nişanlandığın haberini vermenden önce söyledi.”

Mark’ın ensesinde bir kas çekildi.

Lucinda konyağım yudumladı. “Bu arada ona söylemediğin için çok canı sıkıldı. Biraderce güveninizin herhangi bir şekilde hasara

uğradığını görmeye tahammülü yok. O yüzden, daha çok yalan söylemen gerekeceği için, kardeşine ne söyleyeceğini ve ne zaman söyleyeceğini düşünsen iyi edersin. Kardeşinin zihninde mümkün olduğunca az soru uyandıracak bir açıklama olması gerek.”

Mark annesinin ona zaten bildiği şeyleri tekrarlamasından nefret ediyordu. Kasılan boynunu rahatlatmak için omzunu hareket ettirdi.

“Bunu sağlamak için de ilişkini bitirmen gerekiyor.”

Mark’ın bütün vücudu gerildi. “Hayır.”

Annesi konyak kadehini masaya sertçe koydu. “Sen burada kardeşinin geleceğinin söz konusu olduğunun farkında mısın? Neyse ki, senin sınıfımızın standartlarına gösterdiğin küçümseme ve saygısızlık, alt sınıftan biriyle evlenmeni inanılır kılıyor. Ama Abigail Lawrence’la birlikte, Charlotte’la aranızda romantik bir aşk olduğu izlenimi yaratmaya çalışıyoruz. İnsanların bu evliliği kabul etmeleri buna bağlı ve Abigail bunun böyle olması için elinden geleni yapacaktır. Eğer senin başkasıyla yattığın öğrenilirse kimse bu hikâyeye inanmaz.”

Mark omuz silkti.

Lucinda ellerini yumruk yapıp beline koydu. “Sen hâlâ bu işten kaytaracağını sanıyorsun herhalde? Kaytaramayacaksın! Sürtüğün tekiyle yatmaktan daha önemli şeyler vardır hayatta.” Mark dişlerini gıcırdattı. “Sözlerine dikkat et!” “Bitireceksin!”

Mark gevşemeye çalıştı. “Hayır, dedim.”

Lucinda pencereye yürüdü. “Onu şimdi ya da sonra bırakmışsın, ne fark eder? Sonunda sen ondan sıkılacaksın, o da senden sıkılacak.”

İki ay. Sadece iki ayları vardı. “Umurumda değil.” Mark Passion’ın tenini, dudaklarının tadını hatırladı. Annesine baktı. “Bu sefer farklı. O farklı.”

Lucinda ona bakakaldı, sonra gözlerini kıstı. “Farklı marklı değil.”

Annesini huzursuz etmek Mark’ın hoşuna gitmişti. İşine döndü.

Lucinda eteklerini hışırdatarak masaya yürüdü. “Ne yani? Onun sonsuza kadar sadık metresin olacağını mı sanıyorsun? Rüyanda görürsün!”

Hayır, sonsuza kadar değil. Mark’ın midesi kasıldı. Passion onlar ayrıldıktan sonra evlenir miydi?

“O hayvani aletinle onu elinde tutacağını sanıyorsan da yanı-lıyorsun.”

Mark’ın kalemi tutan eli titredi. Eğri bir çizgi mimari çizimin kusursuzluğunu bozdu.

“Ne var? Sana ben bakmadığım için bilmediğimi mi sanıyorsun?” diye alay etti annesi. “Sen benim oğlumsun.”

Mark kalemini kâğıdın üzerinde kaydırarak kemeri düzeltip sütunlara devam etti. Serinkanlılığını korumak zorundaydı.

“Babasının oğlu.” Lucinda uzun parmaklarını masaya dikti. “Bildığın gibi uzun mızrağı beni elinde tutmasına yetmedi.”

Mark kaşlarını çattı. Kasları titredi. *Seni tartışmanın içine çekmesine izin verme. İzin verme!* Sütunların üzerindeki Korint ayrıntılarını çizdi.

Lucinda öne doğru uzandı. “Gerçeği öğrenmek ister misin? Sen onun için ancak bir yeniliksin. Seni umursadığı yok; sadece bacaklarının arasındaki iri şeyle ilgileniyor. Ondan da bir gün sıkılacak elbet. O zaman da seni terk edip başka bir iri penis bulacak.”

Mark’ın kaleminin ucu kırıldı. Onu kenara atıp başka bir kalem aldı. “Susar mısın?”

Lucinda gülümsedi. “Bir tek sen yoksun, biliyorsun. Dünya büyük aletle dolu. Bilirim ben; ben de bir zamanlar büyük alet

düşkünüydim.” Başını yana eğdi. “Ama sonra ne oldu biliyor musun? Boyutun o kadar önemli olmadığını anladım ve senin gibi adamları cümleten terk ettim. Bekle de gör, kıymetli sevgilin de öyle yapacak,”

Mark sinirden elindeki kalemi kırdı. “Sus, dedim.”

Lucinda biraz daha yaklaşarak sertçe konuştu. “Sen de güzel kadınların derdinden muzdaripsin, oğlum - daima fiziksel özelliklerine ilgi bekliyorsun, kişiliğine değil.”

Mark elini yumruk yaptı. “Kes sesini!”

Annesi geri çekildi. “Sadakat bizim gibilere göre değil. Biz fazla güzeliz. Çok fazla üstünlüğümüz var. Bizim için ilişkiler gelip geçicidir.”

Lucinda kibirli bir şekilde çenesini kaldırdı. “Tek eşlilik, sonsuza dek süren bağlılık çirkinler, daha iyisini bilmeyen ve başka seçenekleri olmayan cahil köylüler içindir.” Kaşlarını kaldırdı. “Onlar bile yoldan çıkar. Kardeşinin babasına sor işte. Benimle yataırken karısı vardı.”

Mark koltuğunu yere devirip masanın etrafını dolaşarak annesinin yanına geldi ve öfkeyle bağırdı. “Söylesene anne, benim babam neydi? Çirkin miydi yoksa aptal mıydı?”

Mark annesinin boynundaki elmas kolyeyi çekip yüzüne tutarken Lucinda geri kaçtı. “Fakir olmadığı kesin. Ama sen başka bir büyük alet için onunkini bırakınca, o sana sadakatini sürdürdü. Sana karşı hep dürüst davrandı. Arkasını döndüğü an onlarla yattığını bildiği halde insanların içinde sevgililerine hep güler yüz gösterdi.”

Öfkesini zor zapt ederek biraz daha yaklaştı. “Hmm, çirkin de değildi. Aslına bakarsan sen onun büyük aletini terk ettikten sonra birçok hoş kadın ona teselli teklifinde bulundu. Ama o hepsini geri çevirdi. Aptal olduğu için değil, namus ve sadakate inandığı için. Çünkü yalancı, düzenbaz, bencil, çıkarıcı bir kahpeyle evli

olmasına rağmen seni seviyordun!” Gözleri batıyordu. “Ama sen o sevgiyi de öldürdün!”

Annesinin yüzüne karşı küçümser bir şekilde güldü. “Sana gerçeği söyleyeyim mi? Sen etrafındaki herkesin hayatını mahvetmek için elinden geleni ardına koymayan yıpranmış, harcanmış, zavallı bir fahişesin. Kısa bir süre sonra son âşığın da senden sıkılacak ve terk edileceksin. Sonsuza kadar!”

Mark başını iki yana salladı. “O gün sakın bana gelme. Çünkü sana acımayacağım.” Annesinin soğuk gri gözlerine baktı. “Defol!” Lucinda dönüp yürümeye başladı. Kapıda durup döndü. “Ben hiçbir zaman babandan ömrünü benim için tüketmesini istemedim. Ve şu gerçek de bakidir, evlilik aileler arasındaki bir iş ortaklığıdır. O kadınla ilişkine rağmen Charlotte Lawrence’la evleneceksin. Ya bunu yaparsın ya da Matthew’un piç olduğu ortaya çıktığındaki utancını seyrederdin.”

Lucinda Mark’a uzun uzun baktı, gözleri ışıdayarak. “Keşke sen olsaydın. Matthew ilk çocuğum olsaydı, Abigail Lawrence’a defolup gitmesini söyledim.”

“Bunu bilmediğimi sanma. Matthew’u değil kendini düşündüğünü bilmediğimi de sanma. Sosyete kendi pisliğinin ortaya çıkmasını sevmez, bu durum da böyle bir şey. Eğer bu mevzu ortaya çıkarsa kimse seni kabul etmez. Kimse! Seninle ilişkilerini keserler, sokağa bile çıkamaz olursun. Her şeyini kaybedersin.” Sesini sertleştirdi. “O yüzden tehlikenin ne olduğunu bilmiyor-muşum gibi davranmaya gerek yok!”

Kolyeyi annesinin başının yanından kapıya fırlattı. “Şimdi defol git. Bir daha da o küflü varlığını evime getirme!”

Lucinda eğilip kolyeyi aldı ve çıktı.

Passion güneş odasına giren Charlotte’a baktı. “Charlotte, canım, şu vazoyu biraz sola kaydırır mısın?”

“Sana da merhaba,” diye takıldı Charlotte, vazunun yerini de-
ğiştirirken.

Passion kuzenine gülümsedi. “Affedersin.”

“Charlotte otur, bir fincan çay iç,” diye talimat verdi Matty Hala. “Çörekler biraz sonra gelecek.”

“Bir dakika, Matty Hala. Size bir haber vereceğim.” Charlotte ellerini çırpı. “Beni dikkatle dinliyor musunuz?”

Kalemını bırakan Passion kuzeninin kolunun altında gazete olduğunu fark etti. Matty Halası’yla bakiştı.

“Hazır mısınız?” diye sordu Charlotte.

“Aman çocuğum söyleyiver işte,” diye söylendi Matty Hala. Charlotte derin bir nefes aldı. “Nişanlandım!”

Passion hayretle gözlerini iri iri açarken gülümsüyordu. “Ne?” Matty Hala’nın ağızı açık kaldı.

Charlotte mutlulukla başını salladı. “Gerçekten!”

“Ne güzel, tebrikler!” diye haykırdı Passion. Ayağı kalkıp Charlotte’a sıkıca sarıldı. Hay Allah, neden birden kendine acı-mıştı? Hoş olmayan düşünceleri uzaklaştırıp kuzenini bir koltuğı çekti. “Otur da bize her şeyi anlat. Kim bu adam?”

“Evet.” Matty Hala çenesini toplamayı başarmıştı. “Kim?” Charlotte biraz daha dik oturup çenesini kaldırdı. “Ben, Charlotte Rebecca Lawrence, Sekizinci Langley Kontu Randolph Hawkmore’la nişanlanmış bulunuyorum.”

“Se-se-sekizinci Langley Kontu!” diye kekeledi Matty Hala.

“Kontes olacağım,” diye bildirdi Charlotte.

“Ama bu inanılmaz.” Passion sırtı. “Böyle bir şeyi sır olarak nasıl sakladın?”

Charlotte masumca omuz silkti. “Çünkü ben de bilmiyordum.”

Matty Hala kızdı. “Aman, Charlotte! Bir kont sana kur yapar da nasıl anlamazsın?”

Charlotte kolunun altındaki gazeteyi eline aldı. “Kont beni bir akşam İtalyan Operası’nda görmüş.” Kızardı. “O an hislerini belli etmese de oradaki en hoş hanım olduğumu düşünmüş. Sonra beni aklından çıkaramamış.”

Mark onu aklından çıkarabiliyor muydu?

“Dün evlenme teklif etti.”

Mark onunla evlenecek miydi? Passion’ın göğsü sıkıştı. Kuzeni gazeteyi gösterdi. “Bütün hikâye sosyete sayfasında.” ’ Passion içinde kaynayan rahatsız edici düşünceleri yuttu. “Ah, Charlotte, çok romantik.”

Gazeteyi alıp boğazını temizleyerek okumaya başladı:

"Sekizinci Langlely Kontu Randolph Hawkmore'un, Bayan Charlotte Rebecca Lawrence'la nişanlandığı açıklandı. Nikâh, 10 Haziran 'da, Hawkmore Ev Kilisesi'nde, aile arasında kılacaktır." Passion duraksadı.

"(Sözleşme henüz belli değil.) "

“Annem her şey çok hızlı geliştiği için,” dedi Charlotte, “sözleşmenin daha sonra imzalanacağını söyledi.”

Matty Hala ‘onun icabına bakarız’ dercesine kaşlarını kaldırdı. “Ah, Matty Hala, gerçekten,” diye sert çıktı Passion. “Bu Charlotte açısından harikulade bir şey.”

“Biliyorum, biliyorum.” Matty Hala, Charlotte’a baktı. “Senin adına sevindim, evladım. Gerçekten. Ama şimdi annen her şeyi yokuşa sürer. Zaten hep kendisini bizim taraftan üstün görmüştür. Passion’un annesi kardeşimle evlendiği zaman, annen bizi hor görmüştü. Bizi hiç beğenmez. Artık bizi iyice yok sayar.” Matty Hala çenesini kaldırdı. “Ben de ona bayılmıyorum hani.”

“Matty Hala!” diye haşladı Passion.

Charlotte başını iki yana salladı. “Önemli değil, Passion. Ben annemi tanımıyor muyum?” İç çekti. “Ama annem işte.”

Passion, Charlotte’un elini sıktı. “Evet, annen. Onu bize

karşı savunmak zorunda değilsin.” Passion halasına manidar baktı.

Matty Hala da bu bakışa aynı şekilde karşılık verdi. Ama sonra göğsünü şişirip uysalca iç çekti. “Aman, iyi. Abigail Lawrence’i düşünmeyeceğim bile.” Gazeteyi gösterdi. “Başka bir şey yazıyor mu?”

Passion ilanının altındaki açıklamayı okudu:

“Langley Kontu uzun zamandır soylu sınıfının gelenek ve ideallerinden kaçındığı için, unvansız bir hanımla evlenecek olması sosyete de şaşkınlık meydana getirmedir. Fakat asıl dillere düşecek olan, kontun kızı âşık olmasıdır! Kim derdi ki müstehzi ve sefih Langley âşık olacak? Evet, doğru! Görünüşe göre kont Bayan Lawrence’a onu ilk defa İtalyan Operası’nda gördüğü vakit vurulmuş. Ona yakın kaynaklara göre kont onu Langley Kontesi yapmak için sabırsızlanıyormuş!

"Misafir salonları ve oturma odaları şimdiden dedikoduyla kaynıyor. Ne olacak, sevgili okurlar? Bu Bayan Lawrence benimsenecek mi, dışlanacak mı? Romantik aşk büyüyecek mi, debelenecek mi? Bu çekici çifti akşam toplantılarına ilk kim davet edecek? Ve Hawkmore Evi’ndeki dini törene KİMLER davet edilecek? "

Passion kuzeninin yüzündeki gergin ifadeyi uzaklaştırmak için gülümsedi. “Hiç şüphesiz seni benimseyecekler. Bu konuda endişe etme.”

“Benimseyecekler tabii, evladım,” diye onu tasdik etti Matty Hala.

Kuzeninin onu seven biriyle evlenmesi ne kadar güzeldi. Bu düşünceyle birlikte içi yine sızladı. Nesi vardı Passion’ın? Kendi kederini düşüneceğine Charlotte’un mutluluğunu düşünmesi gerekirdi. “Ah, Charlotte, senin adına ne kadar sevindim, anlatamam Hazirana bir şey kalmadı. Eyvah, yapılacak bir sürü iş var.”

“Evet. Nişanlımın annesi, kontes ile annem her şeyle ilgilenecekler. Kontes asillerin beni kabul etmesi için her şeyin kusursuz; olması gerektiğini söyledi. O ne söylerse yapmalı, nereye isterse gitmeliymişim. İnsan içine çıkmadan önce elbiselerimi o görmeliymiş.” Charlotte kaşlarını çatı. “Ne yazık ki, şu ara resim dersine ara vermem gerekiyor, Passion. Çok iş var...”

“Aman, Charlotte, resim beklesin.”

Charlotte biraz daha ciddileşti. “Ayrıca birlikte yapmayı planladığımız şeyler için de sana eşlik edemeyeceğim. Artık böyle şeyleri kendim planlayamıyorum.” Kaşlarını kaldırdı. “Ama sen hepsine git. Yas dönemin bitti, çok güzel zaman geçirmeni istiyorum. Eve tıklamayacağına söz ver.”

“Söz veriyorum,” Passion halasına baktı. “Hem sen de evde durmama izin vermezsin, değil mi?”

“Elbette, vermem.” Matty Hala çay fincanını bırakıp kapıya göz attı. “Çörekler nerede kaldı?” Tekrar Charlotte’a döndü. “Aslında, Passion’ın da buradayken nişanlanacağına inanıyorum.” “Tekrar evlenmeyeceğim, Matty Hala.”

“Ne saçma!” Halası Charlotte’a bir fincan çay uzattı. “Nişanlından bahset bakalım, Charlotte. Bu kont nasıl bir adam?” Charlotte biraz bozuldu. “Tanışmamız pek beklediğim gibi olmadı.”

Matty Hala ilgiyle öne doğru eğildi. “Niçin? Çirkin mi? Sakat mı? Mali durumu kötüleşmiş mi?”

Charlotte lülelerinin savurarak başını iki yana salladı. “Hayır, öyle değil. Aslını isterseniz, gördüğüm en yakışıklı adamlardan biri. Ve ülkenin en zengin adamlarından biri.”

“Ya.” Matty Hala biraz hayal kırıklığına uğramıştı.

“O zaman mesele nedir?” diye sordu Passion.

Charlotte dalgınlaştı. “Benden pek etkilenmedi sanki. Bana doğru dürüst bakmadı bile.”

Passion şaşkınlıkla kaş çatı.

“Kontesle anneme karşı ise çok kabaydı - hepimize çok kızgın gibi bir hali vardı.”

“Sana kim kızabilir?” dedi Passion. “Belki başka sorunları vardı.”

“Belki ayak parmağı ağrıyordu,” dedi Matty Hala. “Benim parmağım ezildiğinde çok huysuzlaşmışım.”

Passion ile kuzeni hafifçe gülümsediler. “Al işte Charlotte. Adamın parmağı yüzündendir.”

“Eminim, ikiniz de haklısınızdır.” Charlotte çay yudumladığı fincanı bıraktı. “Annesi oğlunun ona kızgın olduğunu söylemişti zaten. Galiba tartışmışlardı.”

Matty Hala izin isteyip çöreklerle bakmaya gitti.

O gider gitmez Charlotte öne doğru uzandı. “Adam annesiyle benim annemi çok fena azarladı, kuzen! Görsen, inanamazdın. O kadar hiddetliydi ki!” Charlotte ellerini çırpı. “İtiraf edeyim bunu çok heyecan verici buldum. Ah, Passion, çok uzun zamandır dilimi ısırp anneme sesimi çıkarmıyorum... Annemle hiç onun konuştuğu gibi konuşmaya cesaret edemedim. Ama çok kereler istedim.” Charlotte gözlerini devirdi. “Lütfen, korkunç biri olduğumu düşünme, ama sırf bu yüzden bu adamı sevebilirim.” Passion ne söyleyeceğini bilemiyordu. Abigail Lawrence nezaketi ve tatlılığıyla tanınan bir kadın olmasa da bir evladın annesi hakkında böyle düşünmemesi gerekirdi. “Kontu birçok sebepten ötürü seveceğinden hiç şüphem yok, canım. En çok da o seni sevdiği için.”

Charlotte bakışlarını çevirdi. “Eğer hâlâ beni seviyorsa. Bence annemle tanıştıktan sonra benim de ona benzeyebileceğimi düşünüyordur. Bence bu yüzden o kadar soğuktu.”

“O zaman sen öyle olmadığını kanıtlarsın.”

“Ah, umarım.” Charlotte’un gri gözleri hülyaya daldı. Damat-

lığının içinde ne kadar yakışıklı görünür, kim bilir!”

Passion bir an Mark’ı onun yanında durup evlilik yemini ederken hayal etti. Ama bu hayali hemen kenara itti zira anlaşmalarında bu yoktu.

“O kadar yakışıklı ki, Passion. Tanışınca görürsün. Tanrı gibi.”

Passion gülümsedi ve elinde olmadan kalbi hızla çarpmaya başladı. Mark o gece ona gelir miydi?

Charlotte iç geçirdi. “Şimdiye kadar gördüğüm en güzel mavi gözlere sahip. Öfke doluyken bile büyüleyiciydiler.”

Passion o sabah Mark’ın gözlerinde gördüğü sevecenliği - önceki gece ona ateşli bakışını - hatırladı. Hiçbir erkeğin gözleri onunkilerden daha güzel olamazdı.

Mark Rosalind Benchley’nin kahverengi gözlerine baktı ve ona kristal şekerlikten bir çikolata daha ikram eden kadına zoraki gülümsedi. “Almayayım, teşekkürler, Leydi Rosalind.”

Matt’in çellosundan çıkan hafif sesler arka planda gürültü oluşturuyordu.

Rosalind şekerliği bıraktı. “Halam, nişanlınızın camiaya uymuna yardımcı olmamız için bize itimat edebileceğinizi söyledi, lordum.”

Mark çenesini sıkı. O ilanı verdiği için annesini öldürmek istiyordu.

“Değil mi, hala?”

Rosalind’in halası gözlerini elindeki kartlardan kaldırdı. “Gerçek aşkı kim inkâr edebilir?”

Hay. Mark Matt’le bakiştı.

Lord Benchley alaycı bir horultu sesi çıkardı. “Gerçek aşkmış. Amma da zırva şeyler. Statü yükseltmek veya servet arttırmak, tercihan da ikisini birden yapmak için evlenilir.” Gözlüğünün

üzerinden Mark'a baktı. "Sizin bu işi yapabilmenizin sebebi ise lordum, sizin statünüzle servetinizin desteğe ihtiyaç duymamasıdır." Bir kart attı. "Sizin aşka gücünüz var."

Matthew çellosunu kenara koyup kanepeye, Rosalind'in yanına oturdu. "Kızınızla ben de âşığız, lordum."

"Mutlu ama ehemmiyetsiz bir durum," diye belirtti Lord Bentley. "Kızıyla evleneceksiniz, sevgili oğlum, zira siz bir Hawkmore'sunuz ve korkunç zenginsiniz."

Rosalind'in halası kardeşine sertçe baktı. "Gerçekten, lordum." Matt Rosalind'e sırtıp parmaklarının uçlarını öptü. "Fakir olsaydım da beni sever miydin?"

"Tabii." Rosalind kıkırdadı.

Mark kollarını göğsünde birleştirdi. "Hawkmore olmasaydı, sever miydin?"

Matt'in kaşları hayretle havaya kalktı. Ama sonra Rosalind'e döndü. "Evet, sever miydin?"

"Eh, tabii ki." Yine güldü. "Ama Hawkmore'sun, canım, ayrıca da paran var."

Matt ihtiyatlı bir şekilde onun parmağını ısırdı. "Mmm, güzelmiş."

Mark onlara baktı. Rosalind Benchley'e karşı ani bir nefret hissi duydu. Kız yalan söylüyordu. En azından babası dürüsttü.

Ama kız başka ne söyleyecekti ki? *Hayır, Matt canım, eğer zengin ve Hawkmore ailesinden olmasaydın seni sevmezdim.*

Kız sadece Matt'in duymak istediği şeyi söylemişti. Hem sorular adilane değildi.

Mark yine de her türlü yalandan nefret ediyordu. Gözlerini kapatıp alnını ovdu. Nedense bir anda yalanlar içinde boğuluyormuş hissi içini kapladı. Matt'e yalan, Benchley ailesine yalan. Bir de gazeteye ilan verip bütün dünyaya yalan söylemişti. Bu kadar yalan onu hasta ediyordu.

Passion. Passion onun kuvvet ilacıydı. Onunla arasında yalan yoktu. Omuzlarındaki gerilim azaldı. Onunla birlikteyken güzel şeyleri görüyor, kötü şeylere aldırılmaz oluyordu.

Kristal Saray’da onun yalnız olmadığım görünce çok rahatsız olmuştu. Ama Passion’ın onu gördüğündeki yüz ifadesi Mark’ın nefesini kesmişti. Bütün duygularını çekinmeden gösteriyordu. Hasret, arzu, şefkat. Bir de bunları harikulade bir şeye dönüştüren o tarifi zor şey.

“İyi misin, ağabey?”

Mark’ın Passion’a ihtiyacı vardı. Hem de hemen.

Kardeşine başını sallayarak iyi olduğunu belirtti. “Yorgunum biraz.” Ayağa kalkınca aletinin canlandığını hissetti. “Ben gideyim.”

Matt’ın yüz ifadesinden onun nereye gittiğini anladığı belli oluyordu. “İyi akşamlar, o halde. Arabayı geri gönderirsin, olur mu?” Başıyla Lord Benchley’i işaret etti. “Ben gitmeden önce birkaç el daha oynayacağım.”

Mark elinden gelen en hızlı biçimde evden çıktı. Vücudu gideceği yönü biliyordu ve arabaya bindiğinde aleti kalkmış, pantolonunun kumaşını zorluyordu.

Arabacıya kendisini Passion’ın evinin biraz berisinde bıraktırıp onu Benchley’lerin evine geri gönderdi. Ama yaptığı kısa yürüyüş ancak onun ihtiyacının artmasına yaradı. Passion’ın çardağını basamak olarak kullanırken hâlâ sertti. Pencerenin aralık olduğunu görünce gülümsedi. Pencereyi kaldırarak çabucak içeri girdi, perdeyi savurarak.

Kalbi hızlı atmasına rağmen Mark bir an kımıldamadan durdu. Passion, gözleri kapalı, yan tarafına yatmıştı. Sanki onu bekliyormuş gibi, yüzü pencereye dönüktü. Komodinde bir gaz lambası yanıyordu, yumuşak ışıyla onu aydınlatıyordu.

Mark şapkasını çıkardı. Pardösüsüyle frakını da çıkararak ya

tağın kenarına yürüdü. Dudakları kımıldısız, hafifçe aralıktı, kir-pikleri görmekte olduğu bir rüyanın etkisiyle hafifçe titriyordu. Kumral saçı ipekten flama gibi yastığına dağılmıştı.

Ah ne kadar güzeldi.

Mark onu uyandırmamak için dikkatlice ellerini yatağın kenarına koyup yaklaşarak onun tatlı kokusunu içine çekti. Vanilya ve portakal çiçeğı kokuları Mark'ın duyularına hücum ettiler. Passion uykusunda bir şeyler mırıldanıp iç çekerek sırtının üzerine döndü.

Mark onun dudaklarını karşı koyulmaz buluyordu. Kendi dudaklarını onunkilere sürttü, sonra onu nazıkçe öptü. Passion'ın dudakları yumuşacıktı ve bir iki saniye sonra öpücüğe karşılık vermeye başladı. Ardından bir elini onun ensesine diğerini yanağına koyarak Mark'ı kendine çekti ve hararetili bir şekilde öpüşmeye başladılar.

Mark onun ağzının içine doğru inleyip geri çekilmeye çalıştı.

Passion ela gözlerini kırıştırdı.

“Merhaba,” dedi Mark.

Passion'ın dudaklarında bir tebessüm oluştu. “Merhaba. Gelip gelmeyeceğini bilmiyordum.”

“Seninle mümkün olduğunca sık birlikte olacağımı söylemiştim.”

“Evet.” Yavaşça Mark'ın kravatını çekip çözdü. “Söylemiştin.”

Mark yatağın kenarına oturdu. “Geceliğini aç.”

Passion yavaşça doğruldu.

Küçük düğmeleri açarken Mark gözlerini ondan alamıyordu.

“Bundan sonra geceliksiz uyumalısın.” Kravatını çekip yakasını gevşetti. “Ona ihtiyacın olmayacak.”

Passion'ın yanakları pembeleşti. Saçı omuzlarına döküldü ve geceliğı beline indi.

Mark'ın aleti coşkuyla sızladı. Ayakkabılarını çıkardı. Daha önce hiçbir kadını böyle istememişti. Passion onun yeleğini ve gömleğindeki sedef kol düğmelerini çözüşünü izledi. Mark onu çok arzuluyordu.

“Ocakta senin için biraz sıcak çikolata tuttum,” dedi Passion, usulca.

Mark durdu ve içinde bir şey titredi. “Ne?”

“Sıcak çikolata.” Onun bileğine uzanıp kol düğmesini manşetinden çekip alıverdi. “Sıcak bir şey istersin diye düşündüm.”

Diğer kol düğmesini de çıkarırken Mark ona uzun uzun baktı. Sayısız metresi ona birçok içki ikram etmişti: konyak, viski, şarap. Ama hiç sıcak çikolata ikram eden olmamıştı, Uyarıcı olmayan bir şey ikram edildiği olmamıştı.

Passion kol düğmesini komodinin üzerine koyup tatlı gözlerini Mark'ın kollarıyla buluşturdu. Mark çocukken bile böyle bir teklifle karşılaşmamıştı. Ah tabii ihtiyaç duyduğundan fazlasına sahipti ama hepsi de alışveriş listesinin bir maddesiydi. Hiçbirisi bu kadar saf ve ona özel değildi. Hiç bu kadar ince düşünceli bir ikram almamıştı.

Gözleri batıyordu.

Hiç kendisi istemedenden ona sıcak ve rahatlatıcı bir şey verildiği olmamıştı.

İstemeyi de uzun zaman önce bırakmıştı.

Passion kaşlarını çattı. “Sıcak çikolata istemiyor musun?”

Mark'ın onun saçına soktuğu eli titriyordu. Onu kendine çekip dudaklarını kaşlarının arasına bastırdı.

“Bir fincan sıcak çikolata çok iyi olur.”

Onuncu Bölüm

HAYALLER, DİLEKLER VE GEREKÇELER

Passion rüyasında aslan gördü. Aslan şahlanıp kükreyerek dişlerini gösterdi. Passion korkmasına rağmen ona yaklaştı. Attığı her adımda korkusu da artıyordu. Durdu, kendini onun üzerine atmak istiyor ama korkuyordu.

Neden? Aslan neden onu çekiyordu? Aslanın onu koruyacağını mı düşünüyordu? Aslanın kendisi yaralıyken onu nasıl koruyabilirdi? Kalbinin üzerindeki bir kesikten kan akıyordu.

Başını arkaya atıp göğsüne doğru öfkeyle kükredi. Onu parçalar mıydı? Hayır, bunu yapacak olsaydı, çoktan yapardı. Hayır, hayır, ona asla zarar vermezdi.

Passion ani bir kararla ona doğru gitti.

Aniden gözlerini açtı. Gaz lambası hâlâ yanıyordu. Ama ona sarılmış sıcak bir vücut yoktu. Yatakta doğruldu, sonra mutlulukla iç geçirdi.

Mark üzerinde sadece pantolonu olduğu halde ocağın yanındaki koltuğa oturmuştu. Ona bakıyordu.

“Gittiğini sandım,” dedi Passion.

“Hayır.”

Passion saate baktı. Üçte geliyordu. Yataktan çıkarak üzerine şalını aldı.

“Sen uyurken o şeyi saklasaydım keşke.”

Passion gülümseyerek onun yanına gitti. Mark elinden tutup onu kucağına doğru çekti.

Passion onun alnına düşmüş saçı arkaya yatırdı. “Neden yatakta değilsin?”

“Uyuyamadım.” Gözü göğsünün şalın üzerinden görünenden kısmına değdi. “Yatakta kalsaydım seni uyandırırıldım.”

Passion parmağıyla onun kulağının kıvrımını takip etti. “Ol sun, uyandırırsaydın.”

“Sızının devam ettiğini düşündüm.” Sesi boğuk çıkmıştı. Passion başını iki yana salladı. “Sızım geçti. Şimdi hissettiğim tek sızı seni içime almanın dayanılmaz ihtiyacı.”

“Tanrım,” diye mırıldandı Mark. “Sen benim baştan çıkarıcısın. Sana *dayanamıyorum*.”

Passion kalçalarını Mark’ın sertleşmiş aletine doğru salladı. “O zaman karşı koyma,” deyip onu yumuşak, içe işleyen bir şekilde öptü. Çekilmeye başladığını hissettiği şalını bıraktı.

Mark daha önce onu sırf parmaklarıyla titretmişti. Dirseğine dayanarak onun bütün inleme ve titremelerini izlemişti. Dudaklarına kondurduğu yumuşak öpücüklerle onu gayretlendirmişti. Şimdi de Passion ona vermek istiyordu.

Ata biner gibi kucağına oturup pantolonunun düğmelerini açtı. Mark sertleşmiş haldeydi. Ama onu seyrederken daha da sertleşti.

El ayalarını onun göğüs uçlarına sürüp dolgun göğüslerini avuçladı.

Passion’ın nefes alıp veriş hızlandı. Onun dokunuşuna bitiyordu - onun gücünü kuvvetini delicesine seviyordu. Parmaklarının ucuyla aletim boylu boyunca okşadı.

Mark derin bir nefes aldı ve kalçalarını öne arkaya hareket ettirerek, ellerini Passion’ın kalçalarına koydu. Passion’ın gözle-

rine baktı. Gözlerinde saf ve sancılı bir ihtiyaç vardı. Ve ihtiyacın ardında ısıt ısıt yanan şey ise acıydı.

Kalbi göğsünde sanki bir an durdu.

Bir an ne diyeceğini, ne yapacağını bilemedi.

O yüzden ona elinden gelen tek şeyi verdi - kendini. Ona yaslanıp sıkıca sarıldı.

“Buradayım,” diye fısıldadı. Yumuşak kulak memesini öptü. “Benimle emniyettesin.”

Bu sözlerin nereden çıktığını bilmiyordu ama Mark’ın bunları duymaya ihtiyacı olduğunu anlamıştı.

Mark da kollarını ona dolayıp elleriyle onu kendine çekti.

Passion onun güçlü boynunu öperek limon çiçeğı kokusunu içine çekerken, vajinasının nemli katlarını onun aletine sürttü.

Mark onun omzuna doğru inleyerek tek eliyle göğsünü kavradı.

Passion ona abanıp bütün benliğiyle öptü onu. Mark da en az onun kadar arzulu bir biçimde karşılık verdi öpücüğüne. Islak vajinasıyla aletine masaj yaparken Mark’ın istediğı kadar ziyafet çekmesine izin verdi. Mark aldıkça o vermek istiyordu, sonunda Mark nefessiz kalarak geri çekildi.

Başı dönen ve hızlı hızlı nefes alıp veren Passion yükselerek vajinasının goncasını onun aletinin şiş başına sürttü. O onları birbirine sürtmeye devam ederken Mark göğüs ucunu emiyordu. Passion kollarını ona dolayarak sarıldı.

Mark altında sarsılırken Passion da bastırılmış arzuyla titriyordu. Ama o, Mark’ı daha yükseklerle taşımak istiyordu. Bir an olsun, ona acı veren her şeyi unutturmak istiyordu.

Biraz daha kalkarak vajinasının ıslak ağzını aletinin başına bastırdı.

Hafifçe sokup geri çekerken Mark’tan bir inilti koptu.

Passion bunu defalarca tekrarlarlarken Mark onun altında zevkten

sarsılıyordu. Kolları ona sınıksız sarılmış, elleri saçlarını kavramıştı. Passion ise küçük haz hamlelerini aralıksız sürdürüyordu.

Mark'ın kalçaları titremeye başladı.

Passion'ın ise altında ter birikmişti.

“Sana-sana ihtiyacım var,” dedi Mark nefes nefese.

Passion içinde uyanan sevecenlik ve fiziksel hazla ona baktı. Tek istediği onu tatmin etmekti.

Mark yanağını onun göğsüne bastırdı. Kalçaları yukarı kalktı. “Tanrım, Passion! Sana ihtiyacım var,” diye tekrarladı, boğukça.

Passion'ın vücudu kasılıp ürperdi.

“Buradayım,” dedi Passion nefes nefese ve onu tamamen içine aldı.

Mark onu kollarının arasında ezerek tek eliyle kalçasını kavarken ağızyla göğsünü sertçe çekti.

Passion kımıldamadan onu kendine çekerken, Mark'ın boşalacağının işareti olan kuvvetli sarsıntılar onun da gelmesine sebep oldu. Haz dolu bir inilti koyuverdi.

Mark'ın kalçaları yukarı kalkıyordu.

Passion'ın parmakları onun saçını kavramıştı. Titreyip sarsılıyordu.

Mark'ın dili onun kabarmış göğüs ucunu yaladı.

Kalbi çılgınca atan Passion çılgınlığını tuttu.

Sıcak, ıslak ve emici boşalışı esnasında Mark titreyerek ona kenetlendi.

O da kollarını ona sıkıca sardı. “Gel, Mark. Gel,” dedi nefes nefese.

Mark inleyip altında sıçrayarak onun rahmini yoğun bir sperm tazyikiyle yıkadı.

Passion onu bırakmak istemiyordu ama bütün gücü bir anda gidi vermişti. Onun üzerine yığılarak başını omzuna yasladı.

Mark saçlarını okşayıp alnına öpücükler kondurarak ona uzun süre sarıldı. Nihayet, “Teşekkürler, artık uyuyabilirim, sanırım,” dedi.

Passion gülümsedi ve kendini zorlayarak Mark’ın üzerinden kalktı. Yatağa gidip yorganın altına girerek yastığın üzerine devrildi. Pantolonunu çıkaran Mark’ı izledi. O da yatağa girdi ama uzanmadı.

Ona doğru uzanarak yüzündeki bir saç tutamını kenara itti. “Çok güzelsin,” diye fısıldadı.

Passion’ın içinde ılık bir kıpırtı oldu, “öyle düşünmen benî çok mutlu ediyor.”

Mark yastığa dayanarak çarpıcı gözleriyle onun yüz hatlarını inceledi. Kaşlarını çattı. “Dün yanındaki adam kimdi?”

Passion doğruldu. “Kusura bakma. Onunla yeni tanıştım.” Ona doğru dönüp bacak bacak üstüne attı. “Halamın iyi bir arkadaşının yeğeni.”

“Gerçekten sana kur mu yapıyordu?”

Passion kaşlarını kaldırdı. “Sanırım. Ama uzun süreceğini sanmıyorum.”

“Adam tam bir dangalak.” Suratını astı. “Hem de zampara. Sana öyle sarıldığını görünce az kalsın kollarını kıracaktım.”

Passion ilk tanıştıklarında Mark’in onu öpmekten daha ileri gittiğini söylemekten imtina etti.

Mark ona bakıyordu, Passion onun düşüncelerini okuduğunu hissetti. “İkisi kıyaslanamaz. Sen beni istedin.”

Passion onun elini tuttu. “Evet.”

Bakışları birbirine kilitlendi. “İki ay benîmsin. En son tahammül edeceğim şey yoluma çıkacak zampara hayvanın teki. Kurtul ondan.”

Alfred Swittly’den Mark’in da onun kadar rahatsız olması Passion’ı şaşırttı. “Kurtulurum. Aslında, sen gittikten sonra, yan-

larında hayli kalabalık bir çocuk grubu olan bir çiftle karşılaştık. Bay Swittly onlar hakkında fikrini söyleyince öyle bir aileye asla sahip olamayacağım acı gerçeğini ağzımdan kaçırdım.” Gözlerini devirdi. “Bu onu uzaklaştıracaktır. Ama yine de halamı düşünmeliyim. Kabalaşarak onu utandıramam.”

“Asıl utandırıcı olan o adamın sana uygun olduğunu söylemektir. Hey Allah’ım, herif en beterinden bir fırsatçı. Çocuk olsun ya da olmasın, seninle evlenip her şeyi alacak.” Mark birden kaşlarını çatı. “Senin konumun nedir, Passion? Papaz kızı olduğunu söyledin ama giysilerinin kesimi ve kalitesi o meslekteki birinin karşılayabileceğinden daha iyi görünüyor. Kocan zengin miydi?”

Passion huzursuzca kımıldandı. Kocasına dair düşünceler daima tadını kaçırdı. “Kocam varlıklıydı - çiftliği vardı. Ama o ölünce mülkün hepsini babama devrettim. Ben ufak bir harçlık alıyorum, o kadar.” Omuz silkti. “Bir yerden daha gelirim var. Annem babamla evlendiğinde hatırı sayılır bir gelir getirmiş. Tabii onun tarafına göre kendinden aşağıdaki biriyle evlenerek değerini düşürmüş oldu. Onlar bizi kabul etmiyorlar.” Mark’ın mavi gözlerine baktı. “Ama annem mutluydu. Babamla severek evlendi ve asla pişman olmadı.”

Mark gözlerini kaçırmadı. “O çalımli herif seni mutlu edemez.”

Passion gülümsedi. “Biliyorum.” Onun avucundaki çizgilere dokundu. “Mesele şu ki ben yastan çıkıyorum ve halam çöpçatanlığa bayılır. Genellikle iyi becerir de.”

Mark gergin görünüyordu. “Bu yüzden mi Londra’ya geldin? Yeni bir koca bulmak için mi?”

Neden bu kadar sinirliydi? Neler düşünüyordu? Onu oyuna getirmeye çalıştığını mı sanıyordu acaba? “Londra’ya çok ihtiyaç duyduğum tatil için geldim - halamı, kuzenimi görmeye,

gezmeye geldim.” Onun gözlerine baktı. “Hepsi bu.”

Mark’ın yüzü hâlâ ciddiye. Passion ne söyleyebilirdi ve neden bu onu kırmaya başlamıştı?

“Mark, iki ay sonra eve döneceğim. Bıraktığım hayatıma geri döneceğim. Sen de özgür olacaksın - yani gönlünün istediğini yapmakta serbestsin.”

Mark’ın kaşları daha çok çatıldı. “Evde kaç erkek bekliyor? Peşine düşmek için yastan çıkmanı bekleyen kaç adam var?” Passion hem rahatlamıştı hem de şaşırılmıştı. Mark neden kıskanç tavırlar sergiliyordu? Onun canını sıkan neydi? “Mark, peşimden koşan çok az.” Onun elini tutup gülümsedi. “Kız kardeşlerim var benden önce. Sanırım bizim orada herkes onların peşinde.”

Mark gülmüyordu. “Alınma, tatlım, ama sen kendinden bihabersin.”

Passion şaşkın bir sırtımayla başını yana eğdi. “Ne?”

“Bugün Kristal Saray’da fark ettim. Üzerinde dolaşan gözlerden bütünüyle bihabersin.”

Şimdi Passion kaşlarını çatıyordu. “Ne gözleri? Kimin?”

“Bir sürü,” diye homurdandı Mark. “Ve bahse girerim memleketinde de eteğinden ayrılmayan bir düzine arsız komşun vardır.” Passion bunu düşündü. “Gerçekten, bu konuda düşüncelere sahip olabilecek ancak üç kişi sayabilirim sana.”

Mark parmağıyla Passion’ın bir tutam saçını burarak, gözlerini onunkilere dikti. “Sen hangisiyle ilgileniyorsun?”

Bu çok tuhaf bir sohbetti. Mark işinin biteceği günün geleceğini söylemişti. Birlikte geçirecekleri zaman kısıtlıydı. O zaman Passion’ın daha sonra ne yapacağından ona neydi? “Kimseyle evlenmeye niyetim yok.”

Mark gözlerini onunkilerden ayırmadı. “Ama bir gün yeniden evlenmek istiyor musun?”

Neden öğrenmek istiyordu? Ondan nasıl bir cevap bekliyordu? Passion'ın daha Önce bastırılmış olduğu, Mark'ın onun elini tutup Passion'ın ancak rüyalarında işiteceği sözleri söylediği hayal yeniden canlanıverdi.

Mark'ın mavi gözleri üzerindeydi. Passion'ın yüreği sızlıyordu.

“Bilmiyorum,” dedi usulca. “Düşünmezdim. Ama şimdi,”- Mark'ın, kendi elinin içindeki eline baktı-“hayalini kurabilirim.”

Mark uzun zaman sessiz kaldı. Passion gözlerini kaldırdığında onu hâlâ kendine bakarken buldu. “Ben uzun ilişkilere inanmıyorum. Yine de, tekrar evlenirsen, ben de bunu duyarsam, sanırım o adamdan nefret edeceğim.”

Uzanıp onu kendine çekti ve kaşık pozisyonunda yattılar.

Passion'ın yüreği hüznle dolmuştu. Ama hüznlenmek için gerekçesi neydi? Ta en baştan ilişkilerinin geçici olduğunu biliyordu. Mark'ın teklifini kabul ettiğinde bunun bazı sonuçları olacağını biliyordu. Bu keder onunla, uzun ilişkilere inanmayan bir adamla birlikte olmayı kabul etmenin, onun asla veremeyeceği bir şeyi, asla sahip olamayacağı bir geleceği arzulamanın kaçınılmaz neticesiydi.

Bu imkânsız arzular onun hata yaptığıının kanıtıydı - zina tamahkârlık doğurur, günah günaha yol açar.

Duyguları hatalı, affedilmezdi. Göğsü sıkıştı.

Tam'nın koyduğu kurallar bozulduğunda, dünya ıstıraba düşer.

Passion yorganı çenesinin altına çekti. En azından bu ıstırap sadece ona aitti. Ona katlanmak zorunda kalacaktı. Ona katlanmalıydı.

Yapacak başka bir şeyi yoktu, zira ona karşı koyamıyordu.

Mark ona sıkıca sarılıp elini göğsüne götürdü.

Passion iç geçirdi ve vücudunu sıcacık bir mutluluk sarıverdi.

Gerçek şuydu ki, ona karşı duygularını engelleyemiyordu. Fiziksel açıdan tatmin oluyordu. Kendini daha güçlü ve daha min-

Kendini hayat dolu hissediyordu.

Bu güzel şeyler nasıl olurdu da kötü bir şeyden doğabilirlerdi? Bunlar kendini suiistimalin “bedeli” miydi?

Hayır! *Bu* onun gerçek kişiliği idi. Evlenmeden önce nasıl bir kız olduğunu unutmuş muydu? Günlerini dolduran gamsızlık ve kahkahayı hatırlamıyor muydu artık? Unutmuş muydu hayalleriyle umutlarını?

Gerçek benliğine uzun zaman önce hıyanet etmişti. Kısır evliliğinin acısına sırtım dönmüş ve görev görmeye doğuştan gelen yatkınlığını hem kalkanı hem de alâmetifarıkası haline getirmişti. Kendini ihmali bırakmaktansa sürekli başkalarına hizmet etmek daha kolaydı.

Yorganın altında parmaklarım kıvırdı. Başkalarına zarar vermediği sürece kısa bir süre için kendi zevkini düşünmek neden yanlış oldu? Sevip gülen, evliliğine umut ve mutlulukla giren eski benliğini bulmak ne kadar yanlış olabilirdi?

Kısa bir süre sonra ilişkileri sona erecekti. O zamana kadar acıyı bir kenara itecek ve onunla olmanın tadını çıkaracaktı. Yolun onu nereye götüreceğini bilmeseydi de, yolculuğunun sonuçlarına kendisi katlanacak olduktan sonra, ne zararı olabilirdi ki? Ne zararı olabilirdi?

Mark yavaşça uyandı.

Oda sabahın ilk ışıklarıyla aydınlanıyordu. Pencerenin dışında bir yerde bir kumru eşine ötüyordu.

Kollarındaki Passion iç çekip ona daha çok sokuldu. Yanağı onun göğsüne dayalıydı ve saçı koluna örtülmüştü.

Mark kımıldamak istemiyordu. Sabahın geç saatlerine kadar onun yanında yatmak istiyordu. Onunla kalkıp kahvaltı etmek istiyordu. Onunla konuşmak istiyordu. Giyinişini seyretmek istiyordu. Sonra da onu soymak istiyordu.

Parmağıyla onun ince burnunun kemerini takip etti. Onunla kalmak istiyordu.

İçini çekti. Ama gizlilik sözü vermişti. Saçını arkaya yatırıp sabah ereksiyonuna aldırış etmeyerek saate baktı. Beşe geliyordu. Kalkıp gitme zamanıydı.

Onu uyandırmamak için kolunu yavaşça başının altından çekip yataktan çıktı. Giysilerini sağdan soldan toplayıp üzerine geçirdi.

Giyinirken Passion'ı inceledi. Çoğu kadından daha uzun olmasına rağmen ona zarif bir görünüm veren ince yüz ve vücut hatlarına sahipti. Ama kırılganlığı yoktu. Yumuşaklık ve arzu, evet - hatta yalvarış. Ama zekâ ve güç de vardı.

Giyinirken zarif görüntüsü vücudunun özel ayrıntılarına dair hiçbir ipucu vermiyordu. Mark onun güzel göğüslerinin böyle kalın, ağza gelir uçları olduğunu hiç tahmin etmezdi. O ilkin eliyle yokladığı sıkı vajinasının onu tamamen içine alabileceğini de hiç tahmin etmezdi. Hele o tatlı ağzının onu böyle güzel emebileceğini aklına bile getirmezdi.

Pantolonundaki çıkıntıya içinden küfür edip ona arkasını döndü.

Masada bir resim paletiyle resim defteri olduğunu gördü. Kravatını bağlarken, suluboyayla yapılmış güzel bir zambağa baktı. Paletin yanındaki vazanın içinde duran gerçeği kadar güzel görünüyordu. İlgisi uyanan Mark sayfaları çevirmeye başladı. Hepsini birbirinden güzel üç çiçek resmine daha baktı.

Dördüncü sayfada durup uzun uzun baktı. İki genç hanım, belli belirsiz betimlenmiş bir odada oturuyorlardı. Ama hanımlar muhteşemdiler. Bol lüleli olanı çello çalıyordu. Kollarını çalgıya bir dansçı edasıyla dolamıştı ve güzel yüzünde adeta heyecanlı bir dikkat vardı. Diğeri de ona dönük oturuyordu. Yanağını eline yaslamış kitap okuyordu. Hoş profili, ensesinin kıvrımı, omuzlarının eğimi, hepsi huzuru ve dingin bir ferahlığı yansıtıyordu.

Resmin altında “Patience ve Prim” kelimeleri yer alıyordu. Hayır, kelimeler değil. İsimler. Bunlar Passion’ın kız kardeşleri olmaydı, zira onların yüzlerinde Passion’ın güzelliğinden izler vardı.

Mark başını iki yana salladı. Passion onun sandığından daha kabiliyetliydi. Bir çiçeğin özünü yakalamak başka bir şeydi, bir insanın hususi ve karmaşık ruhunu yakalamak bambaşka bir şeydi.

Resme uzun uzun baktı sayfayı çevirmek istemeyerek. Bu, Passion’ın hayatına ufak bir dikiz, Mark’ın hiç dâhil olamayacağı bir şeye dair ufak bir ipucu sayılırdı.

Birden onun bir portresine sahip olmak istedi. Onun portresini bulma ümidiyle sayfaları çevirdi. Ama sayfalar boştu.

Derken, defterin en arkasında hiç beklemediği bir şey buldu - kendisini.

Büyük bir şaşkınlık içinde kalan Mark’ın boğazı düğümlenmişti. O böyle mi görünüyordu? Yüz hatlarını ve ifadesini tanıdı ama çizimde anlamadığı bir yan vardı. Gözlerindeki bir şey ona çok yabancı geldi - belki bu şey ancak Passion’ın baktığı açıdan görülebiliyordu. Neydi bu?

Mark huşu içinde çizimi inceledi. O şey sadece gözlerinden de yansımıyordu. Ağzının kıvrımında ve çenesinin hatlarında da gizliydi.

Başını salladı. Bir türlü çıkaramıyordu ne olduğunu. Ama her resim sanatçısının bakışını yansıttı. Eğer Passion onu bu kadar yakışıklı görüyorduysa ne âlâ. İçinde ılık bir gıdıklanma hissetti.

Dönüp ona baktı. Passion derin ve düzenli nefes alarak uyuyordu. Mark ona çabucak bir not yazdı.

Uyurken bile güzelsin. Bu gece yeniden geleceğim.

M.

Not: Passion Erkeğine Düşkün?

Notu yatağın kenarındaki komodine bıraktı.

Tekrar yatağa girmek onun yanına kıvrılmak istiyordu.

Ama yapamazdı.

Ocağın yanındaki koltuğa oturup çoraplarıyla ayakkabılarını giydi. Ona yeniden baktı ve avucu yukarıya dönük duran zarif parmaklı elini gördü. Ne yumuşak, haz veren, becerikli eller. Başını sallayarak ayağa kalktı. Hiç tahmin etmezdi.

Çikolata kâsesi hâlâ ocağın içindeki demirin üzerinde duruyordu. Mark kâseye uzun uzun bakıp sonra omzunun üzerinden Passion'a göz attı. En büyük şaşkınlığı bu olmuştu - sıcak çikolata ikramı.

Birden, beklenmedik bir biçimde annesinin sözleri zihninde beliriverdi. *Ne yani? Onun sonsuza kadar sadık metresin olacağını mı sanıyorsun? Sen onun için sadece bir yeniliksin-*

Boynu sinirden gerildi. Bu sözler onu kudurtuyordu. Passion'ın aralarındaki yakınlıktan sıkılma - ondan bıkma - ihtimali içinde tarifi güç bir sıkıntı yaratıyordu. Bu düşünceden nefret ediyordu.

Öbür yandan, böyle duygulara kapılması saçmaydı. Kimse onun ilgisini dört aydan uzun süre canlı tutamamıştı. O da zorla.

Passion'ı iki ay sonra bırakmak zorundaydı.

Yatağın ayakucundan onun geceliğini eline alarak üzerine sinmiş parfüm kokusunu içine çekti. Gözleri kapandı.

Ama ona duyduğu arzu ne zaman sönecekti.

Devamlı onunla birlikte olmayı istemekten ne zaman vazgeçecekti?

Geceliği elinden bıraktı.

Neden iki ayın iki yıl olmasını istiyordu?

“Bağışlayın beni, Bayan Redington,” dedi Alfred Swittly tekdüze bir sesle, “ama tıpkı sevgili Lysander'in ardından ormana koşan Hermia'ya benziyorsunuz.”

Alfred Swittly onu büyük pavyonun kalabalık dans pistinde

vals yaparak dolaştırdı. Kristal Saray'ın içinde yer alan pavyon Kristal Saray model alınarak yapılmıştı. O gece özel bir parti için ayrılmış bulunan uzun dans alanı neredeyse bin çifti alabiliyordu. Duvarlara kanepeler sıralanmıştı ve ana salondan altı ayrı ikram odasına geçiliyordu.

“Teşekkürler, Bay Swittly.” Passion zoraki güldü.

Alfred Kristal Saray'da hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışsa da Passion onun kollarında kendini huzursuz hissediyordu, ayrıca Alfred'in yuvarlak göbeği ona çarpıp duruyordu. Bir de, Passion'ın çocuk sahibi olamayacağını öğrendiğinden beri ona karşı ilgisi biraz azalsa da, kuzeninin bir kontla evleneceğini duyunca coşkusu adeta tazelenmişti.

Passion'ın halasıyla Swittly kız kardeşlerin olduğu yere geri geldiklerinde Passion John Crossman'ın da onlarla birlikte olduğunu gördü. Çok güzel! “A bakın Bay Swittly, kuzeniniz. Gidip merhaba diyelim.”

“Çok doğru, Bayan Redington. Çok doğru.”

John Crossman Passion yaklaşırken ona iki kere baktıktan sonra yakışıklı yüzüne bir tebessüm yayıldı. Sanki kuzenini görmüyordu bile, elini doğrudan Passion'a uzattı. “Tanrım, Bayan Redington, bu akşam çok güzelsiniz.” Elini öptü. “Artık yastan resmen çıktığınızı görüyorum.”

Passion gülümsedi, tam cevap verecekken, Matty Hala söze girdi. “Çıktı, çıktı, vakti de gelmişti zaten. Hangi genç dul iki yıl yas tutar, sorarım size?” iki yanında oturan Swittly kız kardeşlere baktı. “Bir sene, kesin. On sekiz ay, belki. Ama iki sene! Saçmalık! Haksız mıyım, hanımlar?”

Swittly kız kardeşler çoğunlukla yaptıkları gibi hararetle başlarını salladılar. Alfred de onlara katıldı.

“Matty Hala, lütfen,” diye yalvardı Passion.

John Crossman halden anlar bir biçimde ona gülümseyip

halasına döndü. “Size katılamayacağım, Bayan Dare. O zaman onun fevkalade değişimine şahit olamazdım.”

“Ah, evet, doğru, Bay Crossman.” Matty Hala kendini yelleyip Passion’a iftiharla gülümsedi. “Passion’ın üzerindeki çok nadide bir renktir,” diye ileri sürdü. “Bu rengi giyebilecek başka bir hanım tanımıyorum. Ama ona çok yakışıyor.”

“Size kesinlikle katılıyorum, Bayan Dare,” dedi Alfred. “Çok haklısınız.”

John Crossman Alfred’le el sıkıştı ama çabucak Passion’a döndü.

Passion elbisesinin bakır rengi ipeğini düzeltti. Matty Halasının o orada değilmiş gibi konuşması onu utandırıyor. Ama halasının onun görüntüsünden hoşlanmasına sevinmişti. Elbise sade ama zarif kesimliydi. Yaka, omuz ve sırtta altın rengi dantel vardı ve korsajın üzerinden çaprazlama pas rengi bir kuşak geçiyordu. Bir kere belini *dolanıp* eteğinin arkasından aşağı doğru dökülüyordu. Keşke Mark onu görseydi.

“Passion’ın giyim zevki bir başkadır canım,” diye devam etti Matty Hala. “İki senedir yas renklerine gömüldü kaldı. O renkleri onun üzerinden görmekten nefret ediyorum. Ama bu akşam prensese benziyor.” Gözleri parladı.

“Kraliçe. İmparatoriçe!” diye yüceltti Alfred onu.

Passion utanmıştı, öte yandan bakır rengi ipek ve pas rengi kuşakla sarıp sarmalanmak ona adeta uçan bir haz veriyordu.

Babasının onun yeni bir gardıroba masraf yapmasına engel olmaması iyi bir şeydi. Passion babasının o gece onu görmüş olmasını diledi. Onu çok özlemişti.

Yeni bir valsın ilk notaları çalınırken John eğilip selam vererek Passion’a kolunu uzattı. “Benimle dans eder misiniz, Bayan Redington?” İtiraz edecek gibi duran Alfred’e kısaca baktı. “Bütün gece onu esir alamazsın, kuzen.”

Passion memnuniyetle onun koluna girdi ve döne döne dans pistine gittiler.

Dev pavyon vals notalarıyla çınliyordu. Vals yaparak çiftlerin yanlarından geçerlerken sonunda kalabalığın içinde gözden kayboldular. Passion çok eğleniyordu. Uzun zamandır dans etmemişti ve her ne kadar onun Mark olmasını tercih etse de, John Crossman iyi bir kavalıeydi. Diğer dansçılara çarpmadan onu geniş daireler çizerek döndürüyordu. Müzik yükseldi; Passion döndü.

“Yaptığınız gemilere siz mi kaptanlık ediyorsunuz, Bay Crossman? Dans pistinde bir denizcinin emin adımlarıyla dolaşıyorsunuz da.”

John gülümsedi. “Bunu söylemeniz ilginç. Aslında hiç gemi kaptanlığı yapmadım. Babam izin vermezdi.” Omuz silkti. “Ben onun tek varisiydim. Üzerime titriyordu.”

Passion bir dizi dönüşün tamamlanmasını bekledi. “Peki, ne zaman gemiye biniyorsunuz?”

John güldü. “Henüz karar vermedim. Bir kadeh punç alır mısınız?”

“Evet, lütfen.”

John gülümseyerek onu ikram salonunun kapısına doğru döndürdü.

İçeri girerlerken, Passion yan tarafından bir hayret nidası işitti. “Passion!”

Passion döndüğünde Charlotte’la karşılaştı. Kuzeni kollarına atılıp sonra hemen geri çekildi. “Ah, Passion, seni görmek ümidiyle gizlice buraya girdim. Çok güzel olmuşsun!”

Passion güldü. “Sen de!”

Charlotte arkaya dolaşarak Passion’ın saçına ve elbisesinin arkasına baktı. “Ah, Passion, seni böyle görmek beni ne kadar mutlu etti! Ne harika bir renk seçmişsin!” Passion’ın saçında-

ki bakır rengi güllere ve pas rengi yapraklara hafifçe dokundu. “Bunları nereden buldun?”

“Charlotte! Yanımızdan ayrılarak ne yapmaya çalışıyorsun!’ Abigail Lawrence’in sesi alçak perdeliydi. “Passion’ı kasaba panayırındaki ödüllü domuzu inceler gibi incelemeyi keser misin?” Yanlarından geçen bir çifte gülümseyip Charlotte’a çabucak bir kızgın bakış attı. “Şamatayı bırak!”

Charlotte’un yüzündeki tebessüm soldu.

“Ama madam”-John Crossman öne çıktı-“bu çok hoş bir şamataydı.” Charlotte’a gülümsedi. “Bir kadının başka bir kadına; böyle samimi bir hayranlık sergilemesi nadir görülen bir şeydir.”-Gözlerini Abigail’e dikmişti. “Keşke her kadın bu kadar nazik ve atılgan olsa.”

Abigail dilini tuttu. Passion Abigail’in onunla konuşanın kim olduğunu bildiği için böyle davrandığını biliyordu.

“Passion,” dedi Abigail buyururcasına. “Kavalyeni tanıtmayacak mısın?”

Passion Londra’ya geldiğinden beri Abigail Lawrence’i i defa görüyordu. Bir kere bile Lawrence’lara davet edilmemişti. Hep Charlotte, Matty Hala’nin evine geliyordu. “Sizi yenide görmek çok güzel, Bayan Lawrence. Ailem size saygı ve dualarını gönderdiler.”

Abigail çenesini kaldırdı. “Benim de saygılarımı ilet. Ayrıca Charlotte’a resim dersi verdiğin için sana teşekkür ederim. Çok yüreklice bir çaba. Ama artık yapacak daha önemli işleri var. Ne yazık ki seni ve halanı evimde ağırlayamayacağım.”

Passion anlayışla başını salladı. Arada bir Charlotte’u göre bildiği müddetçe böylesi daha iyiydi.

John’a döndü. “Bay Crossman, sizi annemin kuzeni Bayan Abigail Lawrence ve kızı Bayan Charlotte Lawrence ile tanıştırmama izin verin.”

John Charlotte'un elini tutarken Abigail yaklaştı. "Crossman Ticaret Filosu'nun sahibi Crossmanlar ile bir akrabalığınız var mı, beyefendi?"

John başıyla evet dedi ama gözlerini Charlotte'dan ayırmadı. "Evet, madam."

Abigail Passion'a bakarak mağrur bir edayla kaşlarını kaldırdı. Sanki "İşimiz iş - hayret ki hayret!" der gibiydi.

"Ehem"-Abigail elinden geldiğince sıcak bir şekilde gülümsedi- "tanıştığımıza çok sevindim, Bay Crossman. Ama umarım bize müsaade edersiniz. Bu gece pavyonun ta öbür ucundaki özel bir partiye davetliyiz de. Kızım nişanlısıyla ilk defa dışarıya çıkıyor." Abigail Charlotte'un kolunu tuttu. "Gel, Charlotte, kontu bekletmeyelim."

Charlotte Abigail'i bir saniye bekletme cüretini gösterip Passion'ın yanağına bir veda öpücüğü kondurdu. "Çok güzel görünüyorsun, annemin de kusuruna bakma," diye fısıldadı Abigail onu çekerek uzaklaştırmadan önce.

Passion iç geçirdi.

"Sizce süpürgesi vestiyerde midir?" diye sordu John.

"Neyi?"

"Süpürgesi." John Passion'ın kolunu kendi kolundan geçirdi. "Bayan Lawrence bu gece buraya süpürgesine binerek gelmedi mi?"

Passion gülerken, birlikte ikram masasına gittiler.

"Geciktik," dedi Matt. "Annem hırçınlaşacak."

Mark omuz silkti, pavyona girerlerken. "Zaten bu gösterişe iştirak etmeye can atmıyorum."

Matt gülümsedi. "Hiç hoşuna gitmiyor değil mi bu iş?" Girişin hemen iç tarafında durdular. "Bunu sırf annem için yapmıyorsun. Nişanlın için de yapıyorsun. Düğün davetiyeleri dağıtılıyor.

Eğer gereğince davranmazsak sosyete onu dışlar.”

Mark kaşlarını kaldırdı. Davetiyeler mi? O mektubu eline geçirir geçirmez iptal notları göndermeye başlayacaktı. “Ne olmuş? Dışarlarsa dışlasınlar.” Asilzadeleri salonun geri kalanım dolduran seçkinlerle varlıklı orta sınıftan ayıran uzun panolarla ipek halattan işaret etti. “Şunlara bak, hepsi bir yere kümelenmiş. Panonun öbür tarafındaki insanlardan daha üstün değiller ki, ama Allah korusun, onlara karışılar filan,”

Matt onun omuzlarını tuttu. “İn şu tepelerden, olmaz mı? Lord Fitzgerald haftalardır bu partiyi planlıyor. Ve seninle nişanlın ilk defa toplum içine çıkışınız için biraz sıra dışı kaçsa da, aslında çok güzel olacak. Herkes geliyor. Prens Albert bile uğrayabilir.” Kaşlarını kaldırdı. “Delice seven bir koca olmadığını görüyorum ama en azından elinden geldiği kadar idare et de müstakbel karinin sosyetedede yerini almasını sağla.”

Mark kaşlarını çattı. Müstakbel karısını ona kakalıyorlardı, ona kalsa cehenneme kadar yolu vardı. Ama Matt bunu bilmiyordu. Matt iyi ve düzgün bir insandı, Mark’ın da öyle olmasını istiyordu.

Mark ona yalan söylemekten nefret ediyordu.

Kardeşine anlayışla başını salladı. “Bir iki dakika katlanırım artık.”

Matt sırtıttı. “Harika.”

Ama Mark’ın tahammülü o kadar bile sürmedi. Annesiyle Abigail Lawrence’ı beraber dikilirken gördüğü an siniri tepesine fırladı. Charlotte de orada, annesinin yanındaydı.

İnsanların yanına doğru yürürken Mark’ın yüzüne anlamsız bir ifade vermesi için bile çelik gibi bir irade gerekti. Dans eden, etmeyen herkes ona bakıyor gibiydi. Selamlara başıyla karşılık vererek, el sıkışarak ve defalarca eğilerek onu bekleyen üç kadının yanına vardı.

Onlara başını eğerek selam verirken üçü gülümsüyordu. “Bayan Lawrence. Anne.” Charlotte’a da eğilerek selam verdi. “Hanımefendi.”

Hissedilmeyecek kadar hafif bir dirsek dürtüşüyle annesi tarafından uyarılan Charlotte elini Mark’a uzattı. Bu kızın, yanındaki kukla oynatıcısının talimatıyla hareket eden zavallı bir kukladan farkı yoktu.

Mark onun elini tuttu ve beyaz eldivenli parmaklarını avucunun içinde ezmek için kendini tutarak, eğilip dudaklarını keçi derisine değdirdi.

Onu hemen bırakarak, Matthew’u tanıttı. Kardeşi her zamanki gibi yakışıklıydı ve Lucinda gözde oğluna iftiharla gülümsedi.

Matt Charlotte’a ikinci dans için teklifte bulunurken Abigail Lawrence Mark’a yanaştı. Gülümsedi ama sesi buz gibiydi. “Bir daha kızımı ve beni böyle bekletmeyesin. Duydun mu beni?”

“Defol git,” diye homurdandı Mark.

Bastırılmış öfkeyle annesine baktı. O da ona bakıyordu.

Ne bekliyordu ki? Kalkıp Mark’ı mı savunacaktı, iğrenç Lawrence’ı ondan uzak tutacak bir şey mi söyleyecekti - en ufak bir şekilde, Matthew’un olduğu kadar onun da annesi olduğunu mu gösterecekti?

Böyle bir şey hiç olmayacaktı. Olmamıştı da.

Başı zonklamaya başladı. Bu zayıflık anları yüzünden kendinden tiksindi. Bu anları ancak annesi ve Matthew’la aynı anda bir arada bulunması gerektiğinde yaşıyordu - zaten bundan mümkün olduğunca kaçmıyordu.

En azından önceki günkü tartışmalarından sonra annesi ağzını açamazdı.

Charlotte’a döndü. Charlotte tatlı tatlı gülümsedi. Mark onun bu yapmacık sırtışından nefret ediyordu. Ağzının ortasına bir tane çarpmak istedi. Belki kızın biraz akli başına gelirdi.

Charlotte'un tebessümü soldu.

Mark kolunu uzattı. "Dans edelim mi, Bayan Lawrence?"

Sonu gelmez iki saat böylece geçti. Mark da, onu Charlotte kayasına bağlayan annesiyle Abigail Lawrence'in sürekli gözetimi altında, öfkeyle çaresizliğin çeşitli raddeleri arasında gidip geldi.

Onların entrikalarıyla Abigail Lawrence'in çirkin talimatlarına Passion'ı düşünerek tahammül etti. Gülümsemesi gerekince onu aklına getirdi. Tatlılıkla konuşması gerekince onu düşündü. Nefret ettiği o üç kadından biriyle dans etmesi gerektiğinde onu hayaletti.

Ama artık dayanamaz hale gelmişti. Kısa bir süreliğine kaçıp Benchleyler'in yanına gitti ama annesi yanına geliyordu. Abigail Lawrence da yedeğinde Charlotte'la, rahat bir tavırla oraya doğru ilerlemeye çalışıyordu.

Buradan çıkmak zorundaydı.

Matt'e ve Benchleyler'e tek kelime etmeden panoyla çevrili alandan çıkıp dolanan kalabalığın içine girdi. Rahat nefes almaya başladı. Oradan uzaklaştıkça kendini daha iyi hissediyordu.

Az sonra oradan çıkıp Passion'ın yanına gidecekti. O zaman o gecenin sıkıntısını unutturdu. Derin, yatıştırıcı bir nefes alarak dans pistinin kenarında durup dansçıları izlemeye başladı.

Onu hemen fark etti.

Bir adamla dans ediyordu. Mark onu arkadan görüyordu. Parlak altın rengi güllerle süslü gür kumral saçı ensesini ancak kapatan bir şekle sokulmuştu. O hareket ederken Mark onun çıplak omuzlarıyla biçimli belinde pas rengi bir kuşak olduğunu gördü. O bele dokunmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Ama bu nasıl olabilirdi? Bakır rengi elbisenin parlak ışıltısı karşısında kaşlarını çattı. Altın sarısı dantela açık sırtta ve omuzlarda parılıyordu. Kavalyesi ise uzun boylu, yakışıklı bir adam-

dı, o iri yari herif değildi. Bu o olamazdı - burada, o elbisenin içinde, o adamla birlikte.

O zarifçe ondan yana dönünce Mark'ın midesine bir burgu saplandı.

Passion'dı ve Mark onu daha önce hiç böyle görmemişti.

Passion onu görmemişti. Konuşurlarken kavalyesine kibarca gülümsüyordu. Halinden memnundu.

Mark'ın içi yakıcı bir kıskançlık ateşiyle dağlandı. Sadece onun mutluluğunu değil, o mutluluğa dâhil olmamayı da kıskanıyordu. Mark öfke ve eziyet içinde kahrolurken o gülüp eğleniyordu.

Kalbi göğsünden fırlayacak gibi atıyordu. Ne kadar da güzeldi. Onu istiyordu. O Mark'ındı.

Matt Mark'ın yanına gelerek dans pistine baktı. Mark kardeşinin alçak ışılgından onun Passion'ı hemen gördüğünü anladı.

"Aman Tanrım, ne kadar güzel," diye yorumda bulundu Matt.

"Sen onun en güzel anını görmedin," diye karşılık verdi Mark.

Matt ona yandan bir bakış attı, ama Mark gözlerini Passion' dan ayırmadı. Passion'la kavalyesi arasında belli bir teklifsizlik var gibiydi. Bundan nefret etti. En çok da onunla dans edebildiği için adamdan nefret etti. Adımları atarken ne kadar da rahat kılavuzluk ediyordu.

Derin bir nefes alıp pavyonun öbür ucuna baktı. Uzun panoların tepeleri çok uzak görünüyordu. Bu işten paçasını sıyrabilir miydi?

"Yerinde olsam yapmazdım," dedi Matt, alçak sesle. "Ona bakışın - onun sana bakışı - kim görse, anlar."

Mark kaşlarını çatı. "Sadece bir dans."

Matt onun kolunu kavradı. "Onu mahvetmek mi istiyorsun?"

Senin kötü bir ünün var, birader. Ayrıca istediğin kadar salonun diğer ucundaki herkesin o panoların arkasında olduğunu düşün çoğunu buralarda dolanırken gördüm.” Kolunu biraz daha sıktı. “Seni tanıyan herkes, onu becerdiğini farz edecektir - zaten beceriyorsun. Kim olduğu hakkında sorular sorulacaktır. Bunu gerçekten istiyor musun?”

Mark Passion’a ciddi ciddi bakıyordu. “Hayır.”

Matt onun kolunu serbest bıraktı. “Hem artık sen nişanlı bir adamsın. Canının istediğiyle dans edemezsin. En azından nişanlın salonun diğer uçundayken.”

Mark’ın omuzları gerildi. Ona yasaklar konulmasından hiç hoşlanmıyordu.

Müzik bitti. Passion’ın kavalyesi onu pistten çıkarıp bir iki şey söyledikten sonra ondan ayrıldı.

Ah, o herif de oradaydı. Passion’ı köşeye sıkıştırıp bir şeyler anlatmaya başladı. Passion gülümsemesine rağmen yorgun bir hali vardı. Elinin sırtını alına bastırırken yanındaki ihtiyar kadın gözündeki mercekten onu gözetliyordu.

Mark onu kollarına alıp arabasına taşımak istiyordu. Onu evine götürür, bakır rengi elbisesini çıkarır, yatağına yatırır. Orada Passion istediği kadar uyuyabilirdi - Mark da onu kendine saklamış olurdu.

Passion yanındaki kadınla ayıya bir şey söyledikten sonra yüzünü dans pistine döndü. Gözleri dans eden çiftlerin üzerinde dolaşarak Mark’ın çok yakınına geldi.

Mark’ın midesi kasıldı. *Gör beni, Passion. Gör beni.*

Çok ama çok yaklaşmıştı. Tetkiki Mark’ın solunda bir yerde durdu.

Mark ona gidemese bile en azından kendisini ona gösterebilirdi.

Passion’ın gözleri aynı yolda devam ettiler. Mark ellerini yanlarında yumruk yaptı.

Çok yaklaşmıştı. *İşte!*

Ah, Tanrım... Passion derin bir nefes alır gibi çenesini kaldırıp dudaklarını araladı. Gözlerindeki sakın ilgisizlik kaybolup yerine narin bir sevinç ve özlem geldi. Mark'a gözlerinin kucaklayışıyla sarıldı ve ona yalvaran bir şefkatle dokundu.

Mark'ın kanı hareketlenip kalbi hızlandı.

"Aman Tanrım," dedi Matt.

Passion bir elini yanına, diğerini karnına götürdü. Göğsü kabardı ve yanındaki kadına bir şeyler söyledikten sonra dönüp hızla uzaklaştı.

Evet! Haydi.

Mark öne doğru bir adım attı. *Ben seni bulurum.*

Matt onun kolunu tuttu.

Mark dönüp kardeşine baktı. "Bırak beni."

On Birinci Bölüm

VALLER VE YARALAR

Passion uzaklaşırken halasının itirazlarını işitmedi bile. Pavyondan çıktıktan sonra havai fişekleri izlemek üzere toplanmaktaki kalabalığın aksi yönüne döndü. Eteklerini toplayarak iki yanı heykelli yollardan birinde aceleyle ilerledi. Arkasına bakmadan ileri doğru yürüyordu.

Mark onun peşinden geliyor muydu? Passion öyle umuyordu.

Ama o zaman neden koşuyordu?

Yoldaki tek insan o idi. Pavyondan gelen müzik belli belirsiz işitiliyordu. Kendini büyük bir aslan heykelinin arkasına attı.

Neden saklanıyordu?

Elleriyle alnını heykelin kaidesinin pürüzsüz kaidesine dayadı. Mermerin serinliği ılık tenini ferahlatmıştı.

Bir saniye sonra heykelin öbür yanından bir gölge çıktı. Çok hafif bir limon çiçeği kokusu burnuna temas ettiğinde gözleri kapıverdi.

“Bütün gece seni aradım,” dedi yumuşak sesle.

“Ben de seni,” dedi Mark.

Passion’ın içi kıpır kıpır oldu. Kendini heykelden itti.

Mark aralarındaki mesafeyi kapattı. Olağanüstü bir yakışıklılığı vardı.

“Bana yastan çıktığını söylemedin,” dedi.

“Hayır.”

Mark durdu. “Söylemeliydin.”

“Neden?”

Mark parmağını onun köprçük kemiğinde gezdirdi. “Çünkü böyle şeyleri bilmek istiyorum.”

Passion’ın teninde bir ürperti dolaştı.

“Çünkü seni tanımak istiyorum,” dedi Mark usulca.

Passion ona baktı. Nereye gidiyorlardı böyle? Samimiyetlerini bir üst seviyeye taşıdıkları takdirde ayrılmaları daha da güç hale getirecekti.

Ben uzun süren ilişkilere inanmıyorum, demişti Mark.

Passion buna izin vermemeliydi.

Ama kendisinin de bu kadar çok istediği bir şeye nasıl karşı koyabilirdi?

Soğuk mantık yolunu terk edip yüreğinin sesini dinledi. “Ben de seni tanımak istiyorum.”

Kendini ona doğru bıraktı, Mark da onu kollarına aldı. Neden onun sarılışına doyamıyordu?

“Az önce çok yorgundum ” dedi Passion. “Uzun zamandır dans etmemiştim. Acısını çıkardım ama dans kavalıyemin sen olmasını dilemekten yorgun düştüm. Gitmek istedim.” Elini Mark’ın ensesine götürüp ona baktı. “Tam seni düşünürken seni gördüm.”

Mark ona çok dikkatli bakıyordu. Kalın saç tutamı önüne düştü. Mark başını salladı. “Tanıdığım hiçbir kadına benzemiyorsun.”

“Bu iyi bir şey galiba.”

Mark başını eğdi, “öyle.”

Onu nazik ama yoğun bir şekilde öptü.

Öpüşürlerken bir başka valsın notaları havada dans etmeye başladı.

“Dans edelim,” diye mırıldandı Mark. “Dans et benimle.”

Yavaşça başladılar ama uzaktan gelen müzik hızlandıkça ıslak çimlerin üzerinde onu döndürmeye başladı.

Passion'ın kalbi coşkuyla çarpıyordu.

Mark'ın beyaz yakası ay ışığında parlıyordu. Vücudunu onun-
kine yaslamıştı. Gülümsüyordu.

Passion güldü, eteği arkasında havalanırken.

Yukarıda büyük bir patlama meydana geldi. Gece göğünden ısı-
lı alevler yağdı.

Renkli ışık patlamaları gökyüzünü aydınlatırken onlar vals
yapmayı sürdürdüler.

Passion'ın yüreği kanatlanmıştı.

Bu mutluluk şüphesiz Tanrı'dandı, zira ancak o böyle kusursuz
bir gece meydana getirebilirdi.

Soğuk sabah havasını içine çeken Mark evine girerken mutlu-
lukla gülümsüyordu, önceki gece tam bir kâbustu, ta ki Passion'ı
bulana kadar. Ondan sonra tam bir rüyaydı.

Çalışma odasına geçti. Bir içki içip yatacağı. Cranford nere-
deydi?

Kapıda durup homurdandı. Matt pencerede dikiliyordu.

“Kahretsin! Hâlâ erken kalkıyorsun galiba.” Mark saçını arkaya
yatırarak kanepeye doğru yürüyüp kendini üzerine attı. “Buraya
istediğin zaman gelebileceğini söylemişim, biliyorum ama sen de
biraz ölçülü olabilirsin.”

Matt pencerenin yanından ayrılmadı, “Gecen güzel geçti mi?”

Kardeşinin ses tonu Mark'ı germişti. Arkasından gelen ışık
yüzünden gölgede kaldığı için onu iyi göremiyordu. “Güzel geç-
tiğini biliyorsun.”

“Günaydın, lordum.” Cranford dumanları tüten bir kahvaltı
tepsisiyle içeri girdi.

“Günaydın, Cranford. Tepsiyi buraya getirir misin?”

Uşak hiç duraksamadı. “Elbette, lordum.”

Mark Cranford’un tepsiyi koymasını bekledi. Uşağı kahvesini koyarken porselenle gümüşün çarpışmasından çıkan hafif sesin altındaki sessizlik giderek derinleşti. “Başka bir şey var mıydı, lordum?”

Mark gözlerini kardeşine çevirdi. “Hayır, teşekkürler, Cranford.”

Uşak kapıyı hafif bir tıkırtıyla kapattı.

“Şimdi,”-kaşlarını çatarak Matt’a baktı-“eğer seni tanıyorsam ki tanıyorum, açıktan ölüyorsundur. Kahvaltı etmek istiyorsan, buraya gelmen gerek. Ayrıca senin aksiliğini çekecek halde değilim. Söyleyeceğin şeyi doğrudan söyleyemiyorsan, hiç zahmet etme.”

Matt sadece bir an duraksadıktan sonra gelip karşıdaki kanepeye oturdu. Tabağına yumurta, sosis ve tereyağlı ekmek yığıp dirseklerini genişçe açılmış dizlerine dayayarak yemeye başladı. “Böyle yemek de hiç rahat değil,” diye homurdandı.

Mark kahvesini alıp ayaklarını sehpanın üzerine koyarak arkasına yaslandı. Kardeşinin yemesine müsaade etti. Matt çocukluğundan beri sabahları çok iştahlı olurdu. Mark kardeşinin sabahları erken kalkmasının sebebinin mide gurultusunun onu uyandırması olduğunu düşünürdü.

“Hatırlıyor musun, okuldayken akşam yemeğinin birazını cebine atar ertesi sabah yerdin.”

Matt ağzında sosisle sırtıp başını onaylarcasına salladı. Tabağını sehpaye koyup kahvesini yudumladı. “Peki, o yetmediğinde senin gizlice dışarı çıkıp bana sıcak ekmek aldığını hatırlıyor musun?”

“Evet.”

Annesinin ona parmağını sallayan görüntüsü Mark’ın gözü-

nün önüne geldi. *Matthew'un hiçbir eksiği olmasın, duydun mu beni? Ona göz kulak olmam istiyorum.*

Mark annesinin istediğini yapmıştı.

Annesi ise bunun için hiç teşekkür etmemişti ona - hiç ödüllendirmemişti.

Kaşları kalkıp indi. Bunun önemi yoktu. Annesi istemeseydi bile aynı şekilde davranırdı. O zaman çok güzel vakit geçiriyorlardı. Sadece ikisi - annelerinden uzakta.

Matt'ın sesi onu anılarından uzaklaştırdı. “Ne halt yediğini neden bana söylemiyorsun?”

“Ne demek istiyorsun?”

“Yani şu Charlotte Lawrence işini.” Matt dirseklerini dizlerine dayayıp öne doğru uzandı. “Neden onunla nişanlandın?” Mark'ın sinirleri gerilmeye başladı. Ayaklarını sehpadan indirdi. “Çünkü varis istiyorum.”

“Tek sebep bu mu?”

“Aşağı tabakadan olduğu için kontes olacağına o kadar sevindi ki, sınıfımızda geçerli kur yapma süresini kısaltabildim. Ayrıca müstakbel kayınpederin gibi mevki heveslisi ve paragöz bir aristokratla yoz evlilik pazarlıkları yapmaktan da kurtuldum.” Yüzünü buruşturdu. Bu biraz ağır olmuştu ama en azından doğruydı.

“O Bayan Lawrence mevki heveslisi ve paragöz değil sanki. Kontes olduğuna sevindiğini sen kendin söyledin. Ya annesi? Kadının yüzünden tamahkârlık akıyor.” Suratını astı. “Ondan hoşlanmadım. Ne kadar gülse ve tatlı dille konuşsa da ısınamadım ona.” Matt parmağını Mark'a doğrulttu. “Sen de öyle düşünüyorsun, biliyorum.”

Şükür ki, bütün gerçekler gözden kaçmıyordu. “Hayır. Kadından ben de hoşlanmıyorum. Hem de hiç.”

“O zaman unut bu nişanı. Bozmaya bak. Hiç hayırlı bir iş olmayacak bu.”

“Anasıyla değil, kızıyla evleneceğim.”

“Ah tabii. Kusura bakma - onu ne kadar iyi tanıdığını unuttum,” dedi Matt alay ederek. “Ona ne kadar hayran olduğunu ve şu sözünü ettiğin varisleri de ne büyük bir sabırsızlıkla beklediğini de. Yapma lütfen, oradan kaçmak için bahane arıyordun. Buradan da asıl meseleye geliyorum,” diye devam etti.

Mark doğrulup kaşlarının arasındaki ağrıyan noktayı ovaladı. “Asıl meseleye çoktan geldiğini zannediyordum. Bir tane daha mı var? Sana lafı dolaştırma demedim mi ben?”

“Kapat çeneni de bana bak,” diye gürledi Matt.

Kahretsin! Sinirlenen Mark elini indirip gözlerini kardeşine kaldırdı.

Matt neden bu kadar gergin görünüyordu?

“Passion’ın dün akşam sana nasıl baktığını gördün mü?” Kardeşinin sesi sertti. “Yani gerçekten gördün mü?”

“Gördüm, tabii,” diye tersledi Mark.

Matthew’un Passion’dan bahsetmesi hoşuna gitmiyordu. Passion ona aitti ve kardeşinin söyleyeceği şeylerle onu yozlaştırmasını istemiyordu.

“Bu mu yani bütün söyleyeceğin? *Gördüm, tabii!*” Matt saçını arkaya itti, başını iki yana salladı, sonra Mark’a baktı. “Sana bir nasihat vereyim. Tutarsan iyi edersin.” Öne doğru uzandı. “Passion ile evlen. Varislerini ondan yap. O da senin aşağı tabakadan eş isteğine uygun. Hem onu çok iyi tanımasam da, onun ailesi, bana göre tam bir cadı olan Bayan Lawrence kadar iğrenç değildir!”

Mark kardeşine dik dik baktı. Passion ile evlen mi? Passion’la nasıl evlenebilirdi? Kimseyle evlenmeye niyeti yoktu ki.

Var mıydı?

Passion’la evlen.

“Evlenemem,” dedi nihayet.

“Neden olmasın?”

“Passion’ın çocuğu olmuyor.”

Bu, Passion’la evlenmemesinin asıl nedeni değildi ama doğ-
ruydı ve yeterli bir sebepti.

Matt’in yüzü asıldı, sonra tereddütlü bir umutla doldu. “Bunun önemi var mı? Rosalind’le biz kesin bir oğlan çocuğu yapacağız - adını da Mark koyacağız. Çocuk Hawkmore kanı taşıdığı müddetçe senin ya da benim olması ne fark eder ki?”

Hay Allah! Mark ayalarının dip kısımlarını gözlerine bastırdı. Yutkunmakta güçlük çekiyordu. Artık dayanamıyordu.

“O sana uygun, Mark. Onu elinden kaçırma. Kaçırma.”

Mark ayağa kalkıp pencereye doğru gitti. Dışarı baktı ama hiçbir şey görmeden. Her şey yanıltı! Her şey baştan ayağa yanıltı!

Sadece üvey kardeşi olan canından çok sevdiği erkek kardeşi onu mutlu etmek için kendini paralıyordu. Ama mesele, Matt’in her şeyi bilmemesiydi. Mesele, Matt’a yalan söyleniyor olmasıydı. Mesele, Matt’in her şeyden habersiz, ama her konuda haklı olmasıydı.

Mesele, unvanını bir bahçıvanın torununa geçirmek istemediğini itiraf etmenin ona tarifi zor bir acı vermesiydi.

Utançtan gözleri buğulandı. Kendisi de kınadığı insanlardan farklı değildi.

“Yapmaya çalıştığın şey için minnettarım,” dedi sıkılmış diş-
lerinin arasından. “Ama şimdilik kararımı verdim.”

Odada ağır bir sessizlik oldu.

“O zaman Passion’ı bırak.”

Mark’in yüreği sıkıştı. “Bırakmayacağım.”

“Bırakmak zorundasın.”

Mark dönüp kardeşinin yanına gitti. “Hayır, dedim!”

Matt son derece ciddi bir yüzle ayağa kalktı. “Onun kalbini kıracaksın.”

Titreyen Mark ellerini yanlarında yumruk yaptı. “Misafirliğin fazla uzadı.”

Matt ona bir saniye daha bakıp yanından dolaştı.

Mark kapının açıldığını ve Matt’in sesini işitti. “Ben seni affederim. Passion bile affedebilir. Ama sen kendini nasıl affedeceksin, bilmiyorum.”

Kapının kapanırken çıkardığı hafif tıkırtı sesi Mark’ın kulağında yıldırım etkisi yaptı.

“Cidden, Matty Hala!” Passion yan gülümsüyor, yan kaş çatıyordu. “Kıpırdanarak seni çizmemi çok zorlaştırıyorsun.”

“Ah, Allah aşkına, benim için kıvıldamadan durmak ne kadar zor, biliyorsun. Bir portre ne kadar sürüyor ki?”

“Saatler. Hatta günler.”

“Saatler! Günler!”

Charlotte güneş odasına girdi.

“A, Charlotte. İyi ki geldin.” Matty Hala ayağa fırladı. “Biraz burada otursana. Al sana iyi bir kız. Benim biraz dolaşmam gerek yoksa kalp krizi geçireceğim!”

Matty Hala güneş odasından fırlarken Passion Charlotte’a gülümsedi. “Bu benim ilk yağlıboya portre teşebbüsümdü, ama şimdiden modelimi kaybettim.”

Charlotte başım yana yatırdı. “Hep portre ressamı olacağını söyledin.” Passion’ın yaptığı resme bakmak için yanına geldi. “Ama bu çok uzun zaman önceydi. Bu düşüncenden vazgeçtiğini sanıyordum.”

“Vazgeçmiştim.”

Charlotte taslağa göz attı. “Fikrini değiştiren ne?”

Fikrini değiştiren Mark’tı.

Passion kızarıp omuz silktili. “Tek bir şey değil, aslında. Bunu yapmak istediğimi hatırladım. Sonra birisi bana çok kabiliyetli

olduğumu söyledi - bu kişi hep doğruyu söyler. Birden kendime olan inancımı hatırladım.”

Charlotte çizimi inceledi. “Kabiliyetlisin.”

Passion kuzenine baktı. Sesinde o her zamanki neşe eksikti ve sevimli yüzü gergin ve ciddi görünüyordu. Düşününce, Matty Hala odadan kaçarken Passion’la birlikte gülümsememişti. “Neyin var, canım?”

Charlotte koltuğa çöktü. “Ah, Passion, dün gece felaketti.” Passion tuvalini bırakıp koltuğunu yakma çekti. “Neden? Ne oldu?”

“Ne bileyim? Ne olmadı ki? Kont geç geldi ve annem buna çok sinirlendi. Nasıldır, biliyorsun. Sinirlendiği zaman her şeyi eleştirir, en çok da beni.”

“Canım, bunu ciddiye almamalısn. Sen iyi ve nazık bir insan-sın. Ve dün gece çok güzeldin. Sana söylemeye fırsat bulamadım ama melek gibi görünüyordun.” Gülümsedi. “İnan bana, John Crossman gözlerini senden ayıramadı.”

Charlotte’un dudakları titredi. “O zaman belki John Crossman’la nişanlanmalıyım, çünkü sanırım nişanlım benden nefret ediyor.”

“Ne?” Passion Charlotte’a sarıldı. “Yanılıyor olmalısın. Neden böyle düşünüyorsun?”

“Yüzünden belliydi, Passion, daha geldiği an üstelik. Bana aşâğılık bir şeymişim gibi bakıyordu.”

“Bütün gece böyle miydi?”

“Hayır. Çoğu zaman bana bakmadı bile.”

Passion geri çekilip Charlotte’un elini tuttu. “Peki, seninle hiç konuştu mu? Dans etti mi?”

“Çok az konuştu. Dans ettik.” Charlotte bağlanmış ellerine baktı. “Gecenin en güzel anlarıydı herhalde. Birkaç saniye, onun benden gerçekten hoşlanıyor olabileceğini düşündüm.” Charlotte

bir nebze ümit taşıyan gri gözlerini kaldırdı. “Bana sarılıp gözlerinde yumuşak bir ifadeyle baktığında. Ama bu sadece birkaç saniye sürdü.”

Passion Mark’ı ve havai fişekler altındaki danslarını düşündü. Charlotte’un da böyle bir mutluluğu hiç olmazsa bir parça tadabilmesini çok isterdi.

“Bir an, bir andır,” dedi. “Biliyorum orada değildim ama bu sadece birlikte ilk dışarı çıkışınızdı. Onu tanımıyorsun, Charlotte. Belki nişanlın sosyal ortamlardan hazzetmiyordun Belki sessiz, sakın ve ciddi bir adamdır.”

Charlotte başını salladı. “Tebessümü hiç gözlerine ulaşmıyor, Passion.”

“Ah, ama gülümsüyormuş. Biliyorsun evlenene kadar annem de babamın ondan hoşlanmadığını sanıyormuş. Onun ne kadar az konuşup güldüğünü bize anlatırdı. Meğerse babam anneme o kadar âşıkmiş ki, onun yanındayken heyecandan duygularını gösteremiyormuş. Ancak onu başka bir adama kaptırma derecesine vardığında kendine gelmiş.”

Charlotte kaşlarını çatı. “Ondan olabilir mi?”

“Bu da bir ihtimal. Unutma Charlotte, sana teklifte bulunan o idi. İstemese neden teklif etsin?”

“Ben de kendi kendime bunu sorup duruyorum.”

Passion Abigail Lawrence’la alışverişlerini hatırlayınca bir an düşündü. “Bir şey daha var, Charlotte. Daha önce, onun annenden nefret ettiğini düşündüğünü, hatta kendi annesine bile kızgın görüldüğünü söylemiştin. Bu iki kadın dün gece orada değiller miydi?”

“Evet.”

“O halde belki tersliği sana değil onlara karşıdır. Ya da belki...”
Passion kuzenine bu kadar korkak olmamasını nasıl söyleyeceğini düşündü. “Belki senin haddinden fazla annenin buyruğu

altında olduğunu düşünüyordur. Annenin hayatınıza aşın müdahalede bulunacağını veya dediğin gibi, senin de annene benzeyeceğini sanıyor olabilir.”

Charlotte iri gözlerle ona bakıyordu. “Eğer o annem olmasaydı ben de bundan korkardım. Annem ve bu beni korkutuyor.” Passion’ın içinden gülmek geldi. “Tanrı’nın buyurduğu gibi, evlat olarak annene karşı itaatkâr ve hürmetkâr olmalısın. Ama gerçek kişiliğini biraz daha göstererek onun, zamanı geldiğinde senin ona daha çok bağlanacağına inanmasını sağlarsın. Ancak bu şekilde senin annene benzemediğini ona anlatabilirsin.” Charlotte başıyla onayladı. “Daha güçlü olmam gerektiğini biliyorum.” Passion’ın ellerini sıktı. “Daha güçlü olacağım.” “Misafirimiz var, canlarım.” Matty Hala John Crossman’ı içeri aldı. “Lütfen oturun, Bay Crossman. Ben de gidip çay servisi isteyeyim.”

“İyi günler, Bay Crossman.” Passion gülümseyerek koltuğunu Charlotte’unkinden uzaklaştırdı. “Kuzenim Bayan Lawrence’i tanıyorsunuz.”

John eğilerek selam verdi. “Rahatsız etmiyorum ya? Başka zaman da gelebilirim.”

“Hayır, lütfen, bize katılın. Dün gecenin olayları hakkında konuşuyorduk. Park harika değil mi?”

“öyle.” John Charlotte’un yanındaki koltuğa oturup ona döndü. Nişanınız için sizi tebrik etme fırsatım olmadı, Bayan Lawrence. Anneniz bir konttan söz ettiydi. Müstakbel kocanız kimdir acaba?”

“Teşekkürler, Bay Crossman. Langley Kontu Randolph Hawkmore ile nişanlandım.”

“Gerçekten mi?” John’un kaşları havaya kalktı. “Onun lordluğu bana yabancı değildir.”

Charlotte öne doğru uzandı. “Onu tanıyor musunuz?”

John başını hayır anlamında salladı. “Sadece namını duydum. Ama Crossman Ticaret Filosu’nun büyük sermayedarlarından. Babam tanırdı.”

Passion Charlotte’a şöyle bir baktı. “Sakıncası yoksa Bay Crossman, nedir namı ve babanız onun hakkında ne düşündüğünü size hiç anlattı mı?”

“Kendi sınıfının insanların aksine iş yapmaktan anlar. Bu nedenle babam onu çok severdi. Namına gelince-” Duraksayarak Charlotte’a baktı. “Dürüstlüğü ve ahlakıyla tanınır. Ve sınıfının insanların aksine onu kumar masalarında ve at yarışlarında göremezsiniz.” Duraksadı. “Bazı insanlar onu aksi ve merdümگیرiz biri olarak görürler. Ama arkadaşları az ve yakındır, yani kim bilir?”

Charlotte’un morali düzeliverdi.

Passion da rahatlayarak gülümsedi. “İşte Charlotte, gördün mü?”

“Çay mı? Biri çay mı dedi?” dedi Matty Hala içeri girerek. “Tanrı Kraliçe’yi korusun, Tanrı çayı da korusun! Geliyor!”

Passion ile John karşılıklı gülümsediler.

Charlotte da güldü.

* * *

Mark masasının arkasında durup masaya yayılmış çizimlere baktı. Çalışmak genellikle ona iyi gelirdi, ama bugün iyi gelmiyordu. Matt’le yaptığı kahvaltıdan beri duygularını bağdaştırmaya çalışıyordu.

Daima kendi çocuklarına sahip olamamanın acısını içinde duysa da unvanını Matthew’un oğluna aktarma fikrine alışmıştı. Artık bu soyunu bitirmek anlamına geliyordu - ve babasının yüzü sürekli gözünün önüne geliyordu.

Asabi bir homurtuyla kalemini masanın üzerine fırlatarak pencereye gitti. Bahçesinde çiçekler açmıştı. Düzgünce biçilmiş alanı o tasarlamıştı. Ama o bile mutlu etmiyordu.

Passion da aklını meşgul ediyordu. Onun, duygularını ne derece etkilediğini merak ediyordu. Passion'ın ona varis doğurmasını istediğinden değil, zaten veremezdi, ama düşündükçe onu daha çok istediği için.

Ondan önce, hayatının büyük oranda belirlenmiş olduğunu düşünürdü. Olduğu gibi devam edecekti, amca olmanın keyfini çıkaracaktı, işi de hayatındaki en önemli şey olacaktı.

Ama Passion onda yepyeni duygu ve arzular uyandırmıştı. Artık önceki yaşantısı ona boş ve soğuk geliyordu.

Kaşlarını çattı. Ne istediğinden emin değildi, ama daha önce sahip olduğu şeyleri istemediğini biliyordu.

Kapı çalındı ve Cranford başını içeri uzattı. "Affedersiniz, lordum, Bay Wilkes sizi görmeye geldi."

Mektubu bulmuş olsaydı bari! "İçeri gönder."

Mickey üstünlük taslayan bir edayla Cranford'un yanından geçip içeri girdi ve Cranford arkasından kapıyı her zamankinden biraz daha sertçe kapattı.

"Buldun mu?"

Mickey şapkasını çıkardı. "Hayır, loğrdum. Daha bulamadım. Ama size bilgi vereyim dedim."

Mark kollarım göğsünde kavuşturdu. "Bütün gece pavyondaydı. Herhalde ilk önce odasını aradın."

"Öyle yaptım, loğrdum. Öyle yaptım. Bissürü mektup buldum. Amma kontesten geleni bulamadım, maalesef. Yarınız"- ince parmağını kaldırdı-" üst kat hizmetçisini tavladım. Lawrence evinde getir götür işlerine bakacam."

"Gerçekten mi?"

Oğlan iftiharla başım salladı. "Tabii ya, loğrdum. Ee, her şey-

lerin bir yolu yorganı var. Hizmetçi kısmı her şeyden haberdar olur. Ve size bir şey diyeyim mi?” Miskince kanepenin arkasına dayandı.

Mark ona müsaade etti.

“Bu Bayan Lawrence tam cadaloz çıktı. Herkese illallah de-dirtmiş.” Mickey gözlerini kıstı. “Bu da bizim işimize gelir mi gelir, loğrdum. Çünkü hizmetçiler bi’ sana cephe aldılar mıydı, şantaj fırsatı yakalamak için ellerinden geleni artlarına koymazlar. Yani”- göz kırptı-“bi’ ev dolusu hizmetçiye kendimize bağladık mı bağladık.”

Mark uşağın Lawrence’ları ziyarete gittiğinde takındığı kü-çümser tavrı hatırladı. Başını salladı. “Pek güzel. Onları istediğin gibi kullan. Ama unutmayasın, esas amacını öğrenmemeleri lazım.”

“Yok canım. Dikkat etmek lazım, di mi? Fakat bendeniz bu işlerden anlarım biraz. Duvardaki sineğim, ben. Bebe kadar masumum, ben. Mickey işini bilir hani yani. Mickey işini bilen çocuktur hani.” Sırıttı. “Benim için öyle derler hani, loğurdum, yani.”

Mark onaylarcasına başını salladı. “Aferin, Mickey. Aferin.” Oğlanın yanına gidip onu yakasından tutup sürükledi. Onu oturtup eliyle buruşuk kumaşa hafifçe vurdu. “Şimdi beni dinle. O mektubu istiyorum. Hem de çok kısa bir zaman içinde.” Hafifçe gülümsedi. “O yüzden, on parmağında ne kadar marifet varsa, kullan. Anladın mı?”

“Anladım, loğurdum, anladım.”

“Güzel. İşine dön o halde.”

Mickey yüzünde sırıtmayla şapkasını başına geçirdi. “İygünner, loğurdum.”

Oğlan çıkarken Mark masasına döndü. Şimdi kendini daha iyi hissediyordu. Gençliğine ve kurusıkı atmasına rağmen Mickey

Wilkes zehir gibi bir zekâya sahipti. Ve esasen, bir günde epey iş becermişti.

Mark kalemini aldı.

Mickey mektubu bulacaktı.

Eğilip bir sütunu taramaya başladı.

Mecburdu.

On İkinci Bölüm

AŞK

Passion arabanın içinde arkasına yaslanarak siyah yas peçesini düzeltti. Heyecandan yüreği küt küt atıyordu. Yastan çıkmalı bir hafta olmuştu. Gecelerini Mark'la geçirmesine rağmen, gündüzleri ve akşamları misafirlikler ve gezmelerle geçiyordu. Charlotte hemen her gün, çok kısa kalsa da, geliyordu, çoğunlukla da nişanlısı konusunda içini rahatlatmak için. Akşamları Matty Hala'yla birlikte sosyal ortamlara giriyordu. Alfred Swittly ve neyse ki onun aşırı hareketlerini dengeleyen John Crossman da onlara genellikle eşlik ediyorlardı.

Ama bugün halasına alışverişe çıktığını söylemişti. Matty Hala itiraz edecek olduğunda da Passion ona dul kadınların da tek başlarına sokağa çıkabileceklerini hatırlattı.

Elbette alışverişe gitmiyordu. Mark'ın evine gidiyordu. Aldığı riski düşününce bir telaş kapladı içini. Ayrıca halasına yalan söylediği için vicdan azabı bir dere gibi aktı içine. Yaptığı şeyi kabul edilebilir kılmayacağını bilse de eve dönerken biraz alışveriş yapmaya karar verdi.

Araba dururken tavanım hafif bir yağmur dövmeye başladı. Passion dışarıya göz attı. Sokakta sadece birkaç kişi vardı. Ortam güvenli görünüyordu. Şoföre parayı ödedikten sonra arabadan inip şemsiyesini açtı. Araba tangır tungur ederek uzaklaşırken Passion karşısındaki eve baktı. Köşebaşındaki bina iki katlıydı.

Alınlığı bembeyaz, dış kapı ise koyu yeşildi ve üzerinde aslan başı şeklinde büyük bir tokmak vardı. Passion uzun süre buna baktı. Elbette ön kapıdan girmeyecekti.

Aceleyle evin yan tarafından geçerken başını eğdi ve soğuk bir rüzgâr onu sarsarken şemsiyesine daha sıkı yapıştı. Rüyalarındaki aslanın Mark olduğunu biliyordu ama onu evinde görmesi çok garipti.

Çabucak ve etrafına bakmadan, bir kapıyı itip küçük bir yan bahçeye girdi. Hizmetkâr girişi oradaydı. Tam kapıya uzanırken kapı açıldı ve bir el onu tutup şemsiyesiyle beraber içeri çekti. Kapı kapandı ve Mark'ın kolları vücuduna dolandı.

Mark onun peçesini arkaya atıp gülümsedi. “Nerede kaldın?”

Passion şemsiyesini başlarının üzerinde tutuyor, yere su damlıyordu. “Geç mi kaldım?”

Mark ona kısa ama esaslı bir öpücük verdi. “Hayır, ön taraftan buraya yürümem çok uzun sürdü.”

“Ah, şey, ben-”

Mark onu tekrar öptü, acelesiyle onun nefesini keserek.

Passion güçlükle soluk alıp gülümseyerek geri çekildi.

Mark'ın mavi gözleri parladı. “Tanrım, çok güzelsin.” Onun şemsiyesini alıp kapatarak şemsiyeliğe koydu.

“Rahat ol, herkese izin verdim.” Elini uzattı. “Mantonuz ile şapkanız, madam. Yoksa size Matmazel Passion Evlere Dökülen mi diyeyim?”

Passion güldü. “Ah, evet, işte bu!” Üzerindekileri çıkarırken, “Üçe kadar çıkmam lazım. Bu akşam önemli bir yemeğe katılacağım.”

İçinden Mark'a hayran oldu. Bej rengi bir pantolonun üzerine lacivert bir robdöşambr giymişti.

Mark şöyle bir kaşlarını çattı. “Ben de. Ama benimki o kadar önemli değil. Aslında gitmemeyi tercih ederdim.”

Passion onu defalarca çıplak görmüş olsa da hiç banyo yapacakmış gibi giyinmiş halde görmemişti. Şapkasıyla mantosunu ona verirken kızardı.

Mark onları alarak Passion'a baktı. "Bu elbise düğünçiçeği renginde," dedi biraz haşın bir edayla.

Passion gülümsedi. Bu onun en sevdiği elbisesiydi ve Mark'ın fark etmesini umarak giymişti.

Mark onun elini tuttu. "Benimle gel."

Birlikte, arka koridordan evin ön tarafına doğru yürüyerek, yan tarafında zarifçe kıvrılan bir merdiven bulunan uzun bir antreye girdiler.

"Evin çok güzel," dedi Passion, Mark'ın ardından yukarı çıkarken.

"Teşekkürler. Bir Robert Adam evidir." Omzunun üzerinden baktı. "Odaların şekillerini değiştirmesi çok hoşuma gidiyor." "Kendisi mimar oluyor, sanırım."

Mark gülümsedi. "Evet - geçen yüzyıldan."

Sahanlıkta evin arka tarafına doğru yöneldi. Bir kapıyı açarak Passion'ı odasına soktu. Evin arka tarafının büyük kısmını kapsayan, enine boyuna bir odaydı. Altın sırmalı yeşil ipekten örtüyle kaplı büyük bir yatak odanın bir duvarını işgal ediyordu. Diğer uçta ise şöminede yanan şen bir ateş ile rahat bir oturma alanı onu oraya davet ediyordu.

Büyük bir masa pencerelerden gelen ışığın içine yerleştirilmişti. Passion masanın yanından geçerken üzerinin çizimlerle kaplı olduğunu gördü. Durup masaya yaklaştı. Her sayfada titizlikle yapılmış ve karmaşık mimari çizimler yer alıyordu.

Passion ona doğru gelen Mark'a baktı. "Sen mimarsın."

Mark onun yanında durdu. "Evet."

Passion klasik bir kubbenin ayrıntılarına hayran olarak başını salladı. "Bu çok güzel."

“Teşekkürler. Bunlar yeni Milli Kütüphane için yaptığım çizimler. Yani, işi alırsam.”

Passion kütüphanenin değişik bölümlerini gösteren dört çizime baktı. Tasarım temiz ve zarifti. Tıpkı Mark gibi. “Bence klasik tarzı seçmekle iyi etmişsin. Artık her şey neo-Gotik, ama bu, bu müthiş.”

“Beğendiğine sevindim.” Durdu. “Bunu seçtim çünkü bir bina zamanından ziyade amacını temsil etmelidir. Bir kütüphane de aşın süslemeden kurtarılmalı ve bilgiyi aramayı teşvik etmek amacıyla bolca ışıklandırılmalıdır. Aydınlanmayı ve öğrenmeyi yansıtan bir bina istedim...”

Mark’ı dinleyen Passion onun bu fikrine katılıyordu. Mark önemli ayrıntıları anlatırken o da çizimlere baktı. Yüreği sınırsız olmuştu. Demek Mark’ı heyecanlandıran şey bu idi. Onun için önemli olan bu idi. Onunla bu kadar önemli bir şeyi paylaştığı için kendini ayrıcalıklı hissetti.

Gülümsedi. “Bence işi alacaksın.”

“Umarım haklısındır.” Pencereye doğru döndü. “Aşağı bak.” Passion üzerinde yağmur damlaları olan camdan aşağıdaki bahçeye baktı. Ortaya fiskiyeli bir havuz yerleştirilmişti, inanılmaz renk adaları bahçeyi bölerek sahanın resmiliğini yumuşatıyordu. “Ne kadar güzel bir bahçe,” dedi Passion yumuşak bir sesle.

Mark ellerini onun omuzlarına koydu. “Fıskiye yeni.” Passion fiskiyeye bakarken dudaklarında bir tebessüm belirdi. “Afrodit mi o?”

Mark onun kulağının arkasındaki yumuşak yeri öptü. “Başka kim olabilir?” Kollarını ona dolayıp kendine çekti. “Henüz suyu yok ama yakında olacak.”

Passion ona yaslandı. “Evin güzelmiş, Mark. Hem de çok.”

“Beğendiğine sevindim,” dedi nefesini onun boynuna üfleyerek.

Titreyen Passion Mark'ın ellerinin yukarı çıkıp göğüslerini sıkmasıyla iç geçirdi.

Mark onu kendine çevirip elbisesinin düğmelerini açmaya başladı. "Her ne kadar bu elbiseyle çok güzel görünsen de seni bunsuz da görmeyi çok istiyorum."

Passion'ın kalp atışları hızlandı ve Mark hızlı hareketlerle korselik üzerinde çalışırken o da eteklerini gevşeterek ona yardımcı oldu.

Mark'ın gözleri onun üzerinde dolaşıyordu, Passion bu dikkatli bakış altında birden titredi.

"Kımıldama," dedi Mark masasına geçerek.

Mark'ın eline bir makas aldığı gören Passion'ın gözleri büyüdü. Donmuş bir halde onun külotunu kesip çıkarışını izledi.

Burun delikleri genişleyerek, korsesinin üzerinden gözüken iç gömleğini keserek, göğüslerini açıkta bıraktı.

Passion'ın kalbi deli gibi atmaya, cinsel bir savunmasızlıkla vajinası kasılmaya başladı. Mark'la onun evinde yapayalnızdı. Ona güveniyordu ama aynı zamanda tamamen onun insafına kalmıştı.

"Böyle daha iyi." Makası masanın üzerine atıp üzerindeki robdöşambr çıkararak yatağının kenarına gitti.

Döndüğü zaman, dar kesimli pijamasından dışarı çıkıntı yapan iri ereksiyonunun görüntüsü karşısında Passion ıslandığını hissetti.

"Göğüslerini yukarı kaldır," dedi boğuk sesle. "Göğüs uçlarını görmek istiyorum."

Passion kızardı ama dediğini yaptı. Göğüs uçları kendi ellerinin dokunuşuyla sertleşip kabardılar ve bacaklarının arasında klitorisi telaşla sızlamaya başladı.

"Saçını aç," dedi Mark yumuşak sesle.

Passion kollarını kaldırarak saçındaki bütün tokaları dikkatle

çıkardı. Saçı kaim bir bukle halinde sırtına döküldü.

Mark elini uzattı. “Tokaları bana ver.”

Passion ona doğru yürürken Mark gözlerini ondan hiç ayırmadı. Passion’ın alçak topuklu çizimleri kalın halıda ses çıkarmıyordu.

Tokaları uzatırken onun iri eline baktı. Mark güçlü, becerikli ellere sahipti. Passion’ın kendini tamamıyla teslim ettiği ellere.

Mark tokaları komodinin üzerindeki bir kutuya koyup yavaşça onun arkasına geçti.

Passion nefesini tuttu. Mark ellerini omuzlarında dolaştırırken Passion’ın tüyleri diken diken oldu. Mark ellerini aşağı indirip beline getirdi. Passion onun soluk alıp verişinin hızlandığını işitti.

“Seni böyle çok beğeniyorum.” Parmaklarını ona bastırdı. “Belinin oyuğu beni tahrik ediyor.” Elini kalçasına kaydırıp arkadan vajinasının kıvrımlarını hafifçe okşadı.

Passion sırtını kamburlaştırarak kalçasını sağa sola oynattı.

“Çok güzel.” Mark parmaklarının onun üzerinde dolaştırıyordu. “Tanrım, ıslanmışsın,” dedi iki parmağını içine sokarak.

Passion biraz daha kamburunu çıkarıp elini arkaya uzatarak ensesini kavramaya çalıştı.

“Sanırım aletim sana âşık,” diye mınıldandı Mark onun ensesine doğru.

Mark içine bir parmağını daha sokunca Passion titredi. “Öyle mi?” diye fısıldadı.

Mark kalçalarını ona iyice bastırınca Passion sert aletini hissetti. Diğer elini uzatıp onu kendine çekerken vajinası arzuyla kasıldı.

Mark onun göğsünü okşadı. “Seni görür görmez hazır ola geçiyor.” Göğsünün ucunu sıkıp çevirerek sertleştirirken diğer yandan da parmaklarını vajinasına iyice sokuyordu. “Başka zamanlarda tamamen uyuşuk ve aylaktır.”

Güzel! Demek ki sadece Passion'dan tahrik oluyordu.

Mark ellini onun göğsünden klitorisine kaydırırken Passion derin bir nefes aldı. Mark ona nasıl dokunacağını iyi biliyordu.

“Sırılsıklam oldun,” dedi onun kulağına. “Şu anda beni çok istiyorsun, değil mi?”

Passion nefesini tuttu, dizleri titriyordu. “Seni her zaman istiyorum.”

Mark kısacık bir an durdu. Parmaklarını vajinasından çıkardı. Bir eli yürek gibi atan klitorisinde, diğeri kalçasında Passion'ın önüne geçti.

Passion'ın elleri hemen onun pantolonuna gitti. Düğmeleri sabırsız bir telaşla açtı. İki eliyle birlikte Mark'ın aletini kavrayarak okşamaya başladı.

Mark gözlerinde karanlık ve yoğun bir bakışla onu öpmek için eğildi. Onu hararetle öptü, Passion da onun saldırgan dilini içeri almak için ağzını açtı. Mark elini onun klitorisinden vajinasına kaydırarak içeri soktu.

Passion Mark'ın aletini daha sıkı kavradı. Onu delicesine istiyordu.

Mark birden geri çekilip Passion'ın önünde diz çöktü.

Passion onun çizmelerinin bağlarını çözüp çıkarışını nefesi kesilerek izledi. Uyluğumdaki bir adaleyle birlikte jartiyerinin kurdelesini de titredi.

Mark'ın elleri Passion'ın çorabını düzelterek bileğinden uyluğuna doğru çıktı. Aynı şeyi diğeri bacağına da uyguladı ama bu sefer durup uyluğunu öperek ellerini bacaklarının arka tarafına kaydırды.

Mark onu arka taraftan kavrayıp parmaklarını ıslak kıvrımlarına kaydırırken Passion inledi. Bir yandan onu okşuyor, diğeri yandan nemli bölgelerini öpüp yalıyordu, yanağıyla uyluğunun iç kısmını gıcıklayarak.

Passion heyecandan titriyordu. Klitorisi amansızca zonklar-

ken Passion arzudan öleceğini sandı. Elleri önce yanlarını, sonra onun saçlarını kavradı.

“Lütfen,” diye yalvardı.

Mark yavaşça ayağa kalktı ve Passion’ın göğüs ucunu sertçe emerken bir yandan da pantolonundan kurtuldu.

Passion onun aletinin kırmızı ve meni damlayan başını görünce ağzı ve vajinası müthiş sulandı.

Mark onun nereye baktığını gördü ve titreyen alt dudağında parmağını gezdirdi. “Onu çok mu istiyorsun?”

“Evet,” dedi Passion, nefessiz. “Evet!”

Mark yatağın kenarına oturdu. “Gel o zaman.”

Arzudan başı dönen Passion dizlerinin üzerine çökerek Mark’ın aletinin gövdesini kökünden başlayarak yukarı doğru yalamaya başladı. Mark’ın kalçaları titredi. Dudaklarıyla aletinin ıslak başını sararken iki eliyle gövdesini okşadı.

Aç ve titrer bir halde, şiş başındaki tuzlu sıvıyı emerek, dilini defalarca kenarda ve damarın üzerinde dolaştırdı. Ve aynı anda da ellerini gövde kısmında dolaştırarak doymak bilmeyen ağzına daha çok sıvı akıttı.

Mark ellerini onun saçma sokup kalçalarını öne doğru atmaya başladı. Bu Passion’ı arzudan çıldırır hale getirdi ve Passion dudaklarını gövdeye doğru indirerek dilini meniye taşıyan kabarmış bölgeye bastırdı.

Mark inleyerek ve iterek, bir iki santim daha Passion’ın ağzına girdi. Passion’ın vajinası da kendi tatminini arzulayarak kasılıp gevşedi.

İnleyerek daha derine soktu. Mark’ın onu saran bacakları kasıldı.

Mark birden onu tutup kaldırarak yatağın üzerine *attı*. *Adeta* onun üzerine atlarken Passion ufak bir nida koyuverdi.

Mark onu elleriyle tutarak delici bir öpücükle dudaklarını bereledi. Passion ağzını ve bacaklarını açtı. Kalçaları yukarı kalktı.

“Burası benim evim, Passion,” dedi Mark, onun ağzına doğru, “burada benim dediğim olur.”

Passion’ın kalbi hem arzuyla, hem teslimiyetle çarptı. “Biliyorum.”

Mark boğuk bir küfürle onu yüzüstü çevirdi. Onun aletinin başının vajinasının ıslak kıvrımlarını zorladığını hisseden Passion kalçasını yukarı doğru kaldırdı. Mark ellerini onun beline koydu, Passion derin bir nefes çekti içine ve uzun, sert bir itişle Mark onun içine girdi.

Passion boğuk bir inilti koyuverdi, Mark’ı sararak. Nihayet dolan vajinası esrik bir şekilde kasıldı.

Mark’ın içine her girişi büyük bir haz kaynağıydı ama Passion bugün kendini daha dolu ve daha savunmasız hissediyordu. Klitorisi zonkladı, kalçaları titredi.

“Evet, Passion,” diye mırıldandı Mark. “İşte böyle, tatlım.” Tutup kalçalarını kaldırdı. “İşte böyle.”

Mark rahmine her zamankinden daha çok baskı uygulayarak ileri doğru hamle yaparken Passion inledi. Şiddetli hazdan sıcak bir sıvı boşaldı.

Mark aletini geri çekince Passion sitemkâr bir inilti çıkardı. “Hayır, durma,” dedi bir solukta. Onun odasındaki ilk geceden o yana Mark onun vajinasındaki derin cebi üç kere bulmuştu ve her seferinde bunu onun orgazm akıntısı sırasında yapmıştı. Passion bugün bu tecrübeyi sulandırılmamış halde istiyordu. Markı sulandırılmamış halde istiyordu. “Lütfen...”

Mark arkada titriyor ama kımıldamıyordu. “Başlarsam duramayabilirim.” Sesi ciddiye. “Canını yakmak istemiyorum.” “Beni şimdi al,” diye yalvardı kibarca. “Seni tamamen içime almak istiyorum - her santimini.”

Mark’ın elleri onun korseli belini sıkıca kavradı. Derin bir nefes aldı.

Passion gözlerini kapatarak bir iç geçirdi.

Mark aletini yavaşça geri çekip ardından sertçe içine girerek Passion'ın aralık dudaklarından bir çığlık kopmasına sebep oldu. Belini öyle sıkı tutuyordu ki Passion onun kuvvetinin tesirine tamamen teslim olmuştu.

Mark ara vermeden bir kere daha itti. Passion inledi. İçindeki yankı o denli derin ve kuvvetliydi ki titriyor ve bu kuvvet karşısında yumuşuyordu.

Mark son bir kere daha geri çektikten sonra rahmin ağzına nihai ve zorlayan bir hamle yaptı.

Passion teslim olmalıydı. Artık ne şüphe ne de direniş vardı. O bütünüyle Mark'a aitti.

Artık devamlı itiyor, sert ve doğrudan baskıyla yükleniyordu. "Açıl," dedi nefes nefese. "Açıl bana, Passion."

Passion öne doğru bükülerek vücudunu onun buyruğuna sundu. Mark da onun sunduğunu alarak bütün ağırlığıyla Passion'ın üzerine abandı. "Güzel," diye homurdandı. "Çok güzel."

Passion sarsıldı ve hızlı hızlı nefes alıp vermeye başladı. Vajinası kasıldı, klitorisi zonkladı.

"Ah, Tanrım," diye gürledi Mark. "Girdikçe giriyor."

Artan baskı karşısında Passion nefesini tutarak çığlığını içine gömdü.

Mark ise arkasında inliyordu.

Elleriyle yatak örtüsünü kavradı. İnfilak edecek gibi hissediyordu, aldığı haz inanılmazdı. Heyecanla birlikte doyumu da artıyordu. Vücudu açılıyor, vajinası esniyordu. Ve tam ikiye ayrılacağını sandığı anda içinde bir şey açıldı. Baskı azaldı. Çığlık atarak Mark'ı tamamen içine aldı.

İnliyor, kesik kesik nefes alıyordu ve Mark'ın, içinde yürek gibi atışını duyumsuyordu. Kalbi çılgınca atıyordu. İşte burası varmak istediği yerdı. Burası ait olduğu yerdı.

“Ah Tanrım! Kendini daima böyle vermelisin,” dedi Mark heyecanla, elleriyle belini sıkarak. “Bana karşı koyma, o zaman her seferinde seni böyle doldurabilirim.” Ona doğru sallandı. “Sen de istersin, değil mi?”

Mark’ın aletinin ucu Passion’ın ta derinlerinde bir yere değince Passion ufak bir inilti kopardı. “Evet,” dedi nefes nefese. Mark ona sonsuza kadar ve daima böyle girebilirdi!

Mark aletini geri çekti ve Passion onun şiş başının geri çekilirken rahminin sıkı ağzına sürünmesiyle birlikte yeniden bir heyecan hissetti.

İnleyip titredi. Vajinası şiddetli bir şekilde kasıldı.

Mark tam o noktada kalarak o sıkı, titreyen noktada gidip geldi. “Hisset bunu,” dedi. “Hazzını duy. Gelme. Sadece hisset.”

Mark’ın ona verdiği ıstıraplı hazza tahammül ederken, yerinden kımlıdayamadı. Rahatlamak için ölse de kendini tutuyordu. Ve Mark pompaladıkça baskı artıyordu. Passion yine inledi.

“Çok güzel,” dedi Mark soluk soluğa. “Çok güzel. Tanrım, gittikçe büyüyorum.”

Mark onun içine kayd, baskı azaldı, Passion’ın vajinası esnedi. Passion onun aletinin başının, vücudundaki bilinmeyen bir organa değdiğini duyunca alnından ter boşanarak inledi.

“Oh, Tanrım,” diye inledi. Mark ona doğru sallanarak hafifçe dürttü.

Passion hıçkırığa boğulurken kendini ona doğru iterek içine adamakıllı girmesine yardım etti. Vücudu çılgınca sarsılmaya başladı.

Mark hafif bir iniltiyle onun belini kavrayarak çılgınca pompalamaya başladı.

Passion çılgılık attı. Mark her vuruşta aletini rahim boynunun dar ve hassas etine sürterek geri çekiyor, sonra kuvvetle içeri itiyordu. Ve her vuruşta iri hayaları Passion’ın vajinasının açılmış ve şişmiş dudaklarına çarpıyordu.

Passion'ın başı dönüyor, kalbi küt küt atıyordu. Bütün varlığı bacaklarının arasında toplanmıştı sanki.

Vajinası Mark'ın aletini aç bir yakaranın şevkiyle emiyordu. Klitorisi ise kalbindeki kanı hassas goncasına çekerek sızlıyor, zonkluyordu.

Ve Mark onu mutlu etme amansız kararlılığı içinde durmaksızın gidip geliyordu. Passion'ın tek yapması gereken kendini sunmaktı. Sırtı gevşeyerek daha da büküldü. Gözleri kısılarak görüşü daraldı.

Tek yapması gereken teslim olmaktı.

Şiddetli, kontrolsüz bir çılgılla barındırdığı bütün duygu ve düşüncelerin çekilmesine izin verdi. Yüreği ona duyduğu aşkla doldu. Vajinası aletini çekip ona kenetlendi. Klitorisi coşkuyula atıyordu. Ve Mark onun üzerinde inleyerek vücuduna sıcak tohum nehirleri akıtırken Passion binlerce kıvılcım saçan bir esrikliğe ve hazza boğuldu.

Aşkla tahrik olan Passion'ın gelişi uzun sürdü. Mark onun üzerine yığıldıktan uzun zaman sonra bile Passion hâlâ titriyor ve sarsılıyordu.

Mark onun omzuna yumuşak, nemli öpücükler kondurdu, Passion da dudaklarının nazik dokunuşlarıyla mest oldu. Keşke sonsuza dek onunla kalabilseydi.

Sonsuza dek...

“Sana bir hediyem var,” diye mırıldandı Mark.

Passion'ın yüreği titredi. “Benim hediyem sensin.”

Mark onun saçını alnından alarak arkaya doğru yatırıp ağzının köşesini öptü. “Sen de benim.”

Mark onun içinden çıkarken Passion hafifçe inledi. Kalçasını hafifçe okşadıktan sonra yataktan indi.

Passion dirseğine dayanarak Mark'ın odada yürüyüşünü seyretti. Onun geniş, uzun vücudunu seviyordu. Onun kendinden emin, uzun adımlarını seviyordu.

Onu seviyordu.

Bu ne zaman olmuştu? Yeni değildi. Artık bunu biliyordu. Bu hal üzerine pavyonda gelmişti. İlk işaretini, onu odasına aldığı ilk gece vermişti.

Mark elinde bir piknik sepeti ve koyu kırmızı bir kurdeleyle bağlanmış siyah bir kutuyla geri geldi. Durup Passion'a baktı. "Seni yatağında görmek ne güzel! Yatağımdayken benimsin."

Bir bilseydi. "Nerede olursam olayım, seninim."

Mark'ın gözleri bir an ona daldı, sonra yatağın kenarına oturdu. Passion doğrulup oturdu ve Mark kutuyu onun kucağına koydu.

"Senin," dedi usulca.

Passion'in göğsü sıkışıyordu. Kutuyu saran siyah harelî ipeği okşayıp koyu kırmızı saten kurdeleyi parmaklarının arasında kaydırırdı.

"Daha önce bir kadına hediye almamıştım," dedi Mark, sertçe. "Ama bu, bu sana çok uygundu."

Passion gözlerinden akmaya yeltenen yaşları gizlemek için başım eğdi. Kalın kurdeleyi dikkatlice çözüp kapağı açtı. Siyah bir kâğıt, kutunun içindekini kaplıyordu. Onu arkaya yatırınca altın zemin üzerinde kırmızı, yeşil, mavi ve siyah girdaplardan oluşan şal desenli bir kumaşla karşılaştı. Onu saygılı bir edayla kaldırıncaya ortaya büyük bir kaşmir- şal çıktı. Güzelliği ve kalitesi kraliçeye layıktı ki onun bunlardan birçoğuna sahip olduğu söylenirdi.

Passion gözlerinde yaşlarla şala hayran hayran baktı. Ama güzelliğinden öte Mark'ın bunu onun için seçmiş olması harika bir şeydi.

Passion şali omuzlarına attı ve onun gözlerinin içine baktı. "Teşekkürler, Mark. Çok güzel."

Mark ona yumuşak bir öpücük verdi. "Bu tepkiyi görmek için yüz tane bile alırım."

Passion o zaman anladı. Aşkı onu ilk gördüğünde doğmuştu.

Mark elini Passion'ın dizinde dolaştırıyordu.

“Rahat dursan çok iyi olur.” Passion ona gülümseyip kâğıdı birden ve hızla üst üste attığı bacaklarının üzerine çekti.

Piknik sepetindekileri yemiş, yatağın üzerinde çıplak halde oturuyorlardı.

Passion onu profilden çizmeye çalışıyordu. Şalı omuzlarındaydı ama Mark onun bacağını okşayıp kumaşın altındaki vajinasının yumuşak kıvrımlarına hafifçe dokunmaktan kendini alamıyordu.

“Kafamı kımıldatmıyorum ki,” dedi.

Passion'ın tebessümü genişledi. “Bunun bir şeye benzemesini istiyorsan, dikkatimi dağıtma.”

Mark iç geçirip bir yudum şarap içti.

“Bana çizdiğim sabırsız Pazar Okulu öğrencilerini hatırlatıyorsun. Bana bir şey anlatsana,” diye önerdi.

“Bir şey mi anlatayım?”

“Hı-hım. Küçüklüğünle ilgili bir şey olabilir.”

Mark'ın çenesi kasıldı. “Küçüklüğümle ilgili anlatacak bir şey yok.”

Passion ona bakıverdi. Bakışı çok manalıydı. “O zaman başka bir şey,” dedi.

Mark resim defterinin üzerinde onun gözleriyle buluştu. “Oxford'dayken, en büyük penis unvanı benimdi.”

Passion güldü. Elini uzatıp yüzünü tekrar yan çevirdi. “Oxford'da böyle yüksek referanslar edinilebildiğini bilmiyordum.”

“Çoğu insan bilmez. En hacimli boşalan kişi rekoru da bendeydi. Bir viski bardağını doldurabilirim.”

Passion gözlerinde hayret dolu bir ifadeyle resim defterini indirdi. “Dalga geçiyorsun, değil mi? Aslında böyle müsabakalar yoktur.”

Mark ona sevecen bir ifadeyle bakarak resim defterini kaldırıp çalışmaya devam etmesini istedi. “Aslında bu rekor Matt’le bende. En uzağa attırma rekoruna gelince, o, Sir Peter Wellers’a aittir. Çok küçük bir penise sahip olmasına rağmen menisi deyim yerindeyse uçuyordu.” Mark omuz silkti. “Matt’le nasıl olduğunu çözemedik bir türlü. Sonunda ikimizin menilerinin o kadar uzağa gidemeyecek kadar ağır olduklarına karar verdik.”

Passion elindeki defteri kucağına bıraktı. “Oxford’da böyle şeyler olduğuna inanamıyorum. Delikanlıların bu tür yarışlarda yer aldıklarına inanamıyorum.”

“Ders çalıştığımız da oluyordu canım.”

Passion gözlerini döndürdü. “Ah, iyi bari.”

“Ne yani, sen hiç edebe aykırı bir şey yapmadın mı - benden önce yani?”

Passion’in yanakları kızardı.

“Aha!” Mark dönüp dirseğine yaslandı. “Şimdi sen bir şey anlat bakalım. Güzel olsun.”

Passion daha beter kızardı. “Yazın kız kardeşlerimle evimizin yakınlarındaki küçük bir gölde yıkanırđık. Giysilerimizi kıyıda bırakır, iç gömleklerimizle suya girerdik.

Mark’ın kaşları kalktı. “Gerçekten mi?”

Passion sırttı. “Evet, gerçekten. Dinlemek istiyor musun, istemiyor musun?”

Yorganın altında Mark’ın aleti başını salladı. “A, kesinlikle. Bunu yaptığınızda kaç yaşındaydın?”

“A, bunu senelerce yaptık. Ama bahsettiğim olay olduğunda ben on beş yaşındaydım.”

“Mükemmel. Devam et.”

“İşte, özellikle sıcak bir gün, yüzdükten sonra çimlerin üzerinde uzanırken, Prim bir çığlıkla yerinden fırlayıp iç gömleğini üstüne geçirdi ve bacaklarını dövmeğe başladı. Patience’la

birlikte onun yanma gittik, meğer uğurböceğiymiş. Her neyse, uğurböceğini Prim'in bacağından alırken, Patience, 'Kukunda bir ben var, Prim,' dedi." Passion daha çok kızardı. "Yani daha neyin ne olduğunu bilmeden, gölün kenarında oturup birbirimizin cinsel organlarını inceliyorduk."

Mark hızlı hızlı nefes almaya başlamıştı. "Hiç birbirinize dokundunuz mu?"

Passion'in bakışı sıcacıktı. "Biraz."

Mark'ın aleti dimdik olmuştu. Passion'ı kombinezonu belinde, bacaklarını açarak uzanmış kendine dokunurken ve kız kardeşleri tarafından dokunulurken hayal etmek Mark'ın beklediğinden daha erotikti. Onun kız kardeşlerini istediğinden değil ama onu istediği ve bu Passion'in şu anki kadın halinin masum fakat tensel kanıtı olduğu için.

Onlar birbirlerine ilgi ve merakla bakmış olsalar, muayeneleri ise dışarıdan bakan birinin heyecanlanması için değil, kendi aralarında olsa bile, Mark orada olmayı istemekten kendini alamadı. Passion'ı kardeşlerinden ayırarak onunla çimlerin üzerinde birlikte olurdu. "Tanrım, keşke seni o zaman tanısaydım. Her gün senin peşinden o göle gelirdim." Onun elini şahlanan ereksiyonuna götürdü. "Ve sevişmenin tadını erkenden alırdın, güzelim." Passion gülümsedi ama sonra ciddileşti. "Keşke seni tanısaydım." Ona baktı. "Eğer sen benim hayatımda olsaydım kocamla hiç evlenmezdim."

Passion'in hayatının bir kısmını soğuk adamın tekiyle geçirmiş olması Mark'ı sinirlendirdi. Kaşlarını çattı. "Zaten ben buna müsaade etmezdim."

"Vermez miydin?"

"Hayır."

"Peki, buna nasıl mani olurdun?"

Cevap gecikmedi. "Seninle ben evlenirdim."

Bu sözler aralarında bir süre sessizliğe sebep oldu.

Mark bunu içinden gelerek söylemişti. Tuhaf bir şekilde, bunu söylerken hiçbir şaşkınlık veya rahatsızlık da duymamıştı.

“Ama uzun süreli ilişkilere inanmadığını söylemiştin,” dedi Passion fısıltıyla. “Hani işin bittiğinde, biterdi?”

Mark öyle söylemişti. Çünkü şimdiye kadar hep öyle olmuştu. Çünkü şimdiye kadar hayat ona böyle göstermişti.

Ama Passion’la birlikteyken her şey farklıydı. Onunlayken hayatı mutluluk ve olanak dolu görünüyordu. Onunlayken, Mark sonsuzluğa inanıyordu.

“Evet,” dedi. “Ama seninle küçükken tanışmış olsaydım, bu konudaki düşüncelerim tamamen farklı olurdu sanırım.”

“Ama benimle şimdi tanıştın.”

“Evet.” Parmağını onun göğüslerinin arasında dolaştırdı. “Tanrı’ya şükür.”

Parmağını onun güzel karnına doğru kaydırduğunda, aklına bir şey geldi. Kaşlarını çattı. “Kocandan çocuğunun olmaması, çocuk doğuramayacağın anlamına gelmez.”

Passion ona baktı. “Ne demek istiyorsun?”

“Yani sorun pekâlâ kocanda da olabilir.”

“Değil.”

“Nereden biliyorsun?”

Passion’ın gözleri akmayan gözyaşlarıyla parladı. “Kocam sütçü kızlardan biriyle yatıyordu. Onu kaç kere yakaladım, hem de benimleyken olduğundan daha şevkli ve canlıydı, onu becerirken.” Gözyaşları süzüldü, Passion onları çabucak sildi. “Kısa bir süre sonra kız hamile kaldı. Kocama geldi, kocam ona para verdi. Kız da gitti.” “Tanrım, çok üzüldüm.” Mark onu kollarına aldı. Konuyu hiç açmaması gerekirdi. “Çok üzüldüm, Passion.”

Piç kurusu! Eğer kocası zaten ölü olmasaydı Mark onu öldürdü.

Islak yanağından saçını çekip titreyen dudaklarını öptü. Dudakları yaşlardan tuzlu bir tat almıştı. “Sen benim tanıdığım en güzel, en çekici kadınsın,” diye mırıldandı. Dediğine vurgu yapmak için onu kuvvetlice öptü. Passion’ın yürekten karşılık vermesi ve tatlı sarılışı Mark’ın içinde, kocasının onun değerini bilememiş olmasından dolayı bencilce bir heyecan uyandırdı.

Mark geri çekilip parmağıyla bir gözyaşı damlasını sildi. Passion gözleri kahverengi, yeşil ve bal rengi yapraklar gibiydi. Mark onların kederden değil, mutlulukla parlamalarını istiyordu. Ona, kocası sütçü kızı beceriyor diye bunun çocuğun ondan olduğu anlamına gelmediğini söylemek istedi. Sütçü kız kim bilir kaç erkekle yatıyordu.

Ama bunu ona söyleyemedi. Yanılıyor olabilirdi ve boş umut da *mutsuzluk* verirdi.

Bu yüzden onun diğer acısından bahsetti. “Bazı erkekler kileden çıkar çıkmaz karılarına olan ilgilerini kaybederler,” dedi müşfikçe. “Bunun kadınla hiç ilgisi yoktur; karısı artık elinin altındadır, o ona helaldir. Adamın derdi onun olmayan kadınları elde etmektir.”

Passion bu sözleri düşündü. Sonra ona baktı. “Sen de bu yüzden mi benimle birliktesin? Elinin altında olmadığım için mi, sana yasak olduğum için mi?”

Mark kaşlarını çatı. Duyguları bunlardan o kadar uzaktı ki bu kıyası düşünmemişti bile. “Seni isteme sebepimin bu olmadığını biliyorsun.”

“Biliyorum.” Gözlerine baktı. “Ama bunu senden de duymak istedim.”

Mark onun çenesini tutup hafifçe öptü. “Seni istiyorum çünkü bana bütün benliğini veriyorsun. Seni istiyorum çünkü benden hiçbir şey istemiyorsun, ama verdiğim her şeyi alıyorsun.” Kaş-

larını çattı. “Benden bir şey istemeni dilerdim - sana başka hiç kimsenin veremeyeceği bir şeyi benden istesen keşke.”

Passion’ın gözleri o tarifi güç duyguyla ışıldadı. O biliyor muydu acaba bu duygunun varlığını? Mark ona dikkatlice bakınca bu duygunun kendi resminde gördüğü o anlatılmaz şey olduğunu anladı. Neydi o? Ne olduğunu çıkarmasına ramak kalmıştı ama yine başarmadı.

Sesi titriyordu. “Seni istiyorum çünkü sen benim hayallerimde bile karşılaşmadığım bir kadınsın.”

Passion şalının yumuşak saçağını düzeltti. Şal, elbisesinin bordo ipeğiyle çok uyumluydu. Kendisine eşlik eden John Crossman’la birlikte Lawrence’ların evine doğru yürürken şalına sıkıca sarındı.

Pencerelerin hepsi ışıktı. Bütün Lawrence klanı, Abigail’in Netherton’dan akrabalarıyla birlikte, Charlotte’un nişan yemeği için hazır ola geçmiş durumdaydı.

Passion John’un kolunda, basamakları çıktı. Passion zavallı taşralı akrabalarından - şu hiç sözü edilmeyen Dare’lerden - tek temsilciydi. Charlotte Passion ile ailesinin düğüne davet edilmesini sağlamıştı. Resmi davetiye o gün gelmişti. Passion bu akşamki daveti de Charlotte’un sayesinde almış olmalıydı. Matty Hala bilhassa davet kapsamı dışında bırakılmıştı ve Abigail Bay Crossman’ın Passion için uygun bir kavalie olacağını söyleme kabalığında bulunmuştu.

Passion bu hakaret karşısında teessüflerini bildirmek istemiş, fakat Matty Hala Charlotte’un hatırına sesini çıkarmaması konusunda ısrar etmişti.

John zili çalmadan önce durdu. “Sizce Bayan Lawrence bu akşam süpürgesine biner mi?”

Passion güldü. John iyi bir kavalieydi ve hiçbir şey, Abigail

Lawrence bile bu akşam Passion'ın mutluluğunu gölgeleyemezdi. "Tecrübelerime göre hayli sinirli olduğu ortada, süpürgesiz dolaşmaz."

John gülümseyerek omuz silkti. "Aman yoluna çıkmayalım bari."

Passion sırttı. "Anlaştık."

John zili çaldı ve uşak tarafından içeri alındılar. Üst kattaki salonlardan insan sesleri geliyordu. Abigail onları karşılamak üzere uçarcasına merdivenden indi. İnerken gözleri inceleyen bakışlarla Passion'ın elbisesinin üzerinde dolaştı.

Önce John Crossman'ı selamladı. "Bu akşam bize katılmanız ne büyük incelik, Bay Crossman. Gelecek vaktiniz olup olmadığını bilmiyordum."

Passion, John katılmasaydı, kendisi de katılamayacakmış gibi hissetti. Tek başına gelebilirdi ama misafirlerin hiçbirini tanımadığından büyük ihtimalle gelmezdi. Abigail de olasılıkla bunu ummuştu.

"İncelikten değil, hanımefendi. Bayan Redington'a eşlik etmek benim için daima büyük bir şereftir. Onunla olabilmek için kraliçeyi bile geri çeviririm."

Passion minnettar bir tebessümle ona bakıverdi, ama o son derece ciddi bir ifadeyle Abigail'e bakıyordu.

"Evet, güzel." Abigail, Passion'a döndü. "Charlotte seni gördüğüne çok sevinecek, Passion. Ama onu tekeline almayasın. Seni görünce, salyangoz gibi sana yapışıyor. Nişanlısıyla tanıştıktan sonra, Charlotte'la arana mesafe koymaya özen göster."

Passion başıyla onaylayıp John'un koluna girerek Abigail'in peşinden yukarı çıkmaya koyuldu.

"Dış merdivende dursan yeterince mesafe bırakmış olur musun, sence?" diye mırıldandı Abigail.

Passion sırtarak dirseğiyle John'un böğrünü dürttü. "Bu ara-

da, bana eşlik etmenin zevkli olduğunu savunduğun için teşekkür ederim.”

John ona baktı. “Söylediklerimde ciddi dim.”

Passion ona alaylı alaylı gülümsedi. “Sanki kraliçeyi gerçekten geri çevirirdin de.”

John kıkır kıkır güldü. “Senin için yapabilirdim.”

Sahanlıkta ilerlerlerken içeriden gelen ses arttı. Abigail tanıdığı herkesi davet etmiş olmalıydı.

İkisi onun peşinden gürültülü salona girdiler. Passion birkaç tanıdık simaya gülümseyerek başıyla selam verdi. İçeri doğru ilerlerken gözü uzun boylu, geniş omuzlu, tanıdık bir sırta takıldı.

On Üçüncü Bölüm

TANRI'NIN KOYDUĞU KURALLAR BOZULUNCA...

Passion'ın kaşları hafifçe çatıldı. Geniş omuzlara ve bele doğru incelen gövdeye uzun uzun baktı. Tamamen tertemiz bir gece giysisine bürünmüş olsa bile, bu vücudu tanıyordu. Ensesinin ve saçının dokusunu biliyordu.

Hafifçe titredi, kalbi göğsünde yarış atı gibi koşarak. Ama onun orada ne işi vardı? Bütün gece nasıl kendini onun kollarına atmadan duracaktı? Hay Allah, dosdoğru onlara doğru yürüyorlardı. Aşkını dizginleyip tebessümünü sakladı.

“Lordum?” dedi Abigail.

Lordum mu? İnsanlar yanlarına geldiler.

“Sizi Charlotte’un uzaktan kuzeni Bayan Redington ve kavalyesi, Crossman Ticaret Filosu’nun sahibi Bay John Crossman ile tanıştırmama izin verin.”

Bir an kimse kımıldamadı. Sonra, nihayet, Passion’ın hayran olduğu, sırtı dönük, uzun boylu adam döndü.

Mark’ın mavi gözleri dosdoğru ona yöneldi. Ağzı aralandı ve bakışına kara bir gölge indi.

Passion gülümsemeye çalıştı. Mark onu gördüğüne sevinmemiş miydi?

“Passion!” Charlotte ona doğru seğirterek kuzenine sarıldı,

O da Charlotte’a sarıldı. O ana kadar kuzenini görmemişti bile. Şimdi, orada Mark’ın kardeşiyle bir kadının daha olduğunu görüyordu.

Mark John Crossman’ın elini sıkıyordu. Kardeşi ise çok garip bir ifadeyle ona bakıyordu. Öne doğru bir adım atıp onun elini tuttu. Kara gözleri sevecenlik doluydu.

Passion’ın yüreği titredi. Charlotte nişanlısının mavi gözlü olduğunu söylememiş miydi? Passion şaşkın bir halde gözlerini kırptı. Neler oluyordu?

“Sizinle tanıştığımı çok sevindim, Bayan Redington,” dedi Matt tatlılıkla. Sanki eliyle onu destekliyordu.

Charlotte Bay Crossman’ı selamlıyordu.

Passion’ın midesine şiddetli bir sancı giriverdi. Cılız umuduna sarıldı. “Langley Kontu ile mi müşerref oluyorum, lordum?” Sesi titriyordu. “Randolph Hawkmore sizsiniz, değil mi?”

Matt kaşlarını çatıp başını eğdi.

Mark Passion’ın elini kardeşinden aldı. Parmaklarıyla onun avuç içini okşadı. Passion onun güzel gözlerine baktı.

“Langley Kontu benim, Bayan Redington. Mark Randolph Hawkmore, emrinize amadeyim.”

Hayır! Olamaz!

“Bütün Langley kontları Mark adıyla vaftiz edilirler, Bayan Redington, birbirimizi ikinci isimlerimizle ayırt etme alışkanlığı oluştu.” Ne kadar da yumuşak bakıyordu. “Vaftiz adımı ancak çok yakınlarım kullanırlar.”

Passion’ın başı dönüyor, midesi korkunç bir şekilde sancıyordu. Nefes almaya çalıştı ama beceremedi.

Mark kaşlarını çatarak elini onun elinin üstüne koydu.

Passion’ı şiddetli bir titreme aldı.

“Passion.” Charlotte hemen onun yanına geldi. “Kâğıt gibi beyaz oldun.”

Passion’ın alnından ter boşandı. “Ben-ben fenayım,” dedi güçlükle. Mark hâlâ onun elini tutmasına rağmen, o, Mark’a bakamıyordu. John’a döndü. “Bay Crossman, lütfen.” Gözünün önünde siyah benekler uçuşuyordu. “Hastayım.”

John onun dirseğini tuttu. “Doktor gerekir mi?”

“Ben-hayır, ben...” bayılmadan önce oradan çıkmak zorundaydı. Başını kaldırıp ona baktı ve gözyaşlarını güçlükle tuttu. “Lütfen, eve gitmem gerek.”

“Onu yukarıda bir odaya çıkarabilirim,” dedi Mark.

“Hayır!” Passion’ın midesi buruldu. Adım atmaya çalışınca dizleri birbirine çarptı.

Mark ona doğru bir hamle yaptı ama John Crossman onu belinden yakaladı.

John onu götürürken, Mark yüzünde gergin bir ifadeyle ileri doğru atılsa da kardeşi onu kolundan yakaladı.

Salondan dışarı çıkarlarken, Charlotte Passion’ın etrafında dolaşıp duruyordu. “Kuzenim fenalaştı,” diye açıklama yapıyordu, bakakalan misafirlere.

Passion elini midesine bastırarak kusma isteğiyle baş etmeye çalışıyordu. Charlotte’un varlığına tahammül edemiyor, dokunmasına katlanamıyordu. “Lütfen Charlotte,” diye yalvardı, sahanlığa vardıklarında. Gülümsemeye çalıştı. “Sen içeriye dön, canım.”

Mark peşinde kardeşiyle salondan çıktı.

Passion ağzına gelen safrayı yutup hızla dönerek merdivene doğru koştu. Mark’ın peşinden gelmesinden korkarak uzun merdivenden aşağı hızla inmeye başladı. Buğulanan gözleriyle basamakları iyi göremiyordu. Ama duramazdı. Hıçkırıklarını tutamıyordu.

Mark, aşkı - onun aşkı Charlotte'un nişanlısıydı! Bir hıçkırıkla ayağı tökezledi ama John onu hemen tuttu. Passion o nereye götürürse oraya gitti zira elem ve gözyaşından, artık önünü göremez olmuştu.

Mark neredeydi?

Düşünemiyordu.

John onu dışarı çekerken, arabasına dair birine bir şey söyledi.

Mark'ın sözleri Passion'ın aklına geliverdi. *Ben tanımak isteyeceğin bir adam değilim, Passion. Hayatımı kendim için yaşıyorum. İstedığımı yaparım ve insanların ne düşüneceğine hiç aldırmam.*

Ayaklarının üzerinde sallandı.

Demek onca zaman, ona dokunurken, onu öperken, onunla yataırken, ona yalan söylüyordu!

Şiddetli biçimde titredi ve kapının önündeki merdivenden hızla aşağı inmesi iyi olmadı. Kaldırımında öne doğru eğilerek oluğa kustu.

“Bırak gitsin,” diye homurdandı Matt ağabeyinin kulağına. “O onu avutur. Sen avutamazsın.”

Ama Mark onu avutabilirdi. Avuturdu. Ona her şeyi anlatması gerekiyordu.

Abigail ile Lucinda ağır ağır salondan çıktılar.

“Misafirlerim içeri dönmenizi bekliyorlar, lordum,” dedi Abigail sertçe.

“Passion'ı yolcu ediyoruz, anne,” dedi Charlotte, zor duyulur bir sesle.

“Passion,” dedi Abigail, küçümser bir tarzda. “Onun gelmesini neden istemediğimi şimdi anlamışsındır umarım, Charlotte. Zaman-sız hastalığı ve terbiyesizce gidişiyle davetimi mahvetti. Şimdi herkes senden ziyade kuzeninin nasıl fenalaştığından bahsedecek.”

Mark kadına bir tane vurmak istedi. Passion'ın, kim olduğunu açıklarken ki yüz ifadesi gözünün önünden gitmiyordu. "Kapa çeneni, yoksa ben de giderim, o zaman görürsün neyi konuştuğularını."

Charlotte'un gözleri dehşetle büyüdü, Matt ise belli etmeden ağabeyinin kolunu tuttu.

Abigail gözlerini kıstı. "Eğer giderseniz, yemin ederim sizi pişman ederim."

Mark sinirden köpürerek dişlerini gıcırdattı. Şu anda Passion türlü türlü korkunç düşüncelere kapılmıştı. O burada çıkar çatışmalarının içinde kalmışken, Passion acı içinde kıvranıyordu.

Tam o geriye doğru bir adım atarken, Matt Abigail'e düşmanca bakarak ileri doğru çıktı. "Ağabeyimi tehdit etmekle ne demek istiyorsunuz? Doğrusu, madam, o şişko dizlerinizin üstüne çöküp de dua etmeniz lazım, Langley Kontu kızınızın sorumluluğunu alma yüce gönüllülüğünü gösterdiği için."

Lucinda kıs kıs gülererek oğlunun kolunu okşadı. Oğlunun bu nadir ama şiddetli sinirlenişlerinden daima özel zevk alırdı.

"Kim olduğunuzu sandığınızı bilmiyorum ama kiminle konuştuğunuzu unutmayın," diye homurdandı Matt. "Yoksa ben sizi pişman ederim."

"Ah, öyle mi?" dedi Abigail, sesinde yoğun bir küçümseme ve öfkeyle.

Mark'ın yüreği ağzına geldi. Şimdi ortalık karışacaktı. Her şey mahvolacaktı.

O da serbest kalırdı - gidip Passion'ı istediği kadar onunla kalmaya ikna ederdi.

Matt hızla ona döndü. "Gidelim. Bu kadın çekilmez."

Mark bir adım attı. Passion'ın ona ihtiyacı vardı. Matt bu skandalı atlatırdı.

"Matt, canım, burada mısın?" Rosalind salondan çıktı. "Her

şey yolunda mı? Müzik odasındaiken, birinin rahatsızlandığını duydum.”

Matt’ın yüzünün yumuşadığını gören Mark birden sinirlenerek ellerini yanlarında yumruk yaptı.

“Her şey yolunda, canım,” dedi Matt. “Ama sen annenle babana haber verir misin, gidiyoruz galiba.”

Lord Benchley’in Matt’e söylediği sözler Mark’ın kulaklarında yankılandı: *Hawkmore olduğun için kızımınla evleneceksin.*

Matt skandalı atlatırdı ama nişanı - aşkı - asla atlatamazdı.

Mark’ın kısa coşkusu sönüverdi. Ve onun ölmesiyle içinde soğuk, aciz bir öfke kabardı, öyle bir öfke ki, donmuş kapsamına herkes - Matt bile - giriyordu.

“Hayır.”

Matt tekrar ona döndü. “Ne?”

“Sen mecbur değilsin, ama ben kalmak zorundayım.”

Lucinda derin bir nefes aldı. Abigail kibirli kibirli gülümsedi ve topuklarının üzerinde dönüp salona girdi.

“Niçin?” diye sordu Matt hırçın bir şekilde.

Mark Matt’in omzunun üzerinden Charlotte’a baktı. O kızdan nefret ediyordu. Sırf varlığıyla onu zindana hapsediyordu. Onun yüzünden Passion’a gidemiyordu.

“Onun için.” Başıyla Charlotte’u gösterdi.

Matt arkasına dönünce yüzündeki sinirli ifade biraz yumuşadı. “Kızgınlığının size yönelik olmadığını bildiğinizi umuyorum, Bayan Lawrence. Bu hafta sizi az da olsa tanıma fırsatı buldum ve gördüm ki, anneniz ne kadar sertse siz de o kadar yumuşaksınız. Ama anneniz ağabeyime boş tehditler savururken ben öylece duramam.” Başını eğdi. “Beni affedin. Size karşı haset beslemiyorum.”

Charlotte başını salladı ama gitse mi, kalsa mı, karar veremedi. Mark’a çevirdiği gri gözleri tereddütlüydü. “Sizin yerinizde ben olsam, ben de annemin korkunç biri olduğunu düşünürdüm.

Ama ben onun gibi değilim. Ben size karşı iyi ve sadık bir eş olacağım, lordum.”

Mark ona dik dik baktı. Nasıl da tiksiniyordu bu kızın, ‘ben olsam’ larından, ‘ama’larından. Nasıl da nefret ediyordu, bütün hafta annesini geri püskürtmek için sergilediği zavallıca hareketlerden. Bunların hiçbir kıymeti yoktu. Kız boşuna zahmete giriyordu.

“Size salonda katılırim,” dedi Mark.

Charlotte başıyla selam verip Rosalind’le oradan ayrıldı.

Matt Lucinda’ya kısaca bakıp Mark’a döndü ve parmağını kaldırdı. “Ben sana söyledim. Onun kalbini kıracağını sana söyledim.” Arkasını döndü, fakat hemen geri döndü. “Şunu söylemeliyim, bu, tahminimden de kötü oldu. Ama tabii söz konusu sen olunca başka türlü düşünülemez.”

Mark yumruklarını yanlarında tutmak için gösterdiği çabadan titriyordu. “Siktir. Birbirlerini tanıdıklarını bilmiyordum ki.” “Şimdi onu fırlatıp atacaksın - ki kendini içerdeki hırçın cadıya bağlayasın. Biliyor musun, ağabey, sen hayatında ıstırap olmadan yaşayamazsın.”

Mark’ın sinirleri yay gibi gerilmişti. Matt’ten, annesinden ve açık salon kapılarından uzaklaştı.

Ama Matt peşinden gitti. “Evet, aynen öyle. Sen mutluluğa tahammül edemezsin. Hayır. Hayır, sen mutluluğun ne olduğunu bile bilmezsin.”

Mark arkasına dönüp sağ yumruğunu kardeşinin çenesine gömdü. Matt çenesini tutarak geriye doğru sendeledi. Lucinda bir nida koyuvererek onlara doğru koştı.

Mark kardeşinin üzerine giderek parmağını yüzüne doğrulttu. “Yemin ederim, bir söz daha söylersen, seni şu merdivenden aşığı öyle bir yuvarlarım ki sevgili Rosalind’in’-burada sözcükleri alay ederek söyledi-“gelip senin parçalarını toplar.”

Lucinda Mark'ı kolundan çekti. "Oğluma dokunma!" diye hırladı. "Duydun mu beni? Onu rahat bırak."

Mark hışımla kolunu Lucinda'dan kurtarıp geri çekildi.

Annesi gözde oğluna döndü. Matt geri çekildi ve Mark müdahale edene kadar, annesine bir tokat indirdi.

Lucinda şok içinde haykırarak elini yüzüne götürdü.

"Hepsi senin suçun," diye gürledi Matt. "O da senin oğlun. Ona karşı içinde birazcık annelik duygusu besleseydin, belki tutup mutsuz olacağı bir evlilik yapmazdı. Ama sayende mutsuzluktan başka bir şey bilmiyor." Matt döndü ve çenesini tutarak hızla salona doğru yürüdü.

Lucinda hızla Mark'a döndü. "Hepsi senin suçun. Neden her şeyi böyle zorlaştırıyorsun? Neden Matthew gibi makbul?"

"Değilim mi?" Mark annesinin cümlesini tamamladı. Küçükken bunu kaç kere dinlemişti?

Annesinin kızaran yanağına baktı. "Senin için 'makbul'ün gerçekten ne anlama geldiğini bilseydim, sana çoktan yardımcı olmuştum."

Onun yanından geçip saatine baktı. Daha çok erkendi. Daha saatlerce Passion'ın yanına gidemezdi.

Acaba Passion ne yapıyordu? Ne düşünüyordu acaba?

Bitkin bir haldeki Passion yorganı çenesinin altına kadar çekmiş tortop olmuş yatıyordu. Matty Hala ile John Crossman'ın onu yastığına gözyaşlarını döker halde bırakıp gitmelerinin üzerinden saatler geçmişti. Boğazında hâlâ safra tadı vardı ve gözleri ağlamaktan batıyordu. Kalbini paramparça eden acı onu ihanet, günah ve kaybın ağırlığıyla eziyordu.

Sığ bir nefes aldı. Hem ihanete uğrayan, hem ihanet edendi, hem günah vesilesi, hem günahkârdı. En kötüsü de, aşkı, aşk umudu aldatma ve günaha dayanan vahim bir yanılgıdan başka bir şey değildi.

Kalbi acıyla sıkıştı. Nefesi sıkışarak avucunu küçülen organına bastırdı. Hayır. Yanılgı değildi bu. Aşk derin ve gerçektir - ve de karşılıksız.

Ve hak edilmemiş. O, nasıl bir yandan Charlotte'la bir gelecek kurmak için adımlar atarken, diğer yandan ona kendinden bunca şey verebilmiş, onu evine götürebilmişti?

Boğazında kuru bir hıçkırık yükseldi. Charlotte'la! Kuzeniyle! Onun gibi halktan gelen biri olan kuzeni.

Neden Charlotte?

Neden o değil?

Düşüncesinden utanarak gözlerini sınıksız kapattı. Ama bu soruların aklına gelmesine engel olamıyordu.

Cevaplar çok basitti. Charlotte zengindi; Charlotte gençti. Şişmiş gözleri yaşlarla doldu. Hem kontların varise ihtiyacı vardı, Passion da bunu veremezdi.

Passion'ın kısır olduğunu öğrendikten sonra Charlotte'a evlenme teklif etmişti. Kısır olmasaydı ona teklif edebilir miydi? Beyhude bir soru. Ama evinde ona bazı şeyler - onu sevdiğini düşündüren şeyler - söylemişti.

Dudağını ısırıp yüzünü yastığına bastırdı. Düşünceleri zavallıcaydı ve bunları düşündüğü için kendinden nefret ediyordu. Ama kuzeninin, sevdiği adamla evlenmesine nasıl katlanacaktı? Onu sevmekten vazgeçemiyordu.

Taze gözyaşları döküldü. Ona olan aşkı hafifler miydi? Acısı zamanla diner miydi? Nasıl olmuştu da bu hale düşmüştü?

“Pencerelere parmaklık takılacağından emindim.”

Passion Mark'ın alçak sesini duyunca nefesini tutarak yüzünü yastıktan kaldırdı.

Mark onu görünce yüzündeki endişeli ifade daha da arttı. “Ah, Passion.”

Ona doğru yürüdü, fakat Passion yerinden doğrularak ellerini kaldırdı. “Hayır. Yaklaşma.”

Onu beklemişti. Ama şimdi o burada, onu mavi gözlerinin hapsine almışken, Passion onunla konuşma kararının yerindeliğinden şüpheliydi. “Pencereyi defalarca bir açtım, bir kapadım,” dedi pürüzlü sesiyle. “Ama sonunda, bizim... benim veda etmem gerektiğini anladım.”

“Veda etmeye gerek yok, Passion.”

Passion’ın başı döndü. Bunu nasıl söylerdi? Elleriyle yorganı kavradı. “Çok yakında kuzenimin kocası olacaksın.” Bu sözler onun midesini bulandırıyor, kalbini paramparça ediyordu. “Vedalaşmaya gerek olmadığını nasıl söylersin?” Sesi titriyordu. “Uzun zaman önce veda etmeliydik. Hiç tanışmamalıydık.” Mark kaşlarını çatı. “Böyle söyleme. Bu doğru değil.” Ona uzun uzun baktı. “Sen benim hayatımın en güzel kısmısın - güzel olan tek parçasısın. Bu bir hata değil. Yanlış değil.”

Passion gözleri acı veren yaşlarla dolarken elini yüreğine bastırdı. “Bu iş baştan aşağı yanlış. Bunu nasıl göremiyorsun? Sen benim kuzenime aitsin.”

“O senin uzaktan kuzenin, ayrıca ben ona ait değilim,” dedi Mark sertçe. “Onu sevmiyorum.” Elini saçından geçirdi. “Yanlış olan ne, biliyor musun, Passion? Her şey.”

Yatağın yanına koltuğu çekip kaskatı bir vücutla oturdu. Bir an sıkılmış yumruklarına bakıp gözlerini gözlerine kaldırdı. Onun gözleri buz gibi soğuktu. “Nefret ettiğim annemden kısa bir süre önce, kardeşimin piç olduğunu öğrendim. Bu başlı başına tatsız bir haberdir. Ama bu kadarla bitmiyordu. Meğer gayrimeşru hamileliği hakkında bir arkadaşına mektup yazmış.”

Mark’in çenesi kasılmış görünüyordu. “Unvansız fakat çok zengin bir kadın olan, aristokrasiye dâhil olmak için can atan bu sözde arkadaş, kızı evlenme yaşına gelene kadar mektubu senelerce saklamış.”

Passion'ın beyni zonkladı. Bu olabilir miydi?

Mark'ın yüzü sertti. "Derken, bir ay önce anneme mektubun bir nüshasını göndermiş, yanında da bir talep."

"Hayır," dedi Passion fısıltıyla.

"Evet," diye tısladı Mark. "Ya kızıyla evlenecek ve onu Langley Kontesi yapacaktım ya da annemin sırrını gazetede yayınlatacaktı. Kardeşimin gayrimeşru olduğundan haberi olmadığı ve kısa bir süre önce itibarlı bir hanımla nişanlandığı için de, böyle bir haberin ona nasıl zarar vereceğini tahmin edersin."

Passion buna inanmak istemiyordu ama bu tam da Abigail'in yapabileceği türden rezil bir şeydi. Ağrıyan başını ellerinin arasına bıraktı. Charlotte bu yüzden nişanlısının soğukluğundan ve uzak duruşundan şikâyet ediyordu. "Çok üzgünüm," dedi usulca.

"Üzgün müsün?" Ne kadar acı çıkmıştı sesi. "Ona o olmaz olasıca mektup için servet teklif ettim ama o benim unvanımı ve soyumu istedi."

Passion başını kaldırdı ve Mark'ın yüzündeki öfkeyi görünce hayretten donakaldı. "Evet, Passion. Kuzeninle evlenmekle kalmayıp bir de çocuk sahibi olmak zorundayım. Ancak kızı ikisi oğlan, üç sağlıklı çocuk doğurduktan sonra o şirret Abigail Lawrence mektubu bana verecek."

Dişlerini gıcırdattı- "Tabii öyle söylüyor ama ben bunu yapacağına hiç inanmıyorum."

Passion duygularıyla cebelleşiyordu. Hepsi birbirinin peşi sıra gelip kafasına yığılıyordu. Mark Charlotte'u istemiyordu. Kuzenini ona yamıyorlardı. Önce bir rahatlama, ardından bu rahatlamaadan dolayı utanç hissi duydu. Peki, bu olay Mark açısından nasıldı? O boyun eğecek bir adam değildi. Dehşet, ıstırap, yürek ağrısı ve aşk, hepsi aynı anda dayanılmaz bir ağırlıkla Passion'ın üzerine yığıldı.

“Kardeşini çok seviyor olmalısın,” diye fısıldadı.

“Matt için olmasaydı, Lawrence’a o mektupla istediğini yapmasını söyledim.”

Passion başını salladı. Onu sevmesini ne çok isterdi. Çarşafı kavramış ellerine baktı. Hayır. Hayır, bu yanlıştı. Tanrı’ya şükür ki Mark onu sevmiyordu. Passion kederini yutmaya çalıştı ama keder boğazındaki yumruya takıldı kaldı. “Bu şekilde görüşmemiz, son olsun, Mark.” Gözleri yaşlarla doldu. “Abigail ne kadar kötü olsa da, Charlotte masum. Ona karşı nazik bir koca olmalısın.”

“Hayır!” Mark başını salladı. “Hayır. Senden vazgeçmeyeceğim. Charlotte Lawrence’la evlenmeye hiç niyetim yok.” Kaşlarını çatı. “Ve hiç de masum değil. Annesinin bütün buyruklarına boyun eğen, zayıf, sırtkan, samimiyetsiz kuş beyinlinin teki. Onun için seni bırakacağımı mı sanıyorsun?”

Passion kaşlarını çatı. “Onunla evlenmeyeceğim, demekle ne söylemek istiyorsun?”

“O mektubu bulacak birini tuttum. O, mektubu bulur bulmaz ki bulacak Abigail Lawrence’a defolup gitmesini, kızını da yanında götürmesini söyleyeceğim.”

Passion nemli gözlerinin ardından Mark’a dikkatli dikkatli baktı. “Ama bunu yapamazsın. Kuzenimi terk edersen, yıkılır.” “Anlamadın herhalde - bana şantaj yapılıyor, Passion. Şantaj, anladın mı?” diye gürledi Mark. “Sanki hiç önemli değilmiş gibi, kabul mü edeyim yani? Bu iğrenç zulümden kurtulmak için elimden geleni yapmamamı mı bekliyorsun? Herhangi bir şey veya kimse için senden vazgeçmemi mi bekliyorsun? Çünkü eğer öyleyse, fena halde yanıyorsun.”

Passion’in gözyaşları süzüldü. Mark’ın sözleri hem mutluluk hem ıstırap veriyordu. Ah, yaman gurur, yaman aşk! “Benim senden beklediğim, asıl tanıdığım Mark olman - yani asil ve şerefli bir adam.”

“Bana asalet ve şereften bahsetme,” diye haykırdı. “Asalet ve şeref benim babamı mahvetti. O vasıfların hiçbirini istemiyorum.”

Kendini hiç mi tanımıyordu? Passion onu kollarına almayı ne çok istiyordu. “Kimsen osundur,” diye mırıldandı. “Ve ben seninle kalamam. Sen kuzenime aitsin.”

“Ben senden başka kimseye ait değilim,” diye cevap verdi Mark, sesi çatlayarak.

Kalbi göğsünde paramparça olan Passion sığ bir nefes aldı. “Keşke bu doğru olsaydı.”

Mark ona doğru uzandı. “Doğru. Kristal Saray’ı ziyaret ettiğim ilk gün, porselen sergisine gidip kuzeninle buluşmam gerekiyordu. Ama gitmemeye karar verdim. Matt’le birlikte bir saat dolaştıktan sonra tam oradan çıkmak üzereyken ben kararımı değiştirdim. O sırada, bunun sebebine dair hiçbir fikrim yoktu.” Ona uzun uzun baktı. “Şimdi anlıyorum ki oraya seni bulmaya gitmişim. O gün buluşmam gereken kadın sendin. Sen, Passion Elizabeth Dare, kuzenin değil.”

Passion’ın göz kenarlarında keder gözyaşları birikti. Bunu şimdi duymamalıydı. Ama ona engel olamadı.

“Doğruyu söylediğimi biliyorsun.” Mark’ın sesinde ısrar vardı. “Seni o düşen ağacın önünden çektiğim zaman, kokunu duydum, sana dokundum, sen de kollarımı doldurdun. Sonra, güzel gözlerine bakınca, orada kalbimi hızlandıran, kanımı coşturan bir şey gördüm. Seni bırakmak için kendimi zorlamam gerekti. Ama yanından ayrılınca, huzursuzluk duydum. Senden uzaklaştıkça da o huzursuzluk arttı.” Ona biraz daha yaklaştı. “Bir kere daha bakmaya karar verdim, döndüğümde seni görememekten korkuyordum. Ama oradaydın, dosdoğru bana bakıyordun. O zaman seni her şeyden çok istediğimi anladım.”

“Sus!” diye fısıltıyla haykırdı Passion. “Sus! Sen sadece bir mimar değilsin, aynı zamanda bir kontsun. Kontlara varisler gerekir.” Ellerini karnına bastırdı. “Bugün, konuşurken, seninle yaşamının nasıl bir şey olacağını düşündüm. Ama bu mümkün değil. Bunu ikimiz de biliyoruz.”

Mark gözlerinde anlaşılma duygularla ona bakıyordu. “Senden vazgeçmeyeceğim,” diye tekrarlardı. “Vazgeçmeyeceğim.” “Bu sadece senin elinde değil. Bu iş ikimizin sırrı olmayı aştı.” Sırlar başa bela doğurur. Passion bunu kendine söylemişti. “Toplumun gözünde sen Charlotte’a aitsin.”

“Değilim.”

“Öylesin!”

Mark’ın gözleri parladı. “Onu sevmiyorum!”

“Ama onu ben de seviyorum!”

Mark’ın yüzüne boş bir ifade geldi.

Passion’in yanaklarından yaşlar dökülüyordu. *Seni seviyorum!*
“Ve ona ihanet edemem!”

Mark kımıldamadı.

“Görmüyor musun? Korktuğum her şey, hatta fazlası oldu. Seninle olmanın yanlış olduğunu biliyordum. Kalbimi ve başka şeyleri tehlikeye attığımı biliyordum. Ama kendi ihtiyaçlarımı adabın, görevin önüne koymuşum. Ahlakı hiçe sayarak, kendi isteğimle günaha girdim. Senin dokunuşun, öpüşün, varlığın beni kendimden geçirdi. Kendi düşüşümden zevk aldım. Şimdi de aklıma bile gelmeyecek bir bedel ödüyorum” Boğulurcasına yutkundu. “Bu artık ikimizin arasında değil. Babam haklıymış. Tanrı’nın koyduğu kurallar bozulduğu zaman bütün dünya ıstıraba düşer.”

Mark’ın yüz ifadesi öfkenin portresiydi. “Ya Abigail Lawrence’in bozduğu kurallar? Nerede onun ahlakı? Hani adap ve görev? Yoksa artık kızımı satmak münasip ve ahlaklı bir şey mi

oldu?” Gözleri öfkeden parlıyordu. “Ya benim ıstırabım? Böyle bir haldeyken benden asil ve şerefli davranmamı bekliyorsun. Hayatım boyunca sakın ve zarif bir şekilde çekmemi bekliyorsun bu ıstırabı.” Her sözcükte sesi sertleşiyordu. “Ben Mesih değilim, Passion. Ben bir insanım. Ve senin ahlak mihrabında çile çekmeyeceğim!”

“Charlotte masum!”

Mark ayağa fırlayarak ona doğru eğildi. “Abigail Lawrence boğazıma bir bıçak dayadı, o bıçak da Charlotte. O benim işken-cemin gereci, kapatıldığım zindan. Onun o değersiz varlığına esir oldum ben.”

Passion’ın bedbahtlık yaşları yanaklarından sel gibi akıyordu.

Mark’ın gözleri bir an parlayıverdi. “Ve onun için seni bırak-mayacağım. Duyuyor musun beni? Sen benimsin.”

Passion yaşlı gözlerini ona kaldırdı. “Ancak ben kendimi verirsem senin olurum. Sen beni alamazsın.”

“Öyle mi? Bunu şimdi yapabilirim.”

“Yapmayacaksın!”

Mark dönüp ondan uzaklaştı, o ise gözlerini kapatarak hıçkırı hıçkırı ağladı.

Mark’ın sesi geldi. “Aramızdaki şeyden asla ‘düşüş’ diye bah-setme. Öyle dersen, işlediğimizi düşündüğün bütün günahlardan daha büyük bir günah işlemiş olursun.”

Passion’ın pişmanlıkla içi burkuldu. Ama gözlerini açtığında o gitmişti.

Kalbi paramparça oldu.

Bir daha o parçaları nasıl bulacaktı? Onları nasıl bir araya ge-tirecekti?

Bir daha nasıl bütün olacaktı?

On Dördüncü Bölüm

ISRARCı AKRABALAR

Mark yeni Milli Kütüphane projesini rulo yapıp iki koyu yeşil kurdeleyle bağladı. Aralarına itinayla yeşil balmumu damlatıp üzerine Hawkmore mührünü bastı. Bir fırça ve bir parça altın rengi boyayla armasında son rötuşları yaptı. Koyu yeşil zemin üzerinde şahlanmış aslana baktı.

Kendisi de aslana benziyordu - daima şahlanan ve kükreyen. Bütün hayatı boyunca böyle yapmıştı. Bu ne zaman son bulacaktı? Hayatı bir mücadele olmaktan ne zaman çıkacaktı?

Passion saçma ideallerini bir yana bırakıp hâlâ birbirlerine ait olduklarını anladığında. Mark'ı kendisinden uzak tutamayacağını anladığında. Ona yaşatacağı ihanet ve yalanlardan daha önemli olduklarını anladığında.

Anlamak zorundaydı. Anlamalıydı!

Projeyi aldı. Üç hafta önce bu proje onun için hayattaki her şeyden daha önemliydi. Dün Passion onun gösterdiği tasarım ve detaylara hayran olurken, onun o ilgisi Mark'a gurur vermişti. Passion işi alacağını söylediğinde ona inanmıştı.

Bugün ise umurunda değildi.

Projeyi rafa kaldırdı.

“Bitti mi?”

Mark yüzünü kardeşine çevirdi. “Evet.” Pencerenin yanındaki üzeri örtülü tepsiyi işaret etti. “Kahvaltın orada.”

Matt ellerini ovuşturarak oturup tabağını tepeleme doldurdu. “Annem on bire kadar kalkmaz,” dedi Matt, “ben de yalnız kahvaltı yapmayı hiç sevmiyorum.”

Mark kardeşinin karşısına oturup yumruğuna dayandı. Matt’in çenesi, al, kara ve morun çeşitli tonlarına bürünmüştü. Davetteki herkese kapıya çarptığını söylemişti.

“Yani seni her gün beklemeli miyim? Varlığın bir alışkanlık haline geliyor.”

Matt omuz silkti. “Aşçın mükemmel.” Pastırmasını çiğneyip yutarken Mark’a bakıyordu. “Dün gece için özür dilerim. Kızgınlıkla konuştum. Hayat, senin hayatın. Unvanına karşı sorumluluğun var. Seni eleştirmek bana düşmez.”

“Evet, düşer.”

Matt çenesini göstererek gülümseyiverdi. “Yani belki o kadar hararetle eleştirmek.” Yüzü ciddileşti. “Sen benim ağabeyimsin, Mark, ne olursa olsun, senin yanıdayım. Çizgiyi aşarsam, sırf seni sevdiğim içindir.”

Mark’ın göğsü sıkıştı. “Biliyorum.”

Haşlanmış yumurtasından bir ısırık aldı. “Annemden de özür diledim.”

“Seni affetmiştir, tabii.”

“Evet.”

“Ona ben tokat atsaydım, beni tutuklatırdı.”

Matt başını salladı. “Büyük ihtimalle.” Çatalını bıraktı. “Buna çok üzülüyorum, Mark. Sana bakınca babamı görüyor, ondan.” Matt başını iki yana salladı. “Biliyorsun, çocukken, bunu kıskanırdım ben.”

Mark şakağını ovdu. “Niye kıskanıyordun? Annem bütün sevgisini sana veriyor.”

“Senin babama çok benzediğini söylemesini. Yahu, hâlâ söylüyor bunu. Ama benim için hiçbir zaman böyle bir şey demedi.” Kara gözlerini Mark’a dikti. “Ben de babama benzemek isterdim.” Durdu. “Babamla aranızda başka bir şey vardı. Ne kadar uğraşsam da ben o şeye dâhil olamadım.”

Mark kaşlarını çatı. “Neden bahsediyorsun sen? Babam sana karşı iyiydi. Nazikti. Seni severdi.”

“Sever miydi? Bana hiç söylemedi.”

Mark’ın yüz ifadesi daha da ciddileşti. Baş ağrımaya başlamıştı. “Söylemiştir, öldüğünde sen daha on yaşındaydın. Hatırlamazsın bile.”

Matt başını iki yana salladı. “Yok, gayet iyi hatırlıyorum. ‘Sen iyi bir çocuksun, Matt’ veya ‘Aferin, Matt,’ derdi ama hiç, ‘Seni seviyorum, Matt,’ demedi.”

Matt’in gözleri dalmıştı.

“Bir keresinde,” diye devam etti, “ben çello çalarken, kapıda durup dinlemişti. Parçanın sonuna kadar dinledi. Çok sevinmişim çünkü sen yan odadayken o gelip beni dinlemişti. Çalmayı bitirdiğimde yanıma gelip saçımı karıştırdı. ‘Yeteneklisin, delikanlı,’ dedi. ‘Hiç bırakma. Seni dinlemeyi seviyorum.’” Matt tekrar Mark’a baktı. “Ben de bırakmadım. Hep çalacağım. Çünkü beni sevmese de en azından müziğimi seviyordu.”

Mark kardeşine dikkatle bakıyordu. Babasının ayrım yaptığını hiç hissetmemiş, farkına varmamıştı. “Babam sevgisini gösteren bir adam değildi, Matt, özellikle de annemle araları bozulduktan sonra. Bana da ancak bir iki kez söyledi.”

“Ama söyledi. Hep de benim yanınızda olmadığımı sandığı zamanlarda. ‘Seni seviyorum, oğlum,’ derdi sana. Sonra kolunu omzuna atardı. Buna bir kereden fazla şahit oldum, Mark. Benim görmediklerim de vardır.”

Bak sen şu işe! Bu durumda babası bir adalet timsaliydi.

“Belki beni sevdiğini söyleyecek bir annem olmadığı için babam bunu söylüyordu. Belki bırak saçımı karıştırmayı ve teşvik edici sözler söylemeyi, durup beni dinleyecek bir annem olmadığı için bana beni sevdiğini söylemiştir. Kusura bakma ama annemin sana ebedi sevgisini yağdırırken beni hiçe saydığı daha kötü binlerce örnek verebilirim.”

Matt ona uzun bir bakış attı. “Ben sadece senin babamın gözdesi olduğunu söylemeye çalışıyorum. Senin bunun farkında olduğunu düşünmedim. Annemin kayırmacılığı karşısında bunun senin için teselli olabileceğini düşündüm.”

Mark ellerini saçından geçirdi. Neden sürekli bu sinir bozucu konuşmaları yapıyorlardı? “Babamın seni hüsrana uğratmasını bilmenin beni teselli edeceğini mi düşündün? Babam iyi bir insandı, Matt. Adaletli olmaya çalışırdı. İnan ya da inanma, ama öyle.”

“İnanıyorum, iyi bir insan olduğunu da biliyorum. O yüzden onun gibi olmak istiyordum ya.”

“Onun gibisin zaten. İşin komik yanı da bu, Matt. Annem daima benim ona benzediğimi söyler ama öyle değil. Sen babamın bütün iyi huylarını taşıyorsun. Sen şerefli, kudretli ve soylu bir adamsın.” “Sen değil misin? Belki çok göstermiyorsun ama öylesin.” Mark başını hayır anlamında salladı. “Sen aşka inanıyorsun ve aşk için savaşırsın. Babamın benim sahip olmadığım özelliği bu işte.”

Matt ekmeğini ısırp Mark’a bakarak çiğnedi. “Sorabilir miyim? Passion nasıl?”

“Dertli, gözü yaşlı ve mantıksız.”

Kardeşi esefle başım salladı. “Dün akşam benim için bile şok ediciydi. İkiniz için nasıl olduğunu düşünemiyorum bile.”

Mark kaşlarını çatı. “O insanlarla akraba olduğunu kim bilebilirdi?”

“Şimdi ne yapacaksın?”

“Onu bunun önemli olmadığına ikna edeceğim.”

Matt kaşlarını kaldırdı. “Efendim?”

“Durumu ona izah ettim,” dedi Mark. “Bütün iş, onun benim görüşümü kabul etmesi.”

“Ha, yani sen kuzeniyle evlenip çocuk yaparken onun senin metresin olmayı sürdürmesini istiyorsun.” Matt kahve fincanını öyle sıkı tutuyordu ki parmaklarındaki kan çekilmişti. “Doğru mu anlamışım?”

“Tam değil,” dedi Mark dişlerinin arasından.

“Ha, iyi. Bir an akıl sağlığından şüphe ettim.”

“Ne oldu? Az önce, ‘Ne olursa olsun, ben yanıdayım,’ di-yordun.”

“Yanıdayım, o yüzden seni doğru olanı yapmaya ikna etmek için çırpınıyorum.” Matt öne doğru uzandı. “Dün akşam seninle birlikte ben de Lawrence’lardan çıkıp giderdim. Ama sen kalmayı tercih ettin. Charlotte’u tercih ettin. Peki. O zaman kararına sadık kal.”

“Passion’ı göndermem.”

“Mecbursun!”

Mark ayağa fırlayıp masadan uzaklaştı. “Bu nakarat sıkmaya başladı.”

“Eğer onu biraz olsun seviyorsan, bırakırsın.”

Mark odanın kapısını hışımla açtı, ama Matt peşinden gitti. “Yeter!”

“Yapma, Allah aşkına, kadının kuzeniyle evleneceksin.”

Mark basamakları çıkmaya başladı. Kardeşi peşinden gelirse, pişman olurdu.

Kısa bir sessizlik oldu.

“Onu bırakmıyorsun, çünkü bırakamıyorsun.”

Mark ayağı bir üst basamakta, durdu.

“Onsuz hayatı düşünmeye bile tahammülün yok.” Holdeki saat tıkladı. “Ama çok geç kaldın.”

Mark tırabzanı sıkıca kavradı, dizlerinin titrediğini hissetti. “Bu sadece senin elinde değil, öyle değil mi? Onu kalmaya ikna edebileceğini mi sanıyorsun? Ben kadını gördüm. Yüzünün halini gördüm. Seni hayatından çıkaracak.”

Mark’ın vücudu kaskatı oldu. Matt yanıliyordu! Matt onların neler paylaştıklarını bilmiyordu. Passion onu asla terk etmezdi. Passion ona aitti. Mark onun gitmesine asla müsaade etmeyecekti. Asla!

“Uğramak için biraz erken,” dedi Abigail, Passion onun şık misafir salonuna girerken.

“Evet, kusura bakmayın.”

“Otur, Passion.”

Passion Abigail’in karşısına otururken limonküfti rengi ipekten eteği hafifçe hışırdadı.

Hizmetçi üzerinde punç ile iki bardak bulunan bir tepsiyi içeri getirirken Abigail soğuk mavi gözlerini ağır ağır Passion’ın üzerinde gezdirdi. “Bir şeyi de doğru anla, punç demedim, limonata dedim.”

Hizmetçi hanımına o görmeden kısa ama öfkeli bir bakış attı. “Pazarda limon yoktu, madam.”

“Buna inanmıyorum, Anna. Punçu koy ve git. Seninle daha sonra görüşeceğim.”

Passion Charlotte’un annesini hiç sevmemişti ama şimdi kalbinin kırık parçalarına nefret bıçakları batıyordu. Abigail herkese ama herkese karşı kötüydü. Ve Charlotte’u Mark’a yamamaya çalışıyordu. Bu aşağılık, menfur bir hareketti.

“Hiç uyumamış gibi görünüyorsun,” dedi Abigail, hizmetçi gittikten sonra. “Aslına bakarsan, Passion, dün gece evinde kalsaydın çok daha iyi olacaktı. Sen gittikten sonra su oluğunu yıkatmak zorunda kaldım.”

Passion utandığı için yüzünde meydana gelen pembeleşmeyi engellemek istedi ama yapamadı. “Özür dilerim, madam. Hastalığım birdenbire ortaya çıktı. Kendimi kötü hissetseydim hiç gelmezdim.”

“Umarım tamamen iyileşmişsinizdir. Bulaşıcı bir şey olsaydı gelmen büyük kabalık olurdu. Charlotte şu anda hiç hastalanmamalı.” Kadın kabalık timsaliydi. Charlotte buna her gün nasıl tahammül ediyordu? “Şu anda çok iyiyim. Dün akşam sebep olduğum aksama için özür dilemeye ve Charlotte ile konuşmaya geldim.” “özür dilemenin gerekliliğini kavramış olmana sevindim, Passion. Aceleyle ayrılman bütün akşama tesir etti. Kuzenim bütün akşam tasalandı durdu, hastalanacak diye. Charlotte’un nişanlısı kont senin hakkında sayısız soru sordu. Çok bunaltıcıydı.”

Mark artık onun adını ve Charlotte’la akrabalığını biliyordu. Başka ne sormuş olabilirdi ki?

“Charlotte’la konuşabilir miyim, Bayan Lawrence?”

Abigail omuz silkti. “Charlotte kahvaltısını odasında almaya başladı. Odasına çıkabilirsin ama uzun kalma.”

Passion ayağa kalktı. Abigail’den uzaklaşmak istiyordu. “Olur, teşekkür ederim.”

Kadının sert sesi onu salonun kapısında yakaladı. “Dün gece üzerinde olan şal nerede? Onu böyle düz bir elbiseyle giymelisin.”

Passion döndü. “O özel bir şey, özel zamanlarda giymek için. Ve ben sade elbiselerden hoşlanıyorum.”

“Evet, daima en güzel kumaşlardan elbiseler giyersin. Ama belli ki iş süslere gelince cimrilik ediyorsun, öyle bir şali nasıl aldın? Baban bir papaza göre epey fazla kazanıyor olmalı, gerçekten.” Bu kadın iğrençti. “Babam da iyi. Sormanız ne büyük incelik. Sağlığı her zamanki gibi çok iyi ve geçenlerde tevazu üzerine mükemmel bir makale yazdı. İzninizle...”

Passion kadının bir şey söylemesine fırsat vermeden hızla merdiveni çıktı. Yukarı çıkarken sinirden köpürüyor, gözpınarlarına biriken yaşlarını tutuyordu. Bu Abigail Lawrence kim oluyordu da her şeyi ve herkesi bilmeye hakkı varmış gibi davranıyordu? Unvan merakı mı onu şantaj gibi korkunç bir şey yapmaya zorlamıştı? Mark'ın özgürlüğünün ve unvanının kendi tasarrufunda olduğunu mu düşünüyordu? Charlotte'u, onu sevmeyen bir adamla evlendiriyor olması umurunda değil miydi?

Passion'ın midesine bir sancı girdi. İlgisiz, sevgisiz bir evliliğin acısını iyi bilirdi. Geri itmeler büyük ıstıraplara yol açabilirdi.

Passion sahanlığa vardığında birden duruverdi. Koridorun öbür ucunda üst kat hizmetçilerinden biri siyah saçlı uzun boylu bir delikanlının kollarındaydı. Delikanlının eli hizmetçinin sırtından aşağı inip kalçasını kavradı.

Passion iç çekti ve içinde korkunç bir keder ve boşluk duydu. Mark'ın sıkıca sarılan kollarında olmayı ve onun elinin dokunuşunu hatırlamıştı. Ama o kollar sonsuza kadar yasaklanmıştı ona.

Kız, çocuğu seviyor muydu? Çocuk, kızı seviyor muydu?

Hizmetçi kıkırdarak geri çekildi ama Passion'ı görmesiyle sıçraması bir oldu. Yüzü korkuyla çarpıldı. Oğlan ise rahattı.

Passion zavallı kızı rahatlatmak için titrek bir tebessüm için kendini zorladı. “Önemli değil,” dedi. “Ben Bayan Lawrence'in odasına gidiyorum. Hafızam beni yanıltmıyorsa, koridorun sonunda olacaktı?”

Hizmetçi eğilip kalkarak Selam verdi ve telaşla başlığını düzeltti. “Evet, bayan.”

Oğlan ise duvara yaslanıp sırtarak başparmaklarını ceplerine geçirdi.

Passion bu çifte sırtını dönüp koridoru yürümeye başladı. O nefes nefese heyecanı bir daha hiç hissedemeyecekti. Mark'a bir daha hiç dokunamayacaktı.

Charlotte'un kapısında durup kapıyı çalmadan önce derin bir nefes aldı.

Charlotte cevap vermekte gecikti. Passion kapıyı yavaşça açınca kuzenini yatağının ortasında tortop olmuş uzanırken, kahvaltı tepsisini el sürülmemiş halde buldu.

"Ah, neyse ki senmişsin!" diye haykırdı Charlotte. "Annem çağırıyor zannettim."

Passion kaşlarını çatarak kapıyı kapattı. Charlotte'un gri gözlerinin etrafında siyah halkalar vardı, yanaklarıyla dudakları ise solgundu. "İyi misin, hayatım?"

Charlotte kısaca gülümsedi. "Seni gördüm ya, daha iyiyim. Ah Passion seni gördüğüme çok sevindim. Gel de otur." Charlotte tepsiyi yana iterek ona yer açtı.

Passion yatağın kenarına otururken eliyle kuzeninin ateşine baktı. "Ateşin yok. Ama uykuya ihtiyacın var gibi geliyor bana."

"Senin de öyle," dedi Charlotte. "Dün gece seni öyle merak ettim ki. İyi misin?"

Passion bir an gözlerini indirdi. Bir daha ne zaman kendini iyi hissedecekti? "Korkacak bir şey yok, hayatım. Gayet iyiyim." Gözlerini Charlotte'a kaldırdı - tatlı Charlotte, masumdu ve hiçbir şeyden haberi yoktu.

Passion'in içinde keder, kıskançlık, pişmanlık ve utanç duygularının hepsi birden şahlanıverdi. Düzgün, ahlaklı bir kadın gibi davranıyordu bunların hiçbirisi olmayacaktı. Onu bu hale getiren, sadece kendini düşünmesi, doğru bildiklerini ciddiye almamasıydı.

"Her şey için çok özür dilerim, Charlotte. Seni asla bilerek incitmeyeceğimi umarım biliyorsundur."

Charlotte kaşlarını çattı. “Annem seninle konuşmuş. Sen ona aldırma, Passion. Hastalık dâhil, her türlü şanssızlığı, şahsına hakaret olarak alıyor. Planladığı gibi gitmeyen en ufak şey bile onu sinirlendiriyor.” Başını iki yana salladı. “Dün gece onu bir duysaydın. Kontla kardeşine öyle bir köpürdü ki az kaldı gidiyorlardı.” Gözleri yaşlarla doldu. “Gitselerdi ne olurdu, bilmiyorum, Passion. Kont nişanı atarsa, mahvolurum. Bir skandaldan yara almadan çıkacak bir sosyal konumum yok ki, bir kontun kısacık bir flörtleşme ve nişanlılığın ardından avamdan birinden ayrılması da tam bir skandal olur. İnsanlar benim uygunsuz olduğumu düşünürler. Toplumdan dışlanırım - bir kenara atılmış bir eşya gibi olurum, benimle sadece paraya çok ihtiyacı olanlar ilgilenir.

Passion kollarını kuzenine sardı. Kız haklıydı. Mark nişanı atamazdı. Ama denediği için onu suçlayabilir miydi? Ya onun hayatı ne olacaktı? Charlotte’un sırtını sıvazladı. “Ama gitmemiş, hayatım,” dedi. “Gidebilecekken kalmış.”

“Evet,” dedi Charlotte, Passion’ın kollarından çıkarken. “Hem de benim için kaldığını söyledi. Sanırım kont ve kardeşi anneme benzemediğimi anlamaya başladılar. Onlara anneme benzemediğimi söyledim ben. Ve geçen hafta anneme daha çok karşı çıkmaya çalışıyordum.”

Passion, Charlotte’un yüzünden kestane rengi bir lüleyi çekti. “Bak, gördün mü?”

Charlotte’un yüzü asıldı. “Ama Passion, pavyondaki geceden beri bana en ufak bir yakınlık göstermedi. Kontes yalnızken bana son derece kibirli davranıyor, insanların içindeyse sahte bir sevgi gösteriyor. Annem ise giderek kötüleşiyor. Her şeye kusur buluyor ve ev çalışanlarını sürekli azarlıyor” Gri gözleri yaşlarla doldu. “Kontesle yılan gibi birbirlerine tıslıyorlar. Ve ömrümde gördüğüm en nazik insanlardan biri olan kontun kardeşi dün gece neredeyse anneme vuracaktı.” Charlotte yüzünü ellerinin arasına

gizledi. “Ah, Passion. Yapmasını istedim. Anneme vurmasını istedim, Çok kötüyüm, biliyorum ama elimde değil.”

Passion gözlerini kapattı. O da bunu isterdi. “Kötü değilsin, Charlotte’cuğum. Bazen insan düşüncelerinde merhamet barındıramayacak kadar bunalır. Böyle zamanlarda tek yapabileceğimiz, tövbe etmek ve daha iyi bir insan olmaya çalışmaktır.” Charlotte Passion’ın ellerini tuttu. “Senin düşüncelerin hep merhametlidir. Sen her zaman doğru davranırsın. Keşke ben de senin gibi olabilsem.”

Passion’ın midesi sancılandı. Kuzeninin parmaklarını sıktı. “Hiç olur mu öyle şey! Ben de kem düşüncelere kapıldım, ben de yanlış hareketlere yol açan kararlara vardım.”

Charlotte başını iki yana salladı. “Ben her gün korkunç şeyler düşünüyorum, Passion. Bu nasıl bir şeydir, sen bilemezsin. Annem sürekli hoşnutsuzdur ve kusur bulur, ama kontun evlenme teklifinden beri iyice çekilmez oldu. Daha dün gece, on senedir evimizde çalışan bir uşığı kovdu! Neden her fırsatta seninle Matty Hala’nın yanına kaçıyorum sanıyorsun’ Kaç kere bavulumu toplayıp sana gelmeyi düşündüm, biliyor musun?” bakışlarındaki hüznün koyulaştı. “Küçükken bile gelip sizinle papaz evinde yaşamayı hayal ederdim. Senin kız kardeşlerinden biri olacaktım, baban da benimle o alçak, kararlı sesiyle konuşacaktı. Ve artık kimse bana bağıramayacak, her yaptığımı yanlış demeyecekti.”

“Ah, Charlotte’cuğum...” dedi Passion müşfik bir sesle. Kuzeni ona öyle kederli bakıyordu ki. “Ondan nefret ediyorum, Passion. Bazen keşke ölse diyorum.”

Passion Charlotte’u tekrar kollarına aldı. Böyle bir itiraf karşısında ne söyleyebilirdi ki? Hiçbir şey. “Olabilir, canım,” dedi, “önemli değil.”

Charlotte ona uzun süre sarıldı.

Nefret ne yaman bir kısır döngüydü. Şimdi o da bu döngüye girmişti. Nihayet, Charlotte konuştu. “Bugün geldiğine çok sevindim. Sen olmasan ne yaparım, bilmiyorum. Beni her zaman rahatlatıyorsun. Yarın da gel, olmaz mı? Lütfen, Passion.”

Passion gözlerini sıkıca kapatarak derin bir nefes aldı. “Charlotte canım, bugün buraya veda etmeye geldim.”

Charlotte yüzünde dehşet ifadesiyle geri çekildi. “Ne? Hayır! Hayır, lütfen, gidemezsin.” Passion’ın ellerini kavradı. “Şu anda sana ihtiyacım var. Sen benim tek avuntumsun. Senden başka sığınacak kimsem yok.”

Passion’ın midesinde burgular oluşuyordu. Kalamazdı, kalamazdı! “Hayatım, ben evimi çok özledim. Matty Hala’yı da tanıyorsun. Her şeyin ilacının hareket olduğunu düşünür.” Gülümsemek için büyük çaba gösterdi. “ Ve ne kadar uğraşsam da, Alfred Swittly’yi başımdan atamıyorum.”

Charlotte’un gözlerinden yaşlar döküldü. “Yalvarırım, gitme, Passion. Bir hafta sonra Hawkmore’lara gitmemiz gerekecek. Düğünden önce ev çalışanlarıyla ve seçkinlerle tanıştırlacağım.” Güzel ağzı çarpıldı. “Orada sana ihtiyacım var. Beni umursamayan nişanlımla, bana tahammül edemeyen kontesle ve beni sürekli aşağılayan annemle, sen olmadan bu işin üstesinden gelemem. Lütfen, benimle gel!”

Şakaklarına ağrı saplanan Passion kaşlarını çattı. Mark’ın evinde on gün. Mark’ın birlikte olmalarına dair güçlü ısrarıyla geçecek on gün. Bunun altından nasıl kalkardı?

Kendisini koruması gerekecekti. Kız kardeşlerine ihtiyacı olacaktı. Ve de Mark’la konuşmak zorunda kalacaktı - Mark’ın onun kararının kesin olduğunu kabul etmesi gerekiyordu. Bunlar Passion’a çok zor geliyordu.

Ama Charlotte’u nasıl yüzüstü bırakabilirdi? Ve ya Mark

mektubu bulursa? O zaman Charlotte’u terk ederdi. Buna mani olabilir miydi?

“Lütfen, Passion,” diye yalvardı Charlotte. “Ailen zaten düğüne davet edildi. Patience ile Prim’i erkenden çağırırısın. Onlarla Hawkmore evinde buluşuruz. Eğer istersen baban da gelsin. Çoğu insan erkenden geliyor. İki üç tane fazladan gelse, bir şey olmaz. Ama senin orada olman, hepinizin orada olması benim için büyük önem taşıyor.” Gri gözleri yaşlarla parlıyordu. “Lütfen, Passion. Lütfen.”

Passion gözlerini devirdi. Bunu yapabilir miydi? Mark’ı ikna edebilir miydi? Mark’in onu önemseydiğini biliyordu. Onu Charlotte’la kalmaya ikna edebilir miydi? Etkisi o kadar kuvvetli miydi?

Göğsü bu yükün ağırlığı altında ezildi.

Gözyaşlarını tutarak Charlotte’a baktı. “İyi o zaman, canım. Eğer bana ihtiyacın varsa, ben de sana yardımcı olabileceksam, o zaman kalayım, değil mi?”

Charlotte sevinçle Passion’a sarıldı. “Teşekkürler! Teşekkürler!” Passion yeni kararının belirsizliği karşısında ürperdi. “Hemen Patience ile Prim’e yazmalıyım,” diye mırıldandı. “Hemen.”

Kız kardeşlerine ihtiyacı olacaktı. Onlar onu yaklaşan fırtınadan korurlardı.

Sinirleri endişe ve kuşkuyla gerildi.

Charlotte’a tutundu.

Sevdiği adamı kuzenin kollarına itecek kadar güçlü müydü?

Gözlerini kapattı.

Ve bu yüzden ondan nefret eder miydi?

“Nerede bu mektup?” diye gürledi Mark.

Mickey Wilkes odaya girerken, o masasından kalktı.

Oğlan kafasını iki yana salladı. “Çok iyi saklamış. Ama siz beni tanırırsınız, loğrdum. Eğer bu mektup buluncak bi’ şeyse, ben onu bulacam.”

“O zaman neden bulmadın?”

“Doğrusunu istersen, loğrdum, şimdiye bulurum sanıyordum ben. Ama kan şeytan gibi.” Çenesini kaşıdı. “Öyle normal bi’ yere saklamamış.”

Mark öne doğru uzanarak yumruklarını masanın üzerine dayadı. “O zaman anormal yerlere bak.”

“Evet.” Mickey başını salladı. “Biliyorum.” Oğlan düşünceli bir edayla gözlerini kıstı. “Yalnız şu var, loğrdum. Hizmetçilerin arasında bissürü fısırtı, dedikodu dönüyor. Sanki bildikleri bi’ şeyleri var bunnarin. Bana da öyle geliyor ki, mektupla ilgili olabilir yani.”

Mark’ın kalbi heyecanla çarptı. “Eğer öyleyse, mektubun yerini de biliyorlardır.”

Mickey başım salladı. “Olabilir. Üst katın hizmetçisini ayarttım. Güzel kız da, pek zeki değil. Bi’ şey bildiği varsa, zaten bi’ kaç düzmeye bakar, öğrenirim.”

Mark çekmeceyi açıp deriden bir kese çıkararak Mickey’e attı. “Ne bekliyorsun? İşinin başına dön.”

Paralar şıngırdadı ve Mickey sırtarak keseyi eliyle tarttı. “Çok teşekkür ederim, loğrdum.”

“Daha teşekkür etme. Eğer o mektubu bulmazsan seni öldürürüm.”

Mickey Mark’a önce kuşkuyla baktı, sonra gülümsedi.

“Sen hiç öyle şey yapar mısın, loğrdum?”

Mark saçını arkaya yatırdı. “Yapmam. Ama kendimi öldürürsem, ödeme alamazsın. O yüzden o mektubu bul.”

Mickey sırttı. “Doğru söylüyorsun, loğurdum.”

Oğlan kepini kafasına geçirip kapıya yöneldi.

“Bir de, Mickey,” diye seslendi Mark. “Anormal yerler dedin ya - oralara bak.”

Mickey göz kırptı. “Ben anormalin kralıyım, loğrdum. Anormalin imparatoruyum, ben. Anor-”

“Git!” diye buyurdu Mark.

Oğlan odadan çıkınca Mark koltuğuna çöktü.

O mektubu eline geçirmeliydi.

Bu komedinin bir an önce sona ermesi gerekiyordu. Yalanlardan bıkmıştı. Ayrıca kardeşinden bir uyarı konuşması daha dinlemek zorunda kalırsa, kendini tutmayıp bir şeyi kıracaktı. O şeyin de Matthew’un çenesi olmasını istemiyordu.

Mark alnını ovdu. Mektubu ele geçirince özgür kalacaktı. O zaman Passion’ı kalmaya ikna edebilirdi. Bütün istediği Passion’dı. Artık bunu anlamıştı. Onun varlığı güzel olan her şeyi öne çıkarıyor, kötü şeyleri geri plana itiyordu. Onunla mutlu oluyordu, canlanıyordu. Onu asla bırakmayacaktı. *Asla!*

Ama ya varisler?

Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı.

Başı ağrıyordu. Ve de çok yorgundu.

Yatağı geçmişte daima huzurlu bir uyku yeri olsa da dün gece, sabaha kadar dönüp durduğu bir işkence aletine dönüşmüştü.

Passion’ın odasına girdiği geceden beri Passion’sız uyuduğu ilk geceydi. Onun yanına kıvrılıp yatmış sıcaklığını özlemişti. Onun kokusunu özlemişti. Onun dokunuşunu ve ona sarılmayı özlemişti.

Onu özlemişti.

Gözleri batıyordu, onları kapattı.

Her şey ters gidiyordu.

Her şey.

On Beşinci Bölüm

MARK'I CEZALANDIRMAK

“Bu yapımı ben yönetseydim, Bayan Redington, sizi Bianca rolüne getirirdim, çok tatlı huylusunuz,” diye beyan etti Alfred Swittly, *Hırçın Kız'ın* antraktı için ışıklar yanınca.

Mendiliyle alnını sildi, Passion ise Alfred'in oturduğu koltukta onu fena şekilde çimdikleyen bir şey olup olmadığını merak etti.

“Ama daha hırçın olan Kate daha iyi bir eş oldu,” diye araya girdi John Crossman.

“Ay Bay Crossman, sonunu söylemeyin!” diye haykırdı Matty Hala.

“Çok özür dilerim, Bayan Dare.”

Matty Hala koltuklarından kalkan insanlara baktı. “Ben de dolaşsam iyi olur gerçekten,” dedi. “Ama kesin serçe parmağıma basılır, bu sefer dayanamam gerçekten. Belki sizin kolunuza giirebilirim, Bay Swittly. Sizin cüssenizde bir adam beni kesinlikle çarpma ve ittirmelerden korur.”

Alfred gönülsüzce Passion'a baktı. “Şey, ehem-”

Matty Hala Alfred'in koluna girdi. “Bay Crossman, aman Passion'ı koruyucu kanatlarınızın altına alın, olmaz mı?” Alfred'i çekerek arkasına döndü. “A!” geriye baktı. “Tam çıkışta o hain palmiye ağaçlarından bir tane var. O yüzden herkes gözlerine dikkat etsin.” Koridora çıkarlarken, Alfred'e döndü. “Anlatmış

mıydım, Bay Swittly, Passion az kaldı gözüne gelen palmiye ağacı yaprağı yüzünden kör oluyordu. O ağaçlar gerçekten çok tehlikeli. Bence bunların halka açık yerlerde bulundurulması yasaklanmalı. Sizce de öyle değil mi?”

Passion ile John Crossman, kalabalık koridora çıkarlarken karşılıklı tebessüm ettiler.

John bir an ona baktı. “Nasılsınız?” diye sordu usulca.

“İyiyim, teşekkür ederim.”

John’un kaşları hafifçe çatıldı ama anlayışla başını salladı. “Bayan Redington, eğer yardımcı olabileceğim herhangi bir şey varsa, umarım bana müsaade edersiniz.”

Passion onun berrak yeşil gözlerine baktı, önceki gece, arabasında, onun omzunda ağlarken, John ona sarılmıştı. “Teşekkürler, Bay Crossman. Ama zaten bana çok yardımcı oldunuz. Dün gece orada olmasaydınız ne yapardım bilmiyorum. Nezaketiniz için size minnettarım.” Gözlerini devirdi. “Galiba en kötü halimi gördünüz.”

“En kötü halinizi bazı insanların en iyi haline tercih ederim.”

Passion gülümsedi. “Çok kibarsınız.”

John ona baktı. “Kibar, nezaket, minnet. Bunlar tam olarak umduğum sözcükler değil.”

Passion kaşlarını çatı. John onun samimiyetsiz olduğunu mu düşünmüştü? “Bana iyi bir arkadaş oldunuz.” Elini onun koluna koydu. “Umarım dostluğumuza dair ettiğim bütün sözlerde samimi olduğumu biliyorsunuzdur.”

John onun, kolunun üstündeki eline baktı. “Biliyorum.” Bu seferki tebessümü gözlerine ulaşmıyordu. Başını salladı. “Biliyorum.”

Matty Hala ile Alfred dönmüş onları bekliyorlardı.

Alfred iri elini kalbine koydu. “Bağışlayın, Bayan Redington, ama o gül rengi elbisenin içinde seyrek bir çiçeğe benziyorsunuz.”

“Gülün bir özelliğinden dolayı seyrek olabileceğini bilmiyordum, Bay Swittly.” Passion sözlerinin iğneleyiciliğini yumuşatmak için gülümsedi.

“Hoş yüzünüz rengi seyreliyor, Bayan Redington.”

Adam hazır cevaptı, orası kesin.

“Söyleyin bize, oyun hakkında ne düşünüyorsunuz?” diye sordu Alfred. “Ben Petruchio’yu çok severim. Ne kadar şen ve kurnaz bir adam. Onun rolünü ihtişamla oynayabileceğime inanıyorum.”

Passion Alfred’e baktı. Gerçekten de role çok uygundu. Aklına bir düşünce gelince kaşlarını çatı. “Hiç sahneye çıkmayı düşündünüz mü, Bay Swittly? Sahneye çok yakışsınız.”

Adamın gözleri parladı. “Öyle mi düşünüyorsunuz, Bayan Redington? Doğrusunu isterseniz, bunu düşünmüştüm.”

“Bildiğim kadarıyla halaları böyle bir uğraşı edinmesine karşılmış,” dedi Matty Hala, başını sallayarak.

Alfred’in gözlerindeki ışık biraz söndü. “Ne yazık ki sahne düzenli bir hayat kuracak kadar kazandıran bir meslek değil. İnsanın dünyalığını da kazanması gerekir.”

“Bazı insanların kaderinde para değil, şöhret kazanmak vardır,” dedi John.

Alfred göğsünü şişirip dik durdu.

“Ayrıca,” diye devam etti John, “şöhreti genellikle servet de takip eder.”

Passion başıyla tasdik etti. Onun peşine düşeceğine aktörlük mesleğinin peşine düşmesini tercih ederdi.

Matty Hala kaşlarını çatarak parmağını salladı. “Halalarınız bunu onaylamaz, Bay Swittly.”

Alfred’in yüzünden heyecan okunuyordu. “Ben sadece düşünüyorum, Bayan Dare. İnsanın kaderinde ne varsa, onu yaşar.”

“Kader tesirli bir güçtür.” Ses Passion’ın arkasından gelmişti.

Passion midesi burularak, dizleri titreyerek arkasına döndü.
Nefesini tuttu. *Olamaz!*

Mark mavi gözlerini ona dikmişti. “Bazı şeyler kaderimize yazılıdır - ve bunlara karşı koymak yersizdir.” Gözlerini onun üzerinde dolaştırdı. “Bana katılıyor musunuz, Bayan Redington?” Passion’ın kulakları uğulduyordu ve Tanrı yardımcısı olsun, göğüs uçları dikleşmişti. “Kaderin karmaşıklıklarını anlıyormuş gibi davranmıyorum, lordum. Tek söyleyebileceğim, insanların; yüreklerin, akılların ve ahlaki değerlerine, bunun yanı sıra doğruyu yaptıklarına dair içlerinde taşıdıkları umuda kulak vermeleri gerektiğidir.” “Size sonuna kadar katılıyorum,” dedi Mark. Dönüp Passion ’la John’un arasında ilerledi. “İyi akşamlar, Bay Crossman.”

John başıyla selam verdi. “İyi akşamlar, lordum.”

Passion diğerlerini de tanıştırdı. Mark ona o kadar yakın duruyordu ki Passion onun kokusunu duyuyordu. Ona dokunmamak için kendini zor tutuyordu.

Mark heyecandan titreyen Matty Hala ile yüzü kıpkırmızı kesilmiş Alfred’e başıyla selam verdi.

“Ben-ben-yani, başışlayın beni, lordum,” diye kekeledi Alfred. “K-Kristal Saray’da kim olduğunuzu anlayabilseydim, size o denli sertçe hitap etmezdim.” Alfred mendiliyle alındaki teri sildi. “Size şunu söylemeliyim ki o günkü hareketlerimden büyük pişmanlık duydum ve size pişmanlığımı dile getirmek için sizinle tekrar karşılaşma fırsatını elde *etmeyi çok* istedim.” Alfred gülümsedi. “Ama bu fırsatın elime geçeceğine dair hiç ümidim yoktu.” Mendilini göğsüne tutup başını eğdi. “Bu karşılaşmadan dolayı son derece mesudum.”

“Özür dilemenize gerek yok, beyefendi,” dedi Mark, sertçe. “Pişmanlığınızı hak eden biri varsa o da Bayan Redington’dur.” Mark tek kaşını kaldırdı. “*Pişmanlığınızı ona* çoktan bildirmiş bulunduğunuzdan emin olduğum için sizinle başka marazam yoktur.”

Matty Hala şaşkın şaşkın dururken Alfred endişeyle Passion’a baktı.

John öne doğru çıkıp çatık kaşlarla kuzenine baktı. “Kont neden söz ediyor?”

“Ben söyleyebilir miyim?” diye söze karıştı Passion. “Burada sözünü etmeye değmeyecek talihsiz bir yanlış anlamaydı.”

Alfred hararetle başını salladı. “Bayan Redington haklı. Ve de şairin dediği gibi, *yeter ki sonu iyi bitsin.*”

John Mark’a, Lordlar Kamarası’nda görüşülen bir kanunla ilgili bir şey anlatır ve Matty Hala ile Alfred de dikkatle onları dinlerlerken, Passion sinirlerini ve kalbini yatıştırmaya çalışıyordu.

Mark’ın eldivenli elinin gevşek kıvrımına baktı. Dün, bir an için elini onunkine kaydırmış olabildi. Mark da uzun parmaklarıyla onun avuç içini okşardı.

Ve yalnız olsalardı Passion onun kollarına kendini bırakır, başını göğsüne dayar, gözlerini kapatarak düzenli kalp atışını dinlerdi. Mark da ona sıkıca sarılır dudaklarını önce alnına sonra dudaklarına bastırırdı. Ve Passion’ın ağzından, *Seni seviyorum*, sözcükleri çıkardı zira kalbi o kadar dolu olurdu ki artık onları tutamayacak hale gelirdi.

Passion yutkundu.

Ama bu dündü.

Şimdiyse şöyle olacaktı: Yakın olacaklar, ama asla birbirlerine dokunamayacaklardı. İsteyecekler ama asla kavuşamayacaklar. Hissedecekler ama asla itiraf edemeyecekler.

“Passion, Matty Hala!”

Passion çakmak çakmak gözlerini saklamaya çalışarak, dudaklarında bir tebessümle döndüğünde karşısında Charlotte ile Mark’ın kardeşini buldu. Hemen kuzenini kucakladı. “Merhaba, hayatım.”

“Burada olmana çok sevindim,” diye fısıldadı Charlotte, geri çekilmeden önce.

Tanıştırma faslında tebessümünü korumaya gayret etti. Hem Mark’ın hem de Matthew’un bakışlarını üzerinde hissediyordu.

“Buraya kontes ve annemle geldik,” dedi Charlotte. “Oyundan sonra pavyona gidiyoruz. Bu akşam, Avusturya’dan gelen bir orkestra çalacak.” Çabucak ve heyecanlı bir şekilde Mark’a bakıp “Neden hepiniz bize eşlik etmiyorsunuz?” deyiverdi.

Passion nefesini tuttu. Tanrım, *hayır!*

Mark ona baktı.

Matthew Mark’a baktı.

Matty Hala ile Alfred kabul etme hevesleriyle birlikte aynı anda konuştular.

John ümit dolu bir tebessümle Passion’a baktı. “İster misiniz, Bayan Redington?”

“Lütfen, Passion,” diye yalvardı Charlotte.

Passion’ın başı zonkluyordu. Kaçmak istiyordu.

“Kuzeninizin dün gece hasta olduğunu unuttunuz mu?” dedi Mark soğukça. “Üzerine gitmeyin.”

Arada rahatsızlık verici bir sessizlik oluştu ama Passion bu sayede kafasını toplayabildi. “İlginiz için teşekkür ederim, lordum.” Gülümsedi. “Ama Charlotte, tamamen iyileştiğimi biliyor. Size katılmak çok hoşumuza gider.”

Ancak ziller seyircileri tekrar salona topladıktan - ve de Passion Alfred ile John’un arasındaki koltuğuna oturduktan ve ışıklar söndükten - sonra bin parçaya bölündü.

Bir kırpiğin hareketi ya da bir parmağın seğirmesi gibi zor fark edilecek şekilde sessizce ve içinden, yıkıldı.

Tıpkı evliliği süresince olduğu gibi, kimse görmeyecek, kimse bilmeyecekti.

Ama içinde, daha önce hiç tecrübe etmediği şekilde yıkılmış

tı. Duygularının ağırlığı altında inleyerek yerlere kapanıyordu. O duygular ki evliyken sahip olduklarından bin kere daha ağırdılar.

O tecrübe onu uyuşturmuştu.

Bu seferki ne yapacaktı?

Istıraba ne kadar dayanabilirdi?

İçindeki çılgılığı ne kadar zapt edebilecekti?

Mark Passion'ın dans pistinde John Crossman'la salınışını seyrediyordu. Başka bir adamın elini onun belinde görmeye tahammül edemiyordu. Aralarındaki teklifsizliğe de tahammül edemiyordu.

En çok da, Passion onun için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu. Onu kollarına almak, Passion'ın ona ait olduğunu haykırmak için ölüyordu. Orada öylece dikilerek ona sadece bir tanış muamelesi yapmak onun için çok zordu.

Bu bir bakıma yalanların en büyüğüydü.

“Ona o kadar dikkatli bakmamalısın,” dedi Matt sessizce. “Annem sana bakıyor.”

Mark kaşlarını çatı ama gözlerini Passion'dan ayırmadı.

Annesiyle Lawrence, Charlotte böyle düşük - asla onaylamadıkları - misafirleri davet ettiği için derinden sarsılmışlardı. Fakat Charlotte hayret verici bir kararlılık sergilemişti ve Mark bu kez onu desteklemişti. Oraya gittiklerinden beri annesiyle Lawrence kendilerinden beklenen suratsızlığı ve kabalığı elden bırakmamakla birlikte Passion'ı özellikle dikkate alıyorlardı. Lawrence'in art niyetli yorumlarında kıskançlık, annesininkinde ise kuşku seziliyordu.

Mark ise onu delicesine istiyordu.

“İki hafta sonra seninle akraba olacak,” diye söze devam etti

Matt. “Ona uzak bir kuzen gözüyle bakmak zorunda kalacaksın.”

Mark’ı soğuk bir ürperti aldı. Kardeşine dönüp alçak ve katı bir sesle konuştu. “Peki, nasıl yapacağım bunu Matt? Kokusu beni tahrik ederken, vücuduma onu arzulamamayı nasıl öğreteceğim? Onunla her anım bana mutluluk verirken, onu aklımdan nasıl çıkaracağım? Bütün varlığımla onu arzularken nasıl ona önemsiz bir akraba gibi davranacağım?” mark sakinleşmeye çalıştı. “Nasıl, Matt? Nasıl yapacağım bunu?”

Matt ona öylece bakıyordu. “Bilmiyorum,” diye mırıldandı.

“Bende bilmiyorum.”

Müzik bitti ve John Crossman Passion’ı pistten indirmeden Mark yanlarına gitti.

Onun yaklaştığını gören Passion gözlerini devirdi. Mark bundan da nefret ediyordu. Passion’ın ona önceki gibi bakmasını istiyordu.

“Sonraki dansı bana lütfeder misiniz, Bayan Redington?”

Passion bir an durdu ve Mark reddedilme stresiyle gerildi.

Ama Passion başıyla onay verdi. “Tabii, lordum.”

John Crossman eğilerek selam verip Passion’ın eldivenli elini Mark’inkine koydu.

Mark parmaklarıyla onun elini sarmadan önce derin bir nefes çekti burnuna. Ne kadar hakikiydi. Kristal Saray’da onun elini ilk defa tutuşunu hatırladı. O zaman da şimdiki gibi hakiki gelmişti.

Müzik başlayınca onu koluna alıp kendine doğru çekti. Passion’ın gözleri hâlâ yerdeydi ama Mark ona sadece sarılmakla bile kendinden geçmişti.

Vanilya ve portakal çiçeği kokusunu içine çekti, onun altındaki tatlı kokuyu, Passion’ın teninin, Passion’ın saçının kokusunu

- önceki gece yapışıp kaldığı yastığa sinmiş kokusunu - içine çekti.

Onu pistin uzak ucuna götürdü. Ona hakikaten bakmak, dokunmak istiyordu, yapmacılığa ve yalana yer olmadan.

Elini onun belinin narin kıvrımına koydu. “Artık bana bakabilirsin,” dedi yavaşça. “Bizi görmüyorlar.”

“Başkalrı görüyor. İnsanların gözünün önündeyiz. Ayrıca uzak ya da yakın olmalarının bir önemi yok,” diye cevap verdi Passion. “Bizi saklayacak bir pano yok artık.”

Mark kaşlarını çatarak onu döndürdü. “Ne demek istiyorsun?”

Passion nihayet gözlerini kaldırıp onun yüzüne baktı. Ne güzel gözler. “Kendimizden saklanamayız demek istiyorum.” “Bunu yapma arzusunda değilim.”

“Evet, öylesin.” Vals müziğı eşliğinde şuursuzca hareket ederlerken Passion gözleriyle ona adeta yalvarıyordu. “Ah, Mark, anlamıyor musun?” Sesi titriyordu. “Bir daha asla birlikte olamayız. Asla.”

Mark hayretten göğsü sıkışarak kaskatı bir halde kalakaldı. “Dün gece sana her şeyi anlattım. Sana gelip her şeyi anlattım.” “Evet’- Mark’in omzundaki parmaklarını sıkarak, bir an gözlerini kapattı “ve bizi ayıran bu korkunç koşullardan nefret ediyorum. Bütün kalbimle hem de. Ama Mark bu hiçbir şeyi değıştirmez.”

Seni hayatından çıkaracak. Mark’in içinde fena bir his uyandı. Onu içinden söküp atmak istedi. “Bunu nasıl söylersin? Tek istediğimin sen olduğunu bilirken bunu nasıl söylersin?”

“Benim seni istemediğimi mi sanıyorsun?” Gözleri yaşlarla doldu. “Bunun beni yıkmadığını mı sanıyorsun?”

Mark küçücük bir umuda sarıldı. “O zaman bizi bir kenara atma. Mektubu yakında ele geçireceğim. Bunu hissediyorum, Passion. O zaman işte bütün bu yalan dolan sona erecek.” Müzik çalmaya devam ediyordu. “Seni istiyorum. Sana ihtiyacım var.”

Passion yine gözlerini indirdi. “Artık bizim istediklerimizin önemi yok. *Bizim ne* istediğimize, mektuba rağmen, eğer onu terk edersen kuzenim yıkılır. Ben buna yardım etmek istemiyorum.”

Mark nefes almaya çalıştı. Göğsü kasılıyordu. “Sana her şeyi anlattım. Sana her şeyi anlattım, anlayacağını düşünerek. Lawrence’in hain planını engellemeyi senin de benim kadar isteyeceğini düşünerek. Bizden vazgeçmeyeceğine güvenerek.” “Yapabileceğim başka hiçbir şey yok,” diye fısıldadı Passion. “Ya mektubu ele geçirdiğimde? O zaman ne olacak? O zaman da beni reddedecek misin?”

Passion ona baktı. “Mektubu bulabilirsen bul. Onu elde etmelisin, Mark. Ama mektubu ele geçirmen benim için hiçbir şeyi değiştirmez. Nişan ilan edildiğinde benim için her şey bitti.” Başını iki yana salladı. “Eğer kuzenimi bırakarak mahcup edersen seni bir daha hiç görmem.”

Müzik yükseldi. Mark’ın başı ağrıyordu. Keşke bir nefes alabilseydi. “Şimdi kollarımdayken bunu söylüyorsun ama gündüzlere ve gecelere nasıl dayanacaksın?” Onu kendine çekti. “Vücudun tatmin olmak için yalvarınca ne yapacaksın? Hazzı bir kere tattın mı, artık onsuz yapamazsın.” Öfke ve bunaltı damarlarında çağlıyordu. “Ne yapacaksın? Başkasını mı bulacaksın? Kimse seni benim gibi tatmin edemez. Kimse.”

“Biliyorum,” dedi Passion çaresizce. “Biliyorum.” Gözleri kederle doluydu. “Ama kuzenim Langley Kontu onu bir kenara attığı için utanç içinde ağlarken ben senin kollarından sevinçten ağlayıp zevkten haykırayım mı?”

Mark’ın yüreği öfke ve korkuyla çarptı. Son, cılız bir umuda tutundu. “Onun beni terk ettiğini söylerim.”

“Sus!” Passion ona bakarken dudakları titriyordu. “Buna kimse inanmaz, Mark. Charlotte’a ne diyeceksin? Ona ne söylersen

söyle onu reddetmiş olacaksın.” Gözlerinde derin bir mutsuzluk vardı lâkin vücudu ona doğru çekiyordu, “Yapacak bir şey yok. Yok.”

Mark onun ıstırap dolu gözlerine baktı ve içinde korkunç bir acı duydu. Onu paramparça eden bu acıyla yüzünü buruşturdu. Baş zonkladı ve iğnelenen gözlerinin önündeki Passion’ı bir an bulanık gördü. “Bu gece neden buraya geldin?” diye sordu kendini zorlayarak. “Neden?”

“Sana bunları söylemek için.”

“Burada mı?” Sesi tekledi. “Dans pistinde mi?”

“Başka nerede söyleyeyim, Mark?” Gözleri anlaması için ona yalvarıyordu. “Nerede? Pencерem kilitli, öyle de kalacak.” Onun elini sıktı. “Düşündüm ki böylesi daha iyi...”

Mark da onun elini sıktı. Bunu nasıl yapardı? Nasıl? “Demek öyle düşündün. Ben öyle düşünmüyorum. Ben düşünmüştüm ki durumu öğrendiğinde, onları değerlendirecek vakit bulduğunda benden istediğin şeyin adaletsizliğini kabul edeceksin. Sandım ki ayrılmanın imkânsızlığını anlayacaksın.” Gözlerini kıptı. “Ama sen bizi bitiriyorsun. Ve beni en az seninki kadar kötü ve sevgisiz bir evliliğe mahkûm ediyorsun. Bana böyle nasıl yaşayacağımı söyler misin Passion? Çünkü ben bilmiyorum.”

Passion acı içinde kaşlarını çatı. “Charlotte seni sevecektir, eğer ona izin verirsen. Seni sevmek istiyor.”

Müzik alçalıyordu. “Ben onun sevgisini istemiyorum.” Mark fenalaşıyordu. Korkunç ve amansız bir hissin pençesinde, elinden bir şey gelmemesinin öfkesiyle fenalaşıyordu. “Bunların hiçbirini istemiyorum.”

“Mark, ben-”

“Başka bir şey söyleme.” Başını salladı. “Yeterince cezalandırdın beni. Yalvarırım, başka bir şey söyleme.”

Müzik sona ererken Mark Passion’ı bir an daha kollarında

tuttu, ona bir an daha sarıldı, ardından elini tutup eğilerek selam verdi. Onu bırakmak istemiyordu. Eğer bırakırsa, çok kötü bir şey olacaktı.

Kolunu koluna takarak onu yavaşça diğerlerinin yanına doğru götürdü. Nihai istirahat yeri olan derin çukura bakmanın kaçınılmazlığını erteleyen bir matemli gibi ilerliyordu. Ama attığı her adımda kendi mezarına gidermişçesine bir his içinde büyüyordu,

Bilerek ya da bilmeyerek ölümünde payı olanların - annesinin, Lawrence'ın, Charlotte'un, kardeşinin - yüzlerine baktı.

Ama yürümeye devam etti ve onlardan yansıyan gölgeye, ta ki onu tamamen içine alana kadar, gömüldü. Passion kolunu onun kolundan çekerken soğuk kasvet içine sızdı ve Passion'ın parmakları kolundan kayarken mutluluk ve umut onu terk etti.

Her şey karardı.

Tabutuna son çivi çakılmıştı.

Passion kuzeninin tuval üzerindeki bitmemiş resmine baktı. Matty Hala'nın güneş odasındaki sabah ışığı her zamanki kadar parlak değildi ve pencerelerde yağmur tıkırdıyordu. Passion damlaların camın üzerinde azalan ve akışkan bir yoğunlukla çıkardığı sesi duyuyordu.

Charlotte'un gri gözlerini canlandıran belki günün gri ışığıydı. Belki de havanın kasvetiydi bu gözlerin yansıttığı zarif tatlılığı, hüznü ve kararsızlığı arttıran.

Passion elindeki fırçaya baktı. Yoksa bunların hepsini kendisi mi kuruyordu? Kırılan kalbinin acısı eline rehberlik edip fırça darbelerine yeni bir derinlik mi katmıştı? Kuzeninin dokunaklılığını bu kadar iyi yakalamasını sağlayan kendi kederi ve kararsızlığı mıydı?

Gözlerini kapattı.

Yoksa aşk mıydı?

“Passion, hayatım, misafirin var,” diye seslendi halası. Passion halasının ses tonunun sıra dışılığı üzerine gözlerini açıverdi. Beklenmeyen bir misafir gelmişti.

Mark mıydı?

Güneş odasının kapısına bakarken Matty Hala, peşinden de Langley Kontesi’nin ta kendisi girdi.

Passion’ın bir anda keyfi kaçtı, önceki gece kontesle, onun tatsız kişiliğini tanıyacak kadar birlikte olmuştu. Çaresiz ayağa kalkıp kontesin buz gibi soğuk gözlerine baktı. Kadın, kendine özgü soğuk yüz ifadesiyle kapının yanında durmakta olan Matty Hala’nın yanından hızlı adımlarla geçti.

“Kontes seninle özel olarak konuşmak istiyor, canım. Size içecek bir şeyler göndereyim mi?”

Passion Mark’ın annesine baktı. “Kontesin ne kadar kalacağına bağlı.”

“Uzun kalmayacağım,” soğuk cevabı geldi.

Passion, kontesin arkasından sert sert bakan Matty Halası’na başını salladı. “O zaman hiçbir şey istemiyoruz. Teşekkürler, Matty Hala.”

Passion halasının güneş odasının çifte kapısını kapatmasını bekleyip ardından resim önlüğünü çıkardı. Ardından bir koltuğu gösterdi. “Oturmaz mısınız, Kontes?”

Mark’ın annesi menekşe rengi satenin hoş hışırtısıyla oturdu. Kendi pembe, siyah ve krem rengi çizgili ipekten elbisesini düzelterek Passion da yanındaki koltuğa oturdu. “Bu beklenmedik ziyareti neye borçluyum, leydim?”

Kontes güzel ama soğuk yeşil gözleriyle ona bakıyordu. “Sizi uyarmaya geldim.”

Passion ellerini kucağında kavuşturdu. “Beni uyarmaya mı? Hangi konuda?”

“Bizler zevkimize düşkün kadınlarız, Bayan Redington. Bir-

birimizi anlamıyormuşuz gibi davranmayalım.”

Passion’ın içinde sahih bir tiksinti hissi uyandı ama yüzündeki boş ifadeyi elden bırakmadı.

Kontes kuşkulu görünüyordu. “Lawrencelerin evinde oğlumla tanıştığınızda yüzünüzün aldığı hali gördüm. Neyse ki sizi gören bir tek Matthew ile bendim. Sonra dün gece var. Anlamadığımı mı sandınız?” Mükemmel birer yay oluşturan kaşlarını kaldırdı. “Siz benim oğlumun son eğlenceliğisiniz.”

Kadının bu sözleri üzerine Passion’ın midesine bir sancı saplandı ama kayıtsız kalmaya devam etti, “buraya beni uyarmaya geldiğinizi söylediniz, leydim. Uyaracak mısınız?”

Kontes gülümsedi. “Etkilenmemiş gibi davranmayın, Bayan Redington.” Öne doğru uzandı. “Size söyledim. Yüzünüzü gördüm.”

Passion gülümsemeye çalışsa da beceremedi.

“Gerçekten, Bayan Redington, hiç tanımadığınız bir adamla ilişkiye girme konusunda gösterdiğiniz budalalığa hayran kaldım. Çok akıllıca olmadığı meydanda, değil mi?”

“Sizden gitmenizi isteyeceğim,” dedi Passion, “o yüzden bir şey söylemek gibi bir amacınız varsa hemen söylemenizi tavsiye ederim.”

Kontes tekrar koltuğuna yaslandı. “Oğlumdan ve kuzeninizden uzak durun.”

“Duramam.”

“Ne demek, duramam?” Kaşlarını çattı. “Zaten bekârlığa veda etmeyi zor kabullenirken, bir de sizin ortalığı karıştırmanıza hiç ihtiyaç yok. Ben aynı zamanda size de iyilik etmeye çalışıyorum, Bayan Redington. Siz oğlumu benim tanıdığım gibi tanıyorsunuz.”

Passion kafasını salladı. “Hayır, tanımıyorum. Siz de onu benim tanıdığım gibi tanıyorsunuz.”

Kontes yeniden öne doğru uzandı. “Bana bak, kendini bilmez aşüfte, oğlum hiçbir kadını birkaç aydan fazla becermedi, Kısa bir süre sonra sana olan ilgisini tamamen yitirecek. Zamanın azalıyor.” Çenesini kaldırdı. “Onun için zerre kadar önemin yok.” *Hayır*, sözü Passion’ın beyinde yankılandı. Mark da ilk tanıştıklarında aynı sözleri söylemiş olsa da, şimdi bunlar Passion’a boş ve yalan geliyordu,

Mark’ın ona bakışını, ona dokunuşunu hatırladı; birlikte oldukları son gün ona söylediği sözleri hatırladı. Dün gece onun göz pınarlarında biriken yaşları hatırladı.

Mark onu seviyordu.

Hem de derin bir aşkla.

“Birbirimizi anlamıyormuşuz gibi davranmayalım, Kontes,” dedi Passion, aniden gelen bir güçle. “Mark’ın bana olan ilgisini yitirmeyeceğinden korktuğunuz için buraya geldiniz. Oğlunuzla aramızdakinin ne olduğuna dair hiçbir fikriniz bulunmadığı için buraya geldiniz.” Passion bariz bir inançla başını salladı. “Anlamadığınız şey sizi korkuttuğu için buraya geldiniz.”

Kontes güldü ama Passion onun sesindeki gerilimi hissetti. “Gerçekten, Bayan Redington, çok hoşsunuz. Ben buraya, kuş beyinli kuzeniniz de dâhil, hepimiz, oğlumla uygunsuz münasebetiniz ortaya çıkarsa, el âleme rezil olmayalım diye geldim;” Passion kadına bakakaldı. Her şeyin sebebi kendi başına karıştırdığı işlerken, utanmadan uygunsuz münasebet diyebilmesi hayret vericiydi.

“Aklınızı kullanmayacağınızdan korkuyordum, Bayan Redington,” diye devam etti kontes. Çantasını açtı. “Bu yüzden tedarikli geldim.” Passion’a beş bin poundluk bir çek uzattı.

Passion parmağını ile kımıldatmadı. “Biliyor musunuz, Kontes, bana fena halde Abigail Lawrence’ı hatırlatıyorsunuz.”

Çek kadının elinde dalgalandı. “Ne?”

Bu rüşvet karşısında neden bu kadar rahattı? “Evet, doğru. O da, siz de insanları istediğiniz gibi idare etmeye çalışıyorsunuz. İnsanlara daima eziyet etmek sizi hiç sıkmaz mı?” Passion iyice kaşlarını çatı. “Peki, artık istediğinizi elde edecek kudrete veya güzelliğe veya nüfuza sahip olmadığınızda ne olacak? Nasıl yaşayacaksınız?”

Kontes elini hışımına geri çekip çeki çantasına tıktırdı. “Aklını başına getiremeyeceğim, anlaşılan.”

“Aksine, benim aklım başımda. Ama beni satın alamazsınız.” Kontesin yüzü alaycı bir ifadeyle çirkinleşti. “Eğer uzak durmazsan, sırtıktan kuzenine senin nişanlıyla yattığını söylerim.” Passion hiç korku duymadı. “Şantaj mı yapıyorsunuz, Kontes?” başını iki yana salladı. “Hakikaten Abigail Lawrence’dan hiç farkınız yok.”

Kadın gözlerini kıstı. “Ne biliyorsun sen?”

Passion soruyu duymazdan gelerek sesindeki dengeyi korumaya çalıştı. “Şimdi siz bana bakın, Kontes. Sizin iğrenç varlığınıza tahammül edebilsin diye kuzenime, yanında kalacağım konusunda söz verdim. Oğlunuza, kuzenimi kabul etmesi için elimden gelen yardımda bulunma konusunda da kendime söz verdim.”

Kontes, bir an hayret dolu gözlerle Passion’a bakakaldı. Sonra yüzünde genişleyen bir tebessüm belirdi ve kahkahalara boğuldu. “Onu terk ettin!” diye haykırdı. “Dün gece bu yüzden berbat haldeydi!”

Passion’ın acısı yeniden alevlendi.

Kontes arkasına yaslanmış, eli göğsünde kıkır kıkır gülüyordu. “Biliyorsun, hemen arkandan o da ayrıldı. Tabii gitmeden önce hepimizi bir güzel haşladı. Nişanı atması için ona yalvardığından ne kadar emindim!” Şen bir edayla başını iki yana salladı.

“Eee, bu da en alasından bir dönüş değilse, nedir? Biraz da onun çiğnenip geçilmesinin vakti geldi de geçiyordu.”

Bir kadın, bir anne nasıl bu kadar nefret dolu olabilirdi? Kontes, Passion’a gülümsedi. “Bir bakıma bunu tahmin etmiştim. O zaman buna inanmasam da ona senin ondan sıkılacağını söylemiştim.”

Passion onun sırttan suratına bir tane vurmak istedi. “Neden inanmadığınız bir şeyi söylediniz?”

Kontes gözlerim Passion’a dikti. “Onu cezalandırmak için tabii.”

“Peki, neden onu cezalandırıyorsunuz?”

“Çünkü o babasının oğlu ve o beni bir ömür cezalandırdı.”

“Gerçekten mi?” Passion’ın boğazı düğümlendi. “Ömür boyu mu? Küçük bir bebek annesini nasıl cezalandırır ki?”

“Nasıl olduğunu sana söyleyeyim,” dedi kontes. “Annesinin gençliğini çalarak. Onu doğurana kadar şişmanlatıp çirkinleştirerek. İri mi iri vücudunu dışarı çıkarırken annesini acıdan bağırarak. Sonra da durmadan ağlayarak. Annesi kaçmak isterken, ona yapışıp bırakmayarak.” Gözleri daldı. “Yürümeye başladığında peşimi bırakmaz oldu. Ben kaçıyordum. Sonra Matthew doğduğunda - tatlı, dertsiz Matthew’um - doğduğunda da, aramıza girmeye çalıştı. Sarıl bana, anne. Anne, beni kucağına al. Öp beni, anne. Hep bana! Hep bana! Velet. Onu uzağa gönderdim ve ona ‘lütfen’ demeyi öğrenene kadar hiçbir şey yapmayacağımı söyledim.” Gözlerini kapattı ve kaşları çatıldı. “Sonra da, lütfen, lütfen, lütfen - sürekli lütfen. Bu kelimededen nefret eder oldum.” Passion gözyaşlarını akıtmamak için gözlerini kırpyordu. “Artık hiç söylememesi sizi memnun ediyordur o halde.” “Söylemiyor mu?” Kontes ona baktı. “Onun için ağlıyorsun. Ama asıl bana ağlamalısın. Gençliği elinden giden bir kadın, Bayan Redington, güzelliği solan. Bir daha geri gelmemek üzere.”

“Çocukluk da öyledir.”

“Ben anne olmaya hazır değildim!” diye öfkeyle cevap verdi. Omuzlarını dikleştirip derin bir nefes aldı. “Hem bebekliğini hatırlamıyor bile. Bense gençliğimin çalınışını hatırlıyorum - hem de gayet iyi.”

“Hatırlamasına gerek yok. Ondan hoşlanmadığınız ve onu hakir gördüğünüz belli oluyor. Matthew’u ondan daha çok sevdiğinizi anlamam için bir akşam yetti.”

“Ya onun benden hoşlanmamasına ve beni hakir görmesine ne diyeceksiniz, Bayan Redington. Kaba ve çekilmez, ama bundan hiç söz etmiyorsunuz.”

“Siz başlattınız, Kontes. Siz onun annesisiniz.” Passion’ın sesi boğazında takıldı. “Bir çocuğun bütün istediği sevgidir.” “Siz ne bileceksiniz. Ben Matthew’la uğraşırken babası sürekli onu bana yamamaya çalışıyordu. Canım Matthew’um, hep dertsiz, hep iyi huyluydu.” Kontes çenesini kaldırdı. Matthew benim oğlum. Kendi irademle seçtiğim oğlum. Sırf bu nedenden ötürü onu her zaman daha çok seveceğim.”

Passion başını salladı. “Keşke Mark da, sizin oğlunuzu seçtiğiniz gibi, annesini seçebilseydi.”

Kontesin yüzü soğuk bir maskeye dönüştü. “Benim gitmem gerek.”

“Evet, bence de.”

Kontes ayağa kalktı ama Passion onunla kalkmadı. Kontes tek kelime etmeden ayrıldı.

Passion ağlamaya başladı.

Neden? Tanrım, neden?

Neden bir kez daha Mark’ı cezalandıran o oluyordu?

Mark, bahçesinin ıslak sessizliğinde fiskiyeinin yanında durmuş onu sınılsıklam eden soğuk yağmurda gözlerine su girmesin diye

gözkapaklarını kırıştırıyordu. Afrodite heykeline baktı. Onu yüzünün tatlılığından ve saçının sırtına dalgalar halinde dökülüştünden dolayı seçmişti.

Sabahleyin sutaşları yerleştirmek için işçiler gelmişlerdi. Mark onları geri göndermişti. Artık fiskiye'nin çalışmasını istemiyordu.

Ama yağmur havuzun sığ katlarını doldurmuştu bu yüzden havuz yine de çalışıyormuş gibi görünüyordu. Su tepeden ortaya, oradan da dibe akıyordu. Taşar mıydı acaba?

Önemi yoktu.

Elini kaldırıp avucundaki pirinç saç tokasına baktı, tokanın tepesini süsleyen küçük inciden çiçeğe bir yağmur damlası düştü;

O güzel saçını ensesinde toplarken tokaları bir bir Passion'a vermişti. Onun tokaları saçına takışını, topuzdan çıkan ufak tutamları düzeltişini seyretmişti.

Onunla birlikte gülmüştü. Onu öpücükleriyle ve okşamalarıyla oyalamıştı.

O gün hayatının en mutlu günüydü.

Su avucundan havuza aktı.

Her insanın gerçekten mutlu bir günü olması gerekirdi. Sadece bir gün.

Eli titredi.

Bitmişti. Geçmişti.

Parmaklarını tokanın üzerine kapattı.

Damarlarında yoğun bir ürperti dolaştı.

Daha önce mutluluk olmadan yaşamıştı. Bunu yine yapabiliirdi.

Yapabiliirdi.

Elindeki küçük tokayı havuzun içine bıraktı.

Arkasına dönüp yürüdü. Önündeki zeminde yağmur damlalarının sekişini seyretti.

Daha önce onsuz yaşamıştı. Yine onsuz yaşayabilirdi.
Acı geçerdi ve her şey eski haline dönerdi.
Yağmur gözlerine kaçıyordu. Bacakları titreyip yavaşça, hareketi kestiler.
İri yağmur damlaları ona aralıksız vuruyorlardı. Uzaklarda bir yere yıldırım düştü.
Yalan!
Hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.
Dönüp havuza doğru seğırtti. Yağmur o kadar şiddetli yağıyordu ki suyun dibini göremiyordu. Neredeydi o? Elini buz gibi suya daldırıp tokayı aradı.
Yoktu. Neredeydi? Nerede?
Kalbi hızlı atmaya başladı ve elini düzgün mermer üzerine sürerken bir nida kopuverdi boğazından. Ya kanallardan birine düştüyse?
Telaşa kapıldı.
Neredeydi bu? Ona ihtiyacı vardı!
Derken parmakları bir şeye sürtündü, inci çiçek!
Bir rahatlama iniltisiyle küçük pirinç tokayı tutup sudan çıkardı.
Ona tasalı bir şekilde baktı. Ne kadar tatlı, ne kadar narindi.
Onu tutan elini korumacı bir şekilde sıkıp yumruğunun tepesini öptü.
Titreyen bacakları onu taşımıyordu. Havuzun geniş kenarına çöktü.
Soluk soluğa kalmıştı.
Hayır. Hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı - çünkü onu seviyordu.

On Altıncı Bölüm

AÇIKLAMALAR

Passion geniş kenarlı hasır şapkasının gölgesinin altından, hoş bir kubbeli bahçedeki pürüzsüz havuza baktı. İnsanın oturup çay içebileceği, biraz müzik dinleyebileceği bu mekân Hawkmore Evi'ndeki bahçenin mihraklarından bir tanesiydi. Çeşitli yüksekliklerdeki ağaçlar manzaraya çerçeve oluşturuyorlardı.

Romanesk bir köprü onu durmakta olduğu yere getirmişti. Burası güzel ve huzurlu bir yerdi, tek ses arada bir duyulan kuş cıvıltısıydı. Üzerinde berrak ve masmavi bir gökyüzü uzanıyordu ve hava durgundu.

Bahçe insana neşe ve dinginlik veren, Passion'ın gördüğü en güzel bahçeydi. Birkaç güne kadar düğün davetlileri ana evin etrafım çevreleyen manzaraları, eserleri ve müstemilatı keşfettikçe, gölün çevresinde ve büyüyen çimlerde sesler ve kahkahalar çınlayacaktı.

Geniş kanatlı, büyük bir Palladyan malikâne ise heyecanlı - olayın asıl oyuncularını saran mutsuzluk, rezalet ve nefretten, her şeyi kaçınılmaz bir sona taşıyan sırlar ve yalanlardan bihaber - misafirlerle dolup taşacaktı.

Passion dönüp havuzun kenarında yürüdü. Londra'da geçen son haftalarında Mark'la neredeyse her akşam görüşmüştü. Ama Charlotte konusunda niyaz etmek için hiç fırsatı olmamıştı. Da-

ima yanlarında başkalarıyla, kısacık, önemsiz konuşmalarda bulunmuşlardı.

Birbirlerine tanıdık muamelesi yapıyorlardı, Mark da zaten o hale gelmişti, zira Passion artık tanımaz olmuştu. Günler geçtikçe Mark'ın gözlerinin altındaki mor halkalar koyulaşıyordu. Kaşlarına yerleşen marazi çatık ifadeyle, nefret ettiği insanlara karşı en ufak bir medeniyet göstermeyi bile bir kenara bırakmış gibi bir hali vardı.

Annesiyle Abigail Lawrence onun gazabına katlanabiliyorlardı ama Charlotte ondan tamamıyla kaçamıyordu. Mark başkalarının önünde onlarla bir araya gelmekten kaçınıyor, yoklarmış gibi davranıyordu. Yalnızlarken her fırsatta canlarına okuyordu.

Passion kontesle Abigail'e hiç acımıyordu, ama Charlotte acı çekiyordu. Nişan atmak söz konusu bile değildi - bu skandala dayanamazdı. Ama her gün Passion'ın omzunda ağlayarak içini döküyordu. Charlotte Mark'ın Abigail'e sinirli cevaplarını gizlice yüceltiyordu ama Mark ona bir laf söylediğinde sinip ağlıyordu. Annesinden gittikçe uzak bir tavır sergiliyor ve en acıklısı da, Mark'ın saygısını kazanmak için çok uğraşıyordu. Ama ne yapsa Mark'da en ufak bir değişikliğe yol açmıyordu.

Passion havuza bir çift kuğunun indiğini gördü.

Çok kötü ve asap bozucu bir hafta olmuştu. Bir yandan Charlotte 'in diğer yandan kendini teselliye çalışmıştı. Az uyumuştur zira Mark'ı en çok geceleri özlüyordu. Resim tek avuntusu olmuştu.

Alçak bir sıraya oturup güzel kuşların cam gibi suda kayarak ilerleyişlerini seyretti.

Çok yorgundu.

Gözlerini kapatıp birlikte geçirdikleri son günü hayal etti.

Başta hatıralarını inkâr etmişti ama şimdi onların tadını çıkarıyordu. Hatıralar ona kalan tek şeydi - ve bu hatıralar ona aittiler.

Onun gülüşünü, gülerken güzel gözlerinin kenarlarının kırışışını hayal etti. Onun iç çamaşırlarını keserken ona dikkatlice bakışını gözünün önüne getirdi. Verdiği hediye açarken, onda- ki hassas tereddüdü ve şapkasının kurdelelerini çenesinin altında bağlarken onu göndermek istemeyerek oyalayışını hatırladı.

Göğsüne büyük bir taş oturmuştu sanki derin bir nefes almaya çalıştı.

“Passion!”

“Passion!”

Kırık kalbinden geriye kalan, yerinden hopladı. Gözlerini açıverip ayağa fırladı.

Patience! Prim!

Hıçkırıklara boğularak, köprüden ona el sallayan iki genç kıza doğru koşmaya başladı. Onlar da ona doğru koşarlarken, Patience’in kızıl lüleleri hopluyordu ve Prim’in şapkası omzuna düştü.

Passion’ın yüzünden gözyaşları sel gibi akıyordu.

Gelmişlerdi!

Ağlamaktan perişan olmuştu. Nefes almakta zorlansa da koşmaya devam etti.

Birazdan kendini kız kardeşlerinin avutan kollarına bırakacaktı.

“Patience! Prim!” Sesi çatlak ve cılız çıkmıştı. Ama gözyaşlarının arkasından onları görebiliyordu o yavaşlamış olsa bile onların hızlandıklarını görebiliyordu.

Kollarını açtı ve birbirlerine sarıldılar.

“Tanrı’ya şükür!” dedi hıçkırıklar eşliğinde, kardeşlerinin tanıdık kokularını duyarak. “Tanrı’ya şükür!”

Dizlerini kırdı, onlar da onunla birlikte bir ağacın altındaki çimlere bıraktılar kendilerini. Prim kollarını ona doladı ve hasır şapkasını nazikçe çıkardı. Passion onun göğsünde ağlarken, Pati-

ence elini tutarak yumuşak sesiyle yatıştırıcı sözler mırıldandı. Kız kardeşleri buradaydılar. Yalnız değildi.

Göz pınarları kuruyana kadar ağladı. Sonra başını sessizce Prim'in kucağına yasladı ve Patience onun alnını okşarken Passion kardeşlerine her şeyi anlattı.

Kardeşleri onu pürdikkat dinlediler. Teselli sözleri fısıldadılar. Acıma gözyaşları döktüler.

Passion bütün hikâyeyi anlatana kadar susmadı.

“Ah, Passion,” dedi Prim çatlak sesle. “Ah, sevgili kardeşim...”

Patience delici yeşil gözleriyle Passion'a bakıyordu. Gözleri nemli ve kaşları çatılmıştı. “Bunu nasıl yapıyorsun?”

Kardeşinin sorusu herhangi bir şeyi ya da her şeyi kastediyor olabilir mi? Ama fark etmezdi zira cevap aynıydı. “Bilmiyorum.” “Ben de bilmiyorum.” Patience uzanıp Passion'ın saçını okşadı. “Sevdiğin adama kavuşmalısın. Sevgiyi hak ediyorsun sen.” Başını salladı. “Sana mutluluk yaraşır, bu korkunç keder değil.” Passion kız kardeşinin bu hassas coşkısına gülümseyecekti neredeyse. “Charlotte'a ne olacak?”

“Evet,” dedi Prim, düşünceli. “Charlotte'a ne olacak?”

“Ne olmuş Charlotte'a?” Patience iyice kaşlarını çatı. “Sana ne olacak? Konta ne olacak?” Yeşil gözleri parladı. “Aşk bu! Mutluluk! Senin evliliğinde olmayan her şey yani. Arkanı dönüp gidecek misin? Aşkını, saadetini başkasına mı vereceksin?” “Başkasına değil. Charlotte'a.”

“Ya Charlotte öğrenirse?” Prim oturuşunu dikleştirdi ve kızıl lülelerinden biri önüne düştü. “Bu evliliğin zoraki olduğunu öğrense, yine de evlenmek ister miydi?”

“Ona söylemek bana düşmez, Prim. Hem bu evlilik gerçekleşmezse, Abigail mektubu yayınlayacak.”

“Ah o cadı,” dedi Patience alçak sesle.

Passion parmağına Prim'in lülesini doladı. "Hem Charlotte onu gerçekten istiyor. Mark'in, annesine yönelttiği her yaylım ateşinde onu tapınırcasına seviyor.

"Bu yüzden ben de onu tapınırcasına sevebilirim," dedi Patience.

Passion gülümsedi. "Gelişinize o kadar sevindim ki. Sizi ne kadar özledim bilemezsiniz."

Prim'in gök mavisi gözleri tasalı bir şekilde yere indi. "Artık yanındayız ve seni seviyoruz."

Patience Passion'ın alnına bir öpücük kondurdu, sonra da eliyle okşadı.

Passion gözlerini kapattı.

"Sen dinlen," diye fısıldadı Patience. "Biz buradayız."

Mark ihtiyar bir meşenin gövdesine yaslanarak onları izledi. Passion başını bir kardeşinin kucağına koyarak uzanmıştı - bu kardeş Primrose olmalıydı, zira elini tutan ve kısl saçlı olan diğeri ancak Patience olabilirdi. Kardeşleri Passion'ı teselli ediyor, okşuyorlardı.

Mark'ın göğsü sıkıştı. Nişan gecesinden beri ilk defa Passion'ı bu kadar perişan görüyordu. Yanına gidip elini tutmak ve onu avutmak istiyordu. Ona onu sevdiğini söylemek istiyordu.

Ama o izin vermezdi. Artık onu kız kardeşleri koruyorlardı. Onlar onun kalkanı, desteğiydiler.

Mark pürüzlü bir soluk çekti ciğerlerine. Kollan bile onu özlüyordu. Vücudu onun için yalvarıyordu. Ve kalbi ona aitti.

Eğer kalbini ona sunarsa, Patience onu geri çevirmeyebilirdi. Eğer ona her şeyi verirse.. Belki o zaman.. Belki o zaman ikisi de ayakta durabilirdi.

"Kütüphanede bir misafirin var," dedi Matt sessizce, Mark'ın yanına yürürken. "Mickey Wilkes."

Mark omuz silkti. Mektubu ele geçirmiş miydi? Büyük bahçenin öbür tarafındaki Passion’a baktı. Onun için artık mektubun önemi kalmamıştı. Artık mektup sadece Matthew için gerekiyordu. “Kim onlar?” Matt onun baktığı yere bakıyordu.

“Passion’ın kız kardeşleri. Patience ile Primrose.”

“Ne hoş isimler,” dedi kardeşi tembel tembel, onlara doğru bakarak. Başını iki yana salladı, “iyi ki gelmişler. Passion’ın onlara ihtiyacı var.”

“Evet. Var.” Mark tekrar eve doğru döndü. “Geliyor musun?”

“Geliyorum,” dedi Matt, ama gözleri hâlâ kız kardeşlerin üzerindeydi.

Mark durdu. “Onlarda bir şey var değil mi?”

Kardeşi başıyla onayladı ve alnını kırıştıran bir ifade takındı.

“Evet. Nedir o?”

Mark, kardeşlerinin itinası altındaki Passion’a baktı. “Uzayan dokunuş. Diyor ki, ‘Sen benim ilk ve tek alakamsın.’ Şöyle fısıldıyor: ‘Senden ayrılmaya hiç acelem yok ve istediğin kadar seninle kalabilirim.’”

“Evet,” diye mırıldandı Matt. “Aynen öyle.”

“İnsan o dokunuşu hissetmek, yaşamak istiyor.”

Matt ona baktı. “Evet.”

Mark başını yukarı aşağı salladı. “Ben yaşadım. Dünyanın en güzel şeyi.”

Döndü, kardeşini ardında bırakarak eve doğru yürüdü. Mickey’i kütüphanede bir kitabın sırtında yazılı adını okumaya çalışırken buldu.

“İyi günner, loğrdum.” Oğlan siyah saçını alnından arkaya doğru itip kaşlarını çatı, “İyi misiniz, loğrdum?”

Mark bitkin göründüğünü biliyordu. “Aldın mı?”

“Hayır, loğrdum. Ama kimde olduğunu biliyorum.”

Mark kaşlarını çattı. “Ne demek istiyorsun?”

“Demek istiyorum ki, loğrdum, aradığınız mektup, hiç beklemezsiniz, nişanlınız Bayan Charlotte Lawrence’dadır.”

“Ne?”

Mickey başını salladı. “Belli oldu ki bilgi almak için pompaladığım”-göz kırptı-“üskat hizmetçisi, buraya geldikleri gün, mektubu onun eline vermiş. Yani o şirret kari Lawrence mektubun kayıp olduğundan bile habersiz.”

Mark parmaklarının kaşlarının arasına bastırdı. Bu da ne demekti? O da biliyor demekti. Biliyor olmalıydı, ama hiçbir şey söylememiş, hiçbir şey belli etmemişti.

“Neden? Hizmetçi mektubu Charlotte’a neden verdi?”

“Ona vermiş çünkü hepsi onu çok seviyormuş. Neyin ne olduğunu bilsinmiş, hazırlıksız yakalanmasınmış. Dedi ki, Bayan Charlotte ne kadar incinek olsa da annesinin gerçek yüzünü görsün, dedi.”

Belli ki öğrenmesi nişanlısı için hiçbir fark yaratmamıştı. “Şimdi diyorum ki, loyrdum, mektubu ondan almak çocuk işi. O buraya gelsin. Eşyalarını karıştırıcam.”

Mark başını salladı ama sessiz kaldı. Passion mektubun kuzeninde olduğunu biliyor muydu?

“Herkes yemek yerken yürütücem. Evet.” Mickey başını yukarı aşağı salladı. “Mektubunuzu bu akşam alırsınız, loyrdum.” *O zaman ne olacaktı?* Mark Mickey’e baktı. “Neredeymiş o olmaz olası mektup?”

Mickey tavanı işaret etti. “O şirret kari onu tavan süslemesinin arasına saklamış. Saklama yerleri listeme orayı da ekledim.” Kollarını göğsünde kavuşturdu. “Bulmaları da şu şekil olmuş, uşak bakmış ki, bu, az önce toz alan bi’ hizmetçinin bıraktığı merdivenden iniyor. Bunlar da demiş ki, bu kadın sebepsiz yere merdivene çıkmaz.”

Mickey kulağının arkasını kaşımış. “Böyleyken böyle, loyrdum. Size dedim ya, evin bütün görevlileri o şirret kandan yaka silkmiş. Ve de fısır fısır konuşmalarından anladım ki, eli kulağında bi’şe’ daha var.”

Mark’in ensesindeki bir adale kasıldı. “Ne gibi?”

Mickey omuz silkti. “Bilmiyorum. Ama kari bunlara yıllardır yannış yapıyor. Bi’ de üstüne maaşlarını kesiyormuş. Geçen kış hepsinin maaşlarını kesmiş. Bi’ de mutfak merdiveninden düşüp bacağına kıran bi’ mutfak hizmetçisini sepetlemiş. Kızı kışın ortasında sokağa atınca kız iş bulamamış mı, mecbur kalmış sokak arasında gelene geçene eteğini kaldırmaya... değnekleriyle falan. Kız, alt kat hizmetçisinin yeğeniymiş’-Mickey esefle başını salladı- -“şimdiyse cin için bir fahişe. Bununla bitmiyordur tabii, ama herhalde yaptığı en büyük kötülüklerden biri budur.”

Mark elini alnına bastırdı. Buna şaşırmaması gerekirdi. Kötülüğün kardeşi zulümdü — Abigail Lawrence da kötüydü işte. İnsanların hayatlarıyla oynuyordu. Mark ondan bütün varlığıyla nefret ederken, daha fazla nefret etmesi mümkün değildi.

“Biliyorum, hizmetçileri bi’ şeyin peşindeler. Mektubu aldıktan sonra gidip bi’ daha bakayım mı?”

“Olabilir.” Mark’ın başı ağrıyordu. “Evet Mektubu al, sonra git” “Oldu, loyrdum.” Mickey kapıya doğru geriledi ama sonra durdu. “Siz iyisiniz ya, loyrdum?”

Mark oğlana baktı. “Hayır.” Bir adale daha kasıldı. “Mektubu getir, Mickey.”

Oğlan başını anlayışla sallayıp kapıdan çıktı. Mark elini saçma sokarak kütüphanede volta atmaya başladı. Mektup burada, kendi evindeydi. Charlotte’daydı. Yakında eline geçecekti. Lawrence’in küskün çalışanları başka neyin peşinde olabilirlerdi? Belki de onunla bir ilgisi yoktu. Belki de vardı. Elini ceketinin cebine sokarak Passion’ın saç tokasına dokun-

du. Mektup bu gece eline geçecekti ama bu onların işine yaramayacaktı. Artık ona tek bir şey verebilirdi, ikisi için de önemli olan tek bir şey.

Umut ve çaresizlik içinde kütüphaneden çıktı. Ona şimdi söylemesi gerekiyordu.

Girişteki annesinin yanından geçti. Ne birbirlerine baktılar ne de konuştular. Ama Mark, Patience ile Primrose'un merdivenden indiklerini görünce durdu.

İkisi de geniş kenarlı hasır şapka takmıştı ve görünüşleri çok farklı da olsa yüzlerinde Passion'ın güzelliğini gördü.

Patience ile Primrose merdivenden aşağı inerlerken gözlerini Mark'tan ayırmadılar ve aşağı vardıklarında, Mark eğilerek selam verdi. "Bayan Patience. Bayan Primrose. Hawkmore Evi'ne hoş geldiniz. Ev sahibinizim."

Kızlar dizlerini kırarak selam verip Mark'a misafirperverliği için teşekkür ettiler.

Tebessümleri Passion'inkini hatırlatıyordu. Ve onunkilerden farklı da olsalar gözleri benzer bir ruh ve zekâ zenginliğini yansıtıyordu. Kaşlarının ve çenelerinin şekli bile Passion'dan izler taşıyordu. Bu Mark'ı yumuşattı. Zira benzerliklere rağmen tamamen farklıydılar.

Passion'ı "Passion" yapan şey eksikti - zarafeti, inceliği, tatlılığı ve incinebilirliğini saklayan sessiz kudreti. Tabii bir de ona bakışı...

"Böyle dikkatli baktığım için affedin, lütfen." Sesi kalındı. "Ama ikiniz de kız kardeşinize benziyorsunuz."

"Siz affedin, lordum, ama en az kardeşimiz kadar yüreği yanık görünüyorsunuz." Patience yeşil gözleriyle onun gözlerine baktı. "Ve de kırık bir kalbin halinden endişe duyuyorum."

"Ben de, zira o kalp çarpmayı bırakmıyor. Atmaya devam ediyor işte, öldürmeyecek kadar kan pompalıyor." Elini saçından

geçirdi. Çok yorgundu. “Sizi temin ederim, Passion bana izin verseydi, onun kalbini onarırdım. Bana izin verseydi ellerimle parçalarını toplar bir araya getirirdim. Ve onun kalbi bütün olduğu müddetçe ben de yaşardım.”

“Ona bunu söyleyin, lordum.” Prim merdiveni gösterdi. “Ona gidin ve yüreğinizdekileri söyleyin. İkiniz de en azından bunu hak ediyorsunuz.”

Passion’ın kardeşleri açılarak ona yol verdiler.

Mark aralarından geçip yukarı çıktı. Merdivenin tepesine varınca kendi odasına yöneldi. Oraya varınca şöminenin yanına gidip bir ışık yaktı ve Passion’ın odasına giden gizli koridora açılan paneli itti. Bunu eski kontlardan biri metresinin odasına rahatça girip çıkabilmek için yaptırmıştı. Mark Passion’a giden kısa yolu yürüdü. Kalbi çarpıyor, adımları bir hızlanıyor, bir yavaşlıyordu.

Onun odasına açılan panele geldiğinde durup nefesini düzenledi. Alnını serin ahşaba dayayarak ona güç vermesi için Tanrı’ya dua etti.

Panel hafif bir tıkırtıyla açıldı ve Mark sessizce Aubusson halısının üzerine adımını attı.

Kalbi hızlandı, midesi burkuldu.

Passion iç çamaşırlarıyla yatağında yatıyordu. Pencereden içeriye süzülen gün ışığında saç yastığa akan kumral bir nehirdi. Mark derin bir nefes aldı. Burnuna hafiften vanilya ve portakal çiçeği kokusu geldi.

Onun adını söylemek, ona seslenmek istedi ama konuşamadı. Güçlkle hatırladığı uzun zaman önceki bir acı dudaklarını mühürlemişti. *Seslenme*, diyordu bu acı. *Seslenme! Seni kabul etmez.*

Gözlerini kapattı. Ama bu başka bir kadın, başka bir zamandı. Ya ona seslenir ya da onu sonsuza kadar kaybederdi. Seslenmeliydi.

Adını söylemek için ağzını açtı, ama sesi çıkmadı. Nefes alıp havayı düğümlemiş boğazından aşağı gönderdi ama dışarı çıkan sadece bir fısıltı oldu.

Allah kahretsin! Yutkundu ve tokasını elinin içine alarak, kaba bir gıklaşma şeklinde, ismini söyledi. “Passion...”

Passion yattığı yerde sıçradı. Saçı omuzlarına döküldü. “Mark!” “Ben-” Sesi nereye kaçmıştı? Tekrar yutkundu. “Seninle konuşmam gerek.”

Passion, yüzünde sayısız duygu yansımasıyla ona baktı. “Burası yeri değil.” Sesi titriyordu.

“Olmalı. Başka yer yok.”

Passion yataktan inip iskemlenin üzerinde duran elbisesine doğru kararlı adımlarla ilerledi.

Hayır! Mark’ı endişe sardı. “Sana bir şey söylemem gerek. Sana hemen bir şey söylemem gerek.”

Passion gözlerini kaldırmadan elbisesini aldı.

Hayır! Mark titremeye başladı. Göğsü kurşun dökülmüş gibi ağırlaştı. “Passion sana bir şey söylemem gerek. Bir şey...” “Bahçede buluşalım,” dedi Passion ve dönüp tuvalet odasının kapısına doğru yürüdü.

Hayır. Gitme. “Ama sana hemen söylemem gerek,” dedi Mark onun peşinden giderek. “Gitme, dur!”

Passion elini kapının kulpuna uzattı.

Hayır. “Bir saniye...”

Passion kulpa bastırdı ve kapı açıldı.

Hayır. Mark nefes alamıyordu. Nefessiz kalmıştı!

Hayır!

Titreyerek bir nefes aldı ve zor bela fısıltı halinde bir ses çıkarabildi. “Lütfen.. .Lütfen, gitme.”

Passion olduğu yerde donakaldı ve elbisesi ayaklarının dibine düştü.

Bir oğlan çocuğuna ait olan gözyaşları Mark'ın gözpınarlarında birikti. "Lütfen, Passion, beni bırakma."

Passion dönerek kapının çerçevesine tutundu. Dudakları titriyordu. "Bırakmayacağım. Kalıyorum."

Mark acıyan gözlerini rahatlamayla bir an kapattı ve onun yanına gitti.

Ona o kadar yakındı ki.

Kalbi göğsünde gümbürdüyordu.

Sözcükleri şimdi söylemediği takdirde bir daha hiç söylemeyecekti.

Ama eski korku ve acılar daha bir şiddetli yakıyordu şimdi.

Sarhoş gibiydi. Onun güzel gözlerine - ona sevecenlik, acı, özlem ve umutla bakan gözlerine - baktı.

"Buraya...buraya seni sevdiğimi söylemeye geldim."

Passion'ın yüzü buruştu ve hıçkırarak yüzünü pervaza dönerek ağlamaya başladı.

"Seni seviyorum," diye tekrarladı Mark.

Passion hıçkırıklara boğularak onun kollarına atıldı.

Mark'ın kalbi patlayacak gibiydi, bacakları titriyordu. Diz üstü çöküp ona sıkıca sarıldı. "Lütfen ağlama," diye mırıldandı, yanağını belinin girintisine yaslayarak. Gözyaşlarının yanaklarından aktığını hissediyordu ama sesi titremiyordu. "Yıllar önce, bir kere, sevgi için yalvarmışım. Bir daha bunu yapmamaya yemin ettim sonra, ama şimdi sana yalvarıyorum, Passion, lütfen, sev beni." Passion ellerini onun saçlarının arasına soktu, Mark da yüzünü ona bastırdı. "Lütfen. Çünkü ben seni seviyorum. Seni bütün varlığım ile seviyorum. Bu dünyada da seveceğim, öte dünyada da. Seni seviyorum. Seni seviyorum."

Passion ona doğru eğilerek hıçkırıklar arasında konuştu. "Bana sevgi için yalvarmak zorunda değilsin. Sana sevgimi kar-

şıksız veriyorum, bütün yüreğimle birlikte. Ben de seni seviyorum, Mark. Ben de seni seviyorum.”

Mark gözlerini sımsıkı kapattı ama yine de gözyaşları dökülüyordu. İkisi birlikte yere yığıldılar. Mark yılların acı, keder ve sevgisizliğini içinden akıttı.

Ömrü boyunca onun sözlerini duymak için beklemişti. Ömrü boyunca onu beklemişti.

Passion ne zamandan beri ona sarılmakta olduğunu bilmiyordu. Mark sessizce kollarında yatsa da Passion ona hâlâ sarılıyordu. Mark ona kabul edebileceği tek hediye vermişti. Reddedemeyeceği tek hediye. Aşkını. “Seni baştan beri seviyordum, galiba,” diye mırıldandı. “Birlikte geçirdiğimiz son gün, neredeyse söyleyecektim.” Gözyaşları sessizce yanaklarından aşağı süzöldüler. “Sonra da her şey paramparça oldu ve ben sana hiç söyleyemeyeceğimi sandım. Seni sonsuza kadar seveceğimi ama asla karşılığını bulamayacağımı düşündüm.”

Mark ona daha sıkı sarıldı. “Sana daha önce söyledim. Kendi duygularımın farkında değildim.” Sesi hırıltılıydı. “Ama sensiz günler çok ıstıraplıydı, onun farkındaydım. Ancak aşk bu kadar acı verir.”

Passion hıçkırımlar eşliğinde yanağını onu başının tepesine koydu. “Kalbimin sonsuza dek sana ait olduğunu bilmeni istiyorum. Ne olursa olsun, seni daima seveceğim.

“O zaman senin sevgini hayal edeceğim.”

Passion’ ın kalbi yine paramparça oldu. “Ben de senin sevgini hayal edeceğim.” Parmaklarını onun saçından geçirdi ve hep onunla özdeşleştireceği hafif limon çiçeği kokusunu içine çekti. “Sen karşıma çıktığında kalbim ölüydü. Sadece görev ve sorumluluklarımı yerine getiren bir kadındım. Ama sen beni hayata döndürdün. Bana hayallerimi hatırlattın - bana kendimi hatırlat-

tin.” Yaşlı gözlerini kapattı. “Bu mutsuz sona rağmen pişmanlık duymakla hata ettim. Sen başıma gelen en harika şeysin.” Alnını öptü. “Sensiz yaşayabileceğimi sanmıyordum ama sen bana bunu mümkün olan bir şey verdin - sevgini. Sevginle, dayanabilirim.”

“Bu da bana yeter.” Sesinde keder ve teslimiyet vardı. “Ve kuzenine baktığım zaman ona nazik davranmanın senin sevginin değerini kanıtlayacağını hatırlarım.”

Passion iç çeke çeke ağlıyordu. “Seni seviyorum.” Ona daha sıkı sarıldı. “Seni seviyorum.”

Uzak durmak zorunda kalacaktı. Onu gülümseyen Charlotte’un yanında görmek ona dayanılmaz bir acı verirdi. Her ne kadar istediği buyduysa da ikisini birlikte görmeye dayanamazdı. Uzaklaşmalıydı. Sonsuza dek.

Derin, titrete bir nefes aldı. “Gel. Sana bir şey göstereceğim.” Mark ondan son derece ağır hareketlerle ayrıldı. Passion ona bakınca kalbi duracak gibi oldu, zira yüzünden mutsuzluk akıyordu. Güzel gözlerinin kenarları kızarmış, şişmiş ve kan çanağına dönmüştü. Aralık ağzından nefes alıyordu ve dudaklarının kenarları aşağı kıvrılmıştı. Saçı alnına dökülmüştü ve Passion’ın kalkmasına yardım etmek için uzattığı eli titriyordu.

Passion onun ellerini tutarak onu odanın köşesine yerleştirdiği ufak resim sehпасına götürdü. “Bunu sana yaptım,” dedi.

Dikkatlice, bitmiş resmin üzerinden kâğıdı çekti. Üzerine hafif ışık düşen resimden Charlotte, bütün tatlılığı, sevimliliği ve dokunaklı hüznü ve çekingenliğiyle onlara bakıyordu.

Mark resme baktı. Kızarmış gözleri resmin üzerinde dolaşırken yüzündeki ifade değişmedi.

“Düşündüm ki...” Passion titreyen dudağını ısırdı. “Düşündüm ki, sen de onu benim gördüğüm gibi görürsen...”

Sesi o kadar titriyordu ki sözünü tamamlayamadı.

“Olağanüstü olmuş.”

Mark’ın sesi donuk ve perişandı. Ona baktı ve gözleri sulandı. Ama bunun senin resmin olmasını isterdim. Buna bakacağım ve seni göreceğim. Buna bakıp seni hayal edeceğim.” Gözyaşları yavaşça aşağı süzülüyordu. “Buna bakacak ve senin kollarında geçirdiğim kısa ama mutlu anları hatırlayacağım. Ve kuzeninin kocası olarak hayatımı yaşarken, seninle - aşkla - geçebilecek hayatın hasretini duyacağım.”

Passion gözyaşlarından göremez olmuştu.

Mark elini onun başının arkasına koyup dudaklarını alnına sıkıca yapıştırdı. Sonra da resmi alıp duvardaki aralığın içinde kayboldu. Panel ardından yavaşça kapandı.

Passion eğilip elleriyle yüzünü kapattı. Midesi ağrıyor, başı dönüyordu. Gözyaşları durmuyordu.

Ah, Tanrım! Midesi kabardı. Lavaboya koştu. Nefes almaya çalıştı, ama faydası olmadı. Sonsuz bedbahtlığını leğene boşalttı.

Mark merdivenin basamaklarını yavaşça çıktı. Acısını bastırmak için öğleden sonra hep at binmişti. Sadece aşkını düşünmeye çalışmıştı ama aşkının düşüncesi, asla elde edemeyecekleri şeylerin düşüncesine yol açmıştı.

Mutsuz ve bitkindi, her adımı büyük bir gayretle atıyordu.

“Lordum!”

Arkasına döndüğünde girişten ona bakan Charlotte’la karşılaştı.

Onu istemiyordu. “Evet?”

“Sizinle konuşabilir miyim?”

Hayır! “Şimdi mi?”

“Eğer arzu ederseniz, lordum.”

Mark dönüp aşağı indi. Charlotte onun yanına gitti ve ikisi birlikte koridoru geçip kütüphaneye girdiler. Mark kapıyı kapattıktan sonra pencereye yürüyüp arka bahçeye baktı. Abigail Law-

rence güllerin arasında dolaşıyordu. Mark içeri doğru döndü.

Charlotte hemen arkasında duruyordu.

Mark geri çekildi. “Evet?”

Charlotte’un üzerinde heyecanlı bir hal vardı. “Çok yorgun görünüyorsunuz, lordum. O yüzden fazla zamanınızı almayacağım.” Elini cebine soktu. “Bunu size vermek istedim.”

Elini cebinden çıkararak, solmuş yeşil bir kurdeleyle bağlanmış eski bir mektubu ona uzattı. Mark Abigail Lawrence’in annesinin el yazısıyla yazılmış adresine bakakaldı.

Mektup. Mark rahatladı ama sevinmedi.

Mektubu onun elinden alırken eli titredi. Kurdeleyi çözüp sararmış kâğıdı açarak içinde yazılanları şöylece gözden geçirdi. Mektubun aslı, Abigail Lawrence’in annesine gönderdiği nüshanın aynısıydı.

Nihayet olmaz olasıca mektup eline geçmişti - veren de, bu işten en çok zarar görecektir kişi olan ve bunu kendisi de çok iyi bilen Charlotte idi.

Mark Charlotte’a baktı. “Bunu neden yapıyorsunuz?”

“Bunun sizin için bir önemi var mı, lordum?”

“Var.”

Charlotte ellerini burdu. “Bunu bana hizmetçilerimden biri verdi, lordum. Annemin odasında bulmuş ve bana hemen okumamı öğütledi. İçinde sizin hakkınızda bilmem gereken bir şey yazdığını söyledi.”

Mark kaşlarını çatı. “Peki, şimdi ne olacak, Bayan Lawrence? Size tekrar soruyorum, bunu bana neden verdiniz?”

Charlotte parlayan gri gözleriyle ona baktı. “Çünkü sizi sevmeye çalışıyorum, lordum. Ve sizi seveceksem, sizin karınız olacaksam, sizin en iyi yanlarınızı tanımalıyım.” Başını iki yana salladı. “Mektubu okumadım, lordum.”

“Ne?”

“Mektubu okumadım. Okumak da istemiyorum.” Eteklerini tuttu. “Bu mektubu ne yapacağım konusunda işkence çektim, okumakla yakmak arasında gidip geldim. Ama sonra size vermem gerektiğini anladım. Annem bunu saklamışsa, bir gün mutlaka size karşı kullanmaya niyeti vardır diye düşündüm.”

Mark şaşkınlıkla ona bakıyordu. Bunu hiç beklemiyordu. “Nişanlınız olarak...” Kızardı. “Karınız olarak, benim sadakatim size karşıdır, lordum. Eğer sizi, anneminki de dâhil, herhangi bir kötülükten koruyabileceksem, bunu yapmak görevimdir - aslında, bunu yapmak benim için zevktir.”

Mark ne diyeceğini bilmiyordu. Charlotte’un gözlerine baktı ve ilk kez onu gerçekten gördü. Sürekli eleştiriye rağmen umudunu ve sağduyusunu koruyan, yaralı bir genç kız gördü. Masumiyet ve fazilet gördü - o kadar masumdu ki nişanlanmalarıyla mektup arasındaki bağlantıyı bile anlamamıştı. Utangaç kabuğunun altındaki kudret başlangıçlarını gördü, onu gördü, nihayet.

Ondan nefret etmek daha kolay olmuştu. Ama artık bunu yapamazdı. Onun elini tuttu. “Sadakatiniz için size teşekkür ederim,” diye mırıldandı. Elinin üstünü öpüp eğilerek selam verdi. “İyi günler.”

Charlotte’un yüzünde tebessümle kaş çatma üstünlük için mücadele etti. Eğilip kalkarak selam verdi. “İyi günler, lordum.” Kapı kapanınca Mark şömineye gitti. Şömine akşam için önceden yakılmıştı. Sefaletinin sebebine son bir kez yakından baktıktan sonra onu alevlerin içine attı.

Mektubun yanıp kül oluşunu seyretti.

Matthew kurtulmuştu.

On Yedinci Bölüm

VEDA

Passion lavabonun içine kustu. Yediği kahvaltıyı çıkarırken, Patience onun sırtını sıvazlıyor ve saçını tutuyordu. Prim onun alnını sildi.

Altüst olan midesinde hiçbir şey kalmayınca onu tekrar rahat iskemleye götürdüler ve iki yanına oturdular. Prim taze çay doldururken Passion gözlerini kapattı.

Mark'la birbirlerine aşklarını itiraf ettiklerinden bu yana, üç gündür, kız kardeşleriyle her gün yaptıkları yürüyüşler dışında odasından çıkmıyordu. Kalbi onunla karşılaşma riskini göze almayacak kadar yaralıydı. Onunla, Charlotte'la ve gruplar halinde gelen misafirlerle uzun yemekler için ne enerjisi ne de keyfi vardı.

Yemeklerini odasında yiyor ama her gün kuzenini görmeyi ihmal etmiyordu. Abigail onu bezdirmeye devam etse de Charlotte, evliliği için taze bir ümit besliyordu. Bir mektubu vermekle nişanlısını kazanışını Passion'a anlatmıştı.

Charlotte anlatırken, Passion da yaralı ama hoşnut bir yürekle dinlemişti. Kuzeninin davranışıyla gurur duymuş, Mark'ın adına büyük rahatlama duymuştu. Artık Abigail Lawrence'in zulmünden kurtulmuştu ve Matthew'un babasının kimliği ortaya çıkmayacaktı. En azından omzundaki yükün bir kısmı kalkmıştı.

“Hayatım...” dedi Prim tatlılıkla.

Passion gözlerini açıp Prim’in uzattığı çay fincanını aldı. Her gün midesiyle bu savaşı onu tüketiyordu. Ona bakmakta olan kardeşlerine halsizce gülümsedi. “Merak etmeyin, geçer. Lütfen hep bana bakmak zorunda kalacağınızdan korkmayın.”

“Annem öldükten sonra yıllarca bize kim baktı peki?” diye hatırlattı Prim.

Passion kardeşinin iyiliğine gülümsedi.

“Hayatım’-Patience onun bacağına pat pat diye hafifçe vurdu- “bu da bizi seninle konuşmak istediğimiz konuya getiriyor.”

Passion fincanını indirdi. “Nedir o?”

“Her gün miden bulanıyor,” dedi Patience.

“Çok yorgunsun,” diye ekledi Prim.

Passion kaşlarını çatı. Hastalığının savunmasını yapması mı gerekiyordu? Kız kardeşlerine? “son günler büyük bir sınav oldu,” diye mırıldandı.

Prim uzanıp onun elini aldı. “Öyle tabii. Acın hastalanman için yeter sebep. Ama...”

“Passion.” Patience ona dosdoğru baktı. “Hamile olduğumu düşünüyoruz.”

Passion bir hayret nidası koyuverdi, elindeki fincan şangır şungur sallandı, zira bu sözleri duyar duymaz doğru olduğunu anlamıştı.

Prim tangırdayan fincanı onun elinden aldı, Passion ise gözleri buğulanarak ellerini korumacı bir edayla karnına bastırdı. Yaralı kalbi olağanüstü bir sevinçle doldu. Bebek! Vücudunda bir bebek vardı! Mark’ın bebeği! Gözlerini kapattı. Onların bebeği.

Mutluluk gözyaşları döktü ve bir kez daha kız kardeşleri onu avuttular.

“Yıllardır kısır olduğuma inandım,” diye ağladı Patience’in omzunda. “Bu o kadar acı vericiydi ki ama şu anki mutluluğumla kıyaslayana kadar anlamamışım.”

Patience Passion'ın yanaklarından yaşları sildi, kendi gözleri de nemliydi. "Ne kadar mutluluk verici bir haber! Ve de sen harika bir anne olacaksın." Patience, gözyaşları sel gibi akan Prim'e baktı. "Biz de teyze olacağız."

Prim gülümsedi, ağladı ve başını Passion'ın karnına dayadı. Passion ona sarılarak Patience'la göz göze geldi. Anneleri öldüğünde Prim küçüktü ve bu, annelerinden Passion'a geçen bir çocukluk alışkanlığıydı. Bu bir teselli davetiydi ve yıllar boyunca onun âdeti olagelmmişti.

"Konta söyleyecek misin?" diye sordu Patience.

O an Passion yakıcı bir keder duydu. Sevincinin karanlık yanyıydı bu. "Nasıl söylerim? Onun düzeni belli oldu." Ağlamamak için gözlerini kırptırdı. "Bilmesi ancak üzüntüsünü arttıracak." Patience kaşlarını çatı. "Ama bir gün mutlaka..."

"Papam ne diyecek?" diye sordu Prim.

Passion başını iki yana salladı. "Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Bu konuda müthiş bir korku duyuyorum. Babamı büyük bir hayal kırıklığına uğratacağım," dedi fısıltıyla. "Papaz evinde kalamam. Nereye gideceğim?" Acı ve gözyaşları içinde Patience'den Prim'e döndü.

Patience onun elini tuttu. "Fransa'ya gideriz. Matty Hala da bizimle gelir. Babamı tamamen yalnız bırakmamalıyız, o yüzden Prim'le dönüşümlü olarak seni ziyarete geliriz."

Fransa. Çocuğunun yabancı bir ülkede doğacağı düşüncesi ona acı verdi. Evden bu kadar uzak olma düşüncesi de ona acı verdi. Ama uzaklaşmak zorundaydı. Ve de ailesini utandırmamak için uzaklarda yaşamak zorundaydı.

Prim doğruldu, sanki Passion'ın düşüncelerini okumuştı. "Ama uzun zaman uzaklarda kalmamalısın, Passion. Bir zaman sonra, eve dönmelisin. Çocuk teyzeleriyle dedesini tanımalı." Passion başını olumsuz manada salladı. "Nasıl dönerim? Be-

nim ve bebeğin varlığı babamın itibarını zedeler. Görevi elinden alınabilir. Toplumdan dışlanırsınız.”

“O zaman çocuğu uzak bir akrabadan evlat edindiğimizi söyleriz,” dedi Patience. “Ya da tekrar evlendiğini, ama kocanın öldüğünü söyleriz.”

Passion kız kardeşine baktı. Böyle yaparlarsa ömür boyu yalan söylemek zorunda kalacaklardı. “Ne yapacağımı bilmiyorum.” Patience onun elini okşadı. “Bir şeyler düşünürüz. Ama Prim haklı. Bebeğinle yeriniz bizim yanımızdır.” Passion’ın parmaklarını sıktı. “Hem bebeğin de baba yerine koyacağı birine ihtiyacı olacaktır.”

Passion’ın yüreği buruldu. Baba değil, baba yerine koyacağı biri. Gözyaşlarını sildi “Uzun bir süre uzakta kalmam gerekecek. Ve dönüp dönmeyeceğime babam karar verir.”

Prim gülümsedi. “O zaman ben sevinirim, zira babamın kararının ne olacağını biliyorum.” Elini Passion’ın kanuna koydu. “Ah Passion, bebeğin olacak! Ne kadar güzel!” Tatlı yüzü öylesine sevinçli, masmavi gözleri öylesine hassastı. “Bebekleri ne kadar sevdiğimi bilirsin.”

Patience elini Prim’in elinin üstüne koydu. “Ona çok düşkün teyzeleri olacak.”

Passion kardeşlerini öptü ve ellerini onların ellerinin üzerine koydu. Sevinci büyük ama buruktu. Mark ona bir çocuk vermişti. Ona aşkını vermekle kalmamış, aşkının canlı göstergesini de vermişti.

Gözlerini kapattı. Bu da ıstıraptan mutluluk doğabileceğinin kanıtıydı - Tanrı’nın bir bildiğinin olduğunun kanıtıydı. Geldiğim bütün neşesine karşın, ağır bir keder keyfini kaçınıyordu; zira kardeşlerinin desteğine rağmen bu olayda yalnız başınaydı. Babası son derece büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaktı. Yalanlar söylenecekti ve belirsiz bir süre için evinden, yurdundan

uzaklaşmak zorunda kalacaktı. Çocuğu babasının sevgisinden mahrum kalacaktı. Mark da çocuğunun sevgisini tadamayacaktı.

Bu dayanılmaz ve yanlış geliyordu.

Yine de birinin mutluluğu için başkasının mutluluğunu bozmak da yanlıştı. Mark’la vaziyetleri baştan beri bu idi. Eğer bu durum doğru idiyse - ki o öyle olduğuna inanıyordu - o zaman hâlâ öyle idi, çocuklu ya da çocuksuz.

Ona yol göstermesi için Yaradan’a dua ederken, ilk cevabı buldu.

Kardeşlerine baktı. “Bu gece, baloya katılacağım. Yarın da eve dönüyorum.”

Passion kardeşleriyle birlikte büyük, ısıll ısıll balo salonuna girdiğinde dans çoktan başlamıştı. Açık yeşil, beyaz ve altın sarısına boyanmış güzel salon yüksek tavandan sallanan altı muhteşem avizeyle aydınlatılmıştı. Salonun üç kenarını dolaşan uzun bir üst salon tam kadro müzisyenleri barındırıyor ve ayı zamanda misafirlerin gezerek, aşağıda dans edenleri seyredebilmelerine imkân sağlıyordu. Diğer duvardaki altı çift cam kapı balkona, salonun diğer tarafındaki iki büyük kapı ise içki servisinin yapıldığı büyük salona açılıyordu.

Passion kız kardeşleriyle kalabalık salona girerken derin bir nefes aldı. Düğüne katılmayacağı için bu baloda Charlotte’a hürmetlerini sunması önemliydi. Ama sadece kısa bir süre orada kalmayı düşünüyordu.

Kimseyi tanımadıkları için birbirlerinden ayrılmadılar ve tanımadıkları insanlara başlarıyla selam verip gülümseyerek cam kapılara doğru ilerlerken.

“Passion, şu, Mark’ın kardeşi mi?” diye sordu Patience. “Orada mavili kadınla dans eden.”

Passion, Rosalind’le dans eden Matthew’u tanıdı. “Evet, Matthew. Mavili kadın da onun nişanlısı.”

Patience duraksadı. “Öyle mi?” Kaşlarını çatarak başını iki yana salladı. “Hayır. Ona uygun değil.”

Prim kaşlarını kaldırdı. “Nereden anladın?”

“Baksana adam ona nasıl bakıyor. Ama kadın ona bakmıyor. Onun derdi onu görmekten ziyade görülmek.” Patience başını salladı. “Adama *onu* görececek biri lazım.”

“Bayan Redington?”

Passion döndüğünde, bir grup erkeğin yanından ayrılan John Crossman’la karşılaştı. Onu gördüğüne hakikaten sevinerek gülümsedi. “A, Bay Crossman, sizi burada görmek ne kadar güzel.”

Passion kız kardeşlerini tanıttı.

“Bay Crossman’dan size bahsetmiştim, kendisi Charlotte’un nişan yemeğinde hasta düştüğümde bana son derece büyük yardımcı oldu.”

“Ah.” Patience başını yukarı aşağı salladı. “İhtiyacı olduğunda kardeşimize yardım eli uzattığınız için çok teşekkür ederim, Bay Crossman.

John hafifçe gülümseyerek başıyla selam verdi. “Orada bulunup ona destek olabildiğime çok sevindim.”

John onları az evvel konuşmakta olduğu beylerle tanıştırdıktan sonra Passion’ı dansa davet etti. Patience ile Prim de gruptan iki beyle dansa kalktılar.

“Nasılsınız, Bay Crossman? Halam ve kuzeninizle birlikte gezintilerimizi özledim.”

John sırttı. “Gerçekten mi?”

“Evet, gerçekten.”

“Kuzenimin borçlarını ödediğimi söylemekle sizi rahatlatmış olacağımı düşünüyorum. Artık mali sorunu olmadığı için de sahneyi denemek için evlilik yapma fikrinden vazgeçti.”

Passion gülümsedi. “Bence tiyatroya çok yatkın biri.”

John başıyla onayladı. “Umarım.” Bir uçtan diğerine dans ederek ilerlerlerken Passion’a baktı. “Ya siz nasılsınız, Bayan Redington? İyi misiniz?”

Passion başını kaldırarak hafifçe gülümsedi. “İyi görünmüyorum, değil mi?”

“Çok güzelsiniz. Ama Londra’dan ayrılmadan önce sizin için endişeleniyordum.”

Passion onun zarafetine gülümseyerek karşılık verdi. İyi görünmediğinin farkındaydı. Gözleri çökmüş, zayıflamıştı. Birden, ona karşı dürüst olmaya karar verdi. “Aslında, tam iyileşmiş sayılmam, yarın eve dönüyorum.”

John ona bakıp başını salladı. “Ben de sevdiğimin başkasıyla evlenmesine şahit olmak istemezdim.”

Passion öyle bir sendeledi ki John onu tutmasaydı, düşecekti. Yanlarında dans eden çiftler ona baktığı için utanarak gözlerini indirdi.

“Kusura bakmayın,” diye mırıldandı John, onu döndüre döndüre dans pistinin başka bir tarafına götürerek.

“Nasıl anladınız?”

“Londra’daki son günlerde, belli oluyordu.”

Passion’ın kalbi pırpır etti ve yanakları alev alev yanmaya başladı. “Sizce başkası da fark etmiş midir?”

“Hayır, sadece ben anlayacak kadar yakından izliyordum sizi.”

Passion gözlerini çekinerek ona doğru kaldırdı. “Neden beni yakından izliyordunuz?”

“Sanırım nedenini biliyorsunuz.” Biraz hüzünlü bir şekilde tebessüm etti. “Ama şimdi bundan bahsetmeyelim. Kız kardeşleriniz de sizinle mi gidiyorlar?”

Passion onun arkadaşlığına çok kıymet verdiğini belirten bir iki söz söylemek istiyordu. Ama belki bu başka zaman konu-

lacak bir konuydu. Başını iki yana salladı. “Hayır. Yarın Matty Hala gelecek. Onlara o eşlik edecek.”

“O halde izin verirsiniz sizi eve ben götüreyim. Lincolnshire, değil mi?”

Passion onun iyilik dolu yeşil gözlerine baktı. Çok iyi bir adamdı, nazik, düzgün bir adamdı. Ama onu asla onun beklediği tarzda sevemezdi. “Bay Crossman - John - dostluğumuz benim için büyük önem taşıyor oldu. Kırk yıllık dostların samimiyetini yakaladık. Bunu tehlikeye atacak bir şey yapmak istemem.” John ona dikkatlice baktı. “Yanınızda hizmetçi olacak mı?” diye sordu sonra.

“Evet. Kardeşlerim hizmetçiyle geldiler. O bana eşlik edecek.”

John başını salladı ve onu pistin ortasına getirdi.

Bir süre sonra konuştu. “Size sefere çıkacağımı söyledim mi?”

Passion’ın gözleri hayretle büyüdüler. “Öyle mi? Ne zaman verdiniz bu kararı?”

John kibarca gülümsedi. “Şu anda.”

Mark, Matt ve Lord Fitzgerald ile büyük salona açılan kapının yanında dikiliyordu.

“Proje hoşuma gitti, Langley. İyi iş çıkarmışsın. Açıkçası ben binaların üzerinde cicili bicili süslemelerden hoşlanmam. Sunduğun klasik tasarım hoşuma gitti.”

Lord Fitzgerald Mark’ın hoşuna gitmesi gereken şeyleri söylüyordu ama Mark hiç de coşku duymadığını fark etti.

“O yüzden projeni kurula ilk tercihim olarak takdim edeceğim. Beni tasdik edeceklerini farz edersek ki hep ederler, işi alırsın.” Mark başını salladı, “Teşekkür ederim, Lord Fitzgerald.” Lord, Mark’ın bir şeyler daha söyleyeceğini farz ederek bir

an bekledi. Mark bir şey söylemeyince Fitzgerald başını salladı. “Kararlarımı sana bildiririm.”

Mark da başını salladı. “Bekleyeceğim.”

Adam gittikten sonra Matt konuştu. “Tanrım, ne kadar çok konuştun! Bu kadar lafazan olma. Altı üstü Milli Kütüphane işi canım.”

Mark kardeşine baktı ama birden Matt’in dikkatini başka bir şey çekti. Mark kardeşiyle aynı yere bakınca Passion ile kardeşlerinin Charlotte ile konuşmakta olduğunu gördü.

Kalbi çarpmaya ve hızlı nefes alıp vermeye başladı. Odasından çıktığından beri onu bu kadar yakından görmemişti. Koyu yeşil satenden bir elbise giymişti ve açık yakasından solgun teni parlıyordu. Zayıflamıştı sanki. Gözlerinin çevresi morarmış, te-bessümü azalmış olsa da Mark onu güzel buldu.

Hawkmore zümrütleri ona çok yakıştırdı. O zümrütler onun olmalıydı. O Mark’ın seçeceği eşi - bu soyunun sürmemesi anlamına gelse bile.

“Kızıl bukleli olan, hangisiydi?” diye sordu Matt.

Mark kardeşine yan yan baktı. Matt’in Passion’ın kız kardeşlerine ilgisi devam ediyordu.

“Adı Patience; Bayan Patience Emmalina Dare.”

Mark ona baktı. Patience hemen dikkati çeken bir güzelliğe sahip göz alıcı bir genç hanımdı. Kızıl lüleleri sırtına dökülüyordu ve yeşil gözleri insanlara, her şeyi hemen anlıyormuş gibi bakıyorlardı. Kendine güvenen, kararlı bir havası vardı. Ve üç kız kardeşin paylaştığı tensel yakınlık en çok onda hissediliyordu.

Mark gözlerini Passion’a çevirince kanı ateşlendi. O başkaydı. Kız kardeşleri o model alınarak biçimlendirilmiş gibiydiler. O kusursuz biçim, güzellik ve zarafete sahipti.

Mark onun özlemiyle yanıp tutuşuyor, onun hayaliyle yaşı-

yordu ama ona değen alaka dolu bakışlardan, hayranlık dolu göz dalışlarından nefret ediyordu. Herkesin, Passion'ın ona - onun da Passion'a - ait olduğunu bilmesini istiyordu.

“Her şeyi bildiğini sanıyor,” diye mırıldandı Matt.

Mark şöyle bir Patience'a bakıp ardından gözlerini tekrar Passion'a çevirdi. “Belki biliyordur.”

“Baksana, Montrose ona nasıl yaltaklanıyor,” dedi Matt. “Evet. Bana senin Rosalind'e yaltaklanışını hatırlatıyor.” Matt omuz silkti ama gülümsemedi. “Cehenneme git.” “Zaten cehennemdeyim, Matt.” Mark Passion'ın Charlotte'a sarıldıktan sonra cam kapılara doğru gidişini seyretti. Peşinden gitmek için can atıyordu. Onu kollarına almak için can atıyordu. “Zaten cehennemdeyim.”

Passion uzun cam kapılardan birinde durup hafif hafif esen serin havayı içine çekti. Charlotte'a babasının cemaatinden birinin hasta olduğunu ve onu çağırttığını söylemişti. İyi bir yalancı değildi ve bahane uydurmaktan hiç hoşlanmazdı. Ama kalırsa daha kötü olacaktı.

Patience kolunu onun beline doladı. “İyi misin?”

“Evet, iyiyim.”

“Bir bardak punç ister misin?” diye sordu Prim.

Passion büyük salona doğru baktı. “Evet, çok...”

Mark oradaydı. Uzaktan onun hasret dolu gözlerine baktı, onun bakışını bir okşama gibi duyarak. Kalbi kederle çarptı ve vücudu ona bacaklarının arasındaki ıslaklıkla cevap verdi.

Patience ile Prim Mark'a ardından da yeniden ona baktılar. “Ah, Passion,” dedi Prim.

“Önemli değil,” dedi Passion güçlkle, Charlotte'un Mark'ın yanına gittiğini görerek.

Mark gözlerini kapattı, açtığında ise karşısında tatlı bir mas-

ke duruyordu. Charlotte'a başını salladı ve elini tutup onu dans pistine götürdü.

Passion onları izledi. Kaçmak istese de gözlerini çeviremiyordu. Misafirler gülümseyip başlarını sallıyor, kuzeni ise başlayan müzikle birlikte Mark'ın onu kollarına alması üzerine sevinçten parlıyordu.

Passion'ın sevgilisi, Charlotte'u dans pistinde döndürüp dururken Passion'ın midesine kıskançlık sancıları giriyordu. Onu o seviyordu. Onu o tatmin etmişti. Onun çocuğunu o taşıyordu. Ama o burada mahzun, bir başına dikilirken, Charlotte Mark'ın seçilmiş karısı olarak sıcak ve umumi ışıktaki keyifle uzanıyordu.

Bu ne büyük bir azaptı! Onun elinin Charlotte'un belini tutması onu kahrediyordu çünkü o elin dokunuşunu ve gücünü biliyordu. Birbirlerine yakınlıkları onu kahrediyordu zira Mark kuzeniyle aralarında belli bir mesafe bıraksa da Charlotte onun limon çiçeği kokusunu duyabilirdi. Onun güzel gözlerine derinlik katan koyu mavi lekeleri gören de Charlotte idi. Charlotte'du, onun çekici dudaklarının kıvrımlarını inceleyebilen ve düğün günlerindeki öpücüklerinin hayalini kuran. Passion'ın üzerine bir kasvet bulutu çöktü ve hızlı hızlı nefes almaya başladı.

Passion sakinleşmeye çalıştı. İçi hırsla kaynadı. Gözyaşlarının toplandığını ve boğazının düğümlendiğini duyuyordu. Yavaşça dönerek kız kardeşlerine baktı. "Biraz tek başıma dışarı çıkıyorum," dedi.

Prim anlayışla başını sallayıp kolunu sıvazladı.

"Seni bekleriz," dedi Patience.

Kapıdan çıkınca geniş merdivenden aşağı dikkatli ve yavaşça bahçeye indi. Düzgün biçilmiş geniş yollarda çiftler geziniyorlardı. Sohbetlerinin mırıltısı ve arada bir yükselen kahkahalar havada süzülüyordu.

Passion onların arasından ilerledi, âşıkların içinde yapayalnız. Elini karnına bastırdı - gözleri doldu - dünyada yapayalnızdı, Charlotte onun hayatını Mark’la yaşarken. Zihninde, kuzeninin Mark’ın kollarında çıplak ve kıvrılan hali canlandı.

Yakıcı bir ümitsizlikle hıçkırarak köprüye doğru koştu. Ayak-kabıları yerde pat pat diye ses çıkarıyorlardı, gecenin sessizliğinde nefesi bile duyuluyordu. Suda kayan kuğular uzun boyunlarını çevirip onun geçişine baktılar. Kubbeli bahçeye gelinceye kadar koştu. Ağrıyan yanını tutarak sütunların arasından geçti ve içeriye daire şeklinde dolanan mermer sıraya çöktü. Nefes nefese kalmıştı, kalbi küt küt atıyordu.

Gözyaşları içinde Hawkmore Evi’ne baktı. Göle nazır pırıldayan müzikli bir mücevher kutusu gibiydi. Ve içinde, sevgilisi başka biriyle dans ediyordu.

Eldivenlerini koparırcasına çıkarıp yüzünü kapatarak gözyaşları tükenene kadar ağladı.

Birden onun arkasında yürüdüğünü hissetti.

Arkasına dönünce Mark’ın karanlık gözleriyle karşılaştı. Paramparça yüreği büsbütün dağıldı. “Seni seviyorum,” dedi boğulurcasına.

Mark onun elini alıp üstünü yanağına dayadı. “Ben de seni.” Gözleri kapandı. “Ben de seni seviyorum.”

Ona doğru dönerek avucunu onun çenesinin çukuruna koydu. Mark onun avucuna, sonra da hızlı atan nabzına bir öpücük kondurunca Passion bütün vücuduyla titredi.

“Ah, Passion, seni seviyorum,” dedi elini yanağına ve kulağına sürterek.

Mark’ın dokunuşundaki yalvarış Passion’ı titretti. “Seni seviyorum,” diye fısıldadı, parmaklarını Mark’ın saçının arasına sokarak ve diğer elini kaldırıp dudaklarının kıvrımlarında dolaştırarak.

Mark onun parmak uçlarını öptükten sonra elini kalbine götürdü. “Bana bir şey söyle,” dedi.

Bu tanıdık sözcükler üzerine Passion sırtında bir ürperti duydu. Odasına geldiği ilk gece de ona böyle söylemişti. O gece yeni başlıyorlardı. Bu gece ise sona eriyorlardı.

Passion da onun elini alıp kendi kalbinin üzerine koydu. “Seni seviyorum. Ve nefes aldığım sürece sadece seni seveceğim.” Gözlerine baktı. “Senden başkasını asla öpmeyecek, senden başkasına asla dokunmayacağım. Senden başkasının kollarında asla yatmayacağım. Senden başkasına sevgimi ve sadakatimi vermeyeceğim.” Kalbinin kırık parçaları dağılıp tuzla buz oldular. “Beni düşündüğünde sadece birlikte geçirdiğimiz zamanları düşün. Beni kollarında hatırla. Seni öpüşümle hatırla beni. Vücudumu seninkine sürterken, sadece senin verdiğin tatmin için yalvarırken hatırla beni.” Mark iç çekerek ağlarken Passion’ın da gözyaşları sel gibi akıyordu. “Sana ‘Seni seviyorum,’ derken hatırla beni. ‘Seni seviyorum.’ ‘Seni hep seveceğim.’”

Mark’ın başı önüne düştü. Sessizce ağladı. O sırada evden müzik sesi yükseldi. Bir vals müziği çalıyordu.

“Dans et benimle,” diye yalvardı Passion. “Benimle son kez dans et.

Ayağa kalkıp Mark’ı kubbeli bahçenin ortasına çekti. Birbirlerinin gözyaşlarını sildiler. Mark ona sarıldı. Vücutlarını birbirlerine sıkıca bastırarak yavaşça dans ettiler.

Bu gece Kristal Saray’dakinden çok farklıydı. O gece ihtimal ve umut doğmuştu. Bu gece ise soludukları havada hasret ve kayıp vardı.

Ama bir de aşk vardı.

Passion eliyle onun ensesini kavradı. “Yarın sabah gidiyorum ben.”

Mark alnını onunkine dayadı. Müzikle sallanarak, oldukları yerde dikildiler.

“Daha önce bu geceki kadar kıskançlık duyduğumu hatırlamıyorum,” dedi Passion. Sana sahip olamama düşüncesi dayanılmaz. Ama seni kuzenimle birlikte papazın karşısında görmek korkunç bir şey benim için.”

“Biliyorum,” dedi Mark. Dudaklarını Passion’ın gözünün ıslak köşesine değdirdi.

Passion onu kederden doğan bir ümitsizlikle ve çocuğunu taşıdığını bilmekten gelen bir yoğunlukla istiyordu. Vücudu ona kavuşmak için feryat ediyordu.

Hıçkırıklarını tutarak başını onun göğsüne yasladı. Mark ona sıkıca sarılarak alnına öpücükler kondururken Passion onun kalp atışlarını duydu. Onun kalbi de en az kendininki kadar hızlı atıyordu.

“Bana bir şey söyle,” dedi Passion.

Mark onun çenesini tutup yüzünü yukarı kaldırdı. Yanakları ıslaktı. “Seni her gün, binlerce defa düşüneceğim. Geceleri seni rüyamda göreceğim ve sabahları ismini söyleyerek uyanacağım. Birlikte geçirdiğimiz her anı tekrar tekrar yaşayacak ve hayalimde yenilerini de yaratacağım.” Yüzünü ellerinin arasına aldı. “Sana mektup yazacak ve sadece ikimizden bahsedeceğim. Paylaştığımız bütün maceraları ve sevişmelerimizi anlatacağım. Böylece ikimiz için bir hayat yaratacağım.”

Passion yaşlı gözlerini kapattı.

“Umarım bana yazarsın. İyi olduğunu bilirim hiç değilse dokunduğun kâğıda dokunurum en azından.”

Mark parmağını onun dudaklarına sürttü, ardından dudakları birleşti.

Nefes nefese bir hasretle, öpüştüler.

“Seni seviyorum,” diye fısıldadı Mark. “Hiç unutma.”

Ve onun kollarından ayrılıp karanlığın içinde kayboldu. Passion onun gölgesinin ay ışığının aydınlattığı bahçede ilerleyişini seyretti. Ellerini karnının üzerine koydu. “Asla unutmayacağım.”

On Sekizinci Bölüm

YERYÜZÜNDEKİ CENNET

“Bu koca panoyu satın aldığına inanamıyorum,” dedi Matt.

Parlak güneş ışığı Mark’ın yatak odasının uzun pencerelerinden içeri süzülüyordu. Düğün giysisi içinde olan Matt uzun panonun yanında durmuş karmakarışık oymanın üzerinde elini dolaştırıyordu. Mark’ın oda hizmetçisi Smith odada dolaşarak becerikli bir şekilde etrafı toplarken Mark kravatını düzeltiyordu.

Elmas ve inciden mücevher takımlarına baktı. Set, geçmişteki konteslere ait olan diğer mücevher setleriyle birlikte kasadaydı. Charlotte bunlarla yetinmek zorundaydı.

Hawkmore gelinlerinin Hawkmore yakutlarını takması âdettendi. Ama Mark Passion’ı kubbeli bahçede bıraktıktan sonra yakutları götürüp onun odasındaki tuvalet masasının üzerine koymuştu. O kalbinin geliniydi ve bunlar onun olmalıydı.

Mark’ın başı ağrıyordu. Önceki gün sabah erken vakit onun gidişini seyretmişti. Sonra da gidip onun boş odasında oturmuştu. Ona ilk mektubunu yazarak uzun zaman oturmuştu orada. Mektup pişmanlık ve keder doluydu ama Mark’ın duygularını kâğıda dökmesi gerekiyordu. Odadan çıkmadan onun yastıklarını aldı. Şimdi onun yatağındaydılar.

“Hazır mısın?” diye sordu Matt ona doğru yürüyerek.

Mark kadifeden mücevher kutusunu kapatıverdi. “Hayır.”

Matt gülümsedi. “Korkma. Ben senin yanında durup kaçmanı

engellerim.” Mark’ın omzundan bir kumaş pamuğunu silkeleyip elini kapıya doğru uzattı. “Buyur, ağabey.”

Charlotte’un kapısını çalarken Matt Mark’ın solunda duruyordu. Bir hizmetçi kapıyı açıp reverans yaparken Mark’ın annesi mücevher kutusunu almaya geldi.

Annesi kutuya bakarak kaşlarını çatı. Kutuyu açınca kaşlarındaki çatıklık derinleşti. “Yakutlar nerede?”

“Yakutlar benim,” dedi Mark. “Nerede oldukları veya onları ne yaptığım seni alakadar etmez.”

Her şeyi duyan Abigail Lawrence hemen kapıya seğırtti. Kutuya bakınca yüzü kıpkırmızı oldu. Hâlâ üzerinde bir hâkimiyeti olduğunu sanan bir kadının hışımıyla saldırıya geçti. “Yakutlar nerede? Bütün Hawkmore gelinleri yakutları takar. İnsanlar görmeyi beklerler.” Kutuyu Lucinda’nın elinden kaptığı gibi açiverdi ve Mark’a fırlattı. “Charlotte yakutları takacak!”

Mark’ın yanlarında duran elleri titremeye başladı ve artık zapt etmek zorunda olmadığı öfkesiyle ona baktı. Annesi bile bir adım geriledi.

Ama dilinin ucuna gelen zehri boşaltmadan, Charlotte annesinin arkasında beliriverdi, volanlı dantel elbisesinin içinde çenesini havaya kaldırdı. “Lordum bana ne verirse onu takacağım.” Abigail hızla dönerek parmağını odanın kenarına doğrulttu. “Giyinme odasına geri dön sen! Senin ortalıkta dolaşmaman gerek!”

Charlotte annesine bakmadan devam etti. Matt eğilip kutuyu aldı. “Günaydın, lordum.” Charlotte gülümsedi. “Bu olayın şerefine, hediyenizi kabul etmek benim için onurdur.”

Mark başıyla selam verip kolyeyi kutudan çıkardı. Charlotte arkasını döndü ve Mark kolyeyi onun boynuna taktı. Charlotte’un saçındaki çiçeklerin kokusu burnuna dolunca geriye doğru sıçradı.

Charlotte yüzünde hayret ifadesiyle geriye döndü. “Ne oldu, lordum?”

Mark’ın kalp atışları hızlandı. “Portakal çiçeği takmışsınız. Çıkarın, lütfen.”

“Çıkarmayacak!” dedi Abigail.

“Ah, gerçekten,” diye dudak büktü Lucinda. “Saçı ve buketi bitti.”

“Çıkacak dedim!” diye gürledi Mark.

Charlotte saçındaki toka ve çiçekleri çıkarmaya başlayarak hizmetçiye döndü. Gül bahçesi tomurcuklanmaya başlamıştır. Hemen birkaç gül kestirebilir misin? Biraz beyaz, biraz pembe ve bolca yeşil.” Portakal çiçeklerini hizmetçiye verdi. “Bunları atabilirsin.”

Hizmetçi aceleyle uzaklaşırken Charlotte gülümseyerek Mark’a döndü. “İşte. Kolay oldu, değil mi?”

Onu memnun etmek için elinden geleni yapıyordu.

“Teşekkür ederim.” Başını eğip ona içinde küpelerle bilezik bulunan kutuyu verdi.

Charlotte boynundaki kolyeye dokundu. “Teşekkürler, lordum. Hiç bu kadar güzel bir şeye sahip olmamıştım.

Mark başını salladı, ona başka ne diyebilirdi ki? “Çok hoş görünüyorsunuz.”

Charlotte gülümseyerek konuşmaya başladı ama sözleri aşağıdan gelen gürültülü bir çarpma sesinde boğuldu. Sesler yükseldi, sonra bir patırtı daha oldu.

Mark ile Matt tırabzana giderek iki kat aşağı, girişe baktılar. Çiçekler ve kırılan porselen yerlere saçılmıştı. Mickey Wilkes, ümitsizce Cranford’u bir şeye ikna etmeye çalışıyordu.

“Amma da gürültü çıkardı,” dedi Lucinda sinirli bir şekilde, oğullarının yanına gelerek.

Abigail Lawrence da aşağı baktı, sonra durup kaşlarını çatı.

Charlotte ise Mark'ın omzunun üzerinden bir göz attı.

“Önemli değil, Cranford,” diye seslendi Mark aşağıya. “Ben hallederim.”

Mickey arkasına dönerek, daha Mark tırabzandan uzaklaşmadan bir gazeteyi açıp başının üzerinde tuttu. “Gazeteye çıkmış, loyrdum!” diye bağırdı. “Her şey yazıyor!”

Mickey hızla merdivenleri çıkarken Mark'ın kalbi heyecanla çarpmaya başladı. Gazeteye mi çıkmıştı? Bu ne demektir? Bunun sonu ne olacaktı?

Özgürlük? Passion? Kanı ateşlenip vücudu gerildi.

Abigail Lawrence'in beti benzi atmış, annesinin ise yanaklarını al basmıştı.

Matt yüzünde ciddi bir ifadeyle Mark'ın omzunu kavradı. “Neden bahsediyor bu? Başın belaya mı girdi?”

Mark elini Matt'in elinin üzerine koydu. “Hayır. Girmedir.”

Charlotte şaşkın görünüyordu.

Mickey nefes nefese sahanlığa çıkarak gazeteyi ve başka bir kâğıdı Mark'ın eline koydu. “Hemen buraya geldim, loyrdum. Size demiştim.” Mickey başını salladı. “Ben hep haklı çıkarım. Hep ama. Gasteyi bana trende bir beyefendi okudu. Bu da başka bir mektubun birçok nüshasından biri. Skandal olarak yayılıyor, loyrdum.”

Ama Mark onu duymuyordu, zira Matt'i koluyla kendinden uzak tutarken gözleri gazeteye sabitlenmişti. *Şantaj, zoraki evlilik ve kardeşini korumak için* kelimeleri gözünün önüne dans ediyorlardı. İsim verilmemişti ama “bu yakınlarda halktan biriyle nişanlanan mühim bir lord” ondan başkası olamazdı. Bilgiler üstü kapalı aktarılmıştı ama bu da yeterliydi. Haberin altında Editörün Himayesindeki Suçlayıcı Mektubun Aslı yazıyordu. Ne mektubu? Mark mektubu yakmıştı.

Diğer kâğıdı açtı.

“Bunun nüshaları her yere yayılacak, loyrdum.”

8 Şubat, 1925

Çok Sevgili Abigail,

Nihayet oğlumu doğurduğumu haber vermek için sana yazıyorum, “Oğlum ” diyorum çünkü o tümüyle ve sadece bana ait. O benim seçtiğim ve benim yaptığım çocuk Yakışıklı, sağlıklı ve karagözlerini babasından almış. (Babasının diğer güzel yanlarını aldığından da eminim!) Ama Tanrı esirgesin ona fazlaca benzeyip de elinde budama makasıyla dolaşmasından korkuyorum! Kıkır kıkır güldüğünü duyabiliyorum, canım. Ama ben onu bir lord olarak yetiştireceğim.

Şu anda yanımda beşiğinde uyuyor. Sevgili Abigail, bahçıvanımın oğlunun Hawkmore çarşafalarında yatışını seyretmenin verdiği zevki sana tarif edemem. Onun doğumunu, hiç istemediğim George ile evliliğimin adaletsizliğine vurulmuş emsalsiz bir darbe olarak görüyorum.

Oğlum kardeşinin sahip olduğu her şeye sahip olacak - hatta mümkün olursa daha fazlasına, çünkü o hiç kont olamayacak (gerçi bir gün bu da olabilir). Onu yüreğimin ortasına yerleştirecek ve ona bütün sevgimi vereceğim. İlk oğlumun aksine o bana ait olacak. İlk oğlumdan meşruluğundan dolayı nefret etmem, İkincisini ise gayrimeşruluğundan dolayı çok sevmem ne kadar ironik.

Kısa bir süre sonra resmi doğum haberini alırsın ama sırrımı taşıyan tek kadın olduğundan sana hemen yazıp zaferimi paylaşmam gerekiyordu.

Sevgili arkadaşım, küçük oğlumun karnı acıkmış, ağlıyor, yanına gidip onu beslesem iyi olur. Lütfen bana yazıp Chesterfield cephesinden haberler vermeyi ihmal etme. Ve de Lord Harrington’un hâlâ bana özlem duyup duymadığını bildir. Şu

aralar beni saran bu annelik gömleğini üzerimden atar atmaz, ona geri dönebilirim. Ayrıca bana verdiğin hamile kalmama tekniklerini kullanmak için sabırsızlanıyorum - bu teknikleri zorunlu kılan o eylem için daha da sabırsızlanıyorum!

Sevgiler,

Lucinda

Not: "Oğlumu " Matthew Morgan Hawkmore adıyla vaftiz ettirdik

Mark öfkeden titriyordu. Gözlerini mektuptan annesine kaldırdı. Annesi de elini göğsüne bastırarak, ona bakıyordu.

"Tek mektup olduğuna yemin etmiştin! Yemin etmiştin!" "Mektup mu?" Charlotte'un kafası karışmıştı. "Mesele mektup hakkında mı?"

"Ne hakkında olduğunu bilmiyorum," dedi Matt Abigail kızına döndü. "Sen mektubu nereden biliyorsun?" "Susan bana senin odanda saklı bir mektup verdi. Kontla ilgisi olduğunu ve okumamı söyledi. Ama ben okumadım. Mektubu ona verdim." Charlotte kaşlarını çatı. "Mektubu ona verdim çünkü onun aleyhine bir entrika planladığından emindim. Gazetede kötü bir haber çıktığına bakılırsa, haklıymışım."

Mark Abigail'e sertçe baktı. "Siz madam, evinizde çalışanlara karşı gösterdiğiniz hain ve menfur davranışlarınızın bedelini ödüyorsunuz," dedi küçümseyerek. "İyi davranmadığınız için size sadık ve saygılı olabilecek insanlar size karşı kaçınılmaz bir darbe yaptılar."

Matt kollarını göğsünde kavuşturdu. "Burada neler döndüğünü bir tek ben bilmiyorum. Neler oluyor, Allah aşkına?"

Mark kardeşine baktı ve kalbi sıkıştı. Ona bunu söylemek zor olacaktı. Charlotte'a döndü. "Bize izin verin lütfen. Birazdan dönerim." Mickey'i omzundan yakaladı. "Sen git, seninle sonra konuşacağım."

Mark Matt'le odasına döndü. Lucinda da peşlerinden gitti.
Kapıyı kapatınca Mark kardeşine döndü.
Matt ellerini yanlarına bırakmıştı. "Ne oluyor?" Gözlerinde belli belirsiz bir endişe ifadesi belirdi.
Lucinda vesveseyle Matt'e baktı ama sonra pencereye gitti.
"Otursana, Matt," dedi Mark.
Matt iyice ciddileşti. "Hayır." Mark onun sinirlenmeye başladığını anladı. "Oturmak istemiyorum. Neler olduğunu öğrenmek istiyorum."
Mark gazeteyle mektuba, ardından da kardeşine baktı. "Bunları hiç görmemeni isterdim ama artık onları senden saklayamam."
Mark kederli ve müteessir bir şekilde ikisini de Matt'e uzattı.
Matt onlara sinirli bir şekilde bakıp Mark'ın elinden kapıverdi.
Mark kardeşinin yüzündeki ifadenin acı ve öfkeye dönüşüne şahit oldu.
Matt gazeteyle mektubu okuduktan sonra kapattı. Mektubu tutan elini yumruk yapıp çenesini sıktı. Aniden açtığı gözleri öfkeyle kıpkızıl kesilmişti.
Adeta Lucinda'nın üzerine atladı. "Fahişe!" O, gazeteyle mektubu annesine doğru savururken Lucinda ellerini havaya kaldırdı. "Yalancı, adi, iğrenç fahişe!"
Elinin tersiyle ona vurmak için kolunu havaya kaldırdı ama Mark aralarına atılarak kardeşinin kolunu tuttu.
"Bunun ortaya çıkmasını beklemiyordum!" diye haykırdı Lucinda. "Mektubun Abigail'in eline geçtiğinden bile haberim yoktu! Cevap vermedi ki - kayboldu zannediyordum!" Ona kalkan kolu tuttu. "Seni seviyorum Matt. Hep sevdim."
Matt kendini ikisinin elinden kurtararak buruşuk mektubu hızla alıp havaya kaldırdı. "Sen beni sevmiyorsun. Ben sadece senin intikamın, suçu sana göre fazla yaşlı olan babama karşı

zaferindim.” Mark’ı işaret etti. “Suçu sana iyi bir oğul vermek olan babama. Suçu, sen ilişkilerinle onun suratına tükürürken, sana sadık kalıp seni sevmek olana babama.”

Lucinda çenesini kaldırdı. “Seni daima sevdiğimi biliyorsun. Bildiğini biliyorum.”

“Evet!” diye bağırdı Matt. “Ve babamın yüzünü tokatlarken, kardeşime lanetli gibi davranırken senin hareketlerine bahane bulduğum için kendimden utanıyorum!” Matt başını sağa sola salladı. “Beni hep yanlış sebeplerden ötürü sevdin - tıpkı Mark’ı yanlış sebeplerden ötürü sevmemen gibi. Senin sevgin bana yük, çünkü ancak senin kendi bencil, zavallı mutluluğuna hizmet ediyor!” Gözle görülür şekilde titriyordu. “Senden de, sevginden de öğreniyorum!”

Lucinda onun koluna uzandı fakat Matt kendini çekti. “Dokunma bana. Benimle konuşma. Bir daha kapıma da gelme. Artık Angel Malikânesine gelmeni yasaklıyorum ve Londra evindeki bana ait eşyaları hemen alıracam.” Gözleri çakmak çakmak, sesi titriyordu. “Çünkü artık oğlun değilim. Ve seni tanımıyorum.”

Ona arkasını döndü.

Lucinda çenesini biraz daha kaldırdı. Gözlerini kırparak yaşları geri itip kapıya doğru yürüdü. Kapı arkasından bir tıkırtıyla kapandı.

Oda sessizleşti. Matt tıpkı önceki gibi pencereden dışarı bakıyordu. Mark onun konuşmasını bekliyordu.

“Bana yalan söyledin,” dedi Matt, kımıldamadan.

“Evet.”

“Hayatını harcayacaktın - sevdiğin kadını bırakarak - beni korumak için.”

“Evet.”

Matt döndü ve yüzünü acıyla buruşturdu. “Neden? Bunu kaldı-

rabilecek kadar güçlü olmadığımı mı düşündün?” Buruşmuş mektubun üzerine bastı. “Benim için kendini feda etmeni isteyeceğimi mi sandın? Hiç bu ortaya çıkıp da, benim için kendini feda ettiğini öğrendiğimde benim ne hissedeceğimi düşünmedin mi? Çok üzülürdüm.” Acı dolu bir kahkaha koyuverdi. “Şimdiki gibi.”

Mark anlayışla başını salladı. “Bunu düşündüm. Senin güçlü olduğunu biliyorum. Ama aşkın için korktum. Yürümez diye korktum. Bu yükün altında kalamazdım.”

“Haydi oradan! Rosalind beni seviyor. Beni hakiki bir aşkla seviyor.” Yumruklarını sıktı. “Az önce şu kapıdan çıkan kadının aksine o beni gerçekten seviyor, onun için temsil ettiğim şeyden dolayı değil. Onun aşkımızdan vazgeçeceğini mi sandın? Bu yüzden?” Topuğuyla mektubu ezdi. “Yanılıyorsun. Duydun mu beni? Yanılıyorsun.”

Mark’ın üzüntüden göğsü daraldı. “Umarım yanılıyordumdur.”

Matt topuğunun üzerinde dönüp Mark’ın okuma koltuğuna çöktü.

“Tanrım,” diye mırıldandı. “Şimdi anlıyorum.” Kızarmış gözlerini Mark’a çevirdi. “Sana verdiğim o derslerden nefret etmişsindir.” Mark kaşlarını çatı. “Katlanmak zordu. Ama söylediğin çoğu şey doğrudu. Doğru, yalanların arasından bile, bir yolunu bulup ortaya çıkıyor.”

Matt başını iki yana salladı ve dudaklarında acı bir tebessüm belirdi. “Ben de oturmuş sana kendine varis yapmanı öğütüyordum.” Mark’a baktı, gözleri nemlenerek. “Sana kardeşim demeyi sürdürebilir miyim?”

“Sen benim kardeşimsin ve daima kardeşim olarak kalacaksın. Ve bu gün benim dilediğim sonla nihayetlenirse, unvanımı ve varlığımı memnuniyetle senin varislerine miras bırakmayı talep edeceğim.”

Matt hafifçe gülümsedi. “Seni tuttuğum için beni affet. Passion’a git ve mutluluğunu geri al.”

Düşüncesi bile Mark’ın titremesine yetti. Ama bu hayale hemen kapılamazdı. “Önce Charlotte’u görmeliyim.”

Matt başını anlayışla salladı. “Git o halde. Ben burada oturup kim olduğumu anlamaya çalışacağım.”

Mark onun omzunu tuttu. “Şimdiye kadar ne isen yine osun. Şerefli ve asil bir adamsın. Sen Matthew Morgan Hawkmore’sun. Benim kardeşimsin.”

Matt ona baktı. “Teşekkürler. Yapmaya çalıştığın her şey için çok teşekkür ederim. Ama bir daha böyle bir şey yapma.”

Mark Matt’in omzunu tutan elini sıkı. “Seni seviyorum, Matt.”

Matt’in gözkapakları indi. “Ben de seni.”

Mark dönüp kapıya yürüdü. Durup arkasına baktı. Matt alnını eline dayamıştı. “Bir şeye ihtiyacın var mı?”

Matt elini indirdi. Yüzü ıslaktı. “Rosalind’e ihtiyacım var.”

Mark anlayışla başını salladı. “Çağırırım.”

Duraksadı. Gitmemesi gerekiyordu.

“Git,” diye emretti Matt. “Git, Passion’ı geri getir de, doğru düzgün bir düğün yapalım.”

Mark heyecan içinde kapıdan çıktı. Charlotte’un odasına doğru yürürken Lucinda onu durdurdu. “Haydi, düğünü yap,” dedi kendini kaybetmişçesine. “Eğer yapmazsan, her şey didik didik edilecek. Matthew’u hâlâ kurtarabilirsin.”

“Seni hâlâ kurtarabilirim, demek istiyorsun.” Çekilmez bir kadındı. “Ama bu mümkün değil, anne. Sen kendini mahvettin. Düşüncesiz, rezil kininle bunları gazeteye verdiği zaman bütün dünyaya ne kadar çirkin bir yaratık olduğunu göstermeyi göze almış oldun. Gördüler işte.”

Lucinda yüzünü buruşturarak hırçın bir şekilde hırladı. “Seni

Kütüphane işinden ederim.” Gözlerini kıstı. “Lord Fitzgerald beni sever.”

Mark ona baktı, tek hissettiği tiksintiydi. “Hiç durma. Ne istersen yap. Fitzgerald mektubu okuyunca zaten azgın bir şekilde seni arzulayacaktır.”

Lucinda’nın benzi attı.

Mark yüzünü çevirdi. “Sen bittin anne.”

Mark Charlotte’un odasına doğru giderken annesi peşinden gitmedi.

Kapı aralıktı, iterek açtı. “Bayan Lawrence?”

Mark içeri girince koltukta kazık yutmuş gibi oturmuş Abigail ile karşılaştı. Charlotte ise bir boy aynasının karşısında durmuş kendisine bakıyordu.

“Annem bana her şeyi anlattı, lordum. Aşağılık entrikasını açıkladı.”

Abigail ayağa fırlayarak Charlotte’un arkasına doğru konuştu. “Seni neyden korumaya çalıştığımı anlamıyorsun. Çok paran olup da soylu olmadığın için en yüksek sosyeteye kabul edilmemenin ne demek olduğunu anlamıyorsun. Ben sadece seni korumaya çalışıyordum. Her şeye sahip olabilirdik. Dokunulmaz olabilirdik.”

“Hayır, anne. Sen her şeye sahip olabilirdin. Sen dokunulmaz olabilirdin. Bunların hepsi senin içindi. Benim için değil.”

“Senin içindi!” Abigail ayağını yere vurdu. “Senin içindi, dedim!” Mark Charlotte’u annesinin gazabından korumak için aralarına girdi ama Charlotte aynadan dönerken sessiz kaldı. Charlotte’un normalde tatlı olan yüzü, onca zaman bastırılmaktan güçlenen öfkeyle doluydu.

“Yalancı!” diye bağırdı. “Her şeyi kendin için yaptın sen - hep yaptığın gibi.” öne uzanıp eteğindeki danteli tuttu. “Sen! Her şeye hükmetmek zorunda olan muhteşem sen! Kendi kusurlarını

örtmek için başkalarının bütün kusurlarını bulup büyütmede üstüne olmayan sen. Soyluların saygısını kazanmak için çırpınan ama sana hizmet edenlerin yüzüne tüküren sen.” Gözleri doldu. “Ben de o üzüp durduğün hizmetçilerinden biriyim.”

Abigail’in gözleri buz gibiydi. “Az önce aynaya bakmıyor muydun, sen, kızım? Bana hiç de üzgün gelmedin.”

“Kalp aynada görünmez, anne. Ama sen bunu bilmezsın, çünkü sen kalpsizsin.”

Mark kollarını göğsünde kavuşturdu. *İyi söyledi.*

Abigail geri çekilip bir tirada hazırlandı.

Ama Charlotte ona fırsat vermedi. “Kalbinin olması gereken yerde kara bir nefret ve intikam yumağı var. Çünkü bu yaptığın intikam almaktan başka bir şey değildi. Sosyeteye girmene engel olan kontesten, dolayısıyla da bütün aristokrasiden intikam aldın sen. Boş yere. Şimdi bütün hain planların ortaya çıktı ve hepimiz rezil olduk. Sakın bana seviye atlatmak için kendini feda eden kadın numarası yapma!” Başını salladı. “Artık Prens Edward’la evlensem bile adımızın üzerindeki kara lekeyi silebileceğimizden şüpheliyim.”

Abigail yanaklarını şişirdi. “Şımarık, nankör şey. Bu adamla evlenmezsen, aptalın tekisin.”

“Defol, anne.”

Abigail duraksadı.

“Defol, dedim!” diye bağırdı Charlotte.

Abigail Mark’ın kolunu iterek odadan çıktı. Kapıyı arkasından çarptı.

Mark şimdi Charlotte ile yalnızdı, birden soluğunun hızlandığını hissetti. Bu anı beklemişti ama şimdi korkuyordu.

“Charlotte.” Sesi güçsüz çıkıyordu. “Eğer hâlâ istersen seninle evlenirim. Belki bu şekilde ismini kurtarabiliriz.” Kalbi göğsünde gümbürdüyordu. “Nişan bir sözdür ve ben sözümü tutacağım.”

Charlotte gri gözlerini ona kaldırdı. “Bana söz verirken özgür değildiniz, lordum. Bana söz vermeye zorlandınız. Arada fark var.” Dantel şalı boynundan çıkardı. “Neden bana bakmaya bile tahammül edemediğiniz ortaya çıktı.”

“Sana öyle kötü davranmakla hata ettim,” dedi Mark. “Sen masumdun.” Ellerini ceplerine soktu. “Ben ise öfkeliydim.” “Tabii öfkeli olursun. Ben de öfkeliyim.” Ona döndü. “Ve gördüm ki, annemin beni bir ömür boyu bana zulmetmeye girişimine karşın yine de kendi fazilet anlayışım var. Beni gönülden istemeyen bir adamla evlenip onu sevmek istemiyorum.” Gözlerini devirdi. “Sanırım hizmetkârlarım, sizden ben ayrılırsam skandalın benim için o kadar ağır olmayacağını düşündüler. Mektubu bana o yüzden verdiler. Ama artık hiçbir şey adımı kurtaramaz - denemek istemiyorum. Hem sizin soyadınız da karalandı, annem yüzünden.” Başını salladı. “Her şeyi göğüslemeye hazırım. Ama beni istemeyen biriyle bir dakika daha kalmayacağım.”

Sustu.

Mark gözlerini kapatıp dua etti.

“Yani, nazik teklifinizi geri çeviriyorum, lordum. Artık özgürsünüz.”

Mark’ın kalbi çarpıyor, adeta şakıyordu. Göz pınarlarında mutluluk gözyaşları birikti. “Bence seni isteyen birçok erkek olacaktır. Ve seçtiğiniz kişi de senin gibi faziletli birini bulduğu için kendini şanslı sayacaktır.”

Charlotte gözyaşlarını sildi. “Teşekkür ederim, lordum.”

“Artık birbirimize Mark ve Charlotte diyelim, çünkü birlikte epey şey atlattık.”

Charlotte’un dudaklarında hafif ama güvenli bir tebessüm belirdi. “Olur, Mark.”

Mark Passion’a koşmak istiyordu. “Charlotte, senden ayrıldıktan sonra kuzeninin yanına gideceğim.”

“Kuzenim mi?”

“Charlotte, geçirdiğimiz bu korkunç zaman sırasında ben Passion’a âşık oldum. Nerede ve nasıl tanıştığımızı sonra anlatırım ama ne Passion, ne ben nişan gecesine kadar aradaki bağlantıdan haberdar değildik. O günden sonra Passion benden uzak durdu. Ama onu seviyorum, Charlotte. Onu bütün ruhumla seviyorum. Ve şimdi yanına gitmeliyim.”

Charlotte’un gözlerinde şok gözyaşları birikti. “A...” dedi fısıltıyla. Bakışları içe dönmüştü. “Evet... Evet, tabii...” Başını sallayarak Mark’a biraz hüzünle gülümsedi. “O zaman ona hemen git. Çünkü onu ben de seviyorum ve bir an daha acı çekmesini istemem.”

Mark onu alnından kuvvetlice öptü.

Sonra da koşarak çıktı.

Passion şal desenli atkısına daha sıkı sarınarak babasının soğukkanlı profiline baktı. Samuel Dare’in gür kızıl saçları bir yele gibi alnından geriye doğru yatırılmıştı. Geldiğim çarpıcı görünüşüne ve sert tavrına karşın, Passion’ın tanıdığı en doğru, en merhametli adamdı.

Onu hayal kırıklığına uğratsa bile babasının ondan asla vazgeçmeyeceğini, onu asla yalnız bırakmayacağını bilmesi gerekirdi. Onu daima, daima severdi. Ne olursa olsun, ne yapmaya karar verirlerse versinler, o asla değişmezdi.

“Belki hepimiz tatil için Fransa’ya gideriz,” dedi öylesine. “Yıllardır seyahate çıkmıyorum.”

“Çünkü seyahatten nefret edersin.” Passion babasına baktı. “Baba, mecbur değilsin.”

Babası Passion’ın kolunu okşadı. “Zamanın geldiğinde yanında olmak istiyorum.” Kafasını salladı. “Yanında olmazsam annen kızar.”

Passion babasının elini sıktı. “Baba?”

“Efendim, çocuğum.”

“Seni seviyorum.”

Babası yürümeyi kesip ona baktı. Mavi gözleri nasıl oluyorsa hem sert hem de yumuşaktı. “Ben de seni seviyorum, kızım.” Sesi boğuktu ve parmağıyla kızının yanağını okşadı. “Ben dönsem iyi olacak.”

Passion başını salladı. “Ben göle yürüyeceğim. Çaya kadar dönmüş olurum.”

Babası dönüp papaz evine giden yolda yürümeye başladı. Passion boylu poslu babasını köşeyi dönene kadar arkasından seyretti, sonra da göle doğru yürümeyi sürdürdü.

Yalnız kalınca serbestçe ağlamaya başladı.

Düğünden bir sonraki gündü ve önceki gece rüyasında aslanını görmüştü. Aslan ona bir tepenin üzerinden kükremitmiş sonra da ona doğru koşmuştu. Koştukça aralarındaki mesafe açılıyor gibiydi. Yine de nihayet yanına varmıştı. Ve arka ayaklarının üzerinde şaha kalktığında karnındaki yaranın iyileştiğini görmüştü. Sonra aslan yavaşça Mark’a dönüşmüştü. Kollarını ona uzatmış, Passion da ona koşmuştu. Ama onun kollarına kavuşamadan uyanmıştı.

Passion rüyalarında bile onun kollarının sıcaklığını yaşamayı reddediyordu.

Küçük göl önünde uzanıyordu. Sessiz ve huzurluydu. “Seninle ben evlenirdim,” demişti Mark ona evindeyken.

Passion gözlerini kapattı. Keşke Mark onu burada uzun zaman önce bulsaydı ve onu kendinin yapsaydı. Passion’ın bütün hayatı farklı olurdu. Mutlu olurdu. Aşkına sahip olurdu. Ellerini karnının üzerine koydu. Ve de çocuğu babasına sahip olurdu.

Bir esinti ağaçların tepesini dalgalandırıp gölün üzerini kırırtırdı. Ama hava soğuk olmasına rağmen Passion birden bir sıcaklık duydu. Sirtında bir ürperti dolaştı. Kim vardı orada?

Arkasına dönünce gördüğü şey karşısında kalbi duracak gibi oldu.

Mark!

Şapkasızdı ve damatlığı perişan haldeydi. Ne olmuştu? Neden buraya gelmişti?

Mark ona doğru koşarken Passion nefesini tuttu. Düğünden mi kaçmıştı? Kaçması gerekirdi ama kaçamadı. Kalbi sırf onu gördüğünde bile uçuyordu. Onun sarılışını istiyordu. Onu istiyordu.

Mark küçük bir kütüğün üzerinden atladı. Passion şalının omzundan düştüğünü hissetti. Ayaklarının yere vuruş seslerini duydu.

Sevinçten başı dönüyordu.

Mark'ın gözleri parlak ve berraktı.

Derken ona ulaştı ve kollarını ona doladı. Passion haykırarak bütün gücüyle ona tutundu, Mark onu döndürürken.

Passion onun kokusunu duyduğuna, ona dokunduğuna inanamıyordu. Eliyle onun güçlü ensesini kavradı ve yüzünü ona doğru kaldırdı, Mark ise aşkına susamış bir adamın kuvveti ve ateşiyle onun aralık dudaklarını öptü.

Mark onu hararetle bir biçimde öperken Passion'ın yüreği dolup taşıyor, başı dönüyordu.

Ama birden geri çekildi ve onun sevinçli gözlerine baktı. O kadar sevinçliydi ki gözleri, muhakkak harika bir şey meydana gelmiş olmalıydı. Yüreği umutla doldu. “Ne oldu? Neden buradasın?”

Mark onun yüzünü ellerinin arasına aldı gözlerinde yaşlarla. “Her şey bitti, Passion. Entrikalar ve yalanlar sona erdi.” Parmaklarıyla onun titreyen dudağına dokundu. “Mide bulandırıcı olay gazeteye çıktı. Her şey meydana çıktı, ben de özgür kaldım. Artık seni sevmekte özgürüm.”

Passion onun bileklerini kavradı. Kalbi gümbürdüyor, göz yaşları akmaya hazırlanıyordu. “Ya Charlotte? O nasıl?”

“İyi.” Mark başını salladı. “Kalmayı teklif ettim, Passion. “Kalmayı teklif ettim, Passion. Bunu yapmasaydım sana asla gelemeyeceğimi biliyordum. Dolayısıyla her şeyi Charlotte’un kararına bırakıp dua ettim.”

Mark gülümsedi ve Passion’ın kalbinin bütün kırık parçaları saklandıkları yerden uçarak ortaya çıktılar. “Küçük kuzenin annesinin değil, kendi seçtiği bir hayat yaşamak istiyor. Benle evlenmek istemediğini bildirdi.”

Passion rahatlamayla bir çığlık attı ve gözyaşları içinde onun kollarına atılarak onu hararetle bir şekilde öptü. Onu yeniden doğan bir ruhun bütün neşe ve saadetiyle öptü. Onu âşık bir kadının bütün sıcaklığı ve arzusuyla öptü.

“Seni seviyorum! Seni seviyorum! Seni seviyorum,” diyordu öpücüklerinin arasında.

“Susma, hep söyle,” diye mırıldandı Mark. Onun belini sıkıca sararak çenesine ve boynuna öpücükler kondurdu. “Sen her söylediğinde ben de söyleyeceğim. Seni seviyorum. Seni seviyorum.” Boynunun çukurunu öptü. “Seni seviyorum.”

Mark aşağı doğru kayıp dizinin üzerine çökerken, Passion hâlâ onu tutuyordu. Mark güzel mavi gözlerini ona doğru kaldırınca Passion’ın kolları yine buğulandılar.

“Passion Elizabeth Dare, seni bütün varlığımla seviyorum. Benim için sen hayatı yaşanır kılan kadınsın. Sen benim dünyamı cennete çeviren kadınsın. Ve sen beni daha iyi bir adam yapan kadınsın.” Kendi gözlerinden de yaşlar boşandı. “Evlen benimle. Evlen benimle, aşkımızı dünyaya ilan edelim. Karanlıklardan çıkalım da aydınlıkta öpüşüp dans edelim.”

Mark kollarını ona dolayıp yanağını göğsüne yasladı. “Seni sonsuza kadar seveceğim. Yaşlanıp ölünceye kadar seveceğim. Sonra da öbür dünyada. Çünkü sana olan aşkım hiç bitmeyecek.”

Passion ona sarılıp alnından öptü, sonra da başını tutup kendine doğru kaldırdı. “Evet, seninle evleneceğim. Evet, bütün kalbim ve ruhumla, evet.” Dizleri titredi. Parmağıyla gözyaşlarını sildi. “Mark, sana varisler gerek ve”

“Hayır. Bana sen gereksin.” Başını iki yana salladı. “Sadece ve sadece sana ihtiyacım var benim. Gerisi önemli değil.” Passion onun aralık dudaklarını öptü yüreği sevinçten taşarak. “O zaman içimde büyüyen zavallı bebeği ne yapacağız?” dedi dudakları, onunkilere yakın. “Onu geri gönderemeyiz.”

Mark donakaldı, Passion geri çekilip onun şaşkın mavi gözlerine baktı. Mark’ın gözleri çakmak çakmak olmuş, belini tutan elleri titriyordu. “Hamile misin? Çocuğumuz mu olacak?” Passion başıyla onaylayıp gülümsedi. “Evet.”

“Tanrım!” Elleri onun karnına koyup gözlerini kapattı. “Bebek... Bebeğimiz.”

Evet! Passion’ın vücudu arzusuyla titredi ve kalbi coşkuyla çarptı. “Bana bir şey söyle,” dedi.

Mark onun karnını öptü ve güzel dudaklarına ağır ağır bir tebessüm yayıldı. Onu aşağı çekip ellerini düğmelerine götürdü. Gözlerinde benzersiz bir mutluluk vardı. “Her günümü seninle geçireceğim,” dedi tatlılıkla “ve binlerce anın tadını çıkaracağım. Sen yanımda uyurken bile rüyamda seni göreceğim ve uyandığında dudaklarım dudaklarında, ismini söyleyeceğim.” Elbisesini yayarak sırtını çimenlere bastırdı ve eteklerini kaldırdı. Onun vücudu kendininkine dayandığında Passion’ın nefesi kesildi.

“Ah, Passion, hayat macerasının her anını seninle birlikte geçireceğim. Ve vücutlarımız bir olana kadar seninle sevişeceğim.” Mark’ın eli aralarında dolaşırken Passion onun altında kıvranıyordu.

“Ve böylece seninle bir hayat yaşayacağım,” diye söz verdi.

“Ve hayatı seninle kuracağım.”

Sonra da onu yağmacı bir hararetle öptü. Ve onun titreyen vücudunun içine kaydığı zaman Passion göğse doğru sevinçli bir inilti koyuverdi.

Aşktı bu.

Coşkuydu bu.

Bu, yeryüzündeki cennetti.

Sonsöz

Bir sene sonra

Gömleğini çıkarma telaşındaki Mark dirseğini panoya çarptı. “Ah, kahretsin!” Onu kızdıran panoya baktı.

Passion iç eteğini çıkarırken güldü. “İyi misin?”

Mark sırtarak ayakkabılarını attı. “İyiyim. Elbiseni aç sen.”

Passion hiç durmadan bağcıklarını açmak için ellerini kaldırdı.

Mark çoraplarını çıkarırken o elbisesinin üstünü tamamen çıkardı. Korselik giymemişti nefis göğüsleri iç gömleğinin ince kumaşının arkasında dolgun ve dik görünüyorlardı.

Mark inledi. Kanı ateşlenmiş, aleti sertleşmişti. “Çabuk, aşkım.” Onu istiyordu. Onun için ölüyordu.

Passion gülümseyerek elbisesinin etekliğini çıkardı, aç gözlerini onun aletinden ayırmadan.

Mark iç çamaşırını sıyırıp çıkararak ayakkabılarıyla beraber yana itti.

Passion dudaklarını yalarken bir yandan da jüponuyla boğuşuyordu. Yüzündeki ifade heyecandan sıkıntıya dönüştü. “Mark, bana yardım et.”

Mark sıcak bir gülümsemeyle ona yaklaştı ve onu öperken düğümle uğraştı. Passion’ın tatlı dudakları açılıp onu öpmeye başladı ve... ve kahretsin, Mark düğümü açamıyordu!

Onlar çabalarken odalarının kapısı çalındı. İkisi de donakaldı.

Bakıcı dışarıdan seslendi: “Leydim?”

Mark homurdandı.

Passion kıkırdayarak onun kollarından çıktı. “Efendim,

Milly?” diye cevap verdi. “Buradayım.” Panonun öbür yanına baktı. “İçeri gel.”

Panonun üzerinden Milly’nin sesi geldi. “Küçük lord annesini istiyor, leydim.”

Passion omzunun üzerinden Mark’a gülümsedi. “Bir yere gitme. Az sonra dönerim.”

Mark çıplaklığını gösterdi. “Nereye gideceğim?”

Passion panonun öbür tarafına geçmeden önce onu şımarık bir şekilde baştan ayağı süzdü. Mark ondan bunun hesabını soracaktı.

Biraz sonra onu sevgi dolu yumuşak bir sesle konuşurken işitince gülümsedi.

“Teşekkürler, Milly,” dedi Passion.

Kapı kapandı ve Passion kucığında oğullarıyla panonun arkasına döndü. Mark Samuel Hawkmore annesinin iç gömleğini çekiştiriyordu. Bunun “Bana süt ver yoksa yaygarayı koparıyorum” anlamına geldiğini keşfetmişlerdi.

Passion’ın iç gömleğini açıp süt dolu göğsünü korseden çıkarırken Mark onu seyrediyordu. Koyulaşmış, ileri doğru çıkmış göğüs ucundan süt damlıyordu, bu görüntü Mark’ın hayalarını sızlattı. Ama oğlu işini biliyordu ve hemen küçük ağzını annesinin göğsüne dayadı.

Passion içini çekerek, sevecen bir hayranlıkla oğullarına baktı. Onu kuvvetli ve derin bir aşkla seviyordu, Mark ise bu hayranlığı hayranlıkla seyrediyordu. Çocukken bunun eksikliğini duymuştu. Onu koruyan ve ona bakan bir annenin, onu sevgiyle yetiştiren bir annenin hasretini içinde duymuştu.

Passion güzel gözlerini ona doğru kaldırdı. Sırtını duvara dayadı. “Gel buraya,” dedi tatlılıkla.

Mark yanlarına gitti ve Samuel’in küçük başının üzerine dökülen yumuşak kumral saçı okşadı. Mavi gözleri mutlu bir oburlukla kapanmışlardı.

Mark'ın sevgisi yüreğine sığmıyordu. Sevgisi iki damla yaş olup gözlerinden taşı. Bir damlası Passion'ın göğsüne, diğeri Samuel'in koluna.

Passion elini onun ensesine koyup kendine doğru çekerek şehvetli bir şefkatle öptü. "Seni seviyorum."

Mark onun dudaklarına dokundu. "Seni seviyorum."

"O zaman göster bana. Samuel aldırılmaz. Zaten yarı uykuda."

Mark onun ağzına doğru inledi ve eteklerini kaldırıp sabırsızca içine girdi.

Passion inleyerek ona kenetlendi ve onun adını mırıldandı.

Ve orada, panolarının arkasında, Mark'ın kalbi, bir daha sevgi açlığı duymayacak bir adamın coşkun saadetiyle gürlledi.